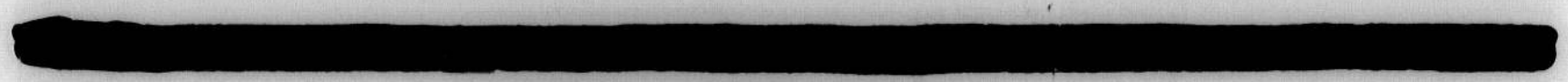

A

2493

II

1970

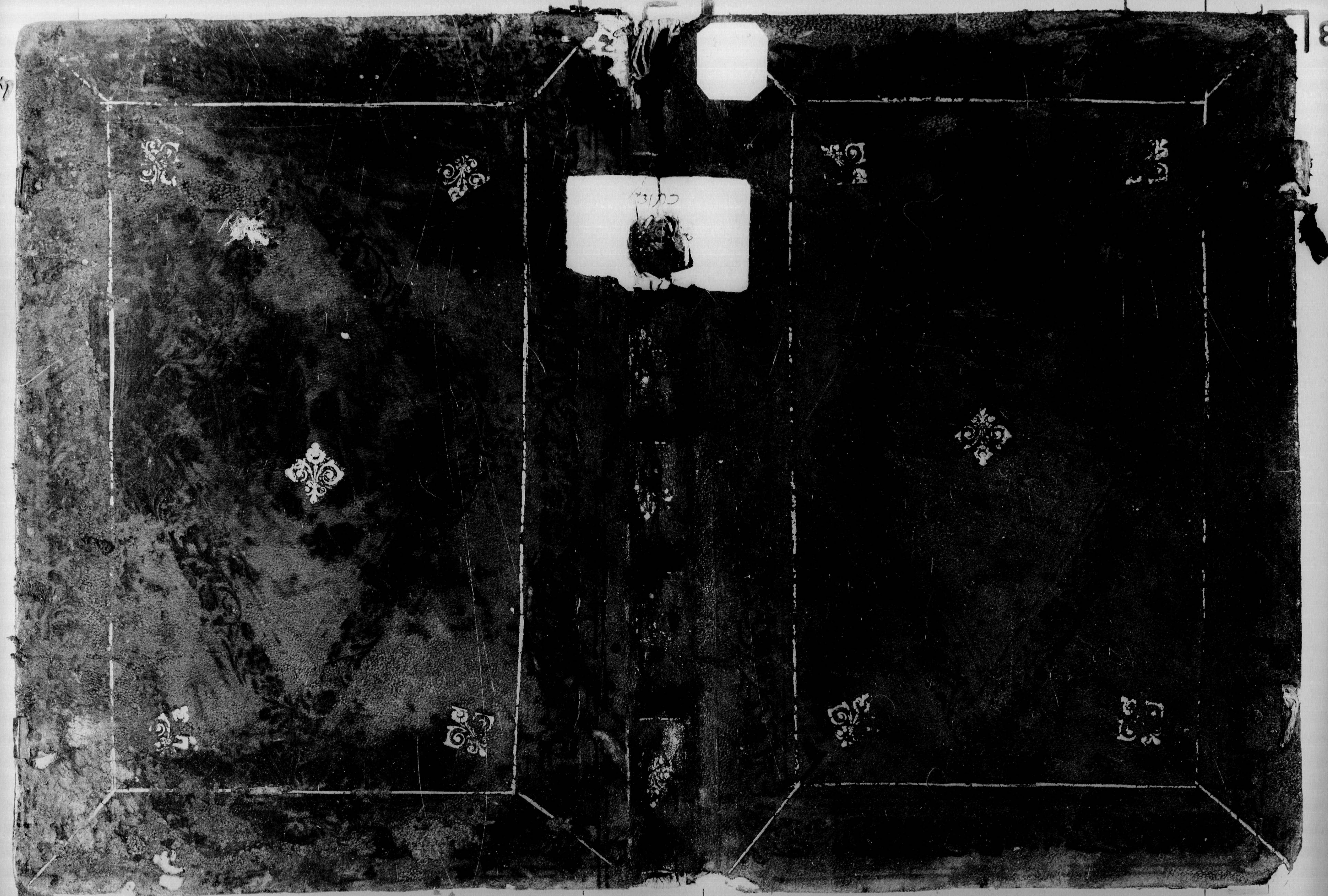
FOTO:

R.I.

31
MAGYAR TUDOMÁNYOS
AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
BIBLIOTHECA ACADEMIAE
SCIENTIARUM HUNGARICAE
BUDAPEST KELETI KÖNYVTÁR
BIBLIOTHECA ORIENTALIS
COLL. KAUFMANN, B 936.

WEISZ Miksa

Néhai dr. Kaufmann Dávid tanár könyvtárának héber
kéziratai és könyvei. Összeáll. és ismerteti --.
Budapest, 1906. Alkalay ny. Pozsony. 199,80 p. 23 cm.

3175

3

5

3

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 936

תהלים

עבדך את יידי ביראה תלדו מרעה : נשקד
בר פך אנף והאכרודך פי יבער כמעט אפן
אשרי בלחסי בו : מזמור

אשרי

לדוד מזמור מנני אבשלום בנו : יידי מה
רבו צרי רבים קמים עלי : רבים אמרים לנפ
לנפשי אן ישועתה לו בארדים סלה : ואתה
יידי מגן בעד פכודי ומרס ראשי קול אל
יידי אקרא ויעני מדר קדשו סלה : אני ש
שכבת ואישנה הקצותי כי יידי יסמכני : לא
אודא מרכבת עם אשר טכיו שתי עלי : קו
קמה יידי והשיעני ארדי כי הדבית את כל
איבי לחי שני רשעים שברתי ליידי הישועה
על עמד ברכתך סלה :

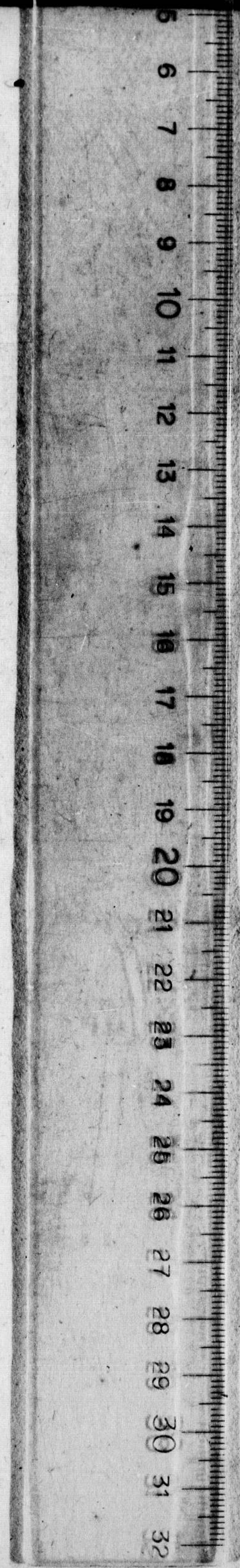
למנצח בנגינות מזמור לדוד : בקראי ענני
ארדי צדקי בצר הרחבת לי חני ושמע תפ
תפילתי : בגראיש עד מה כבודי למלכה הא
תאהבתי רק תבקשו כוכ סלה : ודעו כי הדולה
יידי חסד לו יידי שמע בקראי אליו : רנו
ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משפכם ו
דפו סלה : זכו וזכו צדק וכשוו אל יידי :

רבים אמרים כי יראנו טוב נסה עלינו אור
פנק יידי : נתת שמחה בלבי מעת הגבות
התורשים רבו : בשלום יידי אשכבה ואישן
כי אתה יידי לסוד לבטח תשיבני :

למנצח אלה הנחלות מזמור לדוד :
אמרי האזנה יידי בינה הגיגי : הקשיבה ל
לקול שועי מלכי הארץ כי אלקיך אתפלל :
יידי בקד תשמע קולי בקד אערך לך ואצפה
כי לא אלה תפסך רשע אתה לא יגד רע : ל
לא תחטבו הוללים לגור עניך שנתא כל פ

האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך
חטאים לא עמד ובמוטב לצים לא ישב : פי
אם בתורת יידי חפצו ובתורתו ידגה יונם ו
ולילה : ויהי בעץ שתול על פלגי מים אשר
פרוהתן בעתו ועלה לא יבל וכל אשר יעשה
יגליח : לא יכן הרשעים כי אם כמץ אשר
תהפטר רוח : על פן לא יקמו רשעים במשפט
חטאים בעדת צדקים : כי יודע יידי דרך
צדקים ודרך רשעים תאבד :

למה רגשו גוים ולאמים
הגורדיק : תיגעו מלכי ארץ ודחנים נוסדו
יידי על יידי ועל משיו : ננתקה את מסר
מוסדותמו ותשליכה ממנו עבותמו : ישב כ
בשמים ישחק ארני ילעג למו : אז ידבר אל
אלים באפו ובחרונו יבהלמו : ואני נסכתי
מלכי על ציון הר קדשי : אספורה אלקיך
יידי אמר אלי בגראתה אני היום וידתך :
שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפס
ארץ ותרועם בשבט כחול כמלי יצר תנפצם :
ועתה מלכים השבילו חוסרו שפט ארץ : ע

Farr, 1488
C.50

אשרי בלחסי בו
מזמור לדוד
למנצח בנגינות
מזמור לדוד

תהלים

פעל אהיה אבד לברי כוכ אשדמים ומדמה
 יתעב יהודי ואני ברב חסדך אבא ביתך וא
 אשתחיה אלהיך קדשך ביראתך יהודי נ
 נתני בצדקתך למען שודדי הוטר לפני דר
 דרפק כי אין בפידי נכונה קרפס הוית קברי
 פתוח גרמם לשונם יחליקו האשמים אלהים
 יפלה ממעלותיהם ברב פשעיהם התיחמו כי
 מרו בר וישמחו כל חוסך לועלם ירננו ו
 ותסך עלינו ועליו כן אהבי שמך כי אתה
 תברך צדיק יהודי כצנה רצון תעטרנו
 למנצח כנגינות על
 השמינית מזמור לדוד יהודי אל באפך תו
 תוכיחני ואל בחמתך תיסרני חנני יהודי פי
 אמולל אני רפאני יהודי כי נכהלו עצמי ונפשי
 נבהלה מאד ואתה יהודי עד מתי שוכה יהודי
 חרצה נפשי הושיעני למען חסדך כי אין כ
 בבות זכרך בשאלו מי יחיה לך יגיעת באנהו
 אשחה בכל לילה משתי ברמעותי ערשי אמ
 אמסיה עששה מבקש עיני עתקה בכל צורתי
 סורו ממני כל פעלי און כי שפע יהודי קול כ
 בכי שמע יהודי תחנתי יהודי גפתי יקח יב
 יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע
 שגיון לדוד אשר שר
 ליהודי על הכרי טיש בן מיני יהודי אלה
 כך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני פרו
 ישרף כארצה נפשי פרוק ואן מציל יהודי א
 אלהי אם עשיתי זאת אם יש על בכפי אם
 גמלתי שלמי רע ואחלצה צורתי ריבם ידוך
 אויב נפשי השג ודמם לארץ חיי וכבודו לע
 לעפר ישכן סלה קומה יהודי באפך הנשא
 בעברות צורתי וערה אל משפט צמת ועדת

תהלים

תהלים

אבד זכרם המה יהודי לועלם ישב פתן ל
 למשפט פסא וזוא ישפט תכל בצדק דין
 לאמים במישרים יהודי יהודי משגב לדרך מ
 משגב לעתות בצרה ויבטחו כך יודע שמך
 כי לא עזבת דרשך יהודי זמרו ליהודי ישב
 ציון הגדו בעמים עליהתיו כיהודי זמרים
 אתם זכו לא שכת צעקת עניים ותננו יהודי
 ראה עני משגב אדמומי משערי מות למען
 אספרה בלתי חלתיך בשערי בת ציון אגלה
 בישועתך טבעו גוים בשחת עשו ברשתיו
 טמנו נלכדה רגלם נודע יהודי משפט עשה
 בפעל פפיו נוקש רשע וגיון סלה ישוכו ר
 רשעים לשאלה כל גוים שכיח אלהים כי
 לא לנצח ישכח אביון תקנת עניים האבד ל
 ליש קומה יהודי אלהי אנוש ישפטו גוים נ
 על פנתך שיתת יהודי מודה להם דיע גוים
 אנוש המה סלה
 למה יהודי תעמד ברוחק תעלים לעתות בצ
 בצרה ובגאות רשע ידלק עני ותפשה במצות
 זו חשבו כי החלו רשע על האות נפשו ובצע
 לדרך נאץ יהודי רשע פגמה אפו בל דרש
 אין אלהים כל מונחתי יהודי דרבו בכל עת
 מרום משפטך מנגדו בל צורתי יפיה בהם
 אמר בלבו בלאמוט לוד יהודי אשר לא ב
 ברע אלהי פיהו מלא ומרמות ותוך תחת ל
 לשונו עמל ואן ישב במארב חצרים במ
 במסתרים יהודי נק עניו לחלכה יצפנו יארב
 במסתרים פאריה בסבה יארב לחטף עני וחטף
 עני במשכו ברשתותיה ישח ונפל בעצומיו
 חלכאים אמר בלבו שכח אל הסתוד פניו ב

תהלים

למנצח על השמינית מזמור לדוד יהודי הושיעני
 יהודי כי גמר חסדך כי פפסי אמנים מכני אד
 אדם ישוא ידברו איש אתד עדו שפת חלקות
 בלב לב ידברו זכרת יהודי כל שפת חלקות
 לשון מדברת גדולות אשר אמרו ללשוננו
 נגבד שפתנו אהנו מי ארון לנו משד ע
 עניים מאנקת אביתים עתה אקום יאמר יה
 יהודי אשית בישע יפיה לו אמרות יהודי א
 אמרות טהורות כסף צרוף בעליל לארץ ש
 מזקק שבעתם אתה יהודי תשמרם

תהלים

פעל אהיה תאבד לברי כזב איש דמים וכדמה
 יתעב יהודי ואני ברב חסדך אבא ביתך וא
 אשתחיה אלהיך קדשך בראתך יהודי נ
 נתני בצדקתך למען שודדי הוטר לפני דר
 דדמך כי אין בפידי נכונה קדבם היות קברי
 פתוח גרמם לשונם יחליקו האשימם אלהים
 יפלו ממעלותיהם ברב פשעיהם הריחמו בי
 מרו בר וישמחו כל חוס נך לעולם ירגנו ו
 ותסך עלינו ועליו כך אהבי שמך בראתה
 תברך צדיק יהודי כצנה רצון תעטרנו
 למנצח בנינו על
 השמינית מזמור לדוד יהודי אל באפק תו
 תוכיחני ואל בחמתך תיסרני חנני יהודי פי
 אמלל אני רפאני יהודי כי נכחלו עצמי ונפשי
 נכחלה מאד ואהיה יהודי עד מתי שוכה יהודי
 חרצה נפשי הושיעני למען חסדך כי אין כ
 בבות זכרך בשאלו מי יחיה לך יגיעת באנהו
 אשחה בכל לילה משתי ברמתי ערשי אמ
 אמסיה עששה מבוע עיני עתקה בכל צורתי
 סרו ממני כל פעלי און כישע יהודי קול כ
 בכי שמע יהודי תחנתי יהודי תפלת יקח יב
 יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישובו בשור רגע
 שנין לדוד אשר שר
 ליהודי על הכרטיש בן זמני יהודי אלה
 כך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני פך
 ישרף כארצה נפשי פרק ואין מציל יהודי א
 אלהי אם עשיתי זאת אם יש על בכפי אם
 גמלתי שלמי רע ואחלצה צורתי ריבם ידוך
 איוב נפשי השג וידמם לארץ חיי וכבודו לע
 לעפר ישכן סלה קומה יהודי באפק הנשא
 בעברות צורתי ועודה אלה משפט צייתי ועדת

תהלים

לאמים תסבך ועליה למרום שוכה יהודי
 ידון עמים שפטני יהודי כצדקי וכתמי עלי
 יגמרו נא רעו רשעים ותבטן צדיק ובחן לבות
 וכליות אלהים צדיקי מגני על אלהים מושיע
 ישראל אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל
 יום אם לא ישוב חרבו ולטוש קשתו ידוך
 ויכוננה הלו הכן בלמות חציו לזלקים יפ
 יפעל דגה יחל לאן דורה עמל חרד שקך
 בוד פרה ויחפרו ויפול בשחת פעל ישוב
 עמלו בראשו ועל קודקדו חסו יוד אודה
 יהודי כצדקי ואמרה שם יהודי עליון
 למנצח על העולות מזמור
 לדוד יהודי ארני מה אהיר שמך בכלה
 הארץ אשר תנה הודך על השמים מפי ע
 על לים ויונקים סודת על למען צוררך לה
 להטבית ארוב ומתנגם כי אראה שמך מ
 מעשה אצבעוך יד ויכוכבים אשר כוננתה
 מה אנוש כי תופרתו וכן אום בתיפקדו ו
 ותחסרהו מעש מאלהים וכבוד והדר תעט
 תעטררהו תמשיכהו במעש ידך כל שרת ת
 תחת רגליו צנה ואלפים כלם יגם בהגות
 שר צפור שמים ורגי הים עבר ארחות יפ
 ימים יהודי ארני מה אהיר שמך בכל ח
 הארץ
 על סת לבן מזמור לדוד אודה יהודי בכלה
 לבי אספרה כל נפלאותך אשמחה ואעל
 ואעלצה כך אומרה שמך עליון בשוב אי
 אויבי אחור יבשלו ויאבדו מפנך כיעשית
 משפטי ודני ישוב לכסא שופט צדק גע
 נערת גים אבדת רשע שמים מוחית לעולם ו
 ועדי הארוב תמו תרבות לנצח וערים נתשת

תהלים

אבד זכרם המה יהודי לעולם ישוב כתן ל
 למשפט כסאו וזוא ישפט תכל בצדק דין
 לאמים במישרים יהודי יהודי משגב לך מ
 משגב לעולות בצרה ויבטחו כך יודע שמך
 כילא עזבת הרטיך יהודי זמרו ליהודי יטב
 ציון הגדי בעמים על לחתו כיהודי דמים
 אתם זכר לא שוכח צעקת עניים ותנני יהודי
 ראה עני משגב ארומי משעיר מות למען
 אספרה בלתי חלך בשערי בת ציון אגלה
 בישועתך טבעו גום בשחת עשו ברשתו
 טבעו נכודה רגלם נודע יהודי משפט עשה
 בפעל פפיו נוקט רשע הגיון סלה ישוב ר
 רשעים לשאלה בלגים שכיח אלהים כי
 לא לנצח ישכח אביו תקות עמים תאבד ל
 לעד קומה יהודי אלהי אנוש ישפטו גים נ
 שדפנך שיתת יהודי סודה להם ידעו גים
 אנוש המה סלה
 למה יהודי תעמד ברחוק תעלים לעולות בצ
 בצרה בגאות רשע דלק עני תפשה בממות
 זו חשבו כיהודי רשע על האות נפשו ונבצע
 כרך נאף יהודי רשע פגמה אפו בל דרש
 אין אלהים כל מומתו יהודי חרבו בכל עת
 מרום משפטך מנגדו כל צורתי יפוח בהם
 אמר בלבו בלאמוט ליהודי אשר לא ב
 ברע אלה פיהו מלא ומרמות ותוך תחת ל
 לשונו עמל ואן יטב במארב חצרים במ
 במסתרים יחל נק עניו לחלכה וצפנו ארב
 במסתרי כארצה בסכה יארב לחטף עני יחטף
 עני במטכו ברשתו ויחכה ישח ונפל בעצמו
 חלכאים אמר בלבו שוכח אל הסתר פניו ב

ההלים

תצונו מן הדרוד וז' לעולם: סביב רשעים ית
יחלהכח ברם זולת לבני אדם:

למנצח מזמור לדוד:
עד אנה יהודי תשפחני נצח עד אנה תסתיר
את פניך ממני: עד אנה אשית עצות בנפשי
יגון בלבבי יומם עד אנה ידום איבי עלי: ה
הביטה עני יהודי אלודי האידה עני פן אישון
דמות: פן יאמר איבי יכלתני צר יגילוי כי א
אמוט ואני בחסודך בטחתי גל לבי בישועתך
אשרדה ליהודי כי גמל עלי:

למנצח מזמור לדוד:
אמר נבל בלבו אין אודים השחיתו התעבו
על ידיה אין עשה טוב: יהודי משמים השקוף
על בני אדם לראות היש משכיל היש אתה
אודים: הכל סר יהודי נאלחו אין עשה טוב
אין גם אחד: הלא ידעו כל פעלי און אכלו
עמי אכלו לחם יהודי לא קראו: שם פחדו פ
פחד כי אודים בודד צדיק: עצת עני תבישו
כי יהודי מחסדו: מיתתן מציון ישועת ישראל
בשוב יהודי שבות עמו גל יעקב ישמח יש
ישראל:

מזמור
לדוד יהודי מי יעד באהליך ומי ישכן בדר ק
קדשך: הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת ב
בלבבו: לא רגל על דשנו לא עשה לדערו
רעה וחרפה לא נשא על קרבו: נבזה בעיניו
נמאס ואת יראי יהודי בכד נשבע לדורע ולא
ימר: כספו לא נתן בנשף ושחר על נקל לא ל
לקח עשה אלה לא ימוט לעולם:

מזמור לדוד שמרני
אל כי חסיתי בכ: אמרת ליהודי ארני אתה

טובל כל עליה לקדושים אשר בארץ הזבה
ואתך כל חפצי בם: ידבו עצבותם אחר מ
מחר בלאסך נספידם מדם וכל אשא את
שמותם על שפתי: יהודי מנת חלקי וכוס א
אתה תוכך גורלי: חבלים נפלו לי בנעמים
אף נחלת שפרה עלי: אברך את יהודי אשר
יעצני אף לילות יסרוני בליותי: שרתני יהודי
לנגד תמיד כי מומיני כל אמוט: לכן שמחל
לבי וגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: כי לא
תעזב נפשי לשאול לא תתן חסדך לראות ש
שחת: תודיעני ארח חיים שבע שמחות את
פניך נעימות בימנך נצח:

תפלה לדוד שמעה יהודי
צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתו בלא ש
שפתי כרמח: מלפניך בושפשי יצא עניך ת
תחזנה מישרים: בנתתי לבי פקדת לילה צ
צדפתי בל תמצא זמותי בל יעברתי לפעלת
אדם בדבר שפתך אני שמחתי ארחת פרוץ
תמוך אשורי במעגלותיך בל נבטשו פעמי: אני
קראתך ביהעניני אל הטאונך לי שמע א
אמרת: הפלה חסדך מושיע חוסים ממת
ממתקוממים בימנך: שמרתי כאשון בתעון
בעל כנפך תסתירני: מפני רשעים זו שדוני
איבי בנפש יקפו עלי: תלבמו סגרו פימו
דברו בנאות: אשורנו עתה סבבתי עיניהם
ישיתו לנסות בארץ דמיונו פאריה יכף ל
לשרף וככפיד ישב במסתרם: קימה יהודי ק
קדמה פניו הכריעוהו פלטה נפשו מרשע ח
חרבך: ממתים ידך יהודי ממתים מחרד הל
חלקם בחדים ותפנתה תמלא בטנם ישבעו

מזמור לדוד שמרני
אל כי חסיתי בכ: אמרת ליהודי ארני אתה

תהלים

בנים והיחוד יתום לעולמיהם: אני בצדק א
אחזה פניך אשבעה בהקוץ תמונתך:

למנצח לעבר יהודי לדוד
אשר דבר ליהודי את דברי השירה הזאת ב
ביום הוציל יהודי אותו מקף כל איבי ומיד
שאל ויאמר ארחמך יהודי חוקי יהודי סלע
ומצודתו ומפלטי אל יצרי אחסיהו ממני
וקרו ישעי משגבי:

מדהל אבך א יהודי ומן איבי אושעי:
כי אפתי חבלי מות וחבלי בלי על יבעתני: ח
חבלי שאול סבבתי קדמוני מוקשי מות: ב
בצר לי אקרא יהודי ואל אודי אושעי ישמע
מהיכלי קודי ושוועתי לפני תבא באוני: ות
תנגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגו ח
ויתגעשו כי יחרה לו: עליה עשן באפו ואש מ
מפיו תאכל גהלים בערו ממנו ויש שמם חרד
וערפל תחת רגליו וירכב על כרוב ועף וירא
על כנפי רוחו: ישת חשך סתריו סביבתו סבתו
חשבת מים עבי שחקים: מננה נגרו עביו ע
עברו ביד וגחל אש: וירעם בשמים יהודי ו
ועליו יתן קודי ביד וגחל אש: וישלח חציו
חפצים וברקים רב והמים: מראו אפיקי מים
והגל מוסדות תבל מעדיתך יהודי מנשמת ר
רוח אבך: ישלח כמרום קדמי משגיממים
רבים: יצילני מאיבי עז ומשנאי כי אמוט
ממני: יקדמוני ביום אודי ויהי יהודי ומשען
לי: ויצאני למרחב יחלצני בי חפץ בי: וגמ
גמלני יהודי כצדקי ככר ידי ישיב לי:

כי שמרתי דרכי יהודי ולא רשעתי
מאלדי: כי כל משפטיו לנגדי וחקניו לא י
אסד בני: ואחי תמים עמו ואשתפר מעו

מעוני: וישב יהודי לי כצדקי ככר ידי לנגד ע
עניו: עם חסד תתחסד ועם נכר תמים ות
תתקם: עם נכר תתברר ועם עקש תתפתל:
כי אתה עם עני תושיע וענים רמות תשפיל:
כי אתה תאיר נרי יהודי אלודי יגח חשבי: כי
כך ארץ גרהד וכלודי אודי שור: האל ת
תמים דרכו אמרת יהודי צרופה מגן הוא לכ
לכל החסים בו: כי מי אלהי מבולעדי יהודי ו
ומי צד ואלתי אודיני: האל המאורני חל ו
התן תמים דרכי משתה רגלי פאלות ועל כ
במתי יעמידני: מלמד די למלחמה ונחתה ק
קשת נחשה ורועתי: ותתן לי מגן ישעך וי
וימנך תסעדני וענתך תרבני: תרחיב צעדי
תחתי ולא מעדו קרסלי: ארחף איבי ואשגם
ולא אשגב עד כלותם: אמחצם ולא יכלו ק
קום פלוד תחת רגלי: ותאורני חל למלחמה
תבריעקמי תחתי: ואיבי נתתה לי ערף ומ
ומשנאי אצמתם: ישועו ואין מושיע עליה
יהודי ולא ענם: ואשחקם כעפר על פני רוח
כטיט חצות ארקים: תפלטי מריבי עם תש
תשיבני לראש גרים עם לא ידעתי יעבדני:
לשמע און ישמעו לי בני נכר יכחשו לי בני
נכר יבלי וחרגו ממסרותיהם: ח יהודי וב
ובחך צודי ירום אודי ישעי: האל הנותן נ
נקמות לי ודבר עמים תחתי: מפלטי מאיבי
אף מן קמי תרוממני מאיש חמס תצילני:
על כן אודך בגים יהודי ולשמך אצמרה: מ
מגדלי ישועות מלפי ועשה חסד למשחור ל
לדוד ולדורו עד עולם: למנצח
מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד אל ו
ומעשה ידיו מגיד תרקיעיוס ליום יביע אמר

תהלים

כח

לדוד שפני

יהודי מאני פתמי הלכתי ומיודד כפתי לא
 אמעוד: פתמי יהודי תפני צרפה פליתי חלמי
 כי חסודי לנגד עיני ודתה לתי באמתך: לא
 ישכתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבא:
 שנאתי קהל מדעים ועם רשעים לא אשב:
 ארחץ בנקיץ כפי ואסיכבה אתמבחק ה
 יהודי לשמע בקול תודה חסודי כד נפלא איתך:
 יהודי אהבתי מען ביתך ומקום משכן כבודך:
 אלהאסף עם דשאים נפשי ועם אנשי חמים
 חיי: אשר בידים ומה ומינם מלאה שחתי
 ואני בתמי אודך פתמי חגני: תלי עמדה ב
 כמי שודר במקדשים אבך יהודי:

לדוד יהודי אורי

ושע ממ אירא יהודי מעו חיי נמי אפרד:
 בקרוב עלי מדעים לאבל אתכשרי צר ואי
 האויבי לי המה בשל ונפול: אכהונה עלי
 מונה לא אירא לבי אסתקם על מלחמה כ
 בזאת אני כושח: אחת שאלתי מאת יהודי א
 אותה אבקש שוכתי בבית יהודי כלמי חיי ל
 לחות בנתים אודר חלבך כחלמי: כיצפני
 בסכה ביום רעה יסורני בסתר אהל בצער
 ידוממי: ועתה יחם ראשי שלא יכתי סביבתי
 ואזכחה כאהל וכוני תרעה אשדה ואומיה
 ליהודי: שמע יהודי קול אקרא וחגני ועגני יודך
 אבך לבי בקשו פני אתפניך יהודי אבקש: א
 אל חסודי פניך ממני אלהט באף עבדך עו
 ערתי יהודי אל תשעני ואל תענבני אודך יש
 ישעי: כיראבי ואמי עובתי יהודי אספני: ה

הודני יהודי הדכך ותני בארח מישוד למען
 שודדי: אלהתנני בנפש צרי כיקבו כי עדי
 שגד חפח חסם: אלה האבנתי לך אות בטוב
 יהודי בארץ החיים יקח אלהוד חוק ואמץ
 לךך וקח אלהוד:

לדוד אודך יהודי אקרא צרתי אלהוד ש כפני
 פן תחשה ממני תבשרתי עם יודי בוד: ש
 שמע קול תחנתי בשועי אודך בנשא יודי א
 אלהיך קדשך: אלהתמסבני עם דשעים ו
 ועם פעלי און דבר שלום עם דעדים ורעה
 בלבכם: תודים כפעלים וברע מעלדיהם כ
 כמעשה ידיום תודים השב נגמולם ליום:
 כדלא יכתי אל פעלת יהודי ואל מעשה יודי
 יודכם ולא יבנם: בודך יהודי כד שמע קול
 תחנתי: יהודי עני וכנגד כי בשח לבי ותעורתי
 ועל לבי ופסדי אודתי: יהודי עני ולבו ומ
 ומעו ישועות משחור הוא וחושישי את עפניך
 וכרך אתנתלתך דעם תשאם ער דעתיכם:

מומד יהודי הנו יהודי בני אלים הנו יהודי
 כבוד ועו: הנו יהודי כבוד שמו השתחול
 ליהודי כחודת קדש: קול יהודי על דמים אל
 הכבוד הרעים יהודי על מים רבים: קול יהודי
 כפח קול יהודי כבוד קול יהודי שוכר ארום
 חשכר יהודי את ארץ חלבון: וירקדם כמו
 עגל לבנון ושריון כמו בודאמים: קול יהודי
 חרצב לחכות אש: קול יהודי יחיל מדבר יהודי
 יהודי מדבר קדש: קול יהודי יהודי אלות ו

תהלים

רחשף יערות וסוכיל כלל אמר כבוד: יהודי
 למבול ישכ חשב יהודי מודך לעולם: יהודי עו
 לעמו ימן יהודי כרך את עמו בשלום:

מומד שיר חננת
 הבית לדוד: ארומיך יהודי כי הלתני ולא
 שמתת איבי לי: יהודי אודי שועתי אודך ות
 ותפאני: יהודי העלית מן שאול נפשי חיתני
 מיוודי בוד: ופח ליהודי חסדיו יהודי לחכ
 קדשו: כי רגע לאפך חים כרצוני בערב לין
 ככי חלבך רנה ואני אמרת בשלוי בל אמוט
 לעולם: יהודי כרצנך העמדתה לחודי עו ה
 הסתרת פניך יהודי נבדל: אודך יהודי אקרא
 ואל אודי אתחנן: מה כצע ברמי כרדתי אל
 שחת היודך עפר העוד אמתך: שמע יהודי ו
 וחנני יהודי עתה ליהודי כבוד מסודי לחמול
 לי פתחת שקי ותאודני שמתה: למען זכרך
 כבוד ולא יחם יהודי אודי לעולם אודך:

לכנצח מוזמר
 יהודי: כך יהודי חסתי אל אמושה לעולם כ
 כצדקתך פלטני: הטה אלי אונך מהרה הוצ
 הצילני יהודי לי לצור מעו לבית מצודת לה
 להושיעני: כי סלע ומצודתי אתה ולמען ש
 שמך הנחני תגדלני ותוציאני מרשת יד ממני
 לי פי אתה מעו: בודך אפקד חחי פרית א
 אותי יהודי אל אמתו: שנאתי השמרים הבל
 שוא ואני אלהוד במחתי: אנדה ואשמחה
 כחסודך אשר ראית את עמי ידעת בצרות נ
 נפשי ותאדסנהני ביד איבך העמדת במר
 כבוד חכ רגלי: חנני יהודי כיצר לי עששה ככ

כפעס עני נפשי וכמני: כי כלי בנין חיי וש
 ושנתי באנחה כשל בעוני כח ועצמי עששו
 מכל צרתי יהודי חרפה ולשכני מאד ופחד ל
 למידעי ראי כחץ נחד ממני: נשפתי כמת
 מלב יהודי ככל אבד: כי שמעתי דבת רבים
 מער מסככ בהוסרם יחד על לקחת נפשי
 זממו: ואני עלך כטחתי יהודי אמרתי אודי
 אתה: בודך עתתי הצילתי מיד איבי ומרדפי:
 האידה פניך על עבדך הושיעני בחסודך:
 יהודי אל אבוטה כי קראתיך יבשו רשעים:
 יהמי לשאול ותאלמנה שפתי שקר ההוברות
 על צדיק עתק בג אודוכה: מה רב טובך א
 אשר צפנת לך אודך פעלת לחוסים כך נגד ב
 בני אדם: חסודים בסתר פניך מרכסי איש
 תצפנם בסכה מריב לשונות: כחך יהודי כד
 הפלא חסודי לי בעוד מעור: ואני אמרתי ב
 בחזי נגרותי מעור עיניך אבן שמעת קול ת
 תתנני בשועי אודך: אדום את יהודי בלחם
 חסדיו אמנים נוצר יהודי ומשלם על יתר ע
 עשה נאודי חוקי ואמץ לבככם בלחמיהלים
 ליהודי:

לדוד משכיל אשר נשוי פשע כסמי חטאה:
 אשר אדם לא יחשב יהודי לו עון ואין כרתו
 רמיה: כי החרשתי בלוי עצמי בשאגתי בלה
 חיים: כפייזים וללה חכבר עלי יודך נהפך
 לשחי כחרבונ קוץ סלה: חטאתי אודיעך ו
 ועוני לא יכסתי אמרתי אודה על פשעי ליה
 ליהודי ואתה נשאתעון חטאתי

תהלים

וכבוד צדיקים יודע יודע יהודי ימי תמימים
 ונחלתם לעולם תודה לא יבשו בעת רעה
 וכימי רעסן ישבעו כי רשעים יאבדו ואיבי
 יהודי כקד פרים פלי בעשן פלי לזה רשע חל
 ולא ישלם וצדיק חנן ונתן ופי מברכו דשו
 ארץ ומקלו יצונו מיהוד מצעד גבר כ
 פוננו תרפו יוצץ כי פל לא ישל פי דודים
 סוכך ידו נעד חיותו נבאקתו לא ראיתי צ
 צדיק נעש חרעו מבקש להם בל דיים חנן
 ומלה ודעו לברכה סוד מרע ועשה טוב ו
 ושכן לעולם כי יהודי אהב משפט ולא יעזב
 את חסדיו לעולם נשמדו חרע רשעים נכרתו
 צדיקים ידשו ארץ וישכנו לעד עליה פי צ
 צדיק ידגה חכמה ולטונו תדבר משפט ת
 תורת אלו בלו לא תמער אשוריו צופה
 רשע לצדיק ומבקש להמיתו יהוד לא יע
 יעזבו בידו לא ידשענו בהשפטו קרה א
 אל יהוד ושמו דרכו וירומקו דלשת ארץ ב
 בהברת רשעים תראה ראית רשע ערץ ומ
 אמתעה כאורח רענן רעבר והנה אינו ו
 ואבקשו ולא נמצא שמרתם וראה ישר
 פי אחרית לאיש שלום ופשיעים נשמדו יח
 יהודי אחרית רשעים נכרתו והשועת צדיקים
 מיהוד מעום בעת צרה ויעזרם יהוד ופל
 ופלטם פלטם מרשעים ורשעים פי חסו בו
 מזמור לדוד להזכיר
 יהוד אל בקצוף חוכמתו ובחמתך תסרני
 כי חצק נחת בי ותנחת עלי ידך אין מעם
 בבשרי מפני ועמד אין שלום בעצמי מפני ח
 חטאתי כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד

יכבד מפני הכאיטו נמקו חברתי מפני א
 אלהי נעויתי שחתי עד מאד כל היום קוד
 הלכתי כי כסל מלא נקלה ואין מעום כב
 בבשרי נפגתי תרכאתי עד מאד שאנתי מ
 מנהמת לבי ארני נגדך פל תאיתי ואנחתי
 מפק לא נסתרתי לבי סחרור עזבני כחי ל
 ואור עיני נסדום אין אתי אהבי ודע מנגד
 ננעו עמדי וקרובי מרחק עמדו ונקשו מ
 מבקש נפש חרשי רעתי הבריות ומרמות
 פל דיים יהו ואני כחרש לא אשמע וכאלם
 לא אפתח פי ואהי פאיט אשר לא שמע ו
 ואין בפיו תוכחות כידך יהוד הוהלתי אתה
 תענה יהוד אלהי כי אמרת פי שמתחילי ב
 במוט רגלי על הגדלי פראני לצלע נכון ו
 ומכאובי נגדי תמיד פי עוני איד אראג מ
 מחטאתי ואיבי חיים עצמו רבו שני שקרו
 ומשלמי רעה תחת טובה שטנתי תחת רחמי
 טוב אל תעזבני יהוד אלהי אל תרתק מפני
 חושה לעזרת ארתי תשועתי
 למנצח לדוד חנן מזמור
 לדוד אמרת אשמרה דרכי מחטוא בלשוני
 אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגה נא
 נאלמתי דומיה החשתי משוכ וכאבי נעפר
 חס לבי בקרבי כהנתי תבער אש הברתי ב
 בלשוני יהוד עני יהוד קצו ומדת ימי מהדיא
 ארעה מה חדל אני והנה שפלות לנתתי ימי
 וחלתי כאן נגדך אך פל דבל כל ארס נצב
 סלתי ארץ בעלם יהוד איש אך דבל דמיון
 יצבר ולא ידע מאספם ועתה מהקנתי
 ארני ותדלתי לך היא

תהלים

מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני
 נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית דבר
 מעלי ננעד מתגרת ידך אני בליתי בתוכחות
 על עון יסחת איש ומסכעש חמדו אך דבל
 כל אדם סלה שמעה תפילתי יהוד ושועתי ה
 האזנה ואלהמתי אלהי חרש כי נר אנכי ע
 עמד וישב בכל אבותי השע מפני ואכלנה
 בטרם אלה ואיני
 למנצח מזמור לדוד קרה קרית יהוד ויש
 אלה וישמע שועתי ויעלני מבור שאון מטיט
 היום תקם על סלע רגלי פונן אשורי ותתן בפי
 שד חדש תהלה לארתי יראו רבים ויראו
 ויבטחו ביהוד אשרי הגבר אשר שם יהוד
 מבטחו ולא פנה אל ריהבים ושמי כזב רב
 רבות עשית אתה יהוד אלהי נפלאותך ומחש
 ומחשבתך אלהי אין ערוך אליך אנדה ו
 ואורכה עצמו מספר וכח ומנהגה לא חפצת
 אונים פרת ל עולה וחטאה לא שאלתי אז
 אמרתי הנה באתי במגלת ספר פתוב עלי ל
 לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך
 מועי בשדתי צדיק בקול רב הנה שפתי לא א
 אכלא יהוד אתה ידעת צדקתך לא כסיתי
 בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא כח
 כחרתי חסדך ואמתך בקול רב אתה יהוד
 לא תבלא רחמך מפני חסדך ואמתך תמיד
 יצרוני פי אפלו על רעות עד אין מספר ה
 השגתי עונותי ולא יכולתי לראות עצמו מש
 משערות ראשי חלבי עזבני רעה יהוד להצ
 להצילני יהוד לעזרת חושה יבשו וחרפו י
 יהוד מבקש נפשי לספותה יפנו אחור ויפלו

חפצתי רעתי וישמו על עקב בשתם האמרים
 לי האח אחי ישיש ושמחו כר פל מבקשך
 ויאמרו תמיד יגדל יהוד אהבי תשועתך ואני
 עני ואביון יהוד יחשב לך עזרת ומפלט אתה
 אלהי אל תאחר
 למנצח מזמור לדוד אשרי משכיל אלהי
 ביום רעה ימלטו יהוד יהוד ישמרו רוב
 ויחזרו יאשר בארץ ואל תתנהו בנפש איבה
 יהוד יסעדנו על ערש דרו פל משכנו הפכת
 בחלוי אני אמרתי יהוד חנני רפאה נפשי פי
 חטאתי לך ואיבי יאמרו רע לי כתי מות וא
 ואבד שמי ואסבא לראות שוא ידבר לבו
 יקבץ און לי יצא לחיץ ידבר יהוד עלי יעלה
 יתלחש פל שנא עלי יחשבו רעה לי דבר
 בלעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסף לקום
 גם איש שלמי אשר בטחתי בו אוכל לחמי
 הגדיל עלי עקב ואתה יהוד חנני ודקמני ו
 ואשלמה לדם בזאת ידעת פי חפצתי כי
 לא ידע איבי עלי ואני בתמי תמכת פי ות
 ותצני לנפך לעולם ברחך יהוד אלהי יש
 ישראל מה עולם ועד העולם אמן ואמן
 למנצח משכיל לבני
 קרח כאל תערג על אפיק מים פן נפשי ת
 תערג אליך אלהים צמאה נפשי לא אלהים ל
 לאל חי כתי אבוא ואראה פני אלהים והיתה
 לי דמעת לחם יומם וילדה באמר אלי כלהי
 יהוים איה אלהיך אלה אופרה ואשפכה ע
 עלי נפשי פי אעבר בסף אהים עד בית אלה
 אלהים בקול רנה ותודה המון חגג מההש
 תשתחוו נפשי ותהמי עלי

החלה לארצים כיעוד אודני ישועות פניו :
 ארצי עלי נפשית שתחתך עלכן אצורך מא
 מארץ ירושלים וירמנים מחר מצער : תרום א
 אלהים קדא לקול צנורך כל משפחה ו
 ונלך על עברו יבס יצוה יהוד חסלו ובלילה
 שירה עמי תגלה לאל חיי אמרה לאל סלעו
 למה שכחתי למה קדר אתה לך בלחץ אויב
 ברצח בעצמותי חרפתי צורתי באמרם אלי
 כל היום איה אלוך : מה שתחתך נפשי ו
 ומה תהמי עלי החלה לארצים כיעוד אודני
 ישועות פני וארצי :
 שפני ארצים וריבה ריבי מנו לא חסוד מ
 מאיש מרמה ועולה תפלטני : בראתה ארצי
 מעלי למה זנחתי למה קדר אתה לך בלחץ
 אויב שלח אורך ואמתך רפה ינחתי ביאתי
 אלהי קדשך ואל משכנותיך : ואבואה אל
 מזבח ארצים אל אלהי שמחת גל ואלוך בכבוד
 ארצים ארצי : מה שתחתך נפשי ומה תהמי
 עלי החלה לארצים כיעוד אודני ישועות פ
 פני וארצי :
 לבני קרח משפילי : ארצים באזנינו שמענו
 אבותינו ספרו לנו פשל פעלת בימים בימי
 קדם : אתה ידך גרים הורשת ותטעם תרע ל
 לאמים ותשלחם : כי לא כחרבם ירשו ארץ
 חרועים לא הושיעה לנו כי מנך חרועך ואור
 פניך כי רציתם יאתה הוא מלכי ארצים צוה
 ישועות יעקב : כך צרנו נגנח בשמך נבוס
 קמונו : כי לא בקשתי אבטח יחדמי לאתש
 תושיעני : כידושעתי מצרנו ומשנאני ה
 הבישות : בארצים הללנו כל היום ושמך ל
 לעולם נודה סלה : אף זנחת ותכלימו ולא

בקרחתך נצבה סגל לימנך בכתב אופיר :
 שמעתי בראי ורשי אונך ושכחי עכך ובית
 אבך : ותאו המלך יפך כיהוא אונך וה
 השתחוו לו : ובתצור במנחה פניך יחלו ע
 עשירי עם : כל בטהיה בתמוך פנימה ממ
 ממשפחות זרב לבישה : לקמת תוכל לה
 למלך בתולת אחריה רעותיה מיבאות לך :
 ותבלנה בשמות וגיל תבאנה בהיכל מלך :
 תחת אבתך יהיו בניך תשתמו לשמים בכל
 הארץ : אצורה שמך בכל הירודה עלכן ע
 עמים יחודך לעולם ועד :
 לבנצח לבני קרח על עלמות
 שיר : ארצים לנו מחסה ועו עזרה בצרות נ
 נמצא מאד : עלכן לא נידא בהמד ארץ ו
 ובמוט הרים בלב ימים : יחמו יחמרו מימי
 ירעשו דרים בגאותו סלה : נהר פלגי ישמחו
 עיר ארצים קדש משפני עליון ארצים כקר
 בקרבה בל תמוט יערה ארצים לפנות בקר :
 דכו גוים ממו ממלכות נתן בקולו תמוג אר
 ארץ : יהוד צבאות עמנו משגב לנו ארצי יע
 יעקב סלה : לכו חזו מפעלות יהוד אשר שם
 שמת בארץ : משבת מלחמות עד קצה הא
 הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף
 באש : הרפו דעו כי אנכי ארצים ארום כג
 בגוים ארום בארץ : יהוד צבאות עמנו מ
 משגב לנו ארצי יעקב סלה :
 לבנצח לבני קרח מזמור : כל
 העמים תקעו כף הרועי לארצים בקול רנה :
 כיהוד עליון נודא מלך גדול על כל הארץ :
 דבר עמים תחננו ולאמים תחת רגלנו : יא
 יבחר לנו אתנהלנו אתה און יעקב אשר א

תהלים

החדוד לנצח לא יראה השחת: פי' יראה ח
 חכמים ימותו יחד כמיל ובער יאכרו ועונו ל
 לאוהבים חילים: קרבם בתלמודם מטוב
 משכנתם לזרוד ווד קראו בשמותם על א
 ארכות: ואם ביקר כל ילון נמשל כפחמות
 נדמו: זה דתם כסל למו ואחריהם בפיהם
 ידעו סלה: כיצאן לשאול שתלמות ידעם וי
 דרדו בם ישלים לבקר וצירם לבלות שאל מ
 מוכל לו: אך אלהים יפרה נפשי מיד שאול
 כי יתני סלה: אלהים כי יעשיר איש כבוד
 רובה כבוד בתלמודו לא במתו יקח הכל לא י
 יד אחריו כבודו: כי נפשו בחיו יכרד ויודך
 כית' שכלך תבוא עד דוד אבותו עד נצח
 לא יראו אור: אדם ביקר ולא יבין נמשל כ
 כבהמות נדמו: ממור
 לאסף אל אלהים יהודי דבר וקרא ארץ ממ
 כמורה שמש עד מבוא: מציון מכלל יפי
 אלהים הזמיע: יבא אלהי ואל יחדש אש
 לפניו תאכל וסכבו נסעדה מאד: קרא אלה
 השמים מעל ואל הארץ לדין עמו: אסף ל
 חסדי פרחו ברתי על זבח: וצדו שמים צ
 צדקו כי אלהים שפט הוא סלה: שמעה ע
 עמי וארבה ישראל ואעדה בך אלהים א
 אלהיך אנכי: לא על זבחך אויבך ועולתך
 לנגד תמיד: לא אקח מבידך פר ממכלאתך
 עתידים: כדל כל חיות יער פדמות בורח א
 אלהי: דעתו פלעוף הרים חזי שדי עמדי: א
 אם ארעב לא אכר לך כדל תבל ומלאה:
 האוכל כשו' אבירים חם עתידים אשתה:
 זכח לאוהבים תודה ושלם לעליון נרדך: וק

תהלים

אלהים רוח נשברה לב נשבר ונרפה אלהים
 לא תכזה: הטיבה ברצונך אמציון תבנה ח
 חומות ירושלים: אז תחפץ ובחי צדק עולה וכ
 וכליל אז יעלה על מזבחך ברים:
 למנצח לזרוד משכיל: כבוא
 הוא הארמי ויגד לשאל ראמר לו בא דוד
 אל בית אחימלך: מה תתהלל ברעה הגבור
 חסד אל פלדיוס: הוית מחשב לשונך כתעד
 מלשש עשה רמיה: אהבת רע מטוב שקר מ
 מדבר צדק סלה: אהבת פלדברי בלע לשון
 מרמה: גם אל יתעך לנצח יחמד יסודך מ
 מאהל ושרשך מארץ חיים סלה: וראו צד
 צדקים וראו ועליו ישחקו: הנה הגבר לא
 ישם אלהים מעו ויבטח ברכ עשרו יעו ב
 בהותו: ואני פודת רענן בבית אלהים בטחתי
 כחסד אלהים עולם ועד: אורך לעולם פי ע
 עשית ואקח שמך כי טוב נגד חסדיך:
 למנצח של מהל משכיל
 לזרוד: אמר נבל בלבו אין אלהים השחתו
 והתעבי עול אין עשה טוב: אלהים משמם
 השקף על בני אדם לראות הו' משכיל דה
 ידוש אלהים: כלו סג יחורו נא לחו אין עשה
 טוב אין נב אחר: הלא דעו כל פעל און א
 אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא יקראו: שם
 פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פור עז
 עצמות חונך הביטתה כי אלהים מאסס מי
 יתו מציון ישעות ישראל בטוב אלהים טבות
 עמו יגל יעקב ושם ישראל:
 למנצח פנגלות
 משכיל לזרוד: כבוא הזפים ראמר לשאל

הלא דוד מסיתר עמנו: אלהים בטמך הו
 הו' יעני ובגבורתך תדיני: אלהים שמע ת
 תפלתו האזינה לאמר פי: פי זדים קמו על
 וערצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם
 סלה: הנה אלהים עזר לי ארני בסמכי ופטי:
 ישוב הרע לשוררי באמתך הצמיחם ובגובה
 אובחחך אורה שמך יהוד פי טובי כי מכל
 צרה הצילני ובאיבי ראתה עמי:
 למנצח פנגלות משכיל לזרוד:
 האזינה אלהים תפלתו ואל תתעלם מתפלתו:
 הקשיבה לי וענני אריד בשחי ואהימה: מ
 מקול אויב מפני עקת רשע פי ידעו על און
 ובאף ישטמוני: לבי יחל בקרבי ואימות מות
 נפלד עלי: יראה ורעד יבא בי ותבסני פלצות
 ואמר מיתן לי אבר פינה אעופה ואשפנה:
 הנה ארחק נחד און במדבר סלה ואחיש
 מפלס לי מרוח סעה מסער: בלע ארני פלג
 לשונם פי ראיתי חמס וריב בעיר: זמם ולי
 ולילה יסכבוה על חומותיה ואון ועמל בקר
 בקרבה: הוית בקרבה ולא ימיש גר חובה ת
 תוך ומרמה: פי לא אויב יחלני ואשא
 לא משנאי על הגדל ואכר ממנו
 ואתה אגוש כערפי אלהי ומידעי: אשר יחוד
 נמזיק סוד בבית אלהים נהלך כרגש: ישו
 מות עלימו ידו שאול חיים פי דעות כבנו
 כמגדום בקרבם: אני אל אלהים אקרא וי
 ויהוד ישיעני: ערב ובקר וצהרים אשיחהו
 ואדמה ושמע קולי: פדה בשלום נפשי מ
 מקרב כל כי ברבים היו עמדי: ישמע אלהי ע
 מענם וישב קדם סלה אשר אין חליפות למו

תהלים

ולא יראו אלהים: טלה ידיו בשלומיו חלה
 בריתו: חלק מחמאות פיר וקרב לבו רבו ד
 דבריו משכן והמה פתוחות: השוך על ידו
 דברך הוא יכפרך לא יתן לעולם מוט לז
 לצדיק: ואתה אלהים תורדם לבאר שחת
 אנשי המים ומרמה לא יחצו ימים ואני א
 אבטח בך: למנצח
 על ינת אלם רחוקם לידך מכתם באחו א
 אותו פלשתיים בנת: חנני אלהים פרשאפני
 אגוש בלדיים להם ילחצני: שאפו שורדי
 בלדיים פירבים להמים לי מרום: יום אדא
 אני אלהך אבטח: באלהים אהלך דברו בא
 באלהים בטחתי לא אדא מהיעשה בשד לי
 בלדיים דברי יעצבו על כל מחשבתם לדעי
 זערו יצפנו המה עקבי ישמחו כאשר קח נ
 נפשי: על און פלשתיים באף עמי הודו
 אלהים: נד' ספרת אתה שימה רמעתו בנ
 בנאדך הלא בספרתך אזי ישובו איבי אחור
 ביום אקרא זה ידעתי באלהים לי: באלהים
 אהלך דבר בידוד אהלך דבר: באלהים כ
 בטחתי לא אדא מהיעשה אדם לי: עלי א
 אלהים נחדך אשם תרוחך: פיהצלת נ
 נפשי ממות הלא רגלי מדחי חזתהך לפני
 אלהים באור החיים:
 למנצח אלת שחת לידך מכתם
 בכרחו מפני שאל במוערה: חנני אלהים ח
 חנני כייך חסיה נפשי ובצל פנפך אחסה ע
 עד יעבר הוות: אקרא לאלהים עליך לאל ג
 גמר עלי: ישלח משמים וישועני חרף שאפי
 סלה ישלח אלהים חסד ואמתו: נפשי בתוך
 לבאי אשכבה להשיס בני אדם שניהם חנ

חנת חוצים ולשונם חרב חדה: רומה על
 השמים אלהים על פל הארץ כבודך: רשת
 דברי לפעמי כפף נפשי כרו לפני שיחה נפלו
 בתוכה סלה: נכון לבי אלהים נכון לבי אש
 אשירה ואומרה: עזרה כבוד עזרה הנבל
 וכנור אעדה שחר: אודך בעמים אתני וא
 ואומר בלאמים: כתרל עד שמים חסדך
 ועד שחקים אמתך: רומה על שמים אלהים
 על כל הארץ כבודך:
 למנצח אלת שחת לידך מכתם: האמנם אלם
 צדק תברוך מישרים השפטו בני אדם: אף
 בלב עולת תפעולן בארץ חמס ידכם תפלוס
 תפלוסן: זור רשעים מרחם תעו מבטן דברי
 כוכ: תמתלמו פרמות חמת נחש כמרפתך ה
 חרש יאטם אזנו: אשר לא ישמע לקול מל
 מלחשים חובר חברים מחפם: אלהים הרס
 שנינו בפניו מלחמות כפידים נתן יחוד:
 יפאסו כמו מים תהולסרלמו דרך חציו כמו
 תמללו: כמו שבלח תמס יחך נפל אשת כ
 בלחוד שמש: בטרם יביטו סודותיכם אטר כ
 כבודו כמו חרון סערנו: ישמח צדיק ביה
 חזה נקם פעמיו דחץ בדם הרשע: ראמר
 אדם אך פרי לצדיק אך יש אלהים שפטים
 בארץ:
 לשחת לידך מכתם בשלח שאול ישמרו את
 הבית להמיתו: הצילני מאיבי אלהי מפתקוממי
 תשגבני: הצילני מפעל און ומאנשי דמים
 הושיעני: כי הנה ארטי לנפשי גורו עלי עיני
 לא פשעי ולא חטאתי הוד: בליעון ירצון ו
 חפוננו עזרה לקראתי ודאה: ואתה יודך א
 אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל

תהלים

הגים אלתוך פל בברי און סלה: ישובי לע
 לערב יהמי כפלב וסוכנו עיר: הנה יביעת ב
 בפיהם חרבות בשפתותיהם פיהי שמעו: וא
 ואתה יודך תשתקלמו תלעג לכלגתם: עז
 אלהך אשמרה כי אלהים משגבי: אלהי ח
 חסדי יקומני אלהים דאני כגדך: אלהי ח
 תהלים פן שפתי עמי הניעמו בחילך והוד
 והודדמו מנגנו אתני: חטאת פינו דבר שפ
 שפתינו חלכו בנאותם ומאלה ומפחש יספ
 יספרו: בלה בחמה בלה ואני ימו ודעו ביה אל
 אלהים משל מעקב לאפסי הארץ סלה: ו
 ושובי לערב יהמי כפלב וסוכנו עיר: הנה
 ינועון לאל אסדא ישבעו ילני ואני אשר
 עזך ואתן לברך חסדך ביהית משגב לזכנסי
 ביום צרלי: עז אלהך אומרה באלהים מ
 משגבי אלהי חסדיו:
 למנצח על
 שושן ערות סכתם לידך ללמד: בהצלתו את
 ארם נהרם ואת ארם צובה ושב יואב וך
 את ארם בגיא מלח שנים עשר אולי: אלהים
 זנחנו פרצתנו אנפת תשוב לנו הרעשתה
 ארץ פצמתה רפה שברה פירמטה: הראיתה
 עבך קשה השקתנו יין תרעלה: נתתה ליד
 לראיך נס להתגוסס מפני קשט סלה: למען
 יחלצני ידיך הושיעה ימנך ועננו: אלהים
 דבר בקדשו אעזרה אחלקה טכס ועמק ס
 סבות אמרה: לי גלעדול מנשה ואפרים מ
 מעון ראשי יחיה מואב: מי אב סד רחצי
 על ארם אשך נעלי על פלשת התדעע:
 מי יכילני עז מצוד מי נחני עד ארם הלא
 אתה אלהים זנחתנו ואתנצא אלהים כצ

בצבאתנו: הכה לנו עזרת מצר ושוא טש
 תשועת אדם: באלהים נעשה חיל ודוא יבוס
 קמנו: למנצח על גנת לידך:
 שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפלתו מקצה
 הארץ אלהך אקרא בעשף לבי בצעודים ס
 מנגני תנחני: ביהית מחסה לי מגדל עז מפני
 איבי: אגדה באהך עולמים אחסה בסתר
 פנפך סלה: ביהית אלהים שמעת לנדדית
 נתת רוחת דאי שמך: ימים עלי מימדך ת
 תסיף שנתנו כמו דוד דוד: ישב עולם לפני
 אלהים חסד ואמת פן יצרתו: פן אומרה ש
 שמך לעד לשלמי נדדי יום יום:
 למנצח על ידו חסדך מומד לידך: אך אל
 אלהים חסיה נפשי מנגני ישועתי: אך דוא
 צורי וישועתי משגבי לא אמוס רבה: עזא
 אנה תהויתי על איש תרצתי פלכם פקד נ
 נמי גדר החרדה: אך משאלו יענו חזק
 ירצו כזב בפיו יכרסו ובקרבם קולו סלה:
 אך לאלהים חמי נפשי פי מנגנו תקו: אך דוא
 צורי וישועתי משגבי לא אמוס: עד אלהים
 ישעי וכבוד ציר עמי מחסי באלהים: בטחתי
 בו בכל עת עם שפנו לפניו לבבכם אלהים מ
 מחסה לנו סלה: אך הבל בני אדם כזב בני
 איש במאונים לעזות המה מהבל יוד: אל
 תבטחו בעשק ובגול אל תהבלו חיל פינינו
 אלתשיתו לב: אתה דבר אלהים שנים וו ש
 שמעתי פי עז לאלהים: חך אתני חסד פי א
 איה תשום לאיש כמעשהו:

מומור לידך בהיותו כבודך יהודה:
 ב ג

תהלים

אלהים אלי אתה אשהרד צמאה לך נפשי
כמה לך כשר בארץ ציה ועין בלמים : פן
בקדש חיהך לראות עון וכבוד : פירוש
והוא כבוד מלכות שמי שמתעורר ופן אברך בחי
כשמן אשא כפי ופמרחב ודשן תשמע נ
נפשי ושפתי רננות יהללי : אמרתך על
יציע באשמרות אהבה פן : כי הית עזרתה
לך וכצל כנפך ארנן : רבקה נפשי אהרד פ
הבכה ימנך : והמה לטואה בקשו נפשי
'כואו בתרועות הארץ : צדוהו על ידי הרב פ
מנת שיעלים יהו : והמלך ישמח באהלים ית
תהלל כל הנשבע בו כי יסבר פי רובר שק
שקר : למנצח מזמור
לדוד : שמע אלהים קולי בשחי מפחד איוב
הצד חי : תתורני מסוד מרעים מרגשת פ
פעל אחי אשר שנו פדכ לשונם רכנו ח
הצם דבר נר : לדות כמסתרים תם פתאום
'ידו ולא יראו : יחוקו למי דבר רע יספרו ל
לשמון מוקשים אמר מידאה למו : יחפשו
עולת טמנו חפש מחפש וקרב איש ולב ע
עמק : רים אלהים חץ פתאום היו מפותם :
רכש'לדו עלימו לשונם תנודו פל דאה בכו
הראו פל אדם תעזו פעל אלהים ומעשהו ה
השכלו ישמח צדק ביהוד וחסה בו ויהללו
כל ישראל : למנצח
מזמור לדוד שיר : לך דמיה תחלה אלהים ב
בציון ו'לך ישלכ נדר : שומע תפלה עדיך כ
כל בשד יכאו : דברי ענות גבחו מנו פשענו
אתה תכפרם : אשר תבחר ותקרב ישכון ח
הצריך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך : נ

והוא כבוד מלכות שמי שמתעורר ופן אברך בחי כשמן אשא כפי ופמרחב ודשן תשמע נ

תהלים

פי קראתי ודומם תחת לשוני : אין אסדאיתי
בלבי לא ישמע אתי : אכן שמע אלהים הק
הקשיב בקול תפילתי : ברוך אלהים אשר לא
הסיר תפילתי וחסדו נאמי :
למנצח מנגינת מזמור שיר : אלהים ידגנו
ויברכנו יאר פניו אתנו סלה : ידעת בארץ ר
הרפך בכל גלים ישועתך יודך עמים אלהים
יודך עמים פלם : ישמחו וירגו לאמים פית
השפט עמים מישור ולאמים בארץ תגנם ס
סלה : יודך עמים אלהים יודך עמים פלם :
ארץ נתנה יסלה יברכנו אלהים אלהינו :
יברכנו אלהים ודאו אתו פלא פלא ארץ :
למנצח לדוד מזמור שיר :
קום אלהים ופראו איכיו רנטו משנאו מ
מפניו : פהנף עשן תגוף פהמס דונג מפני
אש יאבדו רשעים מפני אלהים : וצדקים י
ישמחו יעלצו לפני אלהים השישו כשמחה :
שירו לאלהים זמרו שמו סלה לרכב בערכות
בזה שמו ועלו לפניו : אבי יזמים חן אלם
אלמנות אלהים במעון קדשו : אלהים נו
מושב יחדים ביתה מוציא אסירים בפירות
אך סודים שכנו צדחה : אלהים בצאתך
לפני עמך בצעך פישמון סלה ארץ רעשה
אף שמים נשפו מפני אלהים זה סיני מפני א
'אלהים אלהי ישראל וגשם נרסות תנף אל
אלהים נחלתך ונלאה אתה כננתה : חתך י
ישבי בה תכן בשוכתך לעני אלהים : אתי י
יתן אמר המבשרות צבא רב : מלכי צבאות
יחזון יחזון ונתן בית תחלק סלה : אסתש
תשכחן בך שפתים מפני יונה נופה בכסף ו
ואכרותיה בירקת חרוץ בפרש שיר מלכים

בה תשלג בצלמון : הר אלהים הרבשן הר ג
גבננים הרבשן : לפה תרצון הרים גבנו
גבננים החר חמד אלהים לשכנו אף ארני
ישכן לנצח : רכב אלהים רכבתם אלפי שנאו
ארני עם סיני בקדש : עלית למרום שבת ש
שבי לקחת מתנות בארם ואף סודים לשפון
יה אלהים : ברוך ארני יום יום עמס לנו האל
ישועתנו סלה והאל לנו אל למוטעות ולידות
ארני לפות תוצאות : אך אלהים ימחיר ראש
איבו קדקד שער מתהוה באשמו : אמר א
ארני מבשן אשיב אשיב ממצלותים : למען
תמחן רגלך בדם לשון פלכך מאיבים מנהו
ראו הליכותך אלהים הליכות אל מלכי בק
בקדשו קדמו שרים אור נגנים בתוך עלמות
תופפות במקדלות ברכו אלהים ארני ממקור
ישראל : שם בנימון צעד רים שר יודעה ר
רגמתם שר זבולן שר נפתלי : ציה אלהיך ע
עך עזה אלהים זו פעלת לנו : מה כדך על
ירושלם לך ויבילו מלכים שו : גער חית קנה
עדת אבדים בעלי עמים מתרפס מרצי כסף
בור עמים קרבות חפצון יאתו השמנים מני
מצרים פוש תרץ ידיו לאלהים ממלכות הא
הארץ שירי לאלהים זמרו ארני סלה : לרכב
בשמי שמי קדם הך חן בקולו קול עז תגרועו
לאהלים עלי ישראל גאותו ועזו בשחקים : נ
נדאו אלהים ממקדשך אל ישראל הוא נתן
עז ותעצמות לעם ברוך אלהים :
למנצח על
שושנים לדוד : הושיעני אלהים פיבאו מים
עד נפש : טבעתי בין מצודה ואין מעמד בא
באתי במעמקי מים ושבלת שטפתני :

תהלים

תשגבני: אהללה שם אלהים בשיר ואגדלו
 בתודה: ותשב להוד משור פר מקח וטפ
 ומפרים: ראו ערים ושכחו דרשי אלהים ו
 ויהו לבבכם: כי שומע אלהים יוד ואת
 אסיריו לא בזה: הלהרשמים וארץ פים
 וכדמשבם: כי אלהים ישוע ציון רבנה ע
 עדי יחדה וישבו שם ורשעהו ורע עברו
 נחלה ואהבי שמו ישכנו בה:

למצח הוד להודי: אלהים
 להצילני יוד לעזרת חושה: יבשו וחרפה
 מבקשי נפשי יפגו אחרי רפלו חפצי רעתי
 ישוכו על עקב כשתם האבנים האהו
 ישישו ושמו: בך כל מבקשיך ואמר תמיד
 יגדל אלהים אהבי תשועתך: ואני עני ואביון
 אלהים היטה לי עזרתו ומפלטי אתה אלהי
 אלהי אחר: בך יהוד חסיתי אלהי אלוהי לעול
 לעולם: בצדקתך הצילני ותפלטני מהא אלה
 אונק והושעני: היה לי לצור מעו לכווא ת
 תמיד צרת לדושי עני כיסלע ומצדתי אתה:
 אלהי פלטני מיד רשע מקפ מעול חומץ: כי
 אתה תקותי יהוד: אלהי מבטחי מצדתי ועליך
 נסמכתי מפנין ממעי אמי אתה גוד בך תהולתי
 תמיד: כמותת הית לרבים ואיה כחם עו:
 יפלא פי תהולתך כל הים תפארתך: אלהי
 השלימי לעתוקנה בכלות כחי אלהי שגבני:
 כי אמרו איבי לי ושמרי נפשי נועצו יחדי: ל
 לאמר אלהים עמו דרשו ותפשוהו בראין מצ
 מציל: אלהים אלהי חק מפני אלהי לעזרת
 חושה: יבשו יכלי שטני נפשי יעמו חרפה ו
 ומלמה מבקשי רעתי:

צעת בקרא נחר גרתי פלי עני מיהל לאל
 לארדיו: רבו משערת ראשי שנא יחם ע
 עצמו מצמית איבי שקר אשר לא גולתי או
 אשיב: אלהים אלהי דעת לארתי ואשמתי
 כפך לא תכחוד: אלהי שני ביקוץ אתי י
 יהוד צבאות אלהי פלטי כי מבקשיך אלהי י
 ישראל: כי עדיך נשאתי חרפה כסטה בלמה
 פני: מזד הית לאחי ותכחי לבני אמי פרק
 קנאת ביתך אכלתי חרפות חרפך נפלי ע
 עלי: ואכפה בצום נפשי יהוד חרפות לי:
 ואנה לכושי שק ואהי לדם למשל: ישחי
 כי ישחי שער ונגינת שתי שכי: ואני תפילתי
 דה יהוד עת רצון אלהים ברב חסדך ענגי ב
 באמת ישעך: הצילני מפיט האל אשבעה א
 אנצלה משנא וממעבוקי מים: אל תשטפני
 שבלות מים ואל תבלעני מעלה ואל תאמר
 עלי באר פיה: עני יהוד כי טוב חסדך כרוב
 רחמיך פנה אלי: ואל תסתה פניך מעבדך
 כי צר לי מדר ענגי: קרבה אל נפשי גאלה
 למען איבי פני: אתה דעתה חרפתי ובשתי
 וכלפתי נגדך פל צרתי: חרפה שברה לפני
 ואנטיה ואקוה לנד ואין אלמנה מים ולא מ
 מצאתי: והגו בברתי ראש ולצמאי ישקוני
 חמץ: יד שרתם לפניכם לפח ולשלמים
 למוקש: תחשכנה עיניכם מראת ומתנדים
 המיד המעד: שפך עיניכם ועבך וחרון אפך
 ישגם: תהי טירתם נשמה באוהלים אלהי
 ישב: כי אתה אשר הכית חרפו ואלמכאכ
 חלודי יסברו: תנה עין על עינתם ואל יבאו ב
 בצדקתך: מוחו מספר חיים ועם צדיקים אלי
 יתם: ואני עני וכואב שועתך אלהים תש

תהלים

ואני תמיד איהל חוספתי על פלתי חתך:
 פי ספר צדקתך פל הים תשועתך כי לא יד
 ידעתי ספורות: אבוא מבבודת ארני יהוד א
 אומר צדקתך לבדך: אלהים לפדתי מנעתי
 ועד הנה אני נפלאתך: וגם עזרקה ורש
 ושכה אלהים אלהי עזרני עזרני ורועך ל
 להוד לכל: יבוא נבדתך: וצדקתך אלהים ע
 עד כרום אשר עשית גדולת אלהים מיכמ
 כמך: אשר הראתנו צרות רבות ורעות ת
 תשוב תחינו ונצרת ומות הארץ תשוב תעלינו:
 תרכ גדולתי ותשוב תנחמני: וגם אני אודך כב
 כבלתי אמתך אלהי אומרהך בכבוד ק
 קדושי ישראל: ותרנה שפתי כי אומרתי לך
 ונפשי אשר פדית: וגם לשונתי פל הים תהנה
 צדקתך כי בשו פיהם מבקשי רעתי:

לשלוה אלהים
 משפטך למך תו וצדקתך לבן מודך: דין
 עמך בצדק ועניך במשפט: ישאו הרים של
 שלום לעם והבעות בצדקה: ישפט עני יעם
 וישוע לבני אביון ויחבא עו שקי יד אוד עם ש
 שמש לפני ירח הוד הודים: יוד כמטר על
 גו פרביים ורחף ארץ: ירח בימו צדיק ור
 ורכ שלום עד בלי יח: ויוד מים עדים ו
 זמנוד עד אפסי ארץ: לפניו יכרעו ציים ו
 ואיבי עפר ירחו מלכי תרשיש ואיים מנחה
 ישימי מלכי שבא וסבא אשר יקרו: ויש
 וישתחו לו כל מלכים פלגים ועבדוהו: כי
 יציל אביון משוע ועני ואין עור לו: יחס על
 הד ואביון ונבשות אביונים וישוע: מתוך ומ
 ומחמם נאל נפשים וקר דמם בעניו: יהוד ו

תהלים

תמיד עמך אחות ביד ימיני בעצתך תנחמי
 ואחר כבוד תקחני מלך בשמים ועמך לא
 תצמי בארץ פלה שאר חלבי צור לחבי
 וחלקי ארזים לעולם בידנה רחוקך יאמרו
 הצמיחה פלונה מנך ואני קרבת ארזים
 לידוב שתי בארתי יודו מחסי לספר בלום
 מלאכותי משפיל
 לאקף לפה ארזים ונתח לצמח יעסן אפך כ
 בצאן מרעהך וזכר עתה קניית קדם נאות
 שבט נחלתך ור ציון זה שכנת בו הרמה
 פעמך למשאות נצח פלדורע איב בקדש
 שאנו צורך בקרב מועד שמי אותם את
 אותות יודע במביא למעלה בסכך עץ קד
 קדמות ועת פתוחה יוד בכשיל וכלפות
 יחלקן שדור באש מקדשך לארץ חלום
 משכן שמך יאמרו בלבם נעם יחד שרפו פל
 מועד אל בארץ אהותינו לאדאינו אין עוד
 נביא ולא אהנו ידע ערמה ערמתי ארזים
 ידוך צר יאץ איב שמך לצמח לפה תשיב
 ידך ומינך בקרב חוקך כלה וארזים מלכי
 בקדם פועל ישועות בקרב הארץ אתה פו
 נוררת בעקב ים שפרת ראשי תנינים על המ
 המים אתה רצעת ראשי ליתן תתנגנו מאכל
 לעם לצים אתה בקעת מען ונחל אתה הו
 רובשת נהרות איתן לך ים אף דך לילה א
 אתה רבנות מאור ושמש אתה הצבת פל
 נבילות ארץ קץ וחרף אתה יצרתם וזכר
 זאת איב חרף יודו ועם נבל נאצו שמך א
 אלתתן לחית נפש חרף חית עניך אלתש
 תשכח לצמח הבט לברית כימלא מחשפי

נגידים נוהא למלכי ארץ

למנצח על דיתון לאקף מזמור קול
 ארזים ואצעה קול אל ארזים האזון
 אל ביום צרת אתי הרשתי יד לילה נגדה
 ולא תפת מאנה הנחם נפש מאזנה ארזים
 וארמיה אשיחה ותעטף רחמי סלה אחות
 שפרות עני נפעמתי ולא ארבר חשבותי
 ימים בקדם שנות עולמים אופרה נגנתי ב
 בלילה עמלכבי אשיחה וחפשי חתי הלע
 העולמים ינח אתי ולא יוסף לרצות עוד
 האפס לצמח הסודגמר אכר דור ודור ה
 השכח הנות אל אס קפץ באף רחמי סלה
 ואמר חלתי היא שנות ימין עליון אופיר מ
 פעל לילה כי אופרה בקדם פלאך והגיתי ב
 בכל פעולך ובעל ידונך אשיחה ארזים בק
 בקדש הדפך מאל גדולפארזים אתה ה
 האל עשה פלא הדעת בעמים עזך נאלתב
 כדורע עמך בני עקב ווסף סלה וראך מיס
 ארזים ראך ביום יחול אף יתנו ותמות
 זרמי מיכ עבות קול נתנו שחקים אף הצצך
 יתחלטי קול רעמך ופלגל האדו ברקם ת
 תבל רגזה ותעש הארץ בים הרפך ושכ
 נשבידך במים רבים ועקבתך לא נדעו נ
 נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן

משפיל לאקף
 האזנה עמי תודתי הטו אנכם לאמר פי א
 אפתחה במשל פי אביעה חידות מניקדם
 אשר שמענו ונדעם ואבותנו ספרדנו לא
 נבחר מנביהם לדור אחרון מספרים תהלות
 יהוד ועוזו ונפלאותו אשר עשה ויקם עלות

תהלים

ביעקב ותורה שם בישראל אשר צמח אתרא
 אבותנו להודיעם לבגדים למען ידעו יוד
 אורון בני יודו יקטו וספרו לבגדים ויש
 וישנו בארזים כסלם ולא ישכחו מעל לרא
 ומצותיו יצירו ולא יהיו פאנתם הו סודר
 ובורה הוד לא חכין לכו ולא נאמנה אל אל
 רחמי בני אפרים נושק רומי השת הפכו ב
 ביום קרב לא שמרו ברית ארזים ובתורתו
 מאנו ללכת וישפתי עליהנו ונפלאותו אש
 אשר הראם נגר אבות עשה פלא בארץ מ
 מצרים שדה צען בקע יסועיבים ויצבט
 מים כמור וינחם בענן זיבם וכל הלילה
 באור אש בקע צורים כמדבר וישק בת
 בתדמות רבה ויצא נחלים מסלע וירד פ
 פנדות מים ויוספו עוד לחטא לו למרות
 עליון כציה ותסראל בלבכם לטאל אבל ל
 לנשטם וידברו בארזים אכרו היוכל אל ל
 לערוך שדחן במדבר הן הפד צור ויוזכרם
 מיכ ונחלים ישטנו הנב לחם ויכל ותאביב
 יכין שאר לעמו לכן שמע יהוד ותעבר ואש
 נשקה ביעקב תב אף עדה בישראל כדלא
 האמינו בארזים ולא בטווי בישועתו ויצו
 שחקים ממעל ודלתי שמים פתח וימטר ע
 עלדם מן לאכל ודגן שמים נתן למו לחם
 אבירים אבל איש צדה טלח להם לשבע
 יפע קדים בשמים ונהג בעא תימן וכוסר ע
 עלדם כעפר שאר וכחול ימים עוף פנף ו
 ופל בקרב מהגרו סביב למטפנותו ויאכלו
 וישבעו מאד ותאותם כא להם לאזרו מת
 כתאותם עוד אכלם בגידים ואף ארזים ע

תהלים

ועלה בלם ויהיה במשפחתם ובחור ישראל
 הברע: בכל זאת חטאי עוד ולא האמינו ב
 בנפלאותיו: וכל כהבלי מידם ושנותם במה
 בבחלה: ואסדרתם חדשה ושבו ושתחו אל:
 וזכרו פלאים צורם האל עליון גאלם: ו
 ופתחו בפהם ובלשונם יבוסו לו: ולבם לא
 נכון עמו ולא נאמנו כבריתו:

חצי

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית הרבה לה
 להשיב אפו ולא יעזר כל חמתו: ויזכר כי ביש
 בשר המה רוח הרוח ולא ישוכי כמנה ימרוהו
 כמדבר יעצבונו בשימוק: וישוכי ונסו אל
 וקדוש ישראל דתו: לא זכרו את דוד יום א
 אשר פרס מניצור: אשר שם במצרים אותנו
 ונפלאותיו בשדה צען: ויהפך לבם יארום
 ונולדום בלשונותם: וישלח בדם ערוב ואכלם
 והפרדע ותשחיתו: ויהי להם יבול ויגיעם
 לארמה: ויהיה בפרד גפנם ושקמתם בתנמל:
 וסגר לבד בערם ומקניהם לרשעים: ויש
 ישלח גם חרון אפו עברה העם וצרה משל
 משלחת מלאכי רעים: יפלו נתיב לאפו ולא
 חסך כמות נפשם: וחיתם לדבר הסגיד: ויד
 פלצור במצרים ראשית אונם באה להם:
 ויסע כצאן עמו ונהגם כעדר במדבר וינחם
 לבטח ולא פחדו ואת איביהם פסה הם: ו
 וביאם אל גבול קדשו חר' זה קנתה ימינו: ו
 חרש מפגזים גים ופלים בחבל נחלה ויש
 וישפן באה להם שבטי ישראל: ונסו וימרו
 את אלהים עליון ועזבונו לא שמרו: וסגו

מזמור לאסף אלהים בא גוים
 בנחלתך סמאו אתה וכל קדשך שמו אתה
 ירושלים לעיים: נתנו את נבולת עמך מאכל
 לעוף השמים בשך הסדך לחזק ארץ: ש
 שפכו דמם בבית סביבות ירושלים ואין קבר:
 היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו:
 עד כמה יחוד האנף לנצח תבער כמו אש ק
 קנאך: שפוך חמתך אל הגוים אשר לא י
 ידעוך ועל מבלכות אשר בשמך רא קראו:
 פראכל את עקב ואת נדו השפוי: אלה עכר
 לנו עתות ראשונים מדר יקדמונו רחמך פי
 רלונת מאד: עזרנו אלהי ישענו על דבר כב
 כבוד שמך והצלנו וכפר על חטאינו למען
 שמך: למה יאמרו הגוים איה אלהים יודע

תהלים

גוים לעינינו נקמת הם עבדך השמך: ת
 תבא לפניך אנקת אסד פגול ודועך דוהר ב
 פני תמותה: והשב לשכנינו שב עתים אלה
 חלקם חרפתם אשר חרפתך יוד: ואנחנו ע
 עמך יצאן מר עיניך נודה לך לעולם לדור:
 יוד נספר תהלתך:

למנצח אל שושנים ערות
 לאסף מזמור: לעה ישראל האזנה נהג ב
 כצאן יוסף ישב הפחזים הופיעה: לפניא
 אפרים ובנימין ונמשה עורה את עבדיך ו
 ולכה לישועה ליהוה אלהים השכנו האר פ
 פנך וישועה: אלהים צבאות עדימנו
 עשנת בתפלות עמך: האכלתם לחם המעה
 ותשקמו פרמעות שלש: תשימנו מודן לש
 לשכנינו והיבנו לעגלמו: אלהים צבאות
 השכנו האר פנך וישועה: גפן מצרים ת
 תסיע חרש גוים ותשעה ופנית לגנה ותשרש
 שושנת ותמלא ארץ: בסו הרים צלה ועגל
 ועגליה ארד אל: תשלח קצירה עדים ואל
 נהר יונקוניה: למה פרצת נדדה ואזהרה כ
 פל עכר דרך: יסרם צנה חוד מער ויח שרי
 ידענה: אלהים צבאות שוב נא הכט משמים
 האה ופקד גפן זאת: וכנה אשר נשעה ימי
 ימנך ועל מן אמצתך: שהיפה באש כ
 פסיחה מעתה פנך יא ברו: תהי דך עליא
 איש ימנך ועל מן אים אמצתך: ולאנסת
 ממך תחילו ובשמך נקרא: יהוד אלהים צ
 צבאות השכנו האר פנך וישועה:
 למנצח על הגות

לאסף: התנו לאלהים עינו חרעו לאחרי
 יעקב: שאי זמרה ותנהוף פגור נעים עם נב

נבל: תקע בחליל טופר בפסח ליום תנו
 כי תק ישראל הוא משפט לאחרי יעקב:
 עדה ברוקף שכו בצאתו על ארץ מצרים:
 שפת לא ידעת אשמע: המרותי מסכל ש
 שכמו כפי מודד תעבירנה: בצרה קראת ו
 ואחלצך אענך בסתר רעם אבחרך על מי מ
 מדינה סלה: שמע עמי ואעדה כן ישראל
 אם תשמע עלי: לא יזהה כך אל ור ולא תשת
 תשתחה לאל נכר: אנכי יהוד אלהיך המ
 המעלך מארץ מצרים הרחב פך ואמלאה
 ולא שמע עמי לקול ישראל לא אבה לי: ו
 ואשלחו בשורות לבם ליט במעצותיהם:
 ול עמי שמע לי ישראל בודכי יהלטי וכמעט
 איביהם אנניע ועל צרדם אשיב די: מ
 משנא יהוד יחטו ויה עתם לעולם: וא
 האלהי מחרב חסה ומצור הבש אשביעו
 מזמור לאסף
 אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט:
 ערפתי משפט ועל לפני רשעים תשא סלה
 ששמו חל חתום עני ורש הצדיק: פלטי דל
 ואבין מיד רשעים הצדק לא יעלה ולא יבנו
 בחשכה ויהלטי מושיע מוסר ארץ: אני
 אמתי אלהים אתם וכני עליון כלכם: אכן ב
 באדם תמתון ובאחד השמים תפלו: קימה
 אלהים ששמה הארץ פד אתה תנחל בכל הג
 תנים:
 מזמור לאסף: אלהים אלהיך אלהיך אלהיך
 ואל תשקט אל בידנה ארביך יהמין ומש
 ומשנאך נשאר ראש: על עמך יערימו כוד
 מתעצו על צפנתך אמרו לנו ונכחידם מנה
 ולא יזכר שם ישראל עוד: כי נועצו לב יהוד

תהלים

עלך ברת יצונו: אהל אולם השמעאלים
 מאב והגרים: גבל ועמון ועמלק פלשת עם
 ישבי צדונים אשר נלחם עמם היו ודוע לב
 לבני דוש סלה: עשה להם פסוק כסיראב
 כבין בנחל קישון נשמד בעין דאר הירמון
 לארמו: שיתמו נדבכו בערב וכאב וכוכח
 וכצלמנע פל נסכמו: אשר אמרו נרשה לט
 אה נאות אלהים: אלה שיתמו כגלה בקש
 לפני דוח: כאש תבער יער וכלהבה תהדש
 דרים: כותהפס בסעוד ובספתך תהלים:
 מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוד: יטשו ו
 ובהלוד ער ותפרו ראבו: וידעו בראתה
 שמך יהוד לסוד עלין על פלהארץ:

למנצח
 קרח מזמור: מה דידות משפנותך יהוד צב
 צבאות: נכספה תב פלה נפש לחצות
 יהוד לבי ובשר יתנו אל אל חי: גם צפוד
 מצאה בית דרור קן לה אשר שטה ארוח
 אגרוחה את מזכותך יהוד צבאות מלכי
 ואלה: אשר ישבי בדת עוד יהוד סלה:
 אשרי אדם עח לויך מסלות בלבבם: עברי
 בעמק הבכא מען שיתרו גם ברכות עשה
 מורה: לבי מחיל אל חל דאה אל ארזים
 בציון: יהוד אלהים צבאות שמעה תלתי ה
 האזנה אלה יעקב סלה: כנגנו ראה אלה
 אלהים והבט פני משוחך: פרטוב ים בחצ
 בחצריך מאוף בחרתי הסתופף כבית אלה
 מרוד באהלידשע: כי שמש ומנן יהוד א
 אלהים חן וכבוד יתן יהוד לאימנע טוב ל
 להלכים בתמים: אתי צבאות אשר אדם

כסח כר:
 לבני קרח מזמור: רצית יהוד ארצך שבת
 שבת יעקב: נשאת עון עבך כסית כל עבר
 חטאתם סלה: אספת כל עברתך השיבות
 מחרון אפך: שוכנו אלה ישענו והפר פעוק
 עמנו: הלעולם תאנף בנו תמטך אפך ליהוד
 דור: הלא אתה תשוכח יעו ועבך ישכחו
 כך: הראנו יהוד הסוד השעך התקדנו: א
 אשמעה מה ידבר האל יהוד כי דבר שלום
 אל עמו ואל חסדיו ואל ישונו לכסלה: אך
 קרח לראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו: ח
 חסד ואמת נפשו צדק ושלוס נשקו: אמת
 מארץ תצמח וצדק משמים נשקף: גם יהוד
 יתן הטוב וארצנו תתן יבחה: צדק לפניו
 יתן וישם ודרך פעמיו:

תפלה ליהוד המה יהוד
 אונך עני פדעני ואכיון אני שמרה נפשי כי
 חסד אני השיע עבך אתה אלה הבטח א
 אלה: חנני יהוד באלך אנך פלחים:
 שפח נפש עבך באלך אלה נפשי אשא:
 בראתה אתי טוב וסלחורכ חסד לכו קרא
 קראך: האזנה אתי תפלה ודק שבה בקול
 תתונתי: ביום צרתי אקראך כי תענני: אין
 פמך באלהים אתי ואין כמעשך: פלחים
 אשר עשית כואוה שתחו לפנך רכבך ל
 לשמך: פי גדול אתה ועשה נבלאות אתה א
 אלהים לכותך: הויתי יהוד חתך אהך בא
 באמתך יהוד רכבי לראה שמך: אהך אלה
 אלה בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם: כי
 חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאל תרת

תהלים

תתהו: אלהים ימים קמו עלי ועדת ערצים
 בקשו נפשי תלא שמך לנגים: ואה אלה
 אלהים חנן אלה אפים ורכסוד ואמת:
 פנה אלי חנני תנה עון לעבך זהו שעה ל
 לכן אמתך: עשה עמך את לטובה וראו ש
 שגא חבשו בראתה יהוד עזרתני ותמתני:

לבני קרח מזמור שיר יסדהו בהררי קדש:
 אהב יהוד שיער ציון מכל משפנות יעקב: נ
 נכפחת מדברך עיר האלהים סלה: אכיר
 רהב וכלל ליהודי הנה פלשת וצוד עם כוש
 זה לך שם: והציון אמר איש ואיש ילד
 בנה הוא יכונה עליון: יהוד יספר ככתב ע
 עמים זה לך שם סלה: ושירים כחללים כל
 מעני כר:
 שיר מזמור

לבני קרח למנצח על מחלת לענות משפיל ל
 להימן האורח: יהוד אלה ישועתי יום צע
 צעקת בלילה נעך: תבא לפני תפלה הטה
 אונך לנתתי: כי שבעה פרעות נפשי וחיי ל
 לשאל הגיעו: נחשבת עם יחודי טור היתי
 פגבר אן אלה: במתים חפשי כמו חללים: ש
 שכבד קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך
 נגדתי שני בכר תחתיות כמחשבים במצלות
 עלי סמכה חמך וכל משפרך ענית סלה: ה
 הרחקת מידע ממני שהני תועבות למו כלא
 ולא אצא: עני ראבה מני עני קראתך יהוד
 בכל יום שטחתי אלה כפי: הלפתים תעשה
 פלא אסדפאים יקומו יודך סלה: היספר ב
 בקבר חסדך אמנתך באברון יהודי בחשך
 פלאך וצדקתך בארץ נשדה: ואני אלה יהוד

שועתי וכבכר תפלה תקדוך: למה יהוד ת
 תנח נפשי הסוד פנך ממני: עני אני תועם
 מנער נשאתי אימך אפתי: על עברו חרת
 חרונך בעתך צמחתי: סבתי כמים פלה
 הים הקיש עלי יחר: הרחקת ממני אהבו
 ורע מדעי מחשך:

משפיל לאתן האורח: חסדי
 יהוד עולם אשירה לך ודר אודיע אמנתך
 כפי: כי אמרת עולם חסד יבנה שמים תבין
 אמנתך סם: פרתי ברת לבחרי נשבעתי
 ליהוד עסדי: עד עולם אכין דרע ובנתי לך
 חסד כסאך סלה יהודי שמים פלאך יהוד אף
 אמנתך בקהל קדשים: כימי בשחך יעך
 ליהוד ידמה ליהוד בכני אלים: אל נערך כ
 בסוד קדשים רבה תודא על פלסי כיו: יהוד
 אלה צבאות מי כסוד חסן יה ואמנתך ס
 סכינתך: אתה מושל בנאות הים בשוא גל
 גלוי אתה תשבתם: אתה רפית כחלל רהב ב
 בזרוע עך פרת איכך: לך יום אף לך ללה
 אתה הכנות מאור ושמש: לך שמים אף לך
 ארץ תכל ומלאה אתה יסודם: צפח ומין
 אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו: לך
 זרוע עם גבורה תעז ירך תרום ימך: צדק
 ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פנך:
 אשר העם ידעו תרועה יהוד באר פנך יה
 יהלכתי: בשמך גליון פלהים וכצדקתך יד
 ירומו: ביהתפארת עמי אתה וכצדקתך תרום
 קרננו: פי ליהוד כנגנו ולקדוש ישראל מל
 מלפני: או דברת בחוון לחסידך ותאמר ש:
 שיתי עור על גבור הרמותי בחור מעם: ס

תהלים

בְּתוֹךְ פְּלִיִּים עֲפִים אֲשֶׁר חִרְפוּ אֵיבֶיךָ יְהוָה
 יְהוָה אֲשֶׁר חִרְפוּ עֲקֹבוֹת מִשִּׁיחֶךָ כִּי רָדַךְ יְהוָה
 לְעוֹלָם אֲמֵן וְאָמֵן
 תְּפִלָּה לְמִשְׁחָה אִישׁ הָאֲזָרִים
 אֲדֹנָי מִעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר דָּר וּבְטָרִים
 הָרִים לְדֹר וּתְהוֹלֵל אֶרֶץ תִּמְלֵךְ וּמְעוֹלָם וְעוֹד
 עוֹלָם אַתָּה אֵל יֹשֵׁב אֲנוֹשׁ עַד דֶּפְאָה וְתֹאמַר
 שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם כִּי אֲנִי שְׁלֵמִים בְּעֵינֶיךָ כִּי־מִן
 אֲתַמְלֵךְ כִּי יַעֲבֹדוּ וְאֲשַׁמְרֶה בְּלִילָה וְזִמְתָּם שׁ
 שִׁינָה יְהוָה בְּבֹקֶר כַּחצִיר יְחִילֵךְ בְּבֹקֶר יִצְיָן
 וְחִילֵךְ לְעֵרֹב יִמְוָל חֶבֶשׁ כִּי כִלְיֵי בֹאֲפֶךָ וּכְ
 וּבְחִמְתֶּךָ נִבְחַלְטֵנוּ שֶׁתְּעוֹתֵנוּ תִּלְוֶנְךָ עֲלֵמֵנוּ
 לְמִאֲדָר בְּנֶדֶךָ כִּי כִלְיֵנוּ פָּטָה בְּעֵבְרֶתְךָ כִּלְיֵנוּ
 שָׁנִינוּ בְּמִדְבָר הַגָּדֹל מִי־שָׁנִינוּ כִּהְיֵם שְׂבָעִים שׁ
 שָׁנָה וְאֵם מְבֹרֹת שְׂמֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבִים עִמָּךְ
 וְאֵת כִּדְוֹ חֵישׁ תַּעֲפֶה מִי־יָדַע עוֹן אֲפֶךָ וּכִי
 אֲכִידָתְךָ עֲבֹדְךָ לְמִנּוֹת יִמְנֵנוּ כֵּן הוֹדַע וְנִ
 תִּבְלֵם לִבְבִי הַבְּמָה שׁוֹכֵן יְהוָה עַד מָוֶה וְהַגָּ
 וְהַגָּם עַל עֲבֹדְךָ שְׂבָעֵנוּ בְּבֹקֶר חֹסֶדְךָ וְנִ
 תִּרְנָנָה וְנִשְׂמַחָה בְּכִלְיֵנוּ שְׂמַחָנוּ כִּי־מִתְּעַ
 עִינֵנוּ שְׂמַחָנוּ רַעֲיוֹנֵנוּ רֵאָה אֵל עֲבֹדְךָ
 פֶּעֶךָ יְהוָה עַל בְּנֵיהֶם יְהוָה נָעַם אֲדֹנָי אֵ
 אֲדֹנָי עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵנוּ בְּתִנְנָה עֲלֵנוּ וְנִ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵנוּ פִּנְנָנוּ
 יֹשֵׁב בְּסֹתֵר עֲלִיךָ בְּצֵל שֹׁדֵי יְתוֹלָנוּ
 אֲמַר לַיהוָה מַחֲסוֹ וּמַצֻּרֹת אֲלֹהֵי אֲבֹתֵנוּ כִּי
 פִּדְוָנוּ יִצְלַךְ מִפֶּחַ קוֹשׁ מִדְּבַר הַיּוֹת וּבְאֲבָרֹתָ
 יִסְדֵּךְ וְתִתֵּן כִּנְפֵי תַחֲסֶה צִנְהָ וּסְדִרָה אִם
 אֲמַתֵּנוּ לֹא תִדְאָ מִפְּתֹר לִילָה מִחֹץ יַעֲקֹב יוֹ
 יוֹמָם מִזִּכְרֵךְ כֹּאֲפֵל יְהוָה מְקַטֵּב יִשְׁדֵּךְ צִדֵּךְ

פָּנֵינוּ יְהוָה עֲבָדֵינוּ בְּשֵׁם קְדוֹשׁ מִשְׁחָתְךָ א
 אֲשֶׁר יָדִי תִפְּזֵן עָלֵינוּ אֵף דָּדֵךְ תִּאֲמַנְנוּ לֹא יִ
 יִשָּׂא אֵיבֹב מִן הַכֶּן עוֹלָה לֹא יַעֲנֵנוּ וְתַחֲתָיִם
 מִפְּנֵינוּ צִרְיוֹ וּמִשְׁנֵאֵי אֲנֹכִי וְאֲמִנְתִּי וְחֹסֶי ע
 עָמוּ וּבְשֵׁם הַרְוֹם קָרַט וְשָׁמַתִּי בֵּים דָּר וּכְ
 וּבְהִרְוֹת יָמֵינוּ הוּא יִכְרֵ אֲנִי אֲבִי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ
 וְצִדֵּךְ יִשְׁעֵנוּ אֵף אֲנִי בְּכֹר אֲתַנְהוּ עֲלִיךָ ל
 לְמַלְכֵי אֶרֶץ לְעוֹלָם אֲשַׁמְרֶה לֹה חֹסֶדִי וּבְרִיתִי
 נִאֲמַנְתָּ לֹה וְשָׁמַתִּי לְעַד דָּרְעוּ וּכְסֹאֵנוּ כִּי־מִן שׁ
 שָׁמַיִם אִם יַעֲזֹבוּ בְּנֵי תוֹחֵנוּ וּכְמִשְׁפָּטֵינוּ לֹא י
 יִלְכָּנוּ אִם יִחַקְתֵּנוּ יְחַלְדוּ וּמִצֻּתֵנוּ לֹא יִשְׁמְרוּ וְ
 וּפְקוּדֵנוּ בְּשֵׁבֶט פְּשָׁעִים וּבְנִגְעִים עוֹנֵם וְחֹסֶדִי
 לֹא אֲפִיר מִעֲמוּנוּ הוּא אֲשַׁמְרֶה בְּאֲמִנְתִּי לֹא י
 אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמִצְוָה שְׁפִיתִי לֹא אֲשַׁנֶּה אֲחַת
 נִשְׁבַּעְתִּי בְּקוֹשֵׁי אֲבֹתֵינוּ אֲכֹכֵנוּ דָרְעוּ לְעוֹלָם
 יְהוָה וּכְסֹאֵנוּ כְּשֵׁם נִגְדֵנוּ כִּי־רַחֲוֵנוּ עוֹלָם וְ
 וְעַד בְּשֵׁחַק נִאֲמַן סֹלָה וְאַתָּה זֹנַחַת תִּמְאֵם
 הַתַּעֲבָרֹת עִם מִשְׁחָתְךָ נִאֲרֵת בְּרִית עֲבֹדְךָ ח
 חֲלֵלֵת לְאֶרֶץ נִאֲדוּ פִּרְצֵת בְּלִגְדֵהוּ שְׂמַת מ
 מְבַצְרֵנוּ מִחַתָּה שְׂמֹחֵנוּ כִּי־עֲבָדֵנוּ דָרְךָ הוּא ח
 חֲדָה לְשִׁכְנוּ הַרְוֹתֵנוּ מִן צִרְיוֹ הַשְׂמַחָתֵנוּ
 כִּלְיֵנוּ אֵף תִּשְׁכֵּב צִדֵּךְ חִרְפוּ וְלֹא תִקְבְּעוּ
 בְּמַלְחָמָה הַשְׁבַּת מִשְׁחָרֵנוּ וּכְסֹאֵנוּ לְאֶרֶץ מִ
 מִנְרַתָּה הַקְּצֵרְתֵנוּ מִי־עֲלֵמֵנוּ הַעֲמִית עֲלֵנוּ ב
 בּוֹטָה סֹלָה יַעֲדֵךְ יְהוָה תִּסְתֵּר לְצַחַתְבִּיעֵךְ
 כְּמוֹ אֵשׁ חֲמֵתְךָ וְכִרְאֵי מִהַחֲדָד עַל מַדְשֵׁנוּ
 שׁוֹא בְרֵאת כִּלְיֵנוּ אֲדָם מִתְּנֵב יְחִיהֵנוּ וְלֹא
 יִרְאֵה מוֹת מִלִּשְׁנֵנוּ מִי־שָׁאֵל סֹלָה אִיהֵנוּ
 חֲסִדְךָ הַרְאֵנוּ אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בְּאֵם
 בְּאֲמִנְתְּךָ זִכְרֵנוּ אֲדֹנָי חֲרַפְתָּ עֲבֹדְךָ שִׁאֲתֵנוּ ב

תהלים

צִדְדֵינוּ יִלְכָּנוּ צִדְדֵינוּ אֲנִי רִבְכָה מִי־יָדְךָ א
 אֲלֹהֵי לֹא יִשָּׂא רַק בְּעֵינֶיךָ רִבְכָה וְשִׁלְפַת ר
 רְשָׁעִים תִּרְאֶה כִּי אַתָּה יְהוָה מַחֲסֵי עֲלִיךָ ש
 שְׂמַת מִעוֹנֶךָ לֹא תִאֲנַח אֲלֵךְ רַעֲיוֹנֵנוּ לֹא
 יִקְרַב בְּאֲחֻזְךָ כִּי מִלְאֲכֵנוּ יִצְחָדְךָ לְשִׁמְרֶךָ
 בְּכָל־חֲדָכְךָ עַל־כַּפֵּי־נוּסָאֲךָ פֶּן תִּגְנֹף נִאֲבָן
 רַגְלֵךְ עַל־שִׁחַל וּפְתַן תִּרְדֵּךְ תִּרְמַס פְּפִיד וְתִנְיוֹ
 כִּי־כִי חֲשַׁק וְאֲפִלְטֶהוּ אֲשַׁבְּהוּ כִּי־דַע שְׂמִי
 יִקְרָאֵנוּ וְאֲעֲנֶהוּ עָמוּ אֲנִי בְּצִדָּה אֲחַלְצֶהוּ וְ
 וְאֲכַבְּדֶהוּ אֲדָרְכֵנוּ אֲשַׁבְּעֶהוּ וְאֲרֹאֲהוּ כִי
 בִּישׁוּעָתִי מִזְמוֹר
 שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר
 לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ לְהַגִּיד בְּבֹקֶר חֹסֶדְךָ וְאֲמִנְתִּי
 בְּלִילָה עֲלֵי עֲשׂוֹד וְעַל־נִבְלָה עֲלֵי הַגִּזּוֹן בְּנִנְוֵנוּ
 כִּי־שָׁמַחְתָּנוּ יְהוָה בְּפִעוֹךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדְךָ אֲרֹנָנוּ
 מִהַחֲדָדֵנוּ מִעֲשֵׂךְ יְהוָה מִאֲדָר עֲמָקוֹ מִחֲשֻׁבְתֶּךָ
 אִישׁ־שִׁבְעָר לֹא יִדַּע וְכִסֵּל לֹא יִבִּין אֲתוֹאֲתֵנוּ ב
 בְּפִרְחֵנוּ רְשָׁעִים כְּמִרְעֵשׁ וּיִצְיָנוּ כִּלְפֵעֵלֵנוּ אֵן
 לְהַשְׁמֵדֵנוּ עַד־יָדְךָ וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם דָּדֹהוּ
 כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ יִאֲבֹדוּ יִת
 יִתְפָּרְדוּ כִּלְפֵעֵלֵנוּ אֵן וְתִרְסֵנוּ כִּי־רַגְלֵנוּ ב
 בְּלִילָה בְּשֵׁמֶן רַעֲנָנוּ וְתִבְטֵנוּ עֲנֵי בְּשׂוֹרֵי בְּקָמִים
 עַל מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲנֵנוּ יִצְדִיק פִּתְמוֹר נִרְח
 כֹּאֲרוֹ בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּהוּ שְׂתוֹלִים כְּבֵית־יְהוָה ב
 בְּחֻצְרוֹת אֲדֹנָינוּ יִצְרֵהוּ עוֹד יִנּוֹכַח בְּשִׁבְחֵךְ
 דְּשִׁנִּים וְרַעֲנָנִים יְהוָה לְהַגִּיד כִּי־יִשְׁדֵּךְ יְהוָה צ
 צִדֵּךְ וְלֹא עוֹלָה בּוֹ

יְהוָה מִן־נָאֵת לִבְשׁ לִבְשׁ יְהוָה
 עַן הַתְּאֲדָר אֵף תִּפְּזֵנוּ תִּבְלֵנוּ בְּלִחְמוֹשׁ נִכְחֹכֵם
 כְּסֹאֲךָ מִאֲדָר מִעוֹלָם אַתָּה כִּי־שָׂא נְהִרְוֹת יְהוָה
 נִשְׂאָה נְהִרְוֹת קוֹלֵנוּ יִשְׂאָה נְהִרְוֹת דְּכִי־מִקְדוֹת

תהלים

כִּי־רַגְלֵנוּ אֲדֹנָי מִשְׁפָּחֵנוּ אֲדֹר בְּפִי
 יְהוָה עוֹדֶךָ נִאֲמַנְנוּ כִּי־לִבְיָךְ נִאֲדֵנוּ קוֹשֵׁנוּ
 יְהוָה לְאֶרֶץ יָמִים
 אֲלִנְקָמוֹת יְהוָה אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעֵנוּ דְּכִי־שָׂא
 שׁוֹפֵט הָאֶרֶץ הַשֵּׁב גִּמְלוֹ עַל־אֵימֵנוּ עַד־מִתֵּנוּ
 רְשָׁעֵינוּ יְהוָה עַד מָוֶה רְשָׁעֵינוּ עֲלֵנוּ יִבְעוּ
 יִדְבְּרוּ עִתָּה תִאֲמַרְנוּ כִּלְכַּעַל אֵן עַן־ךָ יְהוָה
 יִדְבְּרוּ וְנִחַלְתֶּךָ יַעֲנֵנוּ אֲלֹכְנָה וְגַר יִדְרֹגוּ וְיִתְּנוּ
 וְתוֹמִים יִדְּצוּ וְיִאֲמְרוּ לֹא יִדְאֵהֵנוּ וְלֹא יִבִּין
 אֲלֹהֵי יַעֲקֹב כִּי־נִשְׁבַּעְתָּ בְּעַם וְכִסִּילִים מִתֵּנוּ
 תִּשְׁבְּלוּ הַגִּסְעֵנוּ אֵן הִלָּא יִשְׁמַע אֲבִי־צִדֵּךְ עֵן
 הִלָּא יִבְטֵנוּ הַיִּסְרֵנוּ הִלָּא יִזְכִּיחַ הַמְּלִיכָה
 אֲדָם דָּעַת יְהוָה יִדַּע מַחֲשֻׁבוֹת אֲדָם כִּי־הִנֵּה
 הַפֶּלֶא אֲשֶׁר־הַגְּבִיר אֲשֶׁר־הִצְרִינוּ יְהוָה וּמִצֻּרֹתֶךָ
 תִּלְמַדְנוּ לְהַשְׁקִישׁ לֹה מִי־רַע עַד־יִסְרָה לֹה
 לְרַשָּׁע שְׁחַת כִּי־לֹא־יִטּוֹשׁ יְהוָה עָמוּ וְנִחַלְתֵנוּ
 לֹא־יַעֲזֹב כִּי־עַד צִדְקָתֵנוּ שׁוֹב מִשְׁפָּט וְאַחֲרֵינוּ כ
 כִּלְיֵנוּ יִשְׁרִיִלְכָנוּ מִי־קוֹס לֹה עַם מְרַעִים מִי־תִצַּב
 לֹה עַם כִּלְפֵעֵלֵנוּ אֵן לֹהֵנוּ יְהוָה עֲרַתָּה לֹה כִּלְפֵעֵנוּ
 שְׂכֵנָה הוֹמָה נִפְשֵׁנוּ אִם אֲמַרְתֵנוּ מִי־הִלָּח
 חֹסֶדְךָ יְהוָה יִסְעֵנוּ כִּי־כִּי שְׂרַעֲנוּ בְּקִרְבֵנוּ תִנ
 תִּנְחַמְנוּךְ יִשְׁעֵנוּ עַד נִפְשֵׁנוּ יְהוָה חֲבֵרְךָ כִּסָּא הַיּוֹת
 יִצֵּר עַמָּל עַל־יָדְךָ יְהוָה עַל נִפְשֵׁנוּ צִדְקָתְךָ כִּי
 נִקֵּי יִדְשַׁעְנוּ יְהוָה לֹה לְמִשְׁבֵּב וְאֲלֹהֵינוּ לְצִדֵּךְ
 מַחֲסֵנוּ יִשְׁכֵּב עֲלֵינוּ אֲתוֹנֵנוּ וּבְרַעֲנוּ יִצְמֵנוּ
 יִצְמִיתֵנוּ יִצְמִיתֵנוּ יְהוָה אֲלֵינוּ
 לְכִי־נִרְנָנָה לַיהוָה נִרְעֵה
 לְצִדֵּךְ יִשְׁעֵנוּ נִקְדָּמָה פְּנֵינוּ בְּתוֹרָה בּוֹמֵרֹתֵנוּ
 נִרְעֵנוּ לֹה כִּי־אֵל גִּדּוֹל יְהוָה וְגִדּוֹל עַל־כִּלְפֵנוּ
 אֲלֹהִים אֲשֶׁר־בִּידוֹ מִתְּקַדֵּר אֶרֶץ וְתוֹעֲפוֹת ה
 הַרְסֵנוּ לֹה אֲשֶׁר־לֹה חִים וְהוּא עֲשֵׂהוּ וְיִכְשֵׁת

תהלים

ידו יצרו באו נשתחוה וכרעה נברכה לפני
יהוד עשנו: כיהוא אלהינו ואנחנו עם מרע
כרעיתו וצאן יהוה היום אם צבאיו השמיעו אל
תקשו לבבכם פמריבה כיום מסה במדבר:
אשר נסני אבותיכם פחנני נבדאו פעל: א
ארבעים שנה אקוט ברוד ואמר עם תעל לב
לבב הם והם לא ידעו דרכי: אשר נשבעתי
כאפי אם יבאון אל מנחת:

שירו ליהוד שיר חדש
שירו ליהוד בל הארץ: שירו ליהוד ברכו ש
שמו בשור מים לים ישועתי: ספרו בגנים
כבודו בכל העמים נפלאותיו: כיהוד יהודו
ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים: פי
כל אלהי העמים אלהים יהוד שמים עשה:
יהוד יהוד לפני עז ותפארת במקדשו: הבו
ליהוד משפחות עמים הבו ליהוד כבוד ועז:
הבו ליהוד כבוד שמו שאו מנוחה ובאו לח
לחצרתו: השתחוה ליהוד פהרות קדש חילו
מלפניו בל הארץ: אמרו בגנים יהוד מלך א
אף תפון תבל בל תבוט ידן עמים במישרים:
ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומל
ומלואו: עלו שדי וכל אשר בו או ירננו כל
עצי ער: לפני יהוד כיהוא כיהוא לשפט ה
הארץ ישפט תכל בצדק ועמים באמתו:

יהוד מלך תגל הארץ
ישמחו אים רבים: ענן ועדפל סביבו צדק ו
ומשפט מסן בסאו: אש לפניו תלך ותלהט
סביב צריו: האדו ברכו תכל ראתה ותחל
הארץ: הים פרתג נמסו מלפני יהוד מלפני
ארץ בל הארץ: הגידו שמים צדקו וראו כל

ק

העמים כבודו יכשו בל עבד פסל המתהילים
באלהם השתחוהו כל אלהים: שמעה ות
תשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפ
משפטך יהוד: כיהוא יהוד עליו על כלה
הארץ מאד נעלית על כל אלהים: אהבי
יהוד שגאורע שמר נפשות חסדיו מיד רש
רשעים יצילם: אור זרע לצדיק והישרי לב
שמוחה: שמתו צדיקים ביהוד יהודו לזכר ק
קדשו: מזמור

ק

שירו ליהוד שיר חדש בנפלאות עשה: הו
הושיעה לך ימינו חרוע קדשו: הודיע יהוד
ישועתי לעני הגרים גלה צדקתו: זכר חסדו
ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את
ישועת אלהינו הריעו ליהוד בל הארץ פצתו
ודגנו חמתי: זמרו ליהוד ככבוד בכבוד וקולו
זמרה: בחצצרות וקול שופר הריעו לפניו
המלך יהוד: ירעם הים ומלואו תכל ויטבי
בה: נהרות ימחארכו יחד הרים ירננו: לפני
יהוד כיהוא לשפט את הארץ ישפט תבל ב
בצדק ועמים במישרים:

ק

יהוד מלך ירגו עמים יושב
כרובים תנוט הארץ: יהוד בעין גדול ורם
הוא על כל העמים: יוד שמך גדול ונורא
קדוש הוא: ועז מלך משפט ארב אתה כונג
כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב ואתה
עשית: הומנו יהוד אלהינו והשתחוה להדום
רגליו קדוש הוא: משה ואהרן בכרננו ושם
ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוד והוא
יעם: בעבוד ענו ידבר אלהים שמרו ערותו
וחק נתן לבו: יהוד אלהינו אתה עינתם אל

תהלים

נשא הית לדם ונקם על עילתם: רונמו
יהוד אלהינו והשתחוה ליהוד קדשו כיהוא
יהוד אלהינו: מזמור
לתודה הריעו ליהוד בל הארץ: עברו אתי
יהוד בשמחה באו לפניו ברננה: העיפי
יהוד הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו
וצאן מרעו: באו שעליו בתודה הצרנו כ
בתהלה יהוד לו ברכו שמו: כיהוא יהוד ל
לעולם חסדו ועד יוד יהוד אמונתו:

ק

לדוד מזמור חסד ומשפט
אשירי לך יהוד אומרה: אשכילה בדרך ת
תמים מתי תבוא אל אהרן בתם לכבי ב
בקרוב ביתי: לא אשית לנגד עיני דבר בלעל
עשה סמים שנאתי לא ידבק בי: לבב עקש
יסוד ממני רע לא אדע ומלשני בפתר רעהו
אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אתו לא
אוכל: עני בנאמני ארץ לשבת עמדי הוהך
בדרך תמים הוא ישרתי: לא ישכ בקרב כ
בית עשה רמיה דבר שקרים לא יפון לנגד
עני לבקרים אצמית בלד שיער ארץ להכרית
מעיר יהוד בל פעל און:

ק

תפלה לעני כיהוא תלפני יהוד ישפך שיחו:
יהוד שמעה תפילתי ושוועתי אלהי תבוא: אל
חסתר פניך ממני ביום צר לי הטח אלהי אונך
ביום אקרא מחר עני: כיכלו בעשן ימי וע
ועצמותי ככבוד נחרו: הופה כעשב רבש ל
לבי פי שכחתי מאכל לחמי: מקול אנתתי ד
דבקה עצמי לבשרי: המית לקאת מדבר ה
הייתי ככוס חרבות: שקדתי ואהיה כצפור
בודד על ג: כל היום חרפתי איבי מהוללי

ק

כיהוא נשבעתי כיהוא כלהם אכלתי ושקתי ב
בבכי מסכתי: מפני זעמד ומצפך כיהוא נשאתני
ותשליכני: ימי כצל נטה ואני כעשב איבש:
ואתה יהוד לעולם תשב חסדך ליהוד יהוד א
אתה תקום תרחם ציון כיעת לחננה כיהוא
מועד: כיהוא עברך את אבניה: את עפרה
יחננו: ויראו גנים את שם יהוד וכל מלכי ה
הארץ את כבודך: כיהוא יהוד ציון נראה
בכבודו: פנה אל תפלת הערער ולא כיהוא א
את תפלתם: תפתח את לך אחרון ועם נ
נברא יהודה: כיהוא שקוף ממרים קדשו י
יהוד משמים אל ארץ הביש: לשמע אנקת
אסיד לפתח בני תמוה: לספר בציון שם י
יהוד ותהלתו בירושלם: בהקבץ עמים יהודו
וממלכת לעבד את יהוד: ענה בדרך כחו
קצר ימי: אמר אלהי אל תעלני בחצי ימי כד
כרוד הודים שנותך: לפני הארץ יסדת ו
ומעשה ידך שמים: המה יאבדו ואתה תע
תעמד וכלם ככנג יכלו כלבוש תחליפם ו
ויחלפו: ואתה הוא ושנותך לא תבו: בני
עברך ישכנו חרעם לפניך יפון:

ק

לדוד ברכי נפשי את יהוד וכל קרבי את שם
קדשו: ברכי נפשי את יהוד ואל תשכחי כל
גמוליו: הסולח לכל עונבי הרופא לכל תט
תחלואי: הטאל משחת חייכי המעטרכי ח
חסד ורחמים: המלביע בטוב ערך תתודיש
כיהוא נעורכי: עשה צדקות יהוד ומשפ
ומשפטים לכל עשקים: יודיע רכבו למ
למשה לבני ישראל עלילותיו:

ק

תהלים

הדפיל ורעם בגוים וזרחותם בארצות: ויצ
 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי בתים: וי
 וכעסו במעוליהם ותמרץ בם מצהורעמו
 פיגרום ופלה ותעצר רמפתה: ותחשב לה
 לצדקה לזרוד וזרוד שדעלים: ויקצפו על מי
 מריבה ורע למושה בעבודתם: כידמרו את
 רוחו וכתא בשפתיו: לא השמידו אתהע
 העמים אשר אמרו: וזרוד להם: ותעדרו כגו
 בגוים וילמדו מעשיהם: ויעמדו את עצביהם
 ויהיו להם למוקש: ויזכרו את בנייהם ואת כנ
 בנותיהם לשדים: וישפכו דם נקי הם בניהם
 ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף ה
 הארץ בדמים: וישמאו במעשיהם ויזנו ב
 כמעוליהם: ויזרחו אף יהוד בעמו ותעב את
 נחלתו ויהתם בדרגים וימשלו בהם שואדים:
 ויחצוים אויביהם ויפגעו תחת ידם: פעמים
 רבות יצילם והמה ימרו בעצתם ויכפו בעונ
 בעותם: וירא בצר להם כששמעו את דבתם:
 ויזכר להם בריתו וינחם ברב חסדו: ותן אז
 אותם לחיים ולפני כל שביהם: הושיעני י
 יהוד אלהינו וקבצנו מדגים להודות לשם
 קדשך להשתבח בטהרתך: ברוך יהוד אלהי
 ישראל מן העולם ועד העולם ואמר בלדעם
 אמן הללו יה: יהוד יהוד כי
 טוב כי לעולם חסדו: יאמר נא אלהי יהוד אשר
 נאלם מירצו: ומאוצות קבצם ממזרח ו
 וממערב ומצפון ומים: תעו במדבר בישומן
 הך עיר מושב לא מצאו רעבים נמצאו
 נפשם בהם ותעטפו: ויצעקו אלהי יהוד בצר
 להם ממצוקותיהם יצילם: וידריכם בדרך י
 ישרה וליכת אל עיר מושבו יהוד יהוד חסדו

סוף

תהלים

ותעם בתו לא דרך: וישגב אכזב מעותי: ו
 וישם כצאן משפוחות: דאוי שרים ושמחתי
 וכל עולה קפצה פיה: מי חכם וישמר אלה
 ותתננו חסד יהוד:
 שיר מזמור לזרוד: נכון לבי אלהים אשירה ו
 ואומר: אף פסדי עודה הנבל וכנור אעודה
 שחר: אורך בעמים יהוד ואומרך בלאמים:
 כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמ
 אמתך: הוסיף על שמים אלהים על כלם
 הארץ כבודך: למען יזלצו ידוך וישעה
 ימנך ועני: אלהים רבו בקדש אעלה א
 אחיהקה שכם ועמק ספוח אמר: לי גלעד לי
 מצוה ואפרים מעה ראשי יהודה מחוקק:
 מואב סר רחמי על ארם אשליך נעלי על
 פלשת אתרועעמי זבילי עיר מבצר מי נתי
 עד ארם: הלא אלהים נחתנו ולא תצא א
 אלהים בצב אותנו: הבה לנו עזרת מצר ו
 ושווא תשועת ארם: באלהים נעשה חיל ו
 ודוא יבס צרתי:
 למנצח מזמור אלהי תהלהי אל תחרש: פד
 כי רשע ופי מרמה על פתחו דברו אתי לשון
 שקר: ודברי שנאה סכבתי וילחמתי חנם:
 תחת אהבתי ישטנתי ואני תפלה: וישמי על
 רעה תחת סוכה וטנאה תחת אהבתי: והפקד
 עליו רשע וישטן ועמד עלי מינו: ובה שפטו
 יצא רשע ותפלתו תודה לחטאה: יהוד צמי
 מעטים פקחתי יקח אחי: יהוד בני יחוסים
 ואשתו אלמנה ותוע נרעו בניו ושאול חדשו
 מחדבותיהם: ינקש נוסה לכל אשר לו ויבזו
 זרים ויעוואל יהודי מושך חסד ואל יהי חונן

סוף

תהלים

לחמו: הי אחריתו להכרית בחד אחר ימח
 שם: זכר עון אבותי אלהיך וחסאת אפי
 אלהיך: יהוד נגד יהוד תמיד חסד מארץ:
 זכרם: ען אשר לא זכר עשות חסד ויהוד
 איש עני ואביון ונכאה ללב למותת: ויאבד ק
 קולה ותבואתו ולא חפץ בברכה ותרחק מ
 ממנו: וילבש קלה כבודו ותבא במים בקרבו
 וכשמן בעצמותיו: ותהלו כבוד עטה חלמ
 הלימוח תמיד יתגרה: ואת פעלת שטני מאת
 יהוד ויהתרים רע על נפשי ואתה יהוד ארני
 עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילתי
 פיעני ואביון אנכי לבי חלל בקרבי: כצל כ
 בנשותי נהלכתי ונערתו בארפה: ברפי בשלו
 מצום ובשרי כחש משמן: ואני הייתי חרפה
 להם וראני יניעו ראשם: עורני יהוד ארני
 הושיעני כחסדך: ורעו כחוסדך ואת אלהי
 יהוד עשיתי: קלה דמה ואתה תבדך קמו
 הלו ויבדך ישמח ילבשו שטני פלמה ועטו
 כמעל בשתם: אודה יהוד מאד בפי ובתוך
 רבים אהללנו כי יעמד לימן אביון ודושיע
 משפטו נפשו:
 נאם יהוד לארני שב לימיני עד אשית איביך
 היום לדגלך: משה עני ישרח יהוד מציון
 רדה בקרב איביך: עמך נרבות ביום חילך
 בהודי קדש מוחם משחר לך של יחיתך:
 נשבע יהוד לא ינחם אתה כחן לעולם עלך
 הכרתי מלכצדק ארני על מינוך מחץ בים
 אפו מלכים ידון בגוים מלא גרות מחץ ראש
 על ארץ רבה ומנחל בדרך ישתה עלכן ידים
 ראשו: הללו יהוד אודה יהוד בכל

סוף

סוף

תהלים

לכב כסוד ישרים ועדה גדולם מעשי יוד
 הרושים לכל חפציהם: הוד והדר פעלו ו
 וצדקתו עמדת לעד: זכר עשה לגדלותו
 חנון ורחום יוד: טרף נתן לדאיו זכרו לעו
 לעולם בריתו: פח מעשיו הגד לעמו לתת ל
 לזכר נחלת גוים: מעשי יוד אמת ומשפט נ
 נאמנים כל נקודתו: סמכים לעד לעולם פ
 עשיתם באמת ושר: פדות שלח לעמו צדק
 לעולם בריתו קדוש ונורא שמו ראשית ח
 חכמה וראת יוד שכל טוב וכל עשיתם ת
 תהלו עמדת לעד: וזכר חסדו ורחומו ו
 הללו יה אשר איש ירא את
 יוד במצותיו חפץ מאד: גבור בארץ הוד
 זרעו הוד ישרים יכרך: הוד ועשד בכחו וצד
 וצדקתו עמדת לעד ורחם בחשך אור לשרים
 חנון ורחום וצדק: טוב איש חנון ומלוה יכ
 יכלכל הבריו במשפט: כי לעולם לא ימוט ל
 לזכר עולם יוד צדק: משמעה רעה לא י
 ירא נכון לבו בטח ביהוד: סמוך לבו לא י
 ירא עד אשר יראה בצריו פוד נתן לאבינים
 צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד: רשע
 יראה וכעם שניו יחוק נמס תאות רשעים ת
 תאבד:
 הללו עבדי יוד הללו את שם יוד: הוי שם
 יוד מברך מעתה ועד עולם: ממחרת למש
 עד מבואו מהלל שם יוד: רם עד כל גוים
 יוד על השמים כבודו: מיפיהוד אלדנו ה
 המגביה לשבת: המשפיל לראות בשמים ו
 ובארץ: מקמי מעפר הל מאשנת ידים א
 אביון: להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו:

לכב כסוד ישרים ועדה גדולם מעשי יוד
 הרושים לכל חפציהם: הוד והדר פעלו ו
 וצדקתו עמדת לעד: זכר עשה לגדלותו
 חנון ורחום יוד: טרף נתן לדאיו זכרו לעו
 לעולם בריתו: פח מעשיו הגד לעמו לתת ל
 לזכר נחלת גוים: מעשי יוד אמת ומשפט נ
 נאמנים כל נקודתו: סמכים לעד לעולם פ
 עשיתם באמת ושר: פדות שלח לעמו צדק
 לעולם בריתו קדוש ונורא שמו ראשית ח
 חכמה וראת יוד שכל טוב וכל עשיתם ת
 תהלו עמדת לעד: וזכר חסדו ורחומו ו
 הללו יה אשר איש ירא את

קכ

קכ

מושיבי עקרת הבית אם הפנים שמחה הל
 הללו יה:
 ישראל ממזרים בית יעקב מעם לעז: היתה
 יהודה לקדשו ישראל ממשלוחיו: הים ראה
 ונטס הירדן יכב לאחור: ההרים רקדו כא
 כאלים ובעות כבני צאן: מהלך היום כי תג
 נגס הירדן תסוב לאחור: ההרים תרקדו כ
 כאלים ובעות כבני צאן: מהלך אדון חילי מ
 ארץ מלפני אלוד יעקב: ההופכי הצור אגס
 מים חלביש למעטנו מים:
 לא לנו יהוד לא לנו כיל שמוך תן כבוד עלה
 חסדך על אמתך: לכה אמרו תרום איה נא
 אלדיהם: ואלדינו בשמים כל אשר חפץ י
 עשה: ועבדום כסף וזהב מעשה יד אדם:
 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו:
 אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא ירחיקו:
 ידיהם ולא ימשיחו רגליהם ולא יחלכו לא י
 יהנו בגרונם: כמורה יהו עשיתם כל אשר
 בטח בדם: ישראל בטח ביהוד עורם ומגנם
 הוא בית ארון בטחו ביהוד עורם ומגנם הוא:
 דא יהוד בטחו ביהוד עורם ומגנם הוא:
 יהוד זכרנו יכרך יכרך את בית ישראל י
 יכרך את בית אהרן יכרך ירא יהוד דקפנים
 עם הגדולים: יוסף יהוד עליכם עליכם ועליב
 בניכם: ברוכים אתם ליהוד עשה שמים וא
 וארץ: השמים שמים ליהוד והארץ נתן לבני
 אדם ולא המתים הללו יה ולא כל דודי רומה:
 ואנחנו גבורך יה מעתה ועד עולם הללו יה:
 אהבה כי
 ישמע יהוד את קולי תתנני: פדהטה או

קכ

קכ

קכ

קכ

תהלים

אנו לי וכימי אקרא: אפפתי הכלימות ומ
 הכזברי שאול מצאתי צרה ויגון אמצא: וכ
 ובשם יהוד אקרא אנה יהוד מלטה נפשי ח
 חנון יהוד וצדק ואלדינו מרחם: שומר פת
 פתאים יהוד הלוחי הלי ידושיע: שובי נפשי
 למנוחכי כי יהוד גמל עליכי: בידלצת נפשי
 ממות את עיני מן דמעה את דגלי מוחי: א
 אתה לך לפני יהוד בארצות החיים: האבנת
 כי אדבר אני עניתי מאד: אני אמרתי בחפזי
 פל הארס כזבימה אשיב ליהוד כל תגמולתי
 עלי: פוס ישועות אשא ובשם יהוד אקרא:
 נדרי ליהוד אשלם נגדה נא לכל עמו: יקר ב
 בעיני יהוד המותה לחסדי ואנה יהוד כראני
 עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי יוד
 אזבח זבח תודה ובשם יהוד אקרא: נדרי ל
 ליהוד אשלם נגדה נא לכל עמו בחצרות ב
 בית יהוד בתוככי ירושלם הללו יהו הללו את
 יהוד כל גוים שבתוהו פל האמים פיתבר ע
 עלינו חסדו ואמת יהוד לעולם הללו יהו

אנו לי וכימי אקרא: אפפתי הכלימות ומ
 הכזברי שאול מצאתי צרה ויגון אמצא: וכ
 ובשם יהוד אקרא אנה יהוד מלטה נפשי ח
 חנון יהוד וצדק ואלדינו מרחם: שומר פת
 פתאים יהוד הלוחי הלי ידושיע: שובי נפשי
 למנוחכי כי יהוד גמל עליכי: בידלצת נפשי
 ממות את עיני מן דמעה את דגלי מוחי: א
 אתה לך לפני יהוד בארצות החיים: האבנת
 כי אדבר אני עניתי מאד: אני אמרתי בחפזי
 פל הארס כזבימה אשיב ליהוד כל תגמולתי
 עלי: פוס ישועות אשא ובשם יהוד אקרא:
 נדרי ליהוד אשלם נגדה נא לכל עמו: יקר ב
 בעיני יהוד המותה לחסדי ואנה יהוד כראני
 עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי יוד
 אזבח זבח תודה ובשם יהוד אקרא: נדרי ל
 ליהוד אשלם נגדה נא לכל עמו בחצרות ב
 בית יהוד בתוככי ירושלם הללו יהו הללו את
 יהוד כל גוים שבתוהו פל האמים פיתבר ע
 עלינו חסדו ואמת יהוד לעולם הללו יהו

הודו ליהוד קכ

פיטובכי לעולם חסדו: ואמר נא ישראל כי
 לעולם חסדו: ואמרו נא בית אהרן כי לעולם
 חסדו: ואמרו נא ירא יהוד כי לעולם חסדו:
 מן הזמנר קן אתי יה ענגני במרחב יה: יהוד
 לי לא אירא מה לעשה לי אדם: יהוד לי כע
 בעזרי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביה
 ביהוד מבטוח בארם: טוב לחסות ביהוד ב
 מבטוח בגוים: כל גוים סבבתי בשם יהוד
 כי אמלם: סבבתי גם סבבתי בשם יהוד כי
 אמלם: סבבתי כדברים רעבו כאש קוצים

בשם יהוד כי אמלם: רחוק דחיתני לגמל ו
 יהוד עזרני: עני חמרת יה ויהוד לי שועה:
 קול רנה וישועה באהל צדיקים ימין יהוד ע
 עשה חיל: ימין יהוד רוממה ימין יהוד עשה
 חיל: לא אמות כי אחיה ואספר מעשיה:
 יסר יכרני יה ולפנות לא נתנני: פתחתי שוע
 שערי צדק אבא בם אודה יה: זה השער ל
 ליהוד צדיקים יבאו בו: אודך כי ענתני ותהי
 לי לישועה: אבן מאסו הבנים היתה לראש
 פנה: מאת יהוד היתה זאת היא נפלאות בעי
 בעינינו: זה היום עשה יהוד נגילה ושמחה
 בו:
 יהוד הושיעה נא: אנה יהוד הצליחה נא:
 ברוך הבא בשם יהוד ברכנוכם מבית יהוד:
 אל יהוד האר לנו אסור תג בעבתים עד קר
 קרנות המזבח: אלי אתה ואודך אלדי ואר
 ארומכך: הודו ליהוד פיטוב כי לעולם חס
 חסדו:

אשרי תמומך הודו ליהוד קכ

אשרי תמומך הודו ליהוד: אשרי תמומך הודו ליהוד:
 אשרי נצרי עדתו בכל לב ידו שוהו: אף לא
 פעלו עולה בדרכי הלכי: אתה צוית פקודך
 לשומר מאד: אחלי יפתי דרכי לשומר חקך:
 אז לא אבוש בהבישי אל כל מצותך: אודך
 בישר לבב בלמדי משפט צדקך: את חקך
 אשמר אל תעזבני עד מאד:

במה זכה

נער את ארצו לשומר דברך: בכל לבי דר
 דרשתך אל תשגני ממצותך: בלבי צפנת

ד

תהלים

אמרת למען לא אחטא לך ייחוד אתה יהוד
 למדני חקך בשפת ספרתי כל משפטי פי
 פך בדרך עזותך ששתי בעל פה חן כפ
 בפקודיך אשיחה ואביטה ארזותך בוקותך
 אשתעשע לא אטפח דברך
 נמול על עבודך אחיה ואשמרה
 דברך גל עני ואבישה נפלאות מתורתך
 גר אנכי בארץ אלהים רחמי מצותך ג
 גרסה נפשי לתאבה אל משפטך ככלעת
 גדות ודים ארזים השגים ממצותך גלם
 מעלי חרפה ובה פי עזותך נצחתי גבשכתי
 שרים בי נדברו עבודך שיח בחרך וגם עז
 עזותך שעשעי אנשי עזתי
 דבקה לעפר נפשי חייני כדברך
 דרכי ספרתי ותענני למדני חקך ייחוד פקודיך
 הבינני ואשיחה בנפלאותך הלפה נפשי מ
 מתנה קומני כדברך חך שקר הסר ממני
 ותורתך חנני חך אמונה בחרתי משפטך
 שויתי דבקה בעזותך יהוד אל תבישני
 חך מצותך ארץ פי תרחיב לבי
 חודני יהוד חך חן ואצרנה
 עקב הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל
 לב וחרוני בנתיב מצותך פיבו חפצתי
 הטלבי אל עזותך ואל אל בצע העבר עני
 מראות שוא כדרכך חייני הקם לעבודך א
 אמרתך אשר לראתך העבר חרפתי אשר
 יגרת פי משפטך טובים הנה האבתי לפק
 לפקודך בעזותך חייני
 ובאני חסדך יהוד השועתך באמתך ואענה
 חרפי דבר כבטחתי כדברך ואל תצל מפי

דבר אמת עד מאד פי למשפטך יחלתי
 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד ואתהלכה
 ברחבה פי פקודך דרשתי ואדברה בעזותך
 נגד מלכים ולא אבוש ואשתעשע במצותך
 אשר אהבתי ואשא כפי אל מצותך אשר
 אהבתי ואשיחה כחקך
 זכר דבר לעבודך על אשר חלתי ואת נח
 נחמתי בעני פי אמרתך חתני ודים הליצני
 עד מאד מתורתך לא נשית זכרתי משפטך
 מעולם יהוד ואתנחם ולעפה אחותני מרש
 מרשעים עזבי תורתך וזמירות יהוד חקך
 בבית מגורי זכרתי בלילה שמך יהוד וא
 ואשמרה תורתך ואת היתה לי פי פקודך נצ
 נצרתתי חלקי יהוד אמרת לשומר
 דברך חלתי פניך בכל לב חנני באמתך
 חשבתי דרכי ואשיחה רגלי אל עזותך חשתי
 ולא התמהמהתי לשמר מצותך חבלי רש
 רשעים עדני תורתך לא שכחתי חצות לי
 לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך
 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמר פקודיך
 חסדך יהוד מלאה הארץ חןך למדני
 טוב עשית עם עבודך יהוד כדברך
 טוב טעם דעת למדני פי במצותך האמנותי
 טרם אענה אני שנג ועתה אמרתך שמרתי
 טוב אתה ובטיב למדני חןך טפלו על שקר
 ודים אני בכל לב אצר פקודיך טפס כחלב
 לבם אני תורתך שעשעתי טוב לי פי ענתי
 למען אלמד חקך טוב לי תורתך פך מאלפי
 זרבי וכסף
 עשיתי רכוננתי הבינני ואלמדה מצותך
 חך

תהלים

דאך יראתי השמתי פי לדברך יחלתי ידעתי
 יהוד כי צדק משפטך ואמונה עניתני יהי
 נא חסדך לחנני פאמרתך לעבודך יבואני
 רחמך ואחיה פי תורתך שעשעי יבשו ודים
 פי שקר עותני אני אשיח בפקודיך ישוכו לי
 דאך ידעו עזותך יהודי תמים בחקך ל
 למען לא אבוש
 לתשועתך נפשי לדברך יחלתי פלו עני ל
 לאמרתך לאמר מת הנחמני ויחיהו פנאר
 בקישר חקך לא שכחתי כמה ימי עבודך מ
 מת תעשה ברחמי משפט פי סודלי ודים ש
 שיחות אשר לא כחורתך פל מצותך אמונה
 שקר דרפתי עזתי במעט פלחני בארץ ואני
 לא עזבתי פקודיך כחסדך חייני ואשמרה ע
 עדות פך לעולם
 יהוד חסדך נצב בשמים יהוד יהוד אמונתך
 כזנת ארץ ותעמד למשפטך עמוד היום
 פי הכל עבודך חלל תורתך שעשעי או אב
 אבדתי בעני לעולם לא אטפח פקודיך פי
 לבם חייני לך אני הושעני בפקודיך דרשתי
 ליקח רשעים לאבדני עזותך אתכונן לכל
 תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד
 מה אהבתי תורתך
 כל היום היא שוחתי מאיבי תחבמני מצותך
 פי לעולם הוא לי מפל סלמתי השכלתי פי ע
 עזותך שיחה לי מאגים אתבונן פי פקודיך
 נצרתתי מפל ארתי רע פלאתי רגלי למען א
 אשמר דברך כמשפטך לא סרתי פי אתה
 הורתני מה נמלצו לחכי אמרתך מדיבש ל
 לפי מפקודיך אתבונן עלפן שנאתי כל ארץ
 שקר נד להגל

דברך יהוד לתוכתי נשבעתי ואקומה לש
 לשומר משפטי צדקך נענתי עד מאד יהוד
 חייני כדברך נדבות פי רצה נא יהוד ומשפ
 ומשפטך למדני נפשי בכפי תמיד ותורתך
 לא שכחתי נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא
 תעיתי נחלתי עזותך לעולם פי ששון לבי ה
 המה נשיתי לבי לעשות חןך לעולם עקב
 סעפים שנאתי
 ותורתך אהבתי סתר וכנני אתה לדברך י
 יחלתי סודי מפני מרעים ואצרה מצות א
 אלהי סמכני באמתך ואחיה ואל תבישני
 משברי סעדני ואישעה ואטעה בחקך תמ
 תמיד סלית פל שגים מחקך כשקך תרם
 תרמיתם סגים השבת פלדשע ארץ לכו א
 אהבתי עזותך יסמך מפחדך בשריו ומשפטך
 יראתי עשיתי משפט חזק כל
 תניחתי לעשקי ערב עבודך לטוב ואל יעשקני
 ודים עני פלו לישועתך ולאמרת צדקך ע
 עשה עם עבודך כחסדך חןך למדני עבודך
 אני הבינני וארעה עזותך עת לעשות ליהוד
 הפחד תורתך עלפן אהבתי מצותך מזהב ו
 ומפוי עלפן כל פקודיך כל ישרתי כל ארץ שקר
 שנאתי פלאות עזותך עלפן
 נצרתם נפשי פתח דברך יאר מבין פראים
 פי פערתי ואשאפה פי למצותך יאבתי פנה
 אלי וחנני כמשפט לארבי שמך פעמי הבן
 באמתך ואל תשלוטי בי כל אק פדני מעשק
 אדם ואשמרה פקודיך פניך האר בעבודך ו
 יהודני את חקך פלחני מים ידו עני על לא
 שמד תורתך
 צדק אתה יהוד ישר משפטך
 ג

תהלים

צרת צדק עזרתך ואמנה מאד : צמתני ק
 קנאתי כי שכחתי דברך צרו : צרפה אמרתך
 מאד ועבדך אהבה צעיר אנכי תבזה פקדונך
 לא שכחתי : צדקתך צדק לעולם ותורתך א
 אמת : צדק מצוק מצאתי מצותך שעשעי :
 צדק עזרתך לעולם הבנני ואחה :
 קראתי בכל לב עניי יידי
 חקך אצרה : קראתך הושיעני ואשמרה
 עד חקך : קדמתי בנשף ואשועה לדברך יחל
 יחלתי : קדמתי עניי אשמרה לשיח באמרתך :
 קול שמעה כחסדך יהוד במשפטך חייני :
 קרבו רדפי ומה מותרתך רחמי : קרוב אתה
 יהוד וכל מצותך אמת קדם דעתי מעדותך
 כי לעולם יסרתם :
 עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי : ריבה ר
 רבי תאמי לאמרתך חני : רחוק ברשעים
 ישועה כי חקך לא חדשו רחמיך רבים יהוד
 פמשפטך חניי רבים רדפי וצרי מעדותך
 לא נשיתי : ראיתי בגדים ואתקטטה אשר א
 אמרתך לא שמתי : ראה כי פקדונך אהבתי :
 יהוד פחסך חניי ראש הדברך אמת ולעולם
 כל משפט צדקך :
 רדפתי חנם ומדברך פחד לבי : שש אנכי ע
 על אמרתך כמותא שלל רב : שקד שנאתי ו
 ואתעבה תורתך אהבתי : שבע ביום הלחתיך
 על משפט צדקך : שלום רב לאהבי תורתך
 ואיך למו מכשול : שברתי לישועתך יהוד ופ
 ומצותך עשיתי שמרה נפשי עדותך ואהבם
 מאד : שמרת פקדונך ועזרתך כי כל דרכי נג
 נהגך :

רנתי לפניך יהוד כירכך הבנני יתבא ותחתי
 לפניך באמרתך הצילתי תבענה שפתי תה
 תהלה כי תלמדני חקך : תען לטווי אמרתך
 כי כל מצותך צדק : תהיירך לעזתי כי פק
 פקדונך בחרתי תאמתי לישועתך יהוד ותורתך
 שעשעי : תחד נפשי ותהילך ומשפטך יעזרי
 העזתי כשה אבר בקט עבדך כי מצותך לא
 שכחתי :
 המעלות אליהוד בצדוה לי קראתי ויענני :
 יהוד הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיהו
 מה יתן לך ומה יוסף לך לשון רמיהו : חצי ג
 גבור טננים עם גחל רתמים : אהיה לי בית
 גרהי משוך שכנתי עם אהלי קוד : רבת טכ
 שכנה לה נפשי עם שונא שלום : אני שלום
 וכי אדבר הנה למלחמה :
 שיר המעלות אשא עני
 אליהודים מאין יבא עזרי : עזרי מעם יהוד
 עשה שמים וארץ : אליהוד למשך רגלך ואל
 ינום שמך : הגה לא ינום ולא ישן שמך :
 ישראל : יהוד שמך יהוד צלך עליך מינה :
 יומם השמש לא יפנה ודח בלילה : יהוד יש
 ישמך מכלדע : שמר אתנפשיך : יהוד יש
 ישמר צאתך וכחך מעתה ועד עולם :
 שיר המעלות ליהוד
 שמחת באמרים לי בית יהוד נהך : עמדותה
 היו רגליו בשערך ירושלים ירושלים הבניה
 כעיר שחברה לה יחה : ששם על שבטים
 שכשריה עדות לישראל להודות לשם יהוד :
 כי שמו ישבו כסאות למשפט כסאות לבית
 יהוד : שאל שלום ירושלים שיר אהבך : ב

תהלים

יהי שלום בחלקך שלום בארמנותך : למען
 אחי ורעי ארפיה נא שלום כך : למען ביתי
 יהוד אליהוד אבקשה טוב לך :
 שיר המעלות אליהוד נשאתי
 אתעני הישבי בשמים : הגה פעני עברים
 אליהוד ארזיהם פעני שפחה אליהוד גברתה
 פן ענינו אליהוד אליהוד עד שיוחננו : חננו
 יהוד חנו כי לב שכענו בח : רבת שבעה לה
 נפשט חלעי השאנים המה תאיונים :
 שיר המעלות ליהוד
 חלי יהוד שהיה לנו יאמר נא ישראל : חלי י
 יהוד שהיה לנו בקום עלינו אדם : אזי חיים
 בלענו ברחות אפם בנו : אזי פים שטפנו
 נחלה עבר עלנפשינו : אזי עבר עלנפשינו
 המים הזיונים : ברוך יהוד שלא נתנו ט
 טרף לשנאים : נפשטו בעפור נמלטה מפח
 יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו : עזרת ב
 בשם יהוד עשה שמים וארץ :
 שיר המעלות הבטחים
 ביהוד בדר ציון לא ימוט לעולם ישב : דוש
 דושלם הרים סביב לה יהוד סביב לעמו מ
 מעלה ועד עולם : כדלא עמו שבט הרשע
 על גורל הצדקים למען לא ישלחו הצדקים
 בעולתה זיהם : הטיבה יהוד לטובים ולישר
 ולישרים בלפתכו והמפלים עקלקלתם יולכם
 יהוד אתפעי האון שלום על ישראל :
 שיר המעלות בשנוב
 יהוד את שיבת ציון היינו בחלמים : אזמלא
 שחוק פינה לישועת רנה אז יאמר בנים הג
 הגדיל יהוד לעשות עם אלה : הגדיל יהוד ל

תהלים

לעשות עפלו היינו שכחים : טובה יהוד את
 שכוחנו פאפיקם כנגב : הורעים בדמעה ב
 ברנה קצרו : הודך יוד וכלה נשא משך ח
 הרע בא יבא ברנה נשא אלמתי :
 שיר המעלות
 לשלמה אסיהוד לא יבנה בית שוא עמלו
 בניו כי אסיהוד לא יאשמר עיר שוא שקר
 שמר : שוא לכם משכמי קום מאתד שבת
 אכל לחם העצבים פן יתן לידו שונא : הגה
 נחלת יהוד בנים שכר פרי הבטן : פחצים ב
 ביד גבור פן בני הנעורים יאשרי הגבר אשר
 מלא את אשפרו מהם לא יבשו כי ידברו את
 איבים בשער :
 המעלות אשר בלירא יהוד והודך בדרכיו
 גיע כפקך כי תאכל אשרך וטוב לך אשתך
 כנגפן פודיה ברפתי בתך כנגד כשתלי ותם
 סביב לשלחך : הגה כי כן יברך גבר ירא
 יהוד : יברך יהוד מציון וראה בטוב ירושלים
 כל ימי חקך : וראה בנים לבגד שלום עלי
 ישראל :
 שיר המעלות רבת
 צרותי מצעורי אמר נא ישראל רבת צרותי
 מצעורי גם לא יכלו ליעלגבי חרשו חרשים
 הארטי למענותם : יהוד צדק קצץ עבותך
 רשעים : יבשו וקטו אדור כל שנאי ציון : י
 יהיו כחציר נגות שקדמת שרף יבש : שלא מ
 מלא כפו קצר חוצנו מעמר : תלא אמרה הע
 העברים ברפת יהוד עליכם ברכנו אתכם ב
 בשם יהוד : יהוד ושמרתי את ישראל ושמרתי
 המעלות ממעמקים קראתך יהוד : אתי ש
 שמעה בקולי תהינה אונך קשבות לקול ת

תהלים

התנתי אם עונות תשמר יי יהודי מי עמו :
 כי עמך הסליחה למען תראי קרית יהוד ק
 קרית נפש ודמים ורחמי נפש לארני מ
 משמרים לבקר שמרים לבקר יחל ישראל
 אל יהוד כרעם יהוד החסד הרבה עמו פר
 פרות והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו :
 שיר המעלות
 יהוד יהוד לאנבה לבי ולאדמו עיני לאה
 הלכתי בגדלות ובגפלות ממי : אסלא ש
 שלי ודממת נפש כגמל עלי אמו כגמל
 על נפשי יחל ישראל אל יהוד מעתה ועד
 עולם : שיר
 המעלות זכור יהוד ליהוד אתפל ענותו אשר
 נשבע ליהוד נדר לאבד יעקב : אסאבא כ
 באהל בית אב אעלה על ערש צועה : אס
 אתן שנת לעיני לעפעף תנומה : עד אמצא
 מקום ליהוד משפלות לאבד יעקב : הנה ש
 שמעוה באפרתה מצאנה בשדה ער : נ
 נבואה למשכנתו נשתחוה להרום תגלו :
 קומה יהוד למנוחתך אלה וארון ערובתך
 ילכשו צדק וחסדך ידננו בעבור הוד עב
 עבדך אל תשב פני משיחך : נשבע יהוד ל
 ליהוד אמת לא ישוב מפנה מפר כשנך אשת
 לכסא דך : אס זמירי בניך ברת ועולתי ו
 אלמדם גם בניהם עד עד ישוב לכסא דך :
 כי בחר יהוד בציון אלה למושב לו : זאת מ
 כנרתו עד עד פה אשב פראתה : צרה כ
 ברך אבדך אביננה אשבע לחם : וכוננה
 אלביש ישע וחסדיה רנן ידננו שסאצמח
 קרן יהוד ערכתי נר למשיחי אויבי אלביש

בשת ועליו ציון נהדי :

שיר המעלות ליהוד הנה מהטוב
 ומהנעים שבת אחים גם יחד : כשמן המוכי
 על הראש יוד על הזקן זמן אהרן שיר על
 פי כהניו : כשל חרמון שיר על ציון :
 כי שם יצא יהוד אתהברכה חיים עדושו
 העולם : שיר
 המעלות הנה ברכו את יהוד מלעבוד יהוד
 העמדם בבית יהוד בלילות : שאר ידכם ק
 קרש וברכו את יהוד : יברכך יהוד מציון ע
 עשה שמים וארץ :
 הלל יהוה הללו אתכם יהוד הללו עבדי
 יהוד : שעמדם בבית יהוד בהצרות בית אה
 אלהינו : הלל יהוה כי טוב יהוד זמרו לשמו כי
 נעים : כי יעקב בחר ליהוה ישראל לסגולתו :
 כי אני ידעתי כי גדול יהוד וארנינו מכל אל
 אלהים : כל אשר חפץ יהוד עשה בשמים ו
 ובארץ בימים ובכל דמויות : מעלה נשאים
 מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח
 מאצרותיו : שהפה בכורי מצרים מארם ו
 וער סדומה : שלח אותה וכפתים בתוכי מ
 מצרים בפרעה וכל עבדיו : שהפה גרם ר
 רבים וחרג מלכים עצומים : לסיון מלך ה
 דאמר תיעו מלך הבשן וכל ממלכות בנ
 פנע : נתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו
 יהוד שמך לעולם יהוד זכור ליהוד יהוד : כי
 ידך יהוד עמו ושל עבדיו תנחם : עצמי הג
 הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם : פה להם
 לא ידברו עינים להם ולא יראו : אונים ודם
 ולא יאזנו : אף און שרוח בפיהם : כמדם

תהלים

יהוד עשיתם כל אשר בטח בהם : בית ישראל
 ברכו את יהוד בית אהרן ברכו את יהוד בית
 הלוי ברכו את יהוד דא יהוד ברכו את יהוד :
 ברוך יהוד מציון שכן ירושלים הללו יהוה
 יהוד ליהוד כי טוב כי
 לעולם חסד יהודי לארץ האלהים כי לעולם
 חסדו יהודי לארץ הארנים כי לעולם חסדו :
 לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו :
 לעשה השמים בתבנה כי לעולם חסדו : ל
 לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו : לע
 לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו : אתה
 השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו : את
 הירח וכוכבים לממשלת בלילה כי לעולם ח
 חסדו : למכה מצרים בכבריהם כי לעולם ח
 חסדו : ויחצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו :
 ביד חזקה וברוע נשדו כי לעולם חסדו : לזכור
 ים סוף וזכור כי לעולם חסדו : והעבד יש
 ישראל בתוכו כי לעולם חסדו : תעור פרעה ו
 יחלו בים סוף כי לעולם חסדו : למלך עמו
 במדבר כי לעולם חסדו : למכה מלכים גדלים
 כי לעולם חסדו : ויהרג מלכים אחרים כי ל
 לעולם חסדו : לסיון מלך האמרי כי לעולם
 חסדו : ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו : ונ
 נתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו : נחלה ל
 לישראל עבדו כי לעולם חסדו : שבשילנו
 זכר לנו כי לעולם חסדו : ופרקנו מצרנו כי
 לעולם חסדו : נתן לחם לכל בשר כי לעו
 לעולם חסדו : יהודי לאל השמים כי לעולם
 חסדו : על
 נהרות בבל שם ישבנו גם יבכינו בזכרנו את

ציון : על ערבים בתוכה תלינו פנודותינו : כי
 שם שאלנו טובינו ודבר שיר ותולדנו שם
 שמחה שיר לנו משר ציון : אך נשיר את
 שיר יהוד על אדמת נטר : אס אשפוך יד
 ירושלים תשכח ימיני : תדבק לשולי לחכי אס
 לא אזכרכי אסלא אעלה את ירושלים על ד
 ראש שמחתי : זכר יהוד לבני אדם אתים
 ירושלים האמרים עד ער עד הסוד בה : כ
 בתבבל השחרה אשרי שישלם דך את גו
 נמלך שגמלת לנו : אשרי שיאחז ותפץ את
 על דך אל הסלע :
 ליהוד אודך בכל לבי נגד אלהים אומרך :
 אשתחווה אל היכל קדשך ואודה את שמך ע
 על חסדך ועל אמתך כי גדולת על כל שמך
 אמרתך : ביום קראתי ותענני תרהבני כנפשי
 עו ייחך יהוד כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי
 פך : ושירו בודכי יהוד כי גדול כבוד יהוד :
 פידם יהוד ושפל ראה ונבה ממחוק ידע :
 אסאלך בקרב צרה תחני אף על איבי הש
 תשלח ידך ותשיעני ימנך : יהוד גמר בעד
 יהוד חסדך לעולם מעשי ידך אלתרף :
 למנצח ליהוד מזמור
 יהוד קרתי ותדע : אתה ידעת שבותי וקמי
 בנתה לרע מרחוק : ארחי ורכעי ורתי וכ
 וכל ידכי הסכנת : כי אין מלה בלשוננו הן יה
 יהוד ידעת פלה : אחוד וקדם צרתנו ותשת
 על פפכה : פלאה רעת כפני נשגבה לא א
 אוכל לה : אנה ארך מרחק ואנה מפנך א
 אברח : אסאסק שמים שם אתה ואציעה
 שאיל הנך : אסא כנפי שחר אשפנה בא

תהלים

באחרית יום וגם שם ידך תנחני ותאחזני יום
 ימיך ואמר אך חשך ישופני ולילה אורב
 בעיני וגם חשך לא יחשך מפני הלילה ביום
 יאיר כחשכה כאורה כי אתה קניית כליותי
 הסכני בבטן אמי אודך על פי נוראות נפ
 נפלאותי נפלאים מעשך ונפשי ידעת מאד
 לא נכחד עצמי מפניך אשר עשית בי בטר רק
 רקמתי בתחיות ארץ גלמי לאו עניך ועל
 ספרך כלם יפתבו ימים יצרו ולא אחד בהם
 ולי מה יקר רעד אל מה עצמו ראשיהם
 אסגרו מחול ירכון הקיצות ועוד עמך אכ
 תקטל אלוד רשע ואנשי רמים סודו מני א
 אשר ימרוך למזמה נשוא לשוא עריך יהלא
 משנאך יהוד אשנא זבתקומך אתקטט
 תכלית שנאה שנאתים לאיבים היו ליהקרני
 אל ודע לכבי בתנני דע שרעפי וראה אכ
 הרך עצב כי ונחני בדרך עולם
 למנצח מזמור לדוד הלצני
 יהוד מאדם רע מאיש חמסים הנצרני אשר
 חטבו רעות בלב כל יום נורו מלחמות ט
 שנונו לשונם כמרחש חמת עכשוכ תחת ט
 שפתמו סלה שמתי יהוד מיד רשע מאיש
 חמסים הנצרני אשר חטבו לדחוח פעמי ט
 טמנו גאים פחלי וחבלים פרשו רשת ליד מ
 מעגל מוקשים שתרלי סלה אמרת ליהוד א
 אלי אתה האזינה יהוד קול תנחני יהוד א
 אדני עו ישועתי סכתה לראשי ביום נשק
 אל תתן יהוד מאוויי רשע וממו אל תפק יד
 ידומו סלה ראש מסכי עמל שפתמו יכסמו
 ימטו עליהם גחלים באש יפלים במדמות ב

בליקומי איש לשון בליבין בארץ
 איש חמס רע יצחני למרחפות ידעת פייע
 יעשה יהוד רין עני משפט אבנים איך צ
 צדיקים יהוד לשמך ישבו ישרים את פניך
 מזמור לדוד יהוד
 קראתך חושה לי האזינה קולי בקראתך
 הכון תפלותי קשרת לפניך משאת פפי כנחת
 ערב שיתה יהוד שמחה לפי נצרה עליהל ש
 שפתי אל הש לבי לדבר רע להתעולל עלילות
 ברשע את אישים פעלי און ובל אלוהם במנ
 במנעמיהם יהלמי צדיק חסד ויכחני טמן
 ראש אלני ראשי בעוד תפלותי ברעות
 ברעותיהם נשמטו בדי סלע שפטיהם וש
 ושמעו אמרי כי נעמו כמו פלח וקמע כא
 בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול כי אלך יה
 יהוד ארני עני ככה חסיתי אל תעד נפשי
 שמתי מידפח קשיו לי ומקשות פעלי און
 יפלו במכמרו רשעים יחד אנכי עד אעבור
 משכיל לדוד
 כהיותו בפערה תפלה קולי אל יהוד אועק
 קולי אל יהוד אתהנן אשפר לפני שחי צ
 צרתו לפני אנדי בהתעטף עלי רוחי אתה
 ידעת נתיבתי בארחו אהך טמנו פחלי ה
 הכיט ימין וראי ואיך למיך אכד מנוס מ
 ממני אין חדש לנפשי ועקתי אלך יהוד א
 אמרת אתה מחס חלקי בארץ החיים הק
 תקשיבה אל דנתו כידלותי מאד הצילני מ
 מדופי כי אמצו ממני הוציאה ממסגרי נפ
 נפשי להודות את שמך כי יבתו צדיקים כי
 תגמל עלי מזמור

תהלים

לדוד יהוד שמע תפלותי האזינה אל תנחני
 כאמתך ענני בצדקתך ואל תבא כפלט
 את עבודי כי לא יצוק לפניך כלחי פי ידך
 ארבי נפשי רפא לארץ חיתי דושי בני כמח
 כמחשבים כמת עולם ותתעטף עלי רוחי
 כחכי ושתובם לבי וזכרתי ימים מקדם הגיתי
 ככל פעך במעשי דרך אשוחח פרשתי יד
 אלך נפשי בארץ עפה דך סלה מזור ענמי
 יהוד כלתה רוחי אל תסתר פניך מפני ונמ
 ונמשלתי עם ירדסד השמעני בבקר ח
 חסדך כי כן בטחתי וודעני דרך וי אלך פי
 אלך נשאתי נפשי הציילני מאיבי יהוד אל
 אלך כסיתי למדני לעשות רצונך כי אתה
 אלודי חסדך טובה תנחני בדרך מישורי ל
 למען שמך יהוד תחני בצדקתך תוציא מצ
 מצרה נפשי ובחסדך תצמית איבי והאבדת
 כל צרתי נפשי כי אני עבודך
 לדוד בדרך יהוד צור המלמד
 יד לקרב ואצבעתי למלחמה חסדי ומצו
 ומצודתי משגבי ומכלפי לי כנני וכו חסיתי ה
 דרוד עמי תחתיה יהוד מה אדם ותדעו כן
 אנוש ותחשבוהו אדם להבל המה מיז כצל
 עובר יהוד הש שמך ותדע גע בהרים ויע
 ועשנו ברוק ברק ותפיצם שלח חציד ותה
 ותהם שלח ידך כמרום פצני והצילני מ
 ממים רבים מיד בני נכר אשר פיהם דבר
 שוא וימינם מין שקר אלוים שיר חדש א
 אשירה לך בנבל עשור אזכרה לך הנותן ח
 תשועה למלכים הפצה את דוד עבדו מחרב
 רעה פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר

אשר פיהם דבר שוא וימינם מין שקר א
 אשר בנינו פנטיעים מגדלים בגעדיהם כנ
 בנתנו פוזות מחטבות תבנית הכל מזוני
 מלאים מפיקים מון אלון צאנינו מאלופות מ
 מדבבות בחצותנו אלופינו מסבלים אדך פ
 פרץ ואין יוצאת ואך צוחה ברחבתנו אשרי
 העם שפכה לו אשרי העם שיהוד אלודי
 תהלה
 לדוד ארוממך אלודי המלך ואברכה שמך
 לעולם ועד בכלום אברכה ואהללה שמך
 לעולם ועד גדול יהוד ומהלל מאד ותגדלת
 אין חקר דוד לדוד ישבח מעשך תבדתך י
 יגדו הדר כבוד הודך ודברי נפלאתך א
 אשיחה ועוזו נוראתך יאמרו ותגדלתך אס
 אספרנה זכר רבי טובך יביעו וצדקתך יד
 ידנו חנן ורחום יהוד ארך אפים וגדול
 חסד טוב יהוד לכל ורחמינו על כל מעשיו
 יודך יהוד כל מעשך וחסדך יברככה
 כבוד מלכותך יאמרו ותבדתך ידברו להודיע
 לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו
 מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל
 דור ודור וסמך יהוד לכל הנפלים והקף לכל
 הדפופים עני כל אלך ישברו ואתה נותן ל
 להם את אכלם בעתו פותח את ידך ומשביע
 לכל חי רצון צדיק יהוד בכל הדכו חסדי ב
 בכל מעשיו קרוב יהוד לכל קוראיו לכל
 אשר יקראוהו באמת רצון יראו ועשה ואת
 שועתם ישמע וישועם טובר יהוד אתפל
 אהבו ואתפל הרשעים ישמיד תהלת יהוד
 ידבר פי וברך כל בשר שם קדשו לעולם ו

כבודו
 כל יום יום יום יום
 כל יום יום יום יום

תהלים

ועד ואנחנו נבדוק מה מעשה ועוולות הו
הללו יה

הללו יה הללו נפשי אתהווד : אהללה הוד
כהו אומרה לאלי בעדי : אלהבטחו בנ
בנדיבים כבן אדם שאין לו תשועה : תצא
רוחו ישב לארצו ביום הווא אבדו עשתגרוהו
אשדי שאל יעקב בעורו שבו עלהוד אל
אלינו : עשה שמים וארץ אתהם ואתכל
אשר בכ הסודר אמת לעולם : עשה משפט
לעשקים נתן לחם לעניים יהוד מנר אמו
אסורים : יהוד פקח עורכי הוד וקף בפפים
יהוד אהב צדקים יהוד שמו אתגרים יתום
ואלמנה יעוד חודך רשעים יעוד : כולך
יהוד לעולם אלךך ציון לדור יהוד הללו יה

הללו יה בישוב ומה אלונו פי נעים נאות
תהלה : בנה יהושלם יהוד נרחו ישראל יב
זכנם : הרפא לשמר לב ומחבש לעצמותם
מונה מספר לפוכבים לכלם שמות יקרא : ג
נהוד ארנונו רכב כח להבטחו אין מספר : מ
מעודד ענוים יהוד משפיל רשעים ערוארץ
ענו ליהוד בתודה וצרו לאלנו בכבוד : ה
המכסה שמים בעבים הפיכן לארץ כשר ה
הפצמיה הרים חצרו : נתן לכהמה לחמה ל
לכני ערב אשר יקראו : לא כגבורת הסוס י
יתפן לא בשוקי האיש רצה : רוצה יהוד א
אתיראו את המיתרים לחסרו : שבחו יהוש
יהושלם אתהוד הללו אלךך ציון : פיוחוק
ברחו שערוך פך בנד כדרכך : השם גב

תהלים

לעשות נקמה בגוים תיכחות בלאמים : לא
לאשר מלכותם בזקים תכסיהם בכבלי ב
פיהו : לעשות בדם משפט פתוח הוד הוא
לכל חסדיו הללו יה :

הללו יה הללו יה הללו יה הללו יה הללו יה
הללו יה פרקע עני : הללו יה כגבורתו הל
הללו יה פרכ גדול : הללו יה בתקע שופר ה
הללו יה כגבול וכבוד : הללו יה בתק

ומחול הללו יה כמנים
ועקב הללו יה
בצלצל
שמע הל
הללו יה בצלצל ותדעה
כלהגשמה תהלליה הל
הללו יה

שלמה בן דוד מלך ישראל : לדעת חכמה ו
ומוסר להבין אמרי בינה : לקחת מוסר הש
השכל צדק ומשפט ומישרים : לתת לפתאים
עורמה ולער דעת ומזמה : ישמע חכם ויוסף
לקח ונכון תחבולות יקנה : להבין משל ומל
ומליצה דברי חכמים וחידתם : יהוד
ראשית דעת חכמה ומוסר ארלים כוז : שמע
בני מוסר אבך ואל תטש תורת אבך : כל
ליתתן הם לראשך וענקים לתגרותך בני
אכפתך חטאים אלהאבה אם יאמרו לכה
אתנו נארכה לדם נצפנה לנק תכניבלעם
כשאוה חיים ותמימים כיוודי בוד : כלדון
עקר נמצא נמלא בתנו שלל : גודך תפיל ב
בתוכנו פים אוד יהיה לבלנו : בני אלתך
בדרך אתם מנע הולך מתיבתם : פדרגליהם
לדע יוצרו ומחורו לשפרדם : פירחם מזורה
הרשת בעיני פליבעל כנף : ודם לרמס א
יארבו יצפנו לנפשותם : פודארת כל בעין
כצע אתנפש בעליו יקח : חכמות בחון ור
תנה ברחובות תתן קולה : בראש המיות

Small handwritten notes at the bottom of the page.

משל

תקרא בנותי שערים בעיר אמרה תאמר :
 עדימתי פתח תאמר פתח חיצים לצון חמור
 להם וכסלים ישנאו דעת : תשובו להוכיחי
 הנה אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם :
 יען קראתי ותבאנו נסיתי ידי ואין כקשיב :
 ותגרעו כל עצתי וזכחתי לא אכזבם : גס
 אני בארבע אשחק אלעג כבא פחדכם כבא
 כשואה פחדכם וארבע כסופה יאתה כבא ע
 עליכם צרה ועקה : אז יקראני ולא אענה
 וישחרני ולא מצאני : תחת כישנאו דעתו
 ודאת יהוד לא כחתי : לא אבו לעצתי נאצי
 בלתי כחתי ויאכלו מפרי דרכם וממעצתיהם
 ישבעו : כי משוכת פתים תדרגם ושלות כס
 כסילים תאבדם : ושמע לי ישקן בטח ושאנן
 מפחד רעה : בני אם
 תקח אבד ומצוותי תצפן אתך : להקשיב ל
 לחכמה אונך תטה לבך לתבונה : כי אסלכי
 לבנה תקרא לתבונה תתן קולך אם הבקשנה
 כנסף וכמטמותים תחפשנה אז תבין דאתי
 יהוד דעת אלדים תמצא כי יהוד יתן חכמה
 מפיו דעת ותבונה : רוצפן לשרים תושיה מגן
 להלכיהם : לנצר ארדה משפט ודרך ח
 חסדו ישמר אז תבין צדק ומשפט ומשרים
 כל מעלה טוב : כי תבוא חכמה בלבך ודעת
 לנפשך ינעם : מופה תשמר עלך תבונה ות
 תנצרה : להצילך מדרך רע נאיש מדבר
 תהפכות : העובים ארדה ישר ללכת בדרך
 חשך : השטחים לעשות רע גילו בתהפכות
 רע : אשר ארחוקים עקשים ונלזים במעג
 במעלותם : להצילך מאשה ורחמנכריה א

אמרה החלוקה : העובת אלהי נעוריה ואתה
 ברית אלויה שכחה : פישחה אל מות כיתה
 ואל רפאים מעולותיה : כל באיה לא שובו
 ולא ישנו ארדה חיים : למען תלך בדרך ס
 טובים וארחות צדקים תשכר : כי ישרים ו
 ישפנו ארץ ותמימים יתרו כה : ורשעים מ
 בארץ יפרתי וכגרים יסחו ממנה : בני תודע
 אל תשכח ומצותי יצר לבך : פראך ימים ו
 ושנות חיים ושלוש יספיו לך יחסר ואמת אל
 יעזבך קשרם של נרגותך פתבם על דוח
 לבך : ומצא חן ושכל טוב בעיני אלדים וא
 ואדם כסח אל יהוד בכל לבך ואל בנתך אל
 תשען : בכל דרכך דעה יהודא ישר ארדה
 ארחוקי אל תהי חכם בעיניך דא את יהוד
 וטור מרע : רפאות תהי לשרך וטקף לעצמו
 לעצמותך : פבר את יהוד מוהונך ומראשית
 בלתי בואתך : ופלאו אסמך שבע ותודע י
 קבך ירצו : מסר יהוד בני אל תמאס ואל
 תקן בתוכתי : כי את אשר יאמר יהוד יוכיח
 וכאב את בן ירצהו אשרי אדם מצא חכמה
 ואדם יפק תבטני כי טוב סחרה מסורבסר
 ומחרון תבואתה : יקרה היא מפנינים וכלח
 חפצך לא יסוה כה : ארך ימים בימנה ב
 בשמאלה עשר וכבוד : דרכיה דרכי נעים ו
 וכלתיה ביה שלום : עץ חיים היא לפחוקים
 בה ותוכיה מאשר :
 יהוד בחכמה יסד ארץ פונן
 שמים בתבונה : בדעתו תהומות נבקעו וש
 ושתקים ידע פרטל : בני אל לזו מעניך נצור
 תשיה ומקמה : ויהי חיים לנפשך וחו לר

משל

לגתהתך : אהלך לבטח ודרכך דרך לא
 רגף : אם תשכח לא תגוד ושכבת וערכה
 שנתך : אל תדא מפחד פתאם ומשאת ר
 רשעים כי תבא : כי יהוד יהיה בכסוד וש
 ושכר רגלך מלכך : אל תמנע טוב מבועלי
 כחית לא לירך לעשות : אל תאמר לעך לך
 ושוב ומחר אתן ויש אתך : אל תחרש עלך
 רעד רעה והוא ישוב לבטח אתך : אל תרוב
 עם אדם חכם אם לא נמלך רעה : אל תקנא
 באיש חכם ואל תבחר בכל דרכיו : כי תועבת
 יהוד נלה ואת שריו ירצו : מארת יהוד ב
 בבית רשע וזה צדקים יכרך : אם ללצים ה
 הוא ילץ ולעניים יתן חן : כבוד חכמים נהלו
 וכסילים מרים קולן :

שמעו בני מסר אב והקשיבו
 לדעת בינה : כי דלק טוב נתתי לכם תורת אל
 תעובו : כי דק הייתי לאביך רך ורחד לבני א
 אמי : ויהי ויאמר לי יתמד דבר לבך שמר
 מצוותי ויהי קנה חכמה קנה בינה אל תשכח
 ואל תש מאמר פי : אל תעזבה ותשפוך אה
 אהבה ותצרך : ראשית חכמה קנה חכמה ו
 וככל קניך קנה בינה : סלסלה ותרו ממך ח
 תכבוד כי תחבקנה : תתן לראשך לרת חן ע
 עשרת תפארת תמנך : שמע בני וקח אמר
 דרבי לך שנות חיים : בדרך חכמה תוריתך
 הדרתך במעלה ישר : בלכתך לא יצר י
 צעדך ואם תרוץ לא תבטל : החזק במסר
 אלתך נצרה בי היא חיד : בארע רשעים
 אל תבא ואל תאשר בדרך רעים : פדעוהו
 אל תעבר בו שטה מעליו ועבר : כי לא ישנו

משל

אם לא ידעו ונגזלה שנתם אם לא יכשולו :
 כי לחמו לחם רשע וזן חכמים ישתו : וארע
 צדקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום :
 הדרך רשעים פאפילה לא ידעו במה יבטלו :
 בני דבר הקשיבה לאמר הט אונך : אל
 ילזו מעניך שמרם בתוך לבך : כי חיים ה
 הם למצאיהם וכל בשרו מרפא : מכל מ
 משמר נצר לבך כי מפניו תוצאות חיים יזכר
 ממך עקשות פה ולזית שפתים הרחק ממך :
 עינד לבת ביטי ועפעפך ישרו נגוד : פ
 פלס מעל רגלך וכל דרכך יפנו : אל תט
 ימין ושמאל הסר רגלך מרע :

בני לחכמת הקשיבה
 לתבולת הט אונך : לשמר מזמות דעת ש
 שפתך יצרו כי נפת הטלפה שפתיה וזה וח
 זחלק משמן חכה : ואחריתה מרה כלענה
 חזה כחרכבניות : תלית ידיות מות שאל
 צעדיה יתמכו : ארע חיים פן תפלוס נעו מע
 מעולותיה לא תדע :
 ועתה בני שמעו לי ואל תסורו
 מאמרי פי : הרחק מעלה דרכך ואל תקרב
 אל פתח ביתה : פנתתן לאחדים הדרך ושנ
 וישנותך לאכזרי : פוז שבעו דרם פחך ועצ
 ועצבך בבית נכרי : תהמת באחריתך בכ
 בכלות כשרך ושרך : ואמרת אך שנאתי
 מסר ותוכחתי לבי : ולא שבעתי בקול מ
 מורי ולמלכר לא דהטתי אוני כמעט הייתי
 בכל רע בתוך קהל ועדה : שטה מים מבורך
 ונזלים מתוך בארך : יפצו מענתך חוצה
 ברחפת פלג מים : יהי לך לבך ואין לזרים

אתך יהי מקורך בדרך ושמח מאשת נעוריי:
 אלה אהבים ושלחן חן הדין ירוך בכל עת
 באהבתה תשנה תמיד: ולמה תשנה בני ב
 בורה ותחבק חק נכריה: כי נכח עניי הוד ב
 כל דרכי איש וכל מעגלותיו מפלס: עונותיו
 ילפנו אתה רשע וכחכל חטאתו יתבך:
 הוא ימות באין מוסר וברב אהלו ישנה בני
 אם ערבת לרעך תקעת לך כפך: נוקשת ב
 באמר פוך נלפתת כאמר פוך: עשה זאת
 איפוא בני והנצל פי באת בקר רעך לך הפ
 התרפס ורהב רעך: אלתתן שניה לעניך ו
 ותנומה לעפעףך: הנצל כצבי מיד וכצפור
 מיד יקש:
 נמלה עצל ראה ודכיה וחכם: אשר אין לה
 קצין שוטר ומשל: תכין בקיץ לחמה אגרה
 בקיץ מאכלה: עד מתי עצל תשכב מתי ת
 תהום משנתך: מעט שנות מעט הנמות מ
 מעט חבוק ידים לשכב: וכא כמולך ראש
 ראשך ומחסך פאיש מגן: אדם בליעל א
 איש את הולך עקשות פה: קרץ בעינו מולל
 ברגלו מיה באצבעותיו: תהפכות כלפי ח
 חרש רע בכל עת מודנים ישלח: עלפן פ
 פתאם יבא אידו פתע ישבר ואין מרפא ישש
 הגה שגא יהוד ושבע תועבות נפשו: ענים
 רמת לשון שקר ודים שפכות דם נקי: לב ח
 חרש מחשבות אין רגלים ממודות לרוץ ל
 לדעה: יפיה מוכים עד שקר ומשלח מדנים
 בין אחים:
 מצות אבך ואל תפוש תורת אבך: קשרם
 על לבך תמיד ענים על ערבותך: בדתה

בדתה לך תנחה אותך בשכבך תשמר עלך
 והקיצות והיא תשיחך: כי נר מצוה ותורה
 אור ודרך חיים תוכחת מוסר: לשמך מא
 מאשת רע מחלקת לשון נכריה: אל תחמד
 יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה: כי בעד
 אשה זונה עד כפר לחם ואשת איש נפש יק
 יקרה תצוד: הזחלה איש אל בחיקו ובגדיו
 לא תשרפנה: אם יחך איש על החלים ו
 ורגליו לא תפונה: פן הבא אלאשת רעהו
 לא יקלה פלה נגע בה לא יחזו לגנב מיוגב
 למלא נפשו כי ירעב ותמצא ישלם שבעתים
 את כל דון ביתו יתן: נאף אשה חסר לב מ
 משחית נפשו הוא יעשנה: נגע וקולן ימצא
 וחרפתו לא תמוחה: כי קנאה חמת נבר ולא
 יחמול ביום נקם: לא ישא בני כל כפר ולא
 יאבה בדתיה שחר:
 בני שמר אמרי ומצוותי תצפן אתך:
 שמר מצוותי חזיה ותודתי פאישון עניך: קש
 קשרם על אצבעותך פתכם על דלוח לבך:
 אמר לחכמה אחתי את ומודע לבונה תקרא:
 לשמך מאשה זרה מנכריה אמריה החלי
 החליקה: כי בחלון ביתו בעד אשנבי נשק
 נשקפתי: וארא כפתאים אבינה בבנים נעד
 חסר לב: עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה
 יצעד: מנשף בערב יום באישון לילה ואפל
 ואפלה: והנה אשה לקראתו שית זונה תצ
 תצודת לב: הפיה היא וסודרת בביתה לאי
 ישפנו תגליה: פעם בחיץ פעם ברחבת ואצל
 כל פנה תארב: והחזיקה ביו נשקיה ליו העדה
 פניה ותאמר לו: ובח שלמים עלי היום ש

שלמתי נדתי: עלפן יצאתי לקראתך לשתר
 כנף ואמצאך: מרבים רבותי ערשי חט
 חטבות אטון מצרים ונפתי משכבי מר אהלים
 וקנמן: לכה נרוה רהים עד הבקר נתעלכה
 באדבים: כי אין האיש בכיתו הך בדרך ל
 מרחוק: צרוד הפסך לקח בידו ליום הבסא
 יבא ביתו: ופתו ברב ולרה בחלק שנתיה ת
 תהרגו: הולך אחריה בתאום כשור אל שבח
 יבא וכלעכם אלנוסר אהל: עד יפלה חץ כ
 כבדו כמחר צפור אלפח ולא ידע כי כנפשו
 הוא: ועתה בני שמעו לי והקשיבו לאמרי:
 פי: אל יטש אל דרכיה לבך אל ותע בתי
 בנתיבותיה: כי רבים חללים הפילה ועצמים
 בלדרוגיה: דרכי שאול ביתה יורדות אל ח
 חודי מות: הלא חכמה תקרא ותבונה תתן
 קולה: בראש מרומים על דרך בית נתיבות
 נצבה: ליד שערים לפי קרת מבא פתחים ת
 תרנה: אליכם אישים אקרא וקחי אל בני א
 אדם: הבטו פתאים ערמה וכסלים הבינו ל
 לבי שמעו פינגידים אדבר ומפתח שפתי מ
 מישרים: כי אמת דגה חכי ותועבת שפתי ר
 רשע: בצדק פלא אמרי פי אין פהם נפתל ידע
 ועקש: פלם נבחים למבין וישרים למצאי ד
 דעת: קחי מוסרי ואל כסף ודעת מחרון נ
 נבחר: כי טובה חכמה מפנינים וכל חכמים
 לא ישורבה: אני חכמה שכנתי ערמה ודעת
 מוכות אמצא: דאת יהוד שנאת רע נאה ו
 וגאון ודרך רע ופי תהפכות שנאתי: לי עצה
 ותישיה אני בנה לך גבורה: בי מלכים ימרו
 ורוזנים יחקרו צדק: בי שרים ישודו ונדינים

כל שפטי צדק: אני אהביה אהב ונושחתי:
 ימצאני: עשר וכבוד אתי דון עתק וצדקה:
 טוב פרוי מחרון ומפן אהב אתי מכסף נבחר:
 בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט: ל
 להנחיל אהבי יש ואצרויהם אמלא:
 ידוד קנני ראשית דרכי קדם מפעליו
 מאז מעולם נסכתי מלאש מרדמי ארץ באין
 והזכות חוללה באין מענית נכבדי מים: ב
 בפרס דרים הטבעו לפני גבעות חוללה יעד
 לא עשה ארץ וחצות וראש ענרות תבל: ב
 בהכינו שמים שים אני בחקו חוג על בני ת
 תהום: באמצע שחקים מפעיל בעוה ענותת
 תהום: בשמו לים חקו ומים לא יעברו פיו ב
 בחקו מוסר ארץ ואהיה אצלו אמון ואהיה
 שעשועים יום זכ ומשתקת לפני בכל עת: מ
 משתקת ברב ארצו ושעשע את בני אדם:
 ועתה בני שמעו לי
 ואשרי דרכי שמרו: שמעו מוסר וחכמו ו
 ואל הפרעו: אשרי אדם שמע לי לשקוד על
 הלהת יום יום לשמר מזהות נתי: כי מצאי
 כמצא חיים ויפק רצון ביהוד: וחטאי חכם נ
 נפשו ובר משנאי אהבו מות: חכמות בנה
 ביתה הצננה עמודיה שבעה: טברה מבחה
 מסכה ינה אף ערכה שלחנה: שלחה נער
 נערותיה תקרא על גפי מרומי קרת: מדפתי י
 יסור דגה חכר באמרה לו: לטו לחמו ב
 בלחמי ושהו בין נסכתי: עשו פתאים וח
 וחיו ואשה בדרך בינה: יסר לך לקח
 לך קולן ומוכיח לדשע מוסר: אל תוכח לך
 פן שנאך הוכח לחכם ואהבך:

משלי

תהלכם ויחכם עוד וידע לצדיק וינסף לקחו
 תהלת חכמה וראת יהוד ודעת קדשים בניה:
 כיבי ידבו ימד ויסיפו לך שנות חיים: אם
 חכמת חכמת לך ולצת לבך תשא:
 אשת פסלות חומיה פתות
 וכל דעה מה: וישכה לפתח ביתה על פסא
 כדמי קרת: לקרא לעבר דרך המישרים א
 ארדוהם: מיפתי יסר הגה וחסר לב ואמרה
 לוימים גנובים ימתקו ולהם סתרים ינעם: תלא
 ידע כי ירפאים שם בעמק שאול קדאיה:
 משלי שלמה בן חכם ישמח אב
 ובן פסל תגת אמו: לא יעלה אוצרות רשע
 וצדקה תציל ממות: לא ידע עב יהוד נפש צ
 צדיק יהות רשעים יהוד: ראש עשה בן ר
 רמיה וד חרצים תעשירי: אגר בקוץ בן משכיל
 נדחם בקציר בן מביש: ברכות לראש צדיק
 ופי רשעים יכסה חכם: זכר צדיק לברכה ו
 ושם רשעים ידקב: חכם לב יקח מצות ואול
 שפתים ילכט: הולך בתם ילך בטח ומעקש
 ירכיז יודע: קרץ עין ונתן עצבת ואול שפתים
 ילכט: מקור חיים פי צדיק ופי רשעים יכסה
 חכם: שנאה תערר מדנים ועל כל פשעים
 הכסה אהבה: בשפתו נכון תמצא חכמה ו
 ושכט לנו חסר לב: חכמים יצפנו דעת ופי
 אול מחתה קרבה: הון עשיר קרית עין מחתת
 חיים רישם: פעלת צדיק לחיים תבואת רשע
 לחטאת: ארח לחיים שמר מוסר ועקב תיכחת
 מתעה: מכסה שנאה שפת שקר וכח ציא אהבה
 הוא כסיל ברב דברים לא יחיד: לפשע וחוסר
 שפתיו משכיל: בסף נבחר לשון צדיק לב: יר

רשעים כמעט: שפת צדיק ידע רבים וא
 ואילים כחסר לב ימתו: ברכת יהוד היא ת
 תעשיר וליא יקף עצב עמו: בשחוק לכסיל
 עשות זמה וחכמה לאיש תבונה: מנורת רשע
 היא תכאנו ותאות צדיקים יתן כעבוד סופה
 ואין רשע וצדיק יסוד עולם: כחמין לטנים
 וכעשן לענים בן העצל לשלחו: וראת יהוד
 תוסף ימים ושנות רשעים תקצרנה: תהלת
 צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד: מעוז
 להם דרך יהוד ומחנה לפעל: און צדיק ל
 לעולם בלימות ורשעים לא ישכנו ארץ: פי
 צדיק טוב חכמה ולשון תהפכות תברת: כ
 שפת צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות:
 מאוני מרמה תועבת יהוד ואבן שלמה רצונו:
 בא דון ויבא קלון ואת צנועים חכמה תמתי
 ישרים תגחם וסוף בגדים ישרים: לא יועיל ה
 הון ביום עברה וצדקה תציל ממות: צדקת
 תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רשע: צדק
 צדקת ישרים תצילם ובהות בגדים ילכט:
 במות אדם רשע תאבד תקוה ותחלת אנים א
 אברה: צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחת
 תחתיו: בפה חנה ישות רעהו וכדעת צד
 צדיקים יחלצו: בטוב צדיקים תעלץ קרית ו
 וכאבד רשעים רנה: בברפת ישרים תרום ק
 קרת וכפי רשעים תדרם: בן לדעו חס
 חסר לב ואיש תבנות יחריש: הולך רכיל
 מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר: באין ת
 תחבולות יפלעם ותשועה ברב יועץ: ר
 רע ידוע פי ערב דר ושנא תקעים טיטח:
 אשת חן תחמד כבוד

משלי

וערצים יתמכר עשד: גמל נפש איש חסד
 ועבר שארו אכור: רשע עשה פעלת שקר
 חרע צדקה שבר אצת: בן צדקה לחיים ומ
 ומרחף רעה למות: תועבת יהוד עקש לב ור
 ורצונו תמימי דרך: יד ליר לא יקרה רע ו
 ודע צדיקים נמלטינום וזה באף חזר אשה
 יפה וסרת טעם ותאות צדיקים אך טוב תקות
 רשעים עברה: יש נפוד ונסף עוד וחשך מ
 מישר אך למחסור: נפש ברכה תדשן ומרוח
 גכ דוא יורא: מנע בר קבדו לאום וברכה
 לראש משכיר: שר טוב בקש רצון ודרש
 רעה תכאנו: בטח בעשורו הוא יל וכעלה צ
 צדיקים יפרחו: עבר ביתו נחל דוח ועבר א
 אול לחכם לב: ברי צדיק עץ חיים ולקח נפ
 נפשות חכם: הן צדיק בארץ ישלם אף כיר
 רשע וחטא: אהב מיסר אהב העת ושתא ת
 תוכח: טוב יפק רצון מיהוד ואיש מו
 יע: לא יכין אדם ברשע ושרש צ
 יקום בלימות:
 חל ענות בעלה וכרקב בעצמותי בביטה:
 מחשבת צדיקים משפט תחבלת רשעים מ
 מרמה: הברי רשעים ארכים ופי ישרים י
 תצילם: הבר רשעים ואינם וכות צדיקים יע
 יעמד: לפי שכלו יהלל איש ונעה לב יהיה
 לחס טוב נקלה ועבר לו מפרפוד וחסר לחב:
 ידע צדק נפש בהמת ורחם רשעים אכור:
 עבר אדמתו ישבע לחם ומרחף רקים חסר
 לב: חמו רשע מצוד רעים ושרש צדיקים י
 יתן: בפשע שפתים מקט רע ויצא מצרה נ

משל

שכל טוב יתן ודרך בנדים איתן : פל ערום
 יעשה בדעת וכסיל יכרש אלה מלאך רשע
 יפל ברע וצד אמנים מרפא : ריש וקולן פרע
 מוסר ושמר תוכחת כבוד : תאזה נהיה תערב
 לנפש ותועבת כסלים פור מרע : הולך את
 חכמים יחכם ורעה כסלים ירוע : חטאים ת
 תרחף רעה ואת צדיקים ישלם טוב : טוב י
 ינחל בני בנים וצפון לצדיק חיל חוטא : רב
 אכל נד ראשים ויש נספה בלא משפט : ח
 השך שבטו טנא בנו ואהבו שחרו מוסר : צ
 צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר :
 חכמות שים בנתה ביתה ואולת בדיה תהר
 ותהרסנו : הולך בישרו ירא יהוד ונלח ודכו
 בזהו : בפי איל חסר גאווה ושפתי חכמים ת
 תשמורכי : באין אלפים אפוס פר ורכי תסאות
 בכח שוד : עד אמנים לא יכוב חפצי פזים
 עד שקר : בקש לץ חכמה ואין דעת לנבון נ
 נקל : לך מנגד לאיש כסיל ובל ידעת שפתי
 דעת : חכמת ערום הבין חרפו ואולת כסלים
 ברמה : אולים לץ אשם ובין ישרים רצון :
 לב ידע מרת נפשו וכשמתו לא יתערב וזו
 בית רשעים ישמר ואהל ישרים יכרח : יש ד
 הרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות וגם
 בשחוק יכאב לב ואחריתה שמחה תגה : מ
 מודכו ישבע סג לב ובעליו איש טוב : פתי
 יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו חכם ירא
 וקר מרע וכסיל מתעבר ובטח יקצר אפים י
 יעשה אולת ואיש מזמות ישנא : נחלו פתאים
 אולת וערומים יכחידו דעת : שחור רעים לפני
 טובים ורשעים על שער צדיק : גם לחידו
 נכאה : לבנמן

משל

יבקש דעת ופני כסלים דעה אלה : פל ימי
 עני רעים וטוב לב נשתה תמיד : טוב מעט
 בדיאת יהוד מאצר לב ומדוכה בו : טוב א
 ארחת דק ואהבה שם משור אבוס ושנאה
 בו : איש חמה ירה מדון וארך אפים ישקט
 ריבוהך עצל פמשכת חרק וארח ישרים סל
 סלולה : בן חכם ישמח אב וכסיל אדם בחה
 אמו : אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה י
 ישר לכת דבר מחשבות באן סוד וברב יע
 יועצים תקום : שמחה לאיש במענה פיו וד
 דבר בעתו מה טוב : ארח חיים למעלה ל
 למשכיל למען נוד משאל מטה : בית גאים
 יסח יהוד יצב נבול אלמנה : תועבת יהוד מ
 מחשבות דע ומהודים אמר יעם : עכר ביתו
 ברצע בצע וטנא מתנות חיה : לב צדיק יה
 ידגה לענות ופי רשעים יבע רעות : רחוק יה
 יהוד מרשעים והפלת צדיקים ישמע : מאור
 עינים ישמח לב ישמעה טובה תד שדע עצם :
 און שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלן :
 פורע מוסר מאס נפשו ושמע תוכחת קנה ל
 לב : יראת יהוד מוסר חכמה ולפני כבוד ענ
 ענוה : לארס מערכי לב ומיהוד מענה לשון :
 פל דרכי איש יד בעינו והבן רוחות יהוד : גל
 אל יהוד מעשיך ריפנו מחשבתך : פל פעל י
 יהוד למענהו וגם רשע לזכ רעה : תועבת י
 יהוד פל גבה לב יד ליד לא ינקה : בחסד ו
 ואמת יכפר עון ובידאת יהוד סוד כל עובר צות
 יהוד דרכי איש גם או יכד ישלם אתו : טוב
 מעט בצדקה מרב תבואות בלא משפט : לב
 אדם יחשב חרפו ויהוד יבין צעדו קסם על

שפת מלך במשפט לא ימעל פיו : פלם ומ
 ומאזני משפט ליהוד מעטהו פל אבניקים :
 תועבת מלכים עשות רשע פי בצדקה יבין כ
 כסא : רצון מלכים שפתי צדק ודבר ישרים
 יאהב : חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכ
 יכפרנה : באור נדימלך חיים ורצונו פעב מ
 מלקושי : קנה חכמה מדה טוב מחרחץ וקנות
 בינה נבחר מבקף : מסלת ישרים סוד מרע
 שמר נפשו נצור דרכו :
 חצי
 לפני שבר גאון ולפני כשולן גבה רוח : טוב
 שפל רוח את עינים מחלק שול את גאים : מ
 משכיל על דבר ימצא טוב ובטח ביהוד א
 אשרו : לחכם לב יקרא נבון ומתק שפתי
 יסוף לקח : מקוד חיים שכל בעליו ומוסר או
 אולים אולת : לב חכם ישכיל פידו ועל שפתי
 יסוף לקח : צוף רבש אמר יעם מרוק לנפש
 ומרפא לעצם : יש הרך ישר לפני איש וזה
 ואחריתה דרכי מות : נפש עבול עמלה לו
 אכף עליו פידו : איש בלי על כרה רעה ועד
 שפתי כאש צרבת : איש תהפוכות ישלח כד
 מדון ונגן מפריד אהף : איש חכם יפרה ר
 רעהו ודו לכו בדרך לא טוב : עצה עניו ל
 לחשב תהפוכות קרץ שגונו פלה רעה : עטרת
 תבארת שיבה בו רך צדקה תמצא : טוב א
 ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלך ער :
 בחיק יפול את הגורל ומיהוד כל משפטו :
 טוב פת חרבה ושלחה בה מבית מלא זבחי ר
 רב : עבד משכיל ימשל בבן מכיש וכוך א
 אחים יתקנחלה :

משל

בבוא רשע בא נביה ועם קולן חרפה : מים
 עמקים דבר פראיש נחל טובע כקוד חכמה
 שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק כמשפ
 במשפט : שפתי כסיל יבאו בריב ופיו למה
 למהלמות קרא : פי כסיל מוחתה לו ושפתיו
 בוקש נפשו : דבר נרגן כמותהמים והם די
 ידו חודר בטן : גם מתרפה במלאכתו אח
 הוא לבעל משחת :

מנהל עו שם יהוד בו ירוץ צדיק
 ותשב ויהו עשיר קרית עו וחכמה נשגבה ב
 במטפיהו : לפני שבר גבה לבאיש ולפני כ
 כבוד ענהו : משיב דבר בטרים ישמע אולת
 הוא לו וכלמה : רוח איש כלכל מחלדו ור
 ודוח נכאה מי שאנה : לב נבון קנה דעת ו
 ואזן חכמים תבקש דעת : טת אדם יחייב לו
 ורפני גדולים יחנה צדיק הראשון בריב :
 יבא רעהו וחקרו : מדינים ישבית הגדול נב
 וכן עצמים יפריד : אהנפשע מקרית עו ו
 ומדונים פבריה ארמון : מפר פראיש השבע
 בטנו תבואת שפתו ישבע : מות וחיים ביד ל
 לשון וארביה יאכל פריה : ימצא אשה מצא
 טוב ופק רצון מיהוד : תחננים דפרדש ו
 ועטיר יענה ענות : איש רעים להורע השא
 אהב דבק מאח טוב רש הודך בתמו מעקש
 שפיו והוא כסיל וגם בלא דעת נפש לא טוב
 ואץ ברגלים חוטא : אולת אדם תסלף דכפו
 ועל יהוד יעף לבו : הוץ סוף רעים רבים וה
 חל מרעהו יפרד : עד שקרים לא ינקה חפ
 רפיח כזבים לא יפלט : רבים יחלו פני
 נדיב וכל הרע לאיש

בבוא רשע בא נביה ועם קולן חרפה : מים
 עמקים דבר פראיש נחל טובע כקוד חכמה
 שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק כמשפ
 במשפט : שפתי כסיל יבאו בריב ופיו למה
 למהלמות קרא : פי כסיל מוחתה לו ושפתיו
 בוקש נפשו : דבר נרגן כמותהמים והם די
 ידו חודר בטן : גם מתרפה במלאכתו אח
 הוא לבעל משחת :

מנהל עו שם יהוד בו ירוץ צדיק
 ותשב ויהו עשיר קרית עו וחכמה נשגבה ב
 במטפיהו : לפני שבר גבה לבאיש ולפני כ
 כבוד ענהו : משיב דבר בטרים ישמע אולת
 הוא לו וכלמה : רוח איש כלכל מחלדו ור
 ודוח נכאה מי שאנה : לב נבון קנה דעת ו
 ואזן חכמים תבקש דעת : טת אדם יחייב לו
 ורפני גדולים יחנה צדיק הראשון בריב :
 יבא רעהו וחקרו : מדינים ישבית הגדול נב
 וכן עצמים יפריד : אהנפשע מקרית עו ו
 ומדונים פבריה ארמון : מפר פראיש השבע
 בטנו תבואת שפתו ישבע : מות וחיים ביד ל
 לשון וארביה יאכל פריה : ימצא אשה מצא
 טוב ופק רצון מיהוד : תחננים דפרדש ו
 ועטיר יענה ענות : איש רעים להורע השא
 אהב דבק מאח טוב רש הודך בתמו מעקש
 שפיו והוא כסיל וגם בלא דעת נפש לא טוב
 ואץ ברגלים חוטא : אולת אדם תסלף דכפו
 ועל יהוד יעף לבו : הוץ סוף רעים רבים וה
 חל מרעהו יפרד : עד שקרים לא ינקה חפ
 רפיח כזבים לא יפלט : רבים יחלו פני
 נדיב וכל הרע לאיש

משל

מתו : בלאחי רש שנאהו אף פי מרעהו חח
 רחוק ממנו מחף אמרים לא המה קנה לב
 אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב יעד ש
 שקרים לא ינקה ופיח פובים יאמר : לאנא
 נאזה לכסל תענת אף פי לעבד משל כש
 בשמים : שכל אדם הארך אפו ותפארתו ע
 עבר על פשעו : נהם כפפיר ועף מוך וכטל ע
 על עשב רצונו : דות לאביו בן כסל ודוף ש
 טרד כדני אשה : בית ודון נחלת אבות ומי
 ומיהוד אשה משפלת : עצלה תפול תרדמה
 ותפש רמיה תרעב : שמר מצוה שמר נבשו
 בחה רכיו זמת : מלוח יהוד חונן הל וגמלו
 ישלם לו : יטר בנגר כחיש תקוה אל המיזו א
 אלהשא נפשך : גרלחמה נשא ענש פי א
 אם יציל ועוד תוסף : שמע עצה וקבל מו
 מוסר למען תחכם באוריתך : רבות מטטב
 מחשבות בלב איש ועצת יהוד היא תקום :

תאוך אדם חסדו וטוב רש מאיש פוב ידאת
 יהוד לחיים ושבע ירוץ בליפקר רע : טמן ע
 עצל ידו בצלחת גם אל פדו לא ישיבנה : ל
 לץ תפה ונת יערים והוכיח לנכון בין דעת :

משדד אב יברח אם בן מביש ומתד : חודל
 בני לשמע מוסר לשגות מאמר דעת : עד ב
 בליעל יליץ משפט ופי רשעים יבלע און : נ
 נכנו ללצים שבטים ומהלמות לטו כסלים : נ
 לץ היץ המה שבר וכר שנה : בו לא יחכם : נ
 נהם כפפיר אימת מוך מתעטו חוטא נפ
 נפשו : כבוד לאיש שבת מריב וכל אול ית
 יתגלע : מוחף עצל לא יחרש ישאל בקצור
 ואץ : מים עמקים עצה בלב איש ואיש תבו

הבונה ידלנה : רבי אדם קרא איש חסדו ואי
 ואיש אמתים מי ימצא : מרהוד בתמו צד
 צדיק אשר בוד אחריו : מוך יושב על כסא
 דין מזדה בעניו פלרע : מי יאמר זכיתו לכי
 טהרתו מחטאתי : אבן ואבן איפה ואיפה תו
 תועבת יהוד גכ שנדים : גם כמעליו יתנפר
 נער אסוך ואכיר פעלו : און שמעת ועין
 דואה יהוד עשה גכ שנדים : אלהאהב שינ
 שינה פותרש פקח עינדך שבע לזם : רע
 רע יאמר הקונה ואחל לו אז ותהלל : ש זהב
 ורב פנינים וכלי יקר שפתי דעת : לקח בגדו
 פי ערב ור ובעד נכרים חבלו : ערב לאיש
 לזם שקר ואור יפלא פיהו חצץ : מחשבות
 בעצה תבון ובתחבולת עשה מלחמה : גלחם
 סוד הודך רכיל הלפתה שפתיו לא תתערב :

מקלל אביו ואמו ידעך נרו באישון חשך : נ
 נחלה מכחלת בר שנה ואחרתה לא תסדך :
 אלתאמר אשלמה רע קמה ליהוד וישע לך :

תועבת יהוד אבן ואבן ומאני מרכה לא ט
 טוב : מהוד מצעד גבר ואדם מדיבין ח
 דרבו : מוקש אדם ילע קדש ואחר נדרים ל
 לבקר : מודה רשעים מוך חכם וישב על דם
 אופן : נר יהוד נשמת אדם הפש פלחודריב
 בטן : חסד ואמת יצרו מוך וסעד ברוך כ
 כסא ותנארת בתודים פתח ודוד זקנים שי
 שבה : חברות פצע תמרק ברע ומכות חו רי
 בטן פלגים לבמדך ביד יהוד אלכלא
 אשר חפץ טנו : כלדרך איש ישר בעניו
 ותבן לפת יהוד : עשה צדקה ומשפט נבדד
 ליהוד מוכבים עינים ודחכלכ נר

63

רשעים חמאת : מחשבות חרדין אך למותר
 וכל אין אך למחסוד : פעל אצרות כלשוק ש
 שקר הכל נהף מבקשימות : שד רשעים י
 יגרם פי מאנו לעשות משפט : הפכפך חרד
 איש חרוד ישר פעלו : טוב לשבת עלפנת
 גג מאשת מחנים ובית חבר : נפש רשעאו
 אותה רע לא יחן בעניו רעהו : בעשדלן יח
 יחכם פתי ובהשפיל לחכם יקח דעתמשפיל
 צדיק לבית רשע מסוף רשעים לרע : אטם
 אונו מועקתהל גם הוא קרא ולא יענה ומתן
 בסתר יכפה אף ושחור ברוך חמה עזה : ש
 שמחה לצדיק עשות משפט ומחנה לפעול א
 און : אדם תעה מדרך השכל בקהל רפאים
 עוח : איש מחמד אהב שמחה אהב ין ו
 ושמן לאיעשיר : כפר לצדיק רשע ותחת י
 ישרים בגד : טוב שבת בארץ מדבר מאשת
 מדונים וכעס : אצור נחמד ושמן בנה חכם
 וכסיל אדם יבלענו ירוף צדיקה וחסד ימצא
 חיים צדיקה וכבוד : עיר גבורים עלה חכם ז
 חרוד עז מבטחה : שמר פיו ולשונו שמר מ
 מצרה נפשו : זר יחיר לץ שמו עשה בעבדת
 זרין תאות עצל תמיתנו כדמאנו ידיו לעשותו
 כל היום התאמה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך
 זכר רשעים תועבה אף פי בזמה יביאנו : עד
 בזבים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר : העז
 איש רשע בפניו רשע הוא יכין רדפו : אין ח
 חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד יחוד : ס
 טוס מוכן ליום מלחמה וליחוד התשועה : נ
 נבחר שם מעשר רב מכסף ומהוב חן טוב :
 עשיר ורש נפשו עשה כלם יחוד יערום ראה

מחשבות חרדין אך למותר
 פעל אצרות כלשוק ש

לפני השמים : פי תשב ללחם אתמושל ב
 בין תבין את אשר לפניך : ושמת שפן בלעך
 אם יבעל נפש אתה : אל תתאו למטעמותו
 וזוא לחם בזבים : אלהתנע להעשיר מבינתך
 חרל : התועף עניך בו ואינו כיעשה עשה
 לו כנפים כנשר ועף השמים : אלהלחם א
 את לחם רע עין ואל תתאו למטעמותו : פי
 כמו שער כנפשו כן הוא אכול ושחה יאמר
 לך חלש בלעפך : פתך אכלת תקאנה וש
 ושותה הכרך הגעמים : באוני כסיל אלתר
 תדבר כד יבח לשכל מלך : אלתסג גבול ע
 עולם ובשד יתולים אלהבא : פי גאלם חזק
 הוא דיב את ריבם אתך : הביאה לפסוק ל
 לכך ואונך לאמר דעת : אלתמנע מצער
 מיטר כידבנו בשבט לא ימות : אתה בשבט
 תפנו נפשו משאל הציל בני אסדכם לבך
 ישמח לפי גב אני : ותעלגנה כליותי בדבר
 שפתך מישרים : אלקנא לבך בחטאים פי
 אם יבראת דוד בלדיים : פי אכיש אחרית
 ותקוהך לא תפרת : שמע אתה בני וחכם ו
 ואשר כדרך לבך אלתהי בסכא ין כוללי
 בשר למרפיסכא חולל ירש וקרעם תליש
 נומה : שמע לאבך זה ילך יאלתכו פי זק
 זקנה אמן : אמת קנה ואל תמכר חכמה . וב
 ומסר ובינה : טל גול אבי צדיק יודד חכם
 ישמחו : ישמח אבך ואמן ותגל ילדך :
 תנה בני לבך לי ועניך חכמי תרצנה : כיש
 שוחה עמקה זנה ובאר צרה נכרה אף היא
 בחתף תארכ ובגדים באדם תקף : למי אח
 למי אבך למי מדונים למי שיה למי פצעם ח

חכם לפי חכמה ענים : למאחרים עלהיין
 לבאים לחקר ממסך : אלתרא ין פי תאדם
 כיתין בפני עינו יתהדך כמישרים : אחריתו
 פנהש ישר וכצפנני יפרש : עניך יראו זה
 דות חלכך ידבר תהפכות יחיה כשכב כלכ
 ים וכשכב בראש חבל : הפוני בלחלתי ח
 הלכתי בלדעתי מת אקץ אסף אבקשנו
 עוד : אלתקנא באנשי רעה ואל תתאו לה
 להיות אדם : כישד דגה לבס ועמל שפת
 שפתים תרברנה : בזכמה יבנה בית ובהב
 וכתבונה יתפונן : וברעת חרדים ימלאו כל
 הון קר תעיס : גבר חכם בעז ואיש דעת מ
 מאמץ פח : פי בתחלות העשהך מלחמה
 ותשועה ברב יעז : ראמת לאיל חכמות כ
 בשער לא יפתח פיו : מחשב להרע לו בעל
 מומות יקראו : זמת אלת חטאת ותועבת ל
 לאדם לץ : התרפית ביום צרה צר כחכה : ה
 הצל לקחים למות וכמסס לדרג אכתחשך :
 פי תאמר הן לא דענו זה הלא תכן לבות הוא
 יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפ
 כפעלו : אכל בני הבש כישוב ונפת מתוק ע
 על חכך : כודעה חכמה לנפשך אכימצאת
 ויש אחרית ותקוהך לא תפרת : אלתארב ר
 רשע לנה צדיק אלתשדד רכצו : פי שבע
 על צדיקוקם רשעים יכשלו ברעה : כנגל א
 איבך אלתשמח וכבשלו אל גל לבך יפך
 יראה יחוד ורע בעניד חשיב מעלי אפו :
 אלתתור במרעם ואלתקנא ברשעים : כ
 פי לא תהיה אחרית לרע נר רשעים ידע
 ידע : ידא את יחוד בני

ומד רעם שנים אלה ערב ופי פתאם יקום
 אדם ופד שנים מי ידע: גם אלה לחכמ
 לחכמים הפד פנים במשפט בל טוב: אמר
 לרשע צדק אתה יקבדו עמים ועמיהו ל
 לאמים והמוכחים נעם ועלום תבא מי
 ברכת טוב: שפמים ישק משיב דברים נכחיו
 הכן ברוץ מלאכתך ועודה בשדה וך אחר
 ובנית ביתך: אלה תודע חכם פרעך והפחית
 בשפתך: אלה אמר פאשר עשה לך פן אעשה
 לו אשיב לאיש בפעולו: על שדה איש עצל ע
 עברתי ועל פרס אדם חסר לב: והנה עלה
 כלו קמטונים בסו פניו חרלים תוד אבניו נ
 נודסה: והאחזה אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי
 מוסר: מעט שנות מעט תנועות מעט חבק
 זדים לשפב: וכן מתהלך רשע ומחוכך כ
 פאיש מנו: גם
 אלה מסלי שלמה אשר העתיקו אנשי הז
 חוקיה מלך יהודה כבוד אלהים הסתר הבר
 וכבוד מלכים חקר הבר: שמם לחים וארץ
 לעמק חב מלכים אין חקר והגו סגים מצספ
 וצא לצרף כלי: הגו רשע לפני מלך ריפון ב
 בצדק פסאו: אלה תוד לנגימלך ובמקום
 גרלים אלה עמודי פי טוב אמר לך עלה הנה
 מה שפילך לפני נריב אשר ראו עניך: אלה
 תצא לרב מהר פן מה העשה באותיות: כ
 ברחלים אתך רעך: ריבך ריב אתדעך וסוד
 אחר אל תגל: פן חסוך שמע ודפתך לאת
 תשוב: תפוחי הוב במשכיות פספ דבר הסוד
 על אפניו: נוס זהב וחליתם מוכיח חכם ע
 על און שמעת: כצנת שלג ביום קציר ציד נ

נאמן לשלחו ונפש ארניו ישיב: נשואים ו
 ורחו נשם אן איש מתהלל כמת שקר: ב
 בארך אפים יפתה קצין רשע רפה השפרג
 נים: דבש מצאת אכל הך פך תשבעו ח
 וקאחי: הך רגלך מביט רעך פך שבעך ו
 ושאך: מפץ ודרכי חן שנון איש ענה בר
 ברעו עד שקר שן רעה והגל מיעדת מכסח
 כנר ביום צרה: מעדה בני ביום קרה חסץ
 עלתה ושר בשמים על לב רע: אסדעכ ש
 שואך האב יהו לחם ואם צמא השקדו מ
 מים: כי נחלים אתה חנה על ראשו והודר
 ישלם לך: רוח צפון תהלל גשם ופנים נוע
 צועמים לשון סתר: טוב שבת על פנתה מ
 מאשת מרונים ובית חברי מים קרים על נפש
 עצה ושכועה טובה מארץ מדק: מעין נר
 נרפש ומקור משחת צדק מט לפני רשע:
 אכל דבש הרבות לא טוב חקר כברים כ
 פכוד: ער פחצה אין חמה איש אשר אדפ
 מעצר לרוחו: כשלג בקץ וכמטר בקציר
 כן לא נאוו לכסיל כבוד: כצפור לנד כר
 פהרד לעוף בן קולת חנם לא תבוא ישוטל
 לסיס ובתג לחמוד ושכט לגו פסלים: אלה
 תען פסיל פארתו פן תשוה לו גם אתה: ענה
 פסיל פארתו פן יהיה חכם בעניו: מקצה ר
 רגלים חמס שנה שלח דברים ביד פסיל:
 חלו שוקים מפסח ומשל בפי כסלים: כצחור
 אבן פמרגמה פן נתן לכסיל כבוד: חוח עלה
 ביד שפוד ומשל בפי כסלים: רב מחולל כל
 ושכר כסיל ושכר עברים: ככלב שב על ק
 קאו כסיל שונה פארתו: ראית איש חכם

כענין תמוה לכסיל מפניו: אמר עצל שחל ב
 בחדך אור בין הרחכות: החלה תסוב על צי
 צדה ועצל על משתו: שמן עצל ידו בצלחת
 נלאה להשיבה אל פיו: חכם עצל בעניו מ
 משבעה משיבי טעם: מחזק פאציל לב ע
 עבר מתעבר על דרב לא לו: כמתלהלה הז
 היורה זקים חצים ומות: כן איש רפה אתר
 רעו ואמר הלא משחק אני: באפס עצים
 תכבה אש ובאן נרמן ישחק מרן: פחס לנ
 לחלים ועצים לאש ואיש מרנים לחרחרל
 ריב: הכר נרמן כמתלהמס חם ירדו חררי
 בטן: פספ סגים מצפה על חדש שפתים ר
 הלקים ולב רע: בשפתיו נכר שונא ובקרבו
 ישית סרמה: כיתנן קולו אלה תאמן בו כיש
 שבע תעכות פליו: תפסה שואה במשאן ת
 תגלה רעתי בקהל: פרה שחת בה יפל תלל
 אבן אליו תשוב: לשון שקר ישנא דכיו ופה
 חלק ועשה מדחה: אלה תהלל ביום מחר כי
 לא תדע מה יד יום: יהלך דר ולא פך נ
 נכר ואל שפתך: ככר אבן תגל החול וכעס
 אויל ככר משניהם: אכזריות חמה ושטף
 אף ומי יעמד לפני קנאה: טובה תוכחת מ
 כנלה מאהבה מסתרת: נאמנים פצעו אהב
 ונערתות נשיקות שונא: נפש שבעה תבוס
 נפת ונפש רעבה כל מר מתוק: כצפור נודדת
 מן קנה בן איש נודד מן קומו: שמן וקטורת
 ישמח לב ומתה רעו מעצת נפש: רעך ו
 ורעה אבך אלה תעוב ובית אחיך אלה תבוא כ
 ביום אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק: חכם
 פני ושמה לבי ואשימה חפני דברי: עדים ר

ראה רעה נסתר פתאים עבד נעשו: קח ב
 בניו פיערב ור וכעד נכרים תבלו: מברך
 רעו בקול גדול בבקר השכם קלה תחשב
 לויהוף מוד ביום סגרד ואשת מרנים נשת
 נשעה: צפניה צפן רוח ושמן ימינו יקרא: ב
 ברול כבודו יחד ואיש יחד פני רעו: ניצר
 תאנה יאכל פריה ושמר ארניו יכבר: כמים
 הצנים לפניו בן לכה אדם לאדם: שאול
 ואברה לא תשבענה ועני האדם לא תשב
 תשבענה: מצרף לכסף וכור לזהב ואיש ל
 לפי מהללו: אם תכתוש אתה אויל בפכותש
 בתך הרפות בעלי לא תסור מעל ואחתי:
 דע תדע פני צאנך שית לבך לערדים: כי ל
 לא לעולם חסן ואם נור לוד רד: גלה חציר
 ונראה דשא ונאספו עשבות חרים: ככשים
 ללכישך ומחיר שדה עתידים: וד חלב ע
 עים לחמך לחם ביתך וחיים לעדותך:
 נסיון דף רשע וצדקים ככפיר יבטח:
 בפשע ארץ רבים שרה וכאדם מכין ידע
 פן יאריך: גבר רש ועשק הלים מטר סחף ו
 ואן לחם: עובי תורה יהללו רשע ושמה תו
 חורה יתגרו כם: אנשי רע לא יבינו משפט
 ומקש' יהוד יביט כל: טוב רש הך בתמו
 מעקש דרמים והוא עשיר: ניצר תורה בן מ
 מכין ודעה זללים יכלים אביו: מרבה חנו ב
 בנשך ובתרבות לחונן הלים יקצנו: מסיד
 אונן משמע תורה גם תפלתו תועבה: משנה
 ושרים בדרך רע בשחיתו הוא על הזממים
 יתחלו טוב: חכם בעניו איש עשיר חלל מבין
 יחקרנו: בעלן צדקים רבה תפארת ובקום

משל

רשעים יתפשט אדם מכסה פלעו לא יצליח
 וכוחה ועוב ירחם: אשר אדם מפתח המיד
 ומקשה לבו יכל ברעה: ארנחם חזק שקק
 משל רשע על עמ חל: נגיד חסר תבנות ורב
 מעשקות שנאי בצע יארך ימים: אדם עטק
 בנס נפש עד בוד: נוס אל תמכרו: הולך
 תמים ורשע תעקש ורחים נל באחת: עבר
 אדמתו ישבע ולחם ומדף רקים ישבע דיט:
 איש אמנות רב ברכות ואץ ולהעשיר לא י
 ינקו: הפר פנים לא טוב ועלפת לחם יפטע
 נכר: נכחל לדון איש רע עץ ולא ידע ביהסר
 יכואנו: מוכח אדם אחרי חן ימצא ממתק
 לשון: גול אביו ואמו ואמר אין פטע חסר ה
 הוא לאיש משחת: רחב נפש יגדה מדון ו
 רכמח על ידוד ירשן: טוטח בלבו הוא כסיל
 והולך בתכמה הוא יפול: נותן לרש אין מ
 מחסר ומעלים עניו רב מארות: בקום רש
 רשעים יסור אדם וכאכרם ידבו צדיקים: 1
 איש תוכחות מקשה עוף פתע ישבר ואין מר
 מדפא: ברכות צדיקים ישמח העם ובמשל
 רשע יאנח עם: איש אהב חכמה ישמח א
 אביו ורעה זנות יאכר חן: מולך במשפט י
 יעמיד ארץ ואיש תרובות ירסנה: גבר מ
 מחליק על רעהו רשת פרש על פעמיו בפטע
 איש דע מוקש וצדיק דון ושמח: דע צדיק
 דין הליס רשע לא יבין דעת: אנשי לצון פ
 יפדו קריה וחכמים ישיבו אף: איש חכם נ
 נשפט את איש איל ותגו ושחק ואין נחת: א
 אנשי דמים ישנאו אתב ויטרים יבקשו נפשו:
 בל דוחו יוציא כסיל וחכם באחור ישבתנה:

אין תעשה עשן כל המעשה
 ואל תאמר ואחרי כן יפול
 על המעשה אשר עשית
 ואל תאמר ואלו לא עשיתי
 מעשה זה לא יעשה עמי
 ואל תאמר ואלו לא עשיתי
 מעשה זה לא יעשה עמי

63

משל

שם אלדי: אל תלשן עבר אל אביו פרקל
 יקללך ואשמת: חזר אביו יקלל ואת אמו לא
 יכרד: חזר שחור בעניו ומצאתו לא רחץ:
 חזר מה רשע עניו ועפעפיו ינשא: חזר ח
 חרבות שגל ומאכלות מתלעותיו לאכל עניים
 מארץ ואביונים מאדם:
 לעלוקה שתי בנוח הבהב
 שלש הזה לא תשבענה ארבע לא אמרו ה
 חן: שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה מים
 ואש לא אמרה חן: עין תלעג לאב ותכה ל
 ליקהת אים יקרה ערבי נחל ויאכלה בניגש
 נשר:
 חמה נפלאי ממנו וארבע לא דעתים: דרך
 הנשר בשמים הדרך נחש על צור הדרך אנה
 בלב ים הדרך גבר בעלמה: פן הדרך אשה מ
 מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה לא יפע
 פעלתי און: תחת שלש הגזה ארץ ותחת אר
 ארבע לא תוכל שאת: תחת עבר פי ימולך
 ונכל פי ישבע לחם: תחת טנואה פי תבעל ו
 ושפחה ביהרש גברתה:
 ארבעה הם קטני ארץ והמה
 חכמים מחכמים: הנמלים עם לא עו ויכנו
 בקוץ לחכם: שפנים עם לא עצום וישימו
 בסלע ביתם: מולך אין לארבה ויצא חצץ כ
 כול: שממית בידים תתפש הוא בהכלל כל
 שלשה
 חמה מטבי צעד וארבעה מטבי לכת: ליש
 גבור בפמה ולא ישוב מפני כל: וחזר מת
 מתנים ארתיש ומולך אלקים עמו: אכנבלת
 בהגשוא אם זמות ד לפה: פי מין חלכ יוצ

אין תעשה עשן כל המעשה
 ואל תאמר ואחרי כן יפול
 על המעשה אשר עשית
 ואל תאמר ואלו לא עשיתי
 מעשה זה לא יעשה עמי
 ואל תאמר ואלו לא עשיתי
 מעשה זה לא יעשה עמי

69

משל

יוצא חמאה ומין אף יוציא דם ומין אפים
 יוציא ריב:
 למואל מולך משיא אשר יסרתו אמו: מה בר
 ומה בר בטני ומה בר נרדרי: אל תתן לנשים
 חידך ודרכיך למחות מלכין: אל למלכים ל
 למואל אל למלכים שתו מן הדחנים או שכ
 שכר: פרשתה וישפח מחקק רשנה דין כל
 בניעני: תגר שכר לאוכר ויון למרי נפש: י
 ישתה וישפח רישו ועמלו לא יזכר עווד: פת
 פת זפד לאדם אל דין בלבני חלוף: פתח
 פד שפט צדק ודין עני ואביון: אשת חיל מ
 פי ימצא ורחק מנגנים מכרה יבטח בה לב
 בעלה ושלל לא יחסר ונמלתה טוב ולא רע
 בלמי חיה ורשה צמר ופשתים ותעש בח
 בחצץ כפיה: היתה כאניות סחר ממרחק ת
 תביא לחמה: ותקם בעוד ילדה ותמן טרף ל
 לביתה וחק לנערותיה: וזממה שדה ותקחחו
 מפר כפיה נטע פרס: חגרה בעו מתניה ו
 ותאמן ורעותיה: טעמה כר טוב סדרה לא
 יכה בלל נרה ודיה שלחה בפשור וכפיה
 תמכו פול וכפה פרשה לעני ודיה שלחה ל
 לאביון: לא תדרא לביתה משלג פי כל ביתה
 לבש שנים: מרברים עשתה לה שש וארגמן
 למישה ונדע בשערים בעלה בשבתו עם זקני
 ארץ וסדרן עשתה ותמפר ותגור נתנה לבניעני:
 עו חדר לבושה ותשחק ליום אחרון: פיה
 פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה: עו
 צופה חליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכלו
 קמו כניה ויאשרה בעלה ויהללו רבות כנות
 עשו חיל ואת עלית על כל כהן ויסקר חן והכל

הלפי אשה יראת יידיה היא תתהלל ו תגלה
בפרי ידה ויהללה בשערים
מעשה :

היה בארץ ערץ איוב שמו והיה האיש הווא
תם וישר וירא אלהים וסר מעי ויהללו לו ש
שבעה בנים ושלוש בנות והיו מקנהו שבעת
אלפי צאן ושלושת אלפי גמלים וחמשת מאות
צמד בקר וחמשת מאות אתונות ועבדו רבה
מאד ויהי האיש הווא גדול מכל בני יקום :
והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומם ושלוו
וקראו לשלשת אחיהם לאכל ולשתות ע

איוב

עפיהם : והיה כי הקפרי למי המשתה וישלחו א
איוב ויקדשם והשמים בבקר והעלה עליהם
כספר פלס כדאמר איוב אלה הטאו בני וב
ונרבו אלהים בלבבם ככה עשה איוב כל ה
הימים והיה היום וכאו בני האלהים להתעב
על יודו וכאו גם השטן בתוכם : ויאמר יהוה
אלהשטן מאין תבא ריע השטן את יהוה ויא
ויאמר משוט בארץ ונודתה לך בהו ויאמר י
יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב
כל אין כמדו בארץ תם וישר דא אלהים
וסר מעי : ריע השטן את יהוה ויאמר הווא
דא איוב אלהים : הלא את שבת בעדו ו
ובעד ביתו וכעד כל אשר לו מסביב מעשה :
עיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ : והאלם שלח
נא דך תע בכל אשר לו אכלא על פנדך יב
יברכך : ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר
לו בידך רק אליו אל תשלח דך ויצא השטן
מעם פני יהוה ויהי היום ובניו ובנותיו אכלים
ושתיים יין בבית אחדים הכבוד : ומלאך בא
אל איוב ויאמר הבקר היו רשעות והאנת
רעות על דידם : ותפל שבא ותקחם והתהג
הנערים השו לפי חרב ואמלטה רק אני לכה
להגיד לך : עוד זה מדבר זה בא ויאמר אש
אלהים נפלה מן השמים ותבער בצאן ובע
ובנערים ותאכלם ואמלטה רק אני לכה ל
להגיד לך : עוד זה מדבר זה בא ויאמר כ
בשמים שמו שלשה ראשים ופשוטו על הגג
הגמלים ויקחום ואת הנערים השו לפי חרב
ואמלטה רק אני לכה להגיד לך : עוד זה מד
מדבר זה בא ויאמר בנך ובנותך אכלים ו

איוב

ושתיים יין בבית אחדים הכבוד : והנהל רוח ג
גדולה באה מעבר המדבר וגע בארבע פנות
הבית ופל על הנערים וסתו ואמלטה רק א
אני לכה להגיד לך : ויקם איוב וקרע אתם
מעל וינו אתד אשו ופל ארצה ושתחו : ו
ויאמר עלם יצתי מבטן אבלי וערם אשוב ש
שמה יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה מבר
מבדך : ככה זאת לא חטא איוב ולא נתן ת
תפלה לאלהים : יהוה
היום וכאו בני האלהים להתעב על יהוה ו
ויבא גם השטן בתכם להתעב על יהוה : ו
ויאמר יהוה אל השטן אי מזה תבא ריע ה
השטן את יהוה : אמר משוט בארץ ומה תהלך
בה : ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך אל
עבדי איוב כי אין כמדו בארץ איש תם ו
ישר דא אלהים ו ירמיע ועודנו מחזק ב
בתולו ומסתני בו ה לעז חכם ויען השטן את
יהוה ויאמר עוד בעד עור וכל אשר לאיש יתן
בעד נפשו אולם שיהנא דך וגע אל עצמו
ואל בשחו אכלא אל פנדך יברכך : ויאמר
יהוה אל השטן הנו בידך אך את נפשו שמ
שמר : ויצא השטן כאת פני יהוה וך אתאיו
איוב בשחין רע ככף תגל עד קדקדו : ויקח
לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך האבר :
ותאמר לו אשתו עודך מחזק בתמתך ברך
אלהים ומת : ויאמר אליה כדבר אחת הנבל
הגבלות תדברי גם אתה טוב נקבל מאת הא
האלהים ואת ירע לא נקבל בכל זאת לאח
חטא איוב בשפתיו : ושמעו
שלשת ריע איוב את כל הרעה הזאת הבאה

91

אליו וכאו איש ממקבו אליפו התכני וכל
ובלדו השוה וצופר הנעמתי ויעדו יחד ל
לכוא לנד לו ולחכו : וישאו את עיניהם מ
מרחוק ולא רכדו וישאו קולם ויבכו ויקרעו
איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם השמים
השמימה : וישבו אתו לארץ שכעת ימים ו
ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי
גדל הפאב כאוי : אחר כך פתח איוב את פיו
ויקול את זוכרו : ויען איוב
ויאמר : יאבד יום אולד בו חלילה אמר הו
הרה גבר : היום הווא יהי חשך אל יד שוהו
אולד ממעל ואל תתפע עליו נהרה : נאלהו
חשך וצלמות תשכר עליו ענה יבעתו כמ
כמרחקים : חלילה הווא יקדו אפל אלוה
יחד בימי שנה בכספר ירחים אל יבא : הנה
חלילה הווא יהי גלמוד אל תבא רנה בו : י
יקסו ארריים העתידים עודר להקו יחשכו
פוכבי נשפו יקר לאור ואין ואל דאה בעפעפי
שחר : כי לא סגר דלהי בטני וסתר עמל מ
מעני : למה לא מדהם אמות מבטן יצאתי ו
ואגוע : מודע קדמוני ברבים ומה שרם כי
אינק כי עתה שכבתי ואשקוט ישנתי אז ענה
לי : עם מלכים וועצי ארץ הבונים חרבות ל
למו : או עם שרים זהב לדים וממלאים ב
כפתים כסף : או כנפל טכון לא אהיה כעל
כעוללים לא דאו אוד : שם רשעים חדרו רנו
ושם נוחו יגיע כח : יחד אמרים שאגנו לא
שמעו קול נוגש : קטן תגדל שם הוא ועבד
הפשי מארתי : למה יתן לעמל אוד וחיים ל
לכר נפש : המחכים למות ואינו רחפרו

ממטמנים: השמחים אליגיל ישישו פי ימ
 ימצאו קבר: לגבר אשר דרפו נסתרה וסך
 אלוד בערו: פי לפני לחמי אנתו תבא ותבו
 כמים שאנתי: פי פחד פחדתי ואתני ואשר
 יגרתו יבא לי: ולא שלחתי ולא שקטתי ולא נ
 נחתי ויבא רגזי
 אלפזו דתימני ויאמר: הנסה דבר אלוד תל
 תלאה ועצר במלון מי יוכל: הנה יסרת רבים
 וידים רפות תחוק: כושל קמיון מלוד וברבים
 פרעות תאמץ: פי עתה תבא אלוד ותלא תגע
 ערוד ותבחל: הלא יראתך כסלתך תקותך
 וים הרכך: זכרנא מידוא נקן אבד ואיפה
 ישרים נכחדו: ואשר ראיתי חרשי און חרעי
 עמל יקצרו: מנשמת אלוד יאבדו ומרוח
 אפו יכלו שאגת ארדה וקול שחל ושני כפירים
 נתעו: ליש אבד מבל שרף ובני לביא תגר
 ותברדו: ואלו דבר זגב ותקח אוני שמץ מ
 כנודו: בשעפים מחזיונות לילה כנפל תרדמה
 על אנשים: פחד קראני ורעה ורכ עצמותי
 הפחיד: ורוח על פני חלף תסמר שערתי ב
 בשרי: ועמד ולא אביר מראדו תבטנה לנגד
 עני דכמה וקול אשמעי והאנוש מאלוד יצדק
 אכמע שדו ישר גבר: הן בעבדיו לא יאמן
 וכמלאכיו ישים תהלה: אף שכני בתי הגר
 אשר בעפר יסודם ידבאום לגני עשו: מבקר
 לערב יפתו מבלי משים לנצח יאבדו: הלא
 נטע יתום יבם יפתו ולא כחכמה: קראנא ה
 היט עונך ואלמי מקדשים תפנה: פי לאויל
 זרת בעש ופורה תבית קנאה: אני ראיתי א
 אויל משרש ואקב נודו פתאום: דחקו בניו

מיטע ודבא' בשער ואין מציל: ואשר קצרה
 רעב יאכל ואל מצנים יקחרו ושאף צמים ח
 חילם: פי לא יצא מעפר און ומארמה לא
 יצמח עמל: פי אדם לעמל יחד ובני רשף י
 יגבדו עוף: אדם אני אדרש אל אל ואל
 ארדים אשים דברתי: עשה גדולות ואין הב
 חקר נפלאות עד אין מספר: הנתן מט
 מטר על פני ארץ ושלה כים על פני ח
 חצות: לשום שפלים למרום וקדרים שג
 שגבו ישע: מפר מחשבות ערומים ולא תעש
 תעשנה ידום תשה: לכך חכמים בערמם
 ועצה נפתלים נמרהו: יוםם יפטר חשך וכ
 וכרדה יבששו בצדקים: ישע מחרב מפיהם
 ומיד חוק אביון: והנה ליל תקוח ועולתה ק
 קבצה פיה: הנה אשר אנש יוכיחו אלוד
 ומסר שדי אל תבאם: פי הוא יכאיבו חבש
 ימחץ ודיו תרפנה ויבשש צרות יצוד ובשבע
 לא יגע כן רע: פרעב בך ממות ובמלחמה
 מדי חרב: בשוט לשון תחבא ולא תדרא מ
 משוד פי יבא: לשד חכפן תשחק ומחית הא
 הארץ אל תדרא: פי עם אבני השדה ברותך
 זחית השדה השלמה דך: חרעה פד שלום א
 אהלך ופקדת נקד ולא תחטא: וידעת בידך
 דרעך וצאצאך פעשב הארץ: תבוא ככלח
 אל קבר בעלות גרש בעתו: הנה זאת חקרנ
 חקרנוה כן היא שמענה ואתה דעך:
 ויאמר: לר שקול ישקל פעשי והיני במאונים
 ישארוחד: פי עתה מחל ימים יכבד על פן ד
 דבר לעו: פי חצי שדי עמדי אשר חמתם ש

שתי רוחי בעתו אלוד יערכני: הנהק פרא
 על דשא אס דגעה שוה על בלילי: היאכל
 תפל מבל מלח אכיש שעים ברד חלמות:
 מאנה לנגע נפשי המה כדתי לחמי: מותן ת
 תבא שאלתי ותקותי ותן אלוד: ואל אלוד
 ודבאני יתר דו ובצעני: ותני עוד נדמתו ו
 ואסלדה בחילה לא יחמול פד לא ב רתי אמ
 אמר קדוש: מה פתי פי איחל ומה קני פי
 אארך נפשי: אס פח אבנים כתי אס בשרי
 נחוש: האם אין ערתי בי ותושיה נדחה ממ
 מפני: למאם מרעהו חסד ויראת ידתי ועוזי
 אחי בגדו כמד נחל פאפיק נחלים יעברו: הק
 הקדרים מניקרה עלימו יתעלה סלג: בעת
 יזדכרו נצמתו כחמו נדעכו רממם: ולפתו
 ארחת דרכם יעלו בתוה ויאבדו הביטו אר
 ארחת תבא הלכות שבא קדו: בשו פייב
 כטח באו ערדה ויחפרו: פי עתה היותם לו ת
 תראו חתת ותדאו: הכי ידתי הכולי ומ
 ומנחכם שחרו בעדי: ומלשתי מיד צר ומיד
 ערצים תפחני: הודני ואני אחרש ומה ש
 שגיתי הבינו לי: מה נמרצו אמר לשר ומה
 יוכיח הוכח מכם: הלהוכח מלים תחשבו ו
 חרתי אמרי נואש: אף על זתם תפלד ותכרו
 על רעכם: ועתה הואיל פטרבי ועל פניכם א
 אס אכזב: שבו נא אלתי עולה ושכי עוד
 צדק בהו היש בלשתי עולה אס חפי לא י
 יבן הות: הלא צבא לאנוש על ארץ וכימי
 שכיר ימיה בעבד ישאף על הכשכד יקח פ
 פעלו: פן הנחלת לי ירחי שוא ויללות עמל
 מני לי: ואס שכבתי ואמרת מת אקום ומוד

עדכ ושבעתי נחדים עדי נשף: לבש בשר
 רמה וגוש עפר עורי רגע וימאם: מי קדו מ
 מני ארג ויכלו באפס תקוח: זכר כידוח חיי
 לאתשוב עני לראות טוב: לאתשרני עין
 ראי ענדך בי ואנינו: פלה ענן חלך כדוד
 שאול לא יעלה: לא ישוב עוד לביתי ולא י
 יכירתי עוד מקמו: וגם אני לא אחשך פי א
 ארברה בצר רוחי אשיחה בכר נפשי: היס
 אני אסתנין פיתשים על משמר: פי אמרתי
 תנחמני ערשי ישא כשיחי משכבי: וחמתני
 בחלמות ומחזיונות תבעתני: ותבחר מחנק
 נפשי מות מעצמותי מאסתי לא לעולם אח
 אחיה חרל כפני פי הכל ימי: מה אנוש פית
 תגלתי וכיית שית אליו לכך ותפקדנו לברכס
 לרגעים תבדננו: כמה לא תשעה מפני לא
 תרפני עד בלעי רק: חטאתי מה אפעל דך
 נוצר האדם למה שמתני למפנעךך ואודה
 עלי למשא ומכה לאחשא פשעי ותעביר את
 עתי כיעתה לעפר אשכב ושחרתני ואנינו:
 ויען
 בלוד השוחי ויאמר: עד איתמלד אלה ורוח
 כפיר אמרי פך: האל יעות משפט ואם ש
 שדי יעות צדק: אס בניך חטארו וישלחם
 ביד פשעם: אס אתה תשר אל אל ואל ש
 שדי תתנן: אכך וישר אתה פי עתה יער
 עלך ושום נות צדקך: והיה ראשיתך מצ
 מצעד ואחריתך ישא מאד: פי שאלנא ל
 לדר רישון וכונן לחקר אבתם: פיתמול אנח
 אנחנו ולא נדע כי צל ימנו על ארץ: הלא
 הם יחך: יאמר לך ומלכם יצאו מלים: ה

היגאזהבא בלא כנה ישנא אחו בלי מים :
 עדרו באבו לא יקטף ולפני בלחציר יבש :
 פן ארחת כל שכחי אל ותקות חנף תאבד : א
 אשר יקוט כסלו ובית עבבש מבטחו : ישען
 על ביתו ולא יעבר יחזיק בו ולא יקום : רטוב
 הוא לפני שמש ועל גנתו יונקתו תצא : עלג
 גל שרשיו יסבכו בית אבנים יחזו אסבלענו
 ממקומו וכחש בו לא ראיתך הן הוא משוש
 הדפו ומעפר אחר יצמחו : הן אל לא ימאס
 תם ולא יחזיק ביד מרעים : עד ימלה שחוק
 פוך ושפתך תרועע : שנאיך ילבשו כשת ו
 ואהל רשעים איננו :

וען איוב ויאמר : אמנם ידעתי
 כי כן ומה יצונו אנוש עם אל : אס חפץ ל
 לדיב עמו לא יענו אחת מני אלהי חכם לבב
 ואמין פח מידקשה אליו רשלים : המעתיק
 הרים ולא ידעו אשר הפכם באפו : המרגין
 ארץ ממקומה ועפורה תבלעון : האמר לח
 יחרם ולא ירח ובעד פוכבים יחתם : נוטה
 טמים לבו וחודך על במתים : עשה עש
 פטל וכמה וחודיתמן : עשה גדלות עד אין
 חקר ונפלאות עד אין מספר : הן יעבר עלו
 ולא אראה ויחלף ולא אבין לו : הן חרף מי
 ישיבנו מראמר אליו כה העשה : אלה לא
 ישיב אפו וחתו שחחו עזרי רוב : אף פירא
 אנכי אענו אבחרה דברי עמו : אשר אם
 צדקת לא אענה למשפט איתנן : אסקר
 קראתי ויענו לא אאמין פראון קוליו אשר
 בשערה ישונני ודרכה פצע חנם : לא יתנני
 השברוחי פי ישבעני נומחרים : אס לכה א

אמין הנה ואם למשפט מי יעדני : אס אצ
 אצדק פי דישעני תם אני ויעקשני :
 תם אני לא אדע נפשי א
 אמאס חייאחת היא על פן אמרתי תם ורשע
 היא מלה : אס שוט מית פתאוס למסת נ
 נקים ולעג : ארץ נתנה ביד רשע פני שפטה
 יכסה אס לא אפוא מדוא : ומי קלו מנדרן
 ברחו לא דאו טובה : הלפני עם אגיות אבה כ
 פנשר יטוש עלי אכל : אס אמרי אשפחה
 שיחי אעזבה פני ואבלגה : גרתי פל עעבתי
 ידעתי פילא תנקני : אנכי ארשע למה זה ה
 הבל אגע : אס התרחצתי במי שלג והזיפותי
 כבד כפיאז בשחת תטבלני ותעבתי שלמותי
 פילא איש פמתי אענו נבוא יחדו במשכני
 לא ישיבני מוכיח ישת ידו על שנינו : יסר
 מעלי שכמו ואמתו אל תבערני : אדברה ולא
 איראנו פילא כן אנכי עמוד נקטה נפשי ב
 בחי אעזבה עלי שיחי אדברה בכר נפשי :
 אמר אל אלוה אל תרשיני : הדיעני עלמה
 תריבני : הטוב לך כיתעשק פי תמאס יגיע כ
 כפך ועל ענת רשעים הופעת : העני בשר ל
 לך אס פראות אנוש תראה : הכימי אנוש מ
 ימך אס שנותך כימי גבר : כיתבקש לעוני
 ולחטאתי תדוש על העתך פילא ארשעואין
 מידך מצל ידך עצבני העשתי יחד סביב
 ותבלעני : זכר נא כי כחמר עשתי ואל עפר
 תשיבני הלא כחלב תתיכני וכגבנה תקפיאני
 עוד ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תסוכב
 תסוכבני : חיים וחסד עשית עמודי ופקחתך
 שמוה רוחי : ואלה צפנת בלבבך ידעתי כיו

זאת עמך : אס חטאתי ושברתי ומעוני לא
 תנקני : אס דשעתי אלהי לי וצדקתי לא אשא
 ראשי שבע קלון וראה עניי : ונאה בשחלת
 תצודני ותשוב תתפלא בני תחדש ערדך ונגוד
 ותריב בעשך עמודי חליפות יצבא עמי : ולמה
 מרחס הרצאתני אנוע ועין לא תראני כי אשר
 לא הייתי אהיה מבטן לקבר אוכל הלא אמיט
 ימי יחדל ישות ממיני ואבלגה מעט : כטרם
 אדך ולא אשוב אל ארץ חשך וצלמות ארץ
 עפתה כמראפל צלמות ולא סדרים ותגע כ
 כמראפל :

וען צופר הצעמתי ויאמר : הרב דברים
 לא יענה ואם איש שפתים יצדק בדרך מרים
 יחרישו ותלעג ואין מכלם : ותאמר יך לקחי
 ובר הייתי בעיניך : ואולם מידתן אלוה דבר
 ופתח שפתיו עפך : ונגד לך תעלמות חכמה
 כי כפלים לתושיה ודע כי תשה לך אלוה מ
 מעינך : התקר אלוה תמצא אס עד תכלית ש
 שדי תמצא : גבו שמים מה הפעל עמקה מ
 משאול מה חדר עארפה מארץ מדה ורחבה
 מניים : אס יחלף וסגיר וקדול ומי ישיבנו
 כידוא ידע מתי שוא וירא את ולא תבנו : ו
 ואיש נביב ילבב ועוד פרא אדם יחד : אס
 אהיה הכינות לך ופרשת אליו כפך : אס און
 בדרך הרחיקו ואל תשבן באהליך עולה : ו
 פי אותשא פנד ממים והיית מיעק ולא תי
 תירא : פי אתה עמל תשכח פמים עברו תוב
 תופור : ומצחרים קיום חלד תעפה כבקר ת
 תהיה : ובשחת פיש תקיד ותפרת לבטח ת
 תשכב : ורכעת ואין מוד ד וחלו פנד רבים :

ועני רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם ותק
 ותקותם מפח נפש :

וען איוב ויאמר : אמנם פי
 אתם עם ועמכם תמות חכמה : גסל ללבב כ
 כמרכס נפל אנכי מפם ואתלמי אין כמראלהו
 שחוק לדעוהו אהיה קרא לאלהי וענהו ש
 שחוק צדק תמים : לפיד בתי לעשתות שאנן
 נכח למיעד דגל : ישליו אהלים לשודים ו
 ובטוחות למרעיד אל לאשר הביא אלוה בידו
 ואולם שאלנא בהמות והורד ועין השמים ו
 ונגד לך : או שיח לארץ ותדך וספרו לך הני
 הים : מי לא ידע בכל אלה כי יד יהוד עשתה
 זאת : אשר בידו נפש פלחי ורוח כל בשר
 איש : הלא און מולך תבחו וחך אכל ישעם
 לו : ביששים חכמה וארך ימים תבונה : עמו
 חכמה תבורה לו עצה ותבונה : הן ידרום ו
 ולא יבנה יסגר על איש ולא יפרח : הן יעצר
 במים ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ : עמו עז
 ותושיה לו שגג ומשנה : מולך יועצים שלל
 ושפטים יהולל : מוסר מלכים פתח ויאמר א
 אזור במתנחם : מולך כהנים שולל ואיתנים
 יסלף : יסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקחי
 שופך בח על גדיבים ומוזח אפיקים רפה : מ
 מגלה עמקות מני חשך ויצא לאור צלמות :
 משגיא לגוים וראבדם שוטח לגוים ונחם :
 מסד לב ראשי עס הארץ ותלעם בתודו לא
 דרך : ימששו חשך ולא אור ותעם בשפורו
 הדפל ראתה עני שמעה אזני ותבן לה : כה
 כדעתכם ידעתי נס אני לא נפל אנכי כופם :
 אולם אני אל שדי ארבר והוכח אל אלה אח

אחפץ ואולם אתם טפלו שקר רפאי אלה
 כלכם מיהו החרש תחריטון ותהי לכם לח
 לחכמה שמערתא תוכחתי ודיבות שפתי ה
 הקשיבו הלא תרברו עולה הול תרברו ר
 רמיה הפניו תשאון אם דאל תריבון הטוב
 כיתחק אתכם אם כהתל כאגוש תהלתו בו
 הוכח יוכח אתכם אם כסתר פנים תשאון
 הלא שאתי תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם
 וכרניכם משלי אפר לגבי חמר גביכם הח
 תחרישו כמני וארברתי אני ועבר עלי מה ע
 עלמה אשא כשרי בשני נפש אשים בכ
 בכפתי קטלתי לא איהל אך חכמי אל פני
 אוכחי גסדואלי לישועה כלא לפניו חנף
 יבוא שמעו שמעו מלתי ואחותי באוניכם
 הנהנא ערבותי משפט דעתי כיאני אצדק
 מיהוא יריב עמדי כיעתה אחריש ואנוע
 אך שמים אלהעש עמדי אז מבנד לא אם
 אסתד בפך מעלי הרחק ואמתך אלתבעתני
 וקרא האנכי אענה או אדבר והשיבני כמה
 לי ענות וחסאות פשעי וחסאתי הודיעני ל
 למה פנד הסתיר ותחשבני לאויב לך העלה
 נחף תעדין ואתקש יבש תרדף כיהבתוב עלי
 כחורות ותחרישני ענות נעודי ותלם בסד
 רגלי ותשמר כל ארחותי על שרשי רגלי תת
 תתקף והוא פרקב בלה כבגר אכלו עשו
 אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רגו כצנין
 יצא ופל היסח כצל לא יעמוד אף על זה
 פקחת עינד ואתי תביא כמשפט עמך מית
 יתן טהור מטמא לא אחד אם חרצים ימו
 מספר חרשו אתך תקו עשית ולא יעבר

על כרובית מנו
 ויהי ויגלה ויהי ויהי
 והמחשבים שכלו וכו'

שעה מעליו ויחל עדר דעה כשכד יזכו ופי
 יש לעץ תקוה אם זכרת ועוד יחליף וינקתו
 לא תחול אם צוקן בארץ שרשו ובעפר ימ
 ימת גזעו מריח מים יפריח ועשה קציר כמור
 נטע ונבר ימת ויחלש ויגע אדם ואז אלו
 מים מניס ותו יחרכי רבש ואיש שכב הלא
 יקום עד בלתי שמים לא יקצו ולא יערו מ
 משנתכם מי יתן בשאל תצפניו הסתדני עד
 שוב אפך תשית לי חן ותזכרני אם ימות ג
 גבר החיה כלימי צבא איהל עד בא חליפ
 חליפתי תקרא ואנכי אענך למעשה ידך תי
 תכסף כיעתה צעדי תספר לא תשמר עלי
 חטאתי חתוכ בצרוד פשעי ותטפל עלי עני
 ואולם הרגול יבול רצור יעתק מפוקומו
 אבנים שתקדמים תשטף ספיחה עפר ארץ
 ותקוה אגוש האמת תתקנהו לצח ויהיך מ
 משנה פניו ותשלחו יכבוד בניו לא ידעו
 ריצעו ולא יבין למו אך בשרו עליו יאב
 ונפשו עליו תאכל
 ויען אליפו התיבני ראמר יהלכם
 יענה דעת דוחי רמלא קדים בטנו הוכח כ
 כדבר לא יספן ומלים לא ועל כס אף אתה
 תפר דאה ותגרע שיהה לפניאל כדאלף ע
 עונך פך ותבחר לשון ערמים ידשעך פך
 ולא אני ושבתך ענר כך דראישון אדם ת
 תולד ולפני גבעות חולות הכסוד אלוד תש
 תשמע ותגרע אלוד חכמה מה ידעת ולא נ
 נדע תבין ולא עמנו הוא גב שכ גביש
 בנו כפיר מאבך ימים המעט ממך תחמות
 אל דבר לאש עמך מה יקחך לכך ומה י

כפי
 ויען אליפו התיבני ראמר יהלכם
 משנה פניו ותשלחו יכבוד בניו לא ידעו
 ריצעו ולא יבין למו אך בשרו עליו יאב
 ונפשו עליו תאכל

ירומן עינד כיתשים אל אל רוחך הוצאת
 מפך מלך מה אגוש פי זוכה וכי יצחק לוד
 אשה הן בקדושו לא יאמין ושמים לא זכו
 בעניו אף כיתעב ונאלח איש שתה כמים
 עולה אחך שמע לי וזה חזתי ואספרה א
 אשר חכמים יערו ולא כחור מאכתם להם
 לברם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם כלי
 ימי רשע הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו
 לערץ קול פחרים באוניו בשלום שודד י
 יבואנו לא יאמן שוב כניחשך רצפו הוא א
 אלי חרב נודד הוא לחם איה דע כניבון
 ידיו יום חשך כיעתה צר ומצוקה תתקנהו
 כמלך יתור לכידו כי נטה אל ידו ואל
 שדי יתגבר ירוץ אליו כצואר בעבי גבי מ
 מגניו כי כזה פניו כחלפו חעש פמה עליכ
 כסל וישפון ערים נכחות בתים לא ישיבו ל
 למו אשר התעדרו לגלים לא יעשר ולא י
 יקום חילו ולא יטה לארץ מגלים לא יסור ח
 מני חשך ונקתו תיבש שלהבת וסוד ברוח
 פיו אל יאמן בשש נתעה כד שוא תהיה ת
 תמורתו בלא ימו תמלא וכפתו לא רעננה
 יחם כנפן בשרו וישלך כות נצתו כיעדת
 חנף גלמוד ואש אכלה אהלי שחר הרה ע
 עמל וילוד און וכמנם תבין כרמה
 ויען איוב ויאמר
 שמעתי כאלה רבות מנחמי עמל כלכם יהקץ
 לדברי רוח או מה ימריצך כי תענה גב אנ
 אנכי ככם אדברה לויש נפשכם תחת נפשי
 אחברה עליכם כמלים ואנעו עליכם כמור

ראשי אאמיצכם כמו פי ניד שפתי יחשך
 אם אדברה לא אחשך כאבי ואחולה מהמני
 יחך אך עתה הלאני השמות כל עדתי ו
 ותקמטני לעד היה רקס כי כחשי כפני יענו
 אפו טרף וישטמני חרק עלי בשניו צלי לטש
 עניו לי פערו עלי כפיהם כחרפה הכו לחי
 יחד עלי תמלאון יסגרני אל אלהי ועל
 די רשעים דימני שלו היתו ופרפרני ואחו
 כיערפי רפצפצני ויקמני לו למטרה יסבו ע
 עלי רכיו יפלה כלייתי ולא יחמל ישפך לארץ
 מרתי פרצני פרץ על פני פרצוץ על כנבונה
 שק תפרתי עלי גלדי ועליתי בעפר קרני פני
 חמרמה מניכבי ועל עפעפ צלמות על לא
 חמם בכפי ותפלותי זכה ארץ אלתכסי דימי
 ואלהי מקום לועקתי גם עתה הנה בשמים
 עדי ושהדי כמרום כמלצי רעי אל אלוד
 חלפה עיני ויזכר לזכר עם אלוד וכן אדם ל
 לרעו כישנות מספר יאתו וארח לא אש
 אשוב אהך יחיי חבלה ימי נועטו קברים
 לי אם לא התלים עמדי וכהמדותם תלן עיני
 שמה נא ערבי עפך מיהוא לדי יתקע פי
 לבס צפנת משכל על פן לא תרמם לחלק י
 יצד רעים ועני בניו תכלינה והצנני למ
 למשל עמים ותפת לפנים אהיה ותכה מ
 מבסע עיני ויצרי כצל פלם ישמו יש
 ישרים עלזאת ונקי על חנף יתערר ויא
 ויאחו צדיק הרפו וטהר דים יסוף אמין ו
 ואולם כלם תשבו ובאו נא ולא אמצא כ
 ככם חכם

ימי עבדו זמתי נתקו מורשי לבבי ולילה ליום
 ישמי אוד קרוב מפני חשך אם אקה שאול
 ביתי בחשך רפדתי יצונו לשחת קראתי אבי
 אתה אמי ואחתי לרפיה ואיה אפיו תקותי ו
 ותקותי מי ישורנה ביה שאול תרדנה אמי
 יחד על עפר נחתי
 ויען בלדד השוהי ויאמר עד אנה תשימון
 קנצני למלך תכינו ואחר נדבר מדוע נחשבנו
 כבהמה נמנינו בעיניכם טרף נפש באפו
 ודל מענד העוב ארץ ויעתק צור ממקומו גם
 אוד רשעים ידעך ולא נה שביב אשו אוד
 חשך באהלו ונה עליו ידעך יצרו צערו א
 אונו ותשליכוו עצתו כי שלח ברשת ברגליו
 ועל שבכה יתהלך יאחו בעקב פח יחוק עליו
 צמים טמון בארץ חבלו ומלפרתו על נתיב
 סביב בעתו בלדות ודפיצוהו לרגליו יחיה רעב
 אונו ואיד נכון לצלעו יאכל ביה עורו יאכל
 בדין בכור מותו ינתקמ אהלו מבטחו ותצעדוהו
 למלך בלדותו תשכן באהלו מבלדו ירה ע
 על נדוהו גפרית מתדת שרשיו יכשו ומפעל
 יפל קצונו וזכר אבד מני ארץ ולא שם לו
 על פני דרוץ יהדפוהו מאוד אל חשך ומתבל
 ינדהו לא נין לו ולא נכד בעמו ואין שריד
 בכנתו על יזמו נשמו אחרנים וקרבנים א
 אחו שער אך אלה משכנות על הזה מקום
 לא ידע אל

ויען אזכ ויאמר עד אנה תגזין נפשי
 ותדכאונני במלים זה עשר פעמים תכלימני
 לא תכשו ותהכרוהו ואף אמנם שגית אתי

תלין משותתי אם אמנם על הגדלו ותוכיח
 על חרפתי דעו אפי כדאלד עתני ומצודו
 על הקוף הן אצעק חמס ולא אענה אשווע
 ואין משפט ארח גוד ולא אעבור ועל נתיב
 נתיבותי חשך ישים כבודי מעלי הפשיט ויסר
 עטרת ראשי יתצני סביב ואלך ויסע כעץ ת
 תקותי יחד על אפי ויחשבני לו כצרו יחד
 יבואו גודדיו ויסלו על הדפס ויחננו סביב ל
 לאהלו אחי מעלי הרחיק וידע אך דרו ממ
 מפני חדרו קרובי ומידעו שכחוני גר ביתי
 ואמדתי לך תחשבני נכרי הייתי בעיניכם
 לעבד קראתי ולא יענה במופאי אתחנן לך ר
 רוחי ורה לאשתו ודגותי לבני כמני גם עו
 עוללים מאסו בי אקומה ודברו בי העבתי
 כל מתי סודי וזה ארבותי נדפסו בי בעור ו
 ובכשרי הבקה עצמו ואתמלטה בעור שני
 חנני חנני אתם רעו כי יד אלוה נעשה בי ל
 לפה תרדפתי כמר אל ומבשרי לא תשבעו
 מי יתן אפיו רפתכון מל מיתון בכפר ויחוקו
 בעט כחל ועפרת לעד בצור יחצבון ואני י
 דעת גאלי הו ואחוזן על עפר יקום ואחר
 עודי נקפרזאת ומבשרי אחזה אלוה אסד
 אני אחזה לך ועיני ראו ולא זכר פלו כלתי ב
 כחקי כי תאמרו מה תחך לו ושרש דבר נ
 נמצא כי גורו לכם מפני דרכי פי חמה ענות
 חרב למען תדעון שהין

ויען צופר דבעמתי ויאמר לכן שיעפי ישיבתי
 ובעבור חרשתי בי מוכר פלמתי אשמע וד
 ודח מבנותי יעני הואת ידעת בני ערד

מני שים אום על ארץ פידנת רשעים מ
 מקרוב ושמת חף ערדגעו אם יעלה ל
 לשמים שאו וראשו לעב גיע פגלדו לנצח
 יאבד ראיו יאמרו איו כחלום יעוף ולא ימ
 ימצאוהו יחד בחוזן לילה עין שזפתו ולא
 תוסף ולא עוד השדנו מקומו בניו ירצו ד
 הלים רדיו תשכנה אנו עצמותו מלאר ע
 עלמו ועפו על עפר תשכב אם תמתק ב
 בפיו רעה וכחידנה תחת לשונו יחמל עליה
 ולא יעובנה וימנענה בתוך חבו לחכו כמעו
 נהפר מודות פתנים בקרבו חל בלע וקאנו
 מכמנו ורשנו אל ראש פתנים ינק תהרגו
 לשון אפעה ארדא כפלגות נהרי נחלי ד
 דבש וחמאה משיב יגע ולא יבלע כחיל ת
 תמורתו ולא יעלס כידצץ עוב דלים בית גול
 ולא יכדו כי לא ידע שלו בכמנו כחמור ל
 לא ימלט אין שריד לאכלו על פן לא יחיל
 טובו במלאת שפקו יצר לו פלד עמל תבא
 תבואנו יהי למלא כמנו ישלח בו חרון אפו ו
 וימטר עלימו בלדותו יברח מנשק כחל ת
 תחלפוהו קשת נחשה שוף ויצא כגוה וכ
 וברק ממדותו יחך עליו אימים פלחשך
 טמן לצפניו תאכלוהו אש לא נפח ידע ש
 שריד באהלו יגלו שמים ענו הארץ מתקו
 מתקוממה לו גל יכל ביתו נגרות ביום א
 אפו זה חלק אדם רשע מאלדים ונחלת א
 אמרו מאל ויען אזכ
 ויאמר שמעו שמוע מלתי ותהי זאת תנחו
 תנחמותיכם שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי
 תלעגו האנכי לאדם שיתו ואם מדוע לא ר

תקצר רוחי ופני אל השמד ושימו יד על פה
 ואם זכרתי ונבדלתי ואחו בשלי פלצות מ
 מדוע רשעים יחד עתקו גם גבדו חיל ירעם
 נכון לפניכם עפם וצאצאיהם לעיניכם ב
 בתיהם שלום מפרח ולא שבט אלוה עליהם
 שורח עבר ולא יגעל תפלט פרחו ולא תשפלו
 ישלחו כצאן עוליהם חלדיהם ירקדון ישאו
 כתרף וכנוד וישמחו לקול עזבו יבלו בטוב י
 ימיהם וכברגע שאול יחתי ויאמרו לאל סוד
 מצנו ודעת הרכך לא חפצנו מה שיהי כי נ
 נעבדנו ומה נועל כי נפגענו הן לא יכידם
 טובם עצת רשעים רחקה מני כמה נרדש
 רשעים ידעך וכל עלמו אידם חבלים יחלק
 כאפו יהיו פתבן לפני דחת וכמין נגבתו סו
 סופה אלוה יצפן לבניו אונו ישלם אליו וידעו
 יראו עינו כידו ומחמת שדי ישתה כי מה ח
 חפצו בביתו אחריו ומספר חרשיו חציצו זה
 הלאל למודעת ודוא רמים ישפט זה ימות
 בעצם תמו פלו שלאנו ושלידו עטיניו מלאר
 חלב ומח עצמותיו ישקה וזה ימות בנפש מרה
 היא אכל בטובה יחד על עפר ישכבו ורפיה
 תבסה עליהם הן ידעתי מחשבותיכם ומזמות
 על תחמסו כי תאמרו איה בית נדריב ואיה
 אהל משפנות רשעים הלא שאלתם עברי
 דרך ואותם לא תגפרו כי ליום אוד יחשך
 רע לים עברות זכרו מי יגיד על פניו דרכו
 והוא עשה מי ישלם לו והוא לקברות יוכלו
 ועל גיש ישקוד מתקו לו רגבי נחל וא
 ואחריו בל אדם ימשך ולפניו אין מספר ו
 ואין תנחמוני

הכל והשונותכם נשאר מעלי

ועל ארצו חתמני ואמר : הלא יספן גבר פירסון עליו מ משפיל : החפץ לשהי ביהצדקה ואם בצע פי ותם הכיך : המיראתך יכחד יבוא עמך ב במשפט : הלא רעתך רבה ואין קץ לעונותיך : ביהחבל אחך חנם וכגרי ערופים תפשיט : לא ימים עין תשקה ומרעב תמנע לחם : ואיש דוע לו הארץ ופשיא פנים ישכבה : אלמנות שלחת ריקם ותרעות יתומים ידבא : ערפן סביבותך פחים ויבהך פחד פתאים : ארדשך לא תראה ושפעת מים תבסך : הלא אלוך נבטה שמים ראה ראש פוככים פי רמיה ואנחת מה דדע אל הכעד ערפל ישפוט : עב עבים סתר לו ולא דאה וחוג שמים יתהך : הארח עולם תשמור אשר דרכו מתאון :

חגי

אשר קמטו ולא עת נהר יוצק יסודם : האם האמרים לאל סוד כנפנו ומה יפעל שדי לנו : והוא מלא בתיהם טוב ועצת רשעים רחקה מני : יראו צדקים השמחו ונקי ילעג לנו : אכלא נכחד קימנו יתרים אכלה אש : הספך נא עמו ושלם בהם תבואתך טובה : קחנא מפיו תרה ושים אמרו בלבך : אסתשוב עד שדי תבנה תרחיק עולה מאהליך : ושית על עפר בצר ובצער נחלים אופיר : והיה ש שדי בצריך וכסף תועפות לך : בראו על שדי ותענג ותשא אל אלוך פנך : העתד אליו ו

משור יתום ועל עני יחבלי : ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר בין שורותם יצהירו יקבים דרכו ויצמאו : מעיר מלים ינאקו ונפש חללים תשוע ואלוד לאשים תפלה : המה היו במהרה אור לאהביו ודכו ולא ישכו בנתיבותיו : לאור יקום רצח יקטל עני ואכין ובלילה יהי כנגב : ועין נאף שמרה נ נשף לאמר לא תשורני עין וסתר פנים ישים : חתר בחשך בתים יזכס חתמר למו לא ידעו אור : כי יחירו בקר למו צלפות כר יפיד בלהות צלמות : קלהוא על פני מים תקלל חלקתם בארץ לא יפנה הדרך ברמים : ציה גס הם י גולו מימי שלג שאול חטאו וישפחו רחם מ מלקו רמה עוד לא יזכר ותשבר כעץ עולה : רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא יטיב וימשך אבדים בכחו יקום ולא אמין בחיין : ותן לו לבטח וישען ועליו על ידרכיהם : רומי מעט ואינו והמכו כפל יקפצו וכראש שבלת ימ ימלו : ואם לא אפו מי יזכרני רשם לאל מ מלתי : וען בלחד השחי דיאמר : המשל ופחד עמו עשה שלום במרו במרומי : הוש מספר לגודו ועלמי לא יק יקום אודתו : ומה יצדק אנוש עם אל ומה יזנה לחד אשה : הן עד דרת לא יאהל וכב וככבים לא חפו בעיניו ואף כי אנוש רמה ובן אדם תולעה : וען איוב ויאמר : מה עזרת ללא כח השועת ורוע לא עו : מה יעצת ללא חכמה ותושיה לדי הוד הודעת : אתמי הנדת מלן תשמת מי יצאה

81

מכך : הרפאים יחוללו מתחת מים ושכניהם : ערום שאול נהרו ואין כסות לאבדון נטה צפון על תרו תולה ארץ על בלימה : צרר מים בע בעביו ולא נבקע ענן תחתם : מאחו פניכסה פרשו עליו עננו חק חג על פני מים עד תב תבלית אור עם חשך : עמודי שמים ירופפו ו ותמרו מגערתו : בכחו רגע הים ובתכונתו מחץ רוב : ברחו שמים שפרה חללה ידו נחש ברח : הן אלה יקצות דרכו ומה שמן דבר נשמעו בו רעים גבורתו מי יתבונן : וסף איוב שאת משלו ויאמר : חיאל חסיר משפטי ושהי המר נפשי יביכל עוד נשמתו בירוח אלוך באפי אסתדיכרנה שפתי עולה ולשונתי אס יתנה רמיה : חללה לי אס אצדק אתכם עד יאנוע ולא אסור תבותי מפני : בצדקתי החוקתי ולא ארפה לא יחרף ללכי מימי : יהי כרשע איבי ומתקוממי כ בעל : פי מה תקות חנף פי יבצע כישל אל אלוך נפשו : הצעקתו ישמעאל פי תבא עליו צרה : אס על שדי יתענג קרא אלוך בכל עת : אודה אתכם ביד אל אשר עם שדי לא אב אכחד : הן אתם כלכם חוזים ולמה זה הכל ותבלו : זה חלק אדם רשע עם אל ונחלת ע ערצים משדי יקחו : אס דכו בני למרחב וצאצאיו לא ישבעו לחם : שרדיו בבות י יקברו ואלמנותיו לא תבכנה : אס יצבר כ בעפר כסף וכחמר יכין מלפוש : יכין וצדק לביש וכסף נקי יחלק : בנה כעש ביתו וכספה עשה נצר : עשיר ישכב ולא יאסף עינו

פחה ואיננו תשיגו פנים בלחות לילה נג
 נגבתו סופה: ישארו קדים וידך ויסערו מ
 במקומו: וישלך עליו ולא יוכל מיד ברחי
 יכרה: ישפק עליו כפימו וישרק עליו מבק
 במקומו בידו לשקף מוצא ומקום לרוב י
 יקרו: פחה מעפר קח ואבן יצוק נחשת יקח
 שם להשך הכלתכלית והיא הקר אבן אפלו
 וצלמות: פרץ נחל מעס'גר הנשפכים מניד
 רגל הלו באגוש נעו: ארץ ממנה יצא לחם ו
 ותחתיה נהפך כגראש: מקום ספיד אבניה
 ועפרות זרב לו: נתוב לא ידעו עש ולא שו
 שפתו עין איה ולא הודיכו בני שחץ ולא
 עדה עליו שחל: בתלמיש שלח יד הפך מ
 משרש הרים: בצורות אורים בקע וכל קר
 ראתה ענה מפכי נדרות חבש ותעלמה יוציא
 אורו והחכמה מאין תמצא ואזה מקום בנה:
 לא ידעו אגוש ערבה ולא תמצא בארץ הח
 החיים: תהום אמר לא בידוא הם אמר אין
 עמוד: לא יתן סגר תחתיה ולא ישקל כסף
 מחירה ולא תסלה בכתם אופיר בשום יקר ו
 וספיר ולא יערבנה זהב חסכות והמדותה כל
 פז: ראמות וביש לא יזכר ומשך חכמה מ
 מפנינים: לא יערבנה פטוחת פיש בכתם ט
 שזור לא תסלה והחכמה מאין תבוא ואזה
 מקום בנה: ונעלמה מעני כליו ומעוף ה
 השמים נסתרה: אבדון ופוח אמרו באוננו
 שמענו שמענו אלוים הבין הדסה: ודוא ידע
 את מקומה: בידוא לקצות הארץ ביט תחת
 כל השמים יראה: לעשות לחיה משקל ומים
 תכן במדה: בעשתו למטר תן וידך לחזק
 קולות: או ראה וספרה הבינה וגם חקרה:
 ויאמר לאדם הן דאת יודד היא חכמה וסוד
 מדע בינה: XXXIX: וסוף איוב שאת
 משלו ויאמר: מדיתגני בידך קדם פנימי א
 אלודי שמתי: פחה נרו על ראשי לאודי ש
 אלך חשך: פאשר הייתי בימי חרפי בסוד א
 אלהי על אהלי: בעוד שדי עמודי סביתי נ
 נערו: ברחץ הליכי בחימה וצוד יצוק עמודי
 פלתי שמן: בעצתי שער על קרתי ברחב א
 אכין מדשבי: ראתי נערים ונחבאו רששים
 קמו עמדי: שרים עצרו במלים וכף ישמול
 לפיהם: קול נגידים נחבאו והשונם להפם
 הבקה: כי אין שמעה ותאשרני ועין ראיהו
 ותעדני: כי אמלט עני משוע והתם ולא ע
 עור לו: ברכת אבד על תבא חלב אלמנה א
 ארן: צדק לבשתי ודבשני כמעיל וצנף מ
 משפטי עינים הייתי לעור ודגלים לפסח אני:
 אב אנכי לאביזנים ורב לא ידעתי אחקרהו:
 ואשברה מתלעות על ומטניו אשליך טרף:
 ואמר עם קני אטע וכחול ארבה ימים: שרשי
 פתוח אל מים ושל ילן בקציר: כבודי חדש
 עמוד וקשתי בדי תחליף: לי שמעו ויחלו ו
 וידעו למו עצתי: אחרי דברי לא ישנו ועלמו
 תטף מלתי: ויחלו כמטר לי ופיהם פערו
 למלקוש: אשחק אלהם ולא יאמנו אורפני
 לא יפילן: אבחר הרפם ואשב ראש ואשפן
 כמלך בנחוד פאשר אכלים ונחם ועתה שחלו
 על צעירים מבני למים אשר מאסתי אבתם
 לשית עם פלבי צאני: וגם פח וידים למו
 למה לי עליו אבד פלח: בחכר

XXXIX

ויבכפן גלמוד העיקים ציה אמש שואה ימ
 ומשאה: הקטפים מלח על שוח ושרש ר
 רתמים לחמם: מונו יגשו ידעו עלימו ב
 פגנב: בערץ נחלים לשכן חרי עפר וכפים:
 בין שיחים ירקו תחת חרול ספוח: בני נבל
 נס' בני בל' סם נכאו מן דארץ ועתה ננינתם
 הייתי ואהי חם למלה: תעבתי דחקרמני יו
 מפני לא אחשכורק: כי יתרו פתח ועבני ומ
 ודסן מפני שלחי: על ימין פחה יקומו רגלי
 שלחי וסלו: על ארזות אידם: נתסו נתבתי
 להיות ועליו: ולא עוד למו: פפרץ רחב יאת
 יאתו תחת שואה התגלה: הדפך עלי כלה
 בלחות תרחף פחה נרבתי: תעב עברה ישע
 ישעתי: ועתה על תשתפר נפשי ואחוני ימי
 עני: לילה עצמי נקר מעל וערקי לא ישכבתי:
 ברכ פח ותתפש לבושי כפי פתגמי יאזרני:
 הורני לחמר ואתמשל כעפר ואפר: אשוע
 אלך ולא תענני עמדותי ותתבנן בי: תרפך
 לאבד לי בעצם ידך תשטבני: תשאני אלר
 רוח תרכיבני ותמנני תשוה: כידעתי מות
 תשיבני ובית מועד לכלחי: אך לא בעי ישל
 ישלחיד אם בפדו לון שוע: אם לא בביתי
 לקשה יום ענמה נפשי לאביון: כדטוב קרתי
 ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל: מעו רת
 רתתי ולא דכו קרפני ימי עני: קוד הלכתי
 בלא חמה קמתי בקדל אשוע: אח הייתי לת
 לתנים ודע לכנות ענה: עדי שחר מעלי וע
 ועצמי חרה מני חרכי: וחי לאבל פגור וענבי
 לקול בכים: ברית פרת לעני ומה איתבתי

לשאל באלה נפש האדם לא אמרו מתי אחלימי
 יהן מבשרו לא נשבעו בחדן לא חלן גר חלתי
 לארח אפתח : אכנסתי כאדם פשע לשמן
 בחבי עוני : פראעדותי המון רבה ובה משפ
 משפחות יורגני ואדם ולא אצא פתחמי תק
 לי שמע לי הן תי שדי יענני וספר כתב איש
 ריבי : אם לא על שכמי אשאנו אעננו עט
 עטרתי לי : מספר צעדי אנדו כמו נגיד א
 אקרבנו : אם עלי ארמתי תזעק ויחד תלמיה
 יכביון : אם יפחה אכלתי בלדכסך תפש בעל
 בעליה הפחתי : תחת חטה יצא חיה ותחת ש
 טערה באשה תמו דברי איוב :

והשבתי שלשת האנשים האלה מענות אתא
 איוב כי הוא צדיק בעיני : ויחד אף אלהוא
 כדברכאל הסוד ממשפחת רם באיוב חרה
 אפו על צדקו נפשו מאלדים ובשלשת רעול
 חרה אפו על אשר לא מצאו מענה ודשישו
 אתאיוב : ואלהוא חכה אתאיוב בדברים
 כדקנים המה ממנו לימים : ורא אלהוא כי
 אין מענה בפי שלשת האנשים ויחד אפו :

וען אלהוא בן ברסאל הבויו
 ויאמר : צעד אני לימים ואתם ישישים על
 פן וחלתי ואירא מהות דעי אתכם : אמרתי י
 ימים ודברו דוב שנים וידעי חכמה : אכן ר
 רוח היא באנוש ונשמת שדי תבינם : לא ר
 רבים יחבמו חקנים יבינו משפט : לכן אמרתי
 שמעתי אחיה דעי אף אני : הן החלתי לד
 לדברכם און ערהבונתכם עד התקרון : מ
 מלין ועדכם אתבונן והנה אין לאיוב מוכח

עונה אמרו מנס : פן האמרו מצאנו חכמה
 אל ידפנו לא איש : ודא ערך אל מלין וכא
 וכאמריכם לא אשיבנו : חתי ולא ענו עוד ה
 העתיקו מדם מלים : והחלתי כילא ידברו
 כי עמדו ולא ענו עוד : אענה אף אני חלקי
 אחיה דעי אף אני : פרימתי מלים הציקתני
 רוח בניני : הנה בניני בין לא יפתח פאובות
 חרשים יבקע : ארברה ורוחלי אפתח ש
 שפתי ואענה : ארנא אשא פניאיש ואלא
 אדם לא אכנה : כי לא ידעתי אכנה ככועט
 ישאני עשני **ואדם שכוע נא איוב מלי וכל**
 דברי האונה : הנה נא פתחתי פי דברה לש
 לשוני בחבי : יטר לבי אברי דעת שפתי כר
 ברור מלחי : ורחאל עשתי ונשכתי שדי ת
 תחיני : אם תוכל השבני עדנה לפני הו
 התיצבה : הן אני כפוך לאל מהמר כרצתי :
 גם אני : הנה אמתי לא תבעוד ואכפי עליך
 דא יכבדו אך אמרת באוני וקול מלין אשמע
 וך אני בלדפשע חף אנכי ולא עון לי : הן תג
 הנאות עלי ימצא יחשבני לאיוב לי : שם ב
 בסר תגלי ישכר בל ארחתו : חזאת לא צד
 צדקת אענך פי דרבה אלוד מאנוש : מהעא
 אליו רבות פי כל דבריו לא יענה : פי באחת
 ידבר אל ובשתיים לא ישורנה : בחלום חזיק
 חלה בנפל הרדמה על אנשים בתנוכות עלי
 משכבו אז גלה און אנשים ובכוסרם חתם :
 להסד אדם מעשה ונה כגבר יכסה : יחשך
 נפשו מנישחת וחיתו מעבר בשלח : והוכח
 במכאוב על משכבו ודוב עצמו איתן : והמו
 חדכיתו חתו לחם ונפשו מאכל תאווה : יכל

24
 חכמה :
 אלהוא ויאמר : שמעו חכמים מלי ודעים
 האזנו לי : כדאז מלין תבחון ויחיד ישעם ל
 לאכל : משפט נבחרה לנו נרעה בינינו מה
 שובי פי אמר איוב צדקתי ואל הסד משפטי
 על משפטי אכזב אנוש חצי בלדפשעומו גבר
 כאיוב ושתה לעג כמים : וארח לחברה עם
 פעל און חלכת עם אנשי דשע ופי אמר לא
 סבן גבר ברצתי עם אלדים : לכן אנשי לבב
 שמעתי חלתי לאל מרשע ושדי מעול : פי
 פעל אדם ישלם לו וכארח איש ימצאנו : אף
 אמנם אל לא ידשיע ושדי לא יעזות משפט :
 מיפקר עלי ארצה ומי שם תבל כלה : אם י
 ישים אליו לבו חתו ונשמתו אליו יאסוף : גוע
 כל בשד יחד ואדם על ענר ישוב : ואם כינה
 שמעה זאת האונה לקול מלי : האף שונה

משפט יחבש ואם צדיק כביר תרשיע האמר
 למלך בלעל רשע אלנריבים : אשר לא נ
 נשא פני שרים ולא נפר שוע לפני חל פד מ
 מעשה דיו פלם : רגעמתי וחצת חלה יג
 יגע שרעם ויעברו וסיר אפיד לא ביד : פי ע
 עינו על דרכי איש וכל צעדי יראה און חשך
 ואין צלמות להסתר שם פעל און כי לא על
 איש ישם עוד להלך אל אל במשפט : ידוע
 כבירים לא חקר ועמד אחרים תחתם : לכן
 יכיר מעבדיהם והפך חלה וידפאו : תחת ר
 רשעים ספקם כנקום ראים : אשר על כן ס
 סוד מאחריו וכל דרכיו לא השכלו : להביא
 עליו צעקת דל וצעקת עניים ישמע : והוא י
 ישקטומו ידשיע ויסתר פנים ומי ישורנו ועל
 גי ועל אדם יחד : מכולך אדם חנף כפוקשי
 עם : פי אל האמר נשאתי לא אחכל : ב
 בלעדי אחזה אתה ודדני אכיעל פיעלי לא
 אסוף : המעמד ישלכנה פימאסת בראתה
 תבחר ולא אני ומה ידעת דבר : אנשי לבב
 יאמרו לי וגבר חכם שמע לי : איוב לא ברעת
 ידבר ודבריו לא כהשכלי אבי יבחן איוב עד
 נצח על תשכות באנשי און : פי יוסף עלח
 חטאתו פשע בינינו יספוק ורב אמרו לאל :

וען אלהוא
 ויאמר : הזאת חשבת למשפט אמרת צדק
 מאל : פי תאמר מה יספוך מה אועל מח
 מחטאתי : אני אשיכך מלין ואתרעד ענך :
 הבט שמים וראה וטור שתקום גברו מפקד :
 אם חטאת מה תפעל בו ורבו פשעך מה הע
 תעשה לו ואם צדקת מה תעוודו או מה מידך

יקח : לאיש כבוד רשע וקראו צדקתו :
 מרב עשוקים יעקב יטוע מזדע רבים ודלא
 אכר איה אלה עשי נתן זמירות בלילה : מלפ
 מלפני מסדמות ארץ ומעוף השמים יחבנה
 טם יצעק ולא יענה מפני גאון רעים : אך
 שוא לא ישמע אל ושהי לא ישדנה אף כי
 תאמר לא תשדני דין לפני ותחלה לזועתה
 פראן פקד אפי ולא ידע בפש מאד : ואיב
 הבל יפצה פידו בבל דעת מלן כבוד :
 ויסי אלהוא ואמרו
 כתר לו וער ואחד פיעוד לאלוד מלים : א
 אשא דע לטרדוק ולפעל את צדוק : פיא
 אמנם לא שקר מל תמים דעת עכדי הן אל
 כבוד ולא מאס כבוד פח לב : לא יחזה רשע
 ומשפט עניים יתן : לא ירע מצדק עני ואת
 מלכס לכסא ויטיבם לנצח ונבדו : ואסי
 אכורים בדקס לכוון בחבל עני ותר לום
 פעלם ופשעיהם פיתגברו : ונל אונם למו
 למיטר ואמר כיי שוכן מאן : אם ישמעו
 ועמדו יבלו ימים כשיב ושנודם בנעמים :
 ואכלא ישמעו בשלח יעמדו חניעו בבליד
 דעת ותנפולב יטימו אף לא יטועו פי אכרכו
 תמת בנעד נפשים וחיהם כקדשים : יחלץ ע
 עני בעניו ונל בלחץ אונם : ואף הסתך מפי
 צר רחב לא מצק תחתיה ונתת שלחנך מלא
 דשן : ודין דשע מלאת הן ומשפט תמכו : פי
 חמה פריסיתך בשפק רכ כפר אליטך : היע
 היעודך שועך לא כצר וכל מאמציתך : אל
 השאף הלילה לעלות עמים תורם : השמר
 אל תפן אלאן כי על זה בחרת מעני : וקאל

ישגיב ככחו מי כמדו כודו : מיפקד עליו ד
 דרכו ומי אמר פלח עולה : זכר פיה שגיא
 פעל אשר שרדו אנשים : פל אדם חזו בו א
 אנטש יבש מדחוק : וקאל שגיא ולא נרע מ
 מספר שניז ולא תקד : פיגרע נמפיקים יקו
 מטר לאידו : אשר חלד שחקים דעפי על א
 אדם רב : אף אכזבן מפרשדעב תשאותם
 סבו : הן פרש עליו אורו וטרשי היס כסה :
 פיבם דין עמים וקאל לככבר : עלפנים
 כסה אור רצו עליו במפניו : יד עליו רעו מ
 מקנה אף על עולו וקאל וקאל לבי חתר
 כצוקו : שמעו שמוע ברנו קל ודוגה כפיו
 יצא תחת פל השמים שרדו ואודו עלפנפות
 הארץ : אוריו ישא קול דעם בקול גאון ו
 ולא יעקבם פישמע קול : דעם אל בקולו נ
 נפלאות הלא נרע : פי לשלג יאמר הוא ארץ
 תשם מטר זשם מטרות עו : כידבל אדם י
 יחיהם לדעת כל אנשי מעשדו ותבוא חיה ב
 כמורארכ ובמענותיה תשפן : מן חוד תבא
 סיפה ובמזרם קרה : בנשמת אל יתקרחוד
 ורחב מים כמצק : אף צר יטרח עב יפץ
 ענן אודי : דוא מסכות מטרפך בתחלתו
 לפעלם פל אשר יצום עלפני חבל ארצה :
 אם לשכט אם לארצו אם לחסר ימצאו :
 האזנה ואת איוב עמד ותתבון נפלאות אל :
 התע בשום אלה עליהם דופיע אוד עננו :
 התע על מפלשדעב מפלאות תמים רעים :
 אשר בנרד חפים בהשקט ארץ מדרום :
 תרקיע עמו לשחקים חוקים פראי מצק : הו
 דודיענו מה נאמר לו לא נערך כפני חשך :

הספר לו כי ארכר אכ אכר איש פי יבלע :
 ועתה לא ראי אוד בחדר הוא בשחקים ורח
 עברה ותשדחם : מצפון זרב יאתה על אלה
 נרא הוד : שדי לא מצאנוהו שגיא כח ומ
 ומשפט רכ צדקה לא יענה : לכן יראו א
 אנשים לא דאה פל חכמלב : xxxvii
 רען יהוד את איוב מן הסעודה ואמר מי
 זה מחשך עצה במלן בל דעת : אור נא כ
 כנכר חלצך ואשאך והודיעני : אפה היית
 בטר ארץ נגד אם דעת בנה : מי טס ממ
 ממדידו כי דע או מינטה עליה קו : עלמה
 ארניה הטבעו או מי דה אכן פנתה בפרך יחד
 כוכבי כקר ורועו פלבני אלהים : ויכר בר
 בדהים ים כגיוו מרום יצא : בשומי ענן ל
 לבשו ועד פל חתלתו ואשבר עליו חק וואשים
 כרית חלתיס ואמר עד פה תבוא ולא תסיף
 ופא ישית כנאן גלך : המימד צותת בקר י
 דעתה שחר מקומול אחו כננפות הארץ ח
 ונעתי רשעים ממנה : תתהפך כחמר חותם
 חתיצבו כמור לביט : ויפנע מרשעים אורם ו
 ורוע רמה תשבר : הבאת עד נבכים ובחקר
 גרום ותחלת : הגלו לך שערמות ושער
 צלכות וראוה : ותבוננת עדיחבר ארץ הגר
 אם דעת כלה : איהו הייך ישפך אוד וחשך
 איהו מקומו ביהקונו אל נכחו וכי תבין נ
 נתיבת בידו : דעת פראו תולד ומספר ימד
 רבים : הבאת אל אצרות שלג ואצרות ברד
 תראה : אשר חשבת לעת צר ליום קרב ומ
 ומלחמה : איהו הייך יחלק אוד יפץ כדים על
 ארץ מיד פלג לשטף תעלה ויחדך לחוז קולות :

להמטר על ארץ לא איש מדבר לא אדם בו
 להשמיע שואה ומשואה חלוצמיה מצא ד
 דשא : היש למטר אב או מידוליד אנלי טל
 מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו : כ
 כאכן מים יתחבאו ופני תהום יתלכדו והתקטר
 מעדנות כימה או משכות כסיל תפתח : חתו
 החוציא מרות בעתו ועיש על פניה תנתם :
 הדעת חקת שמים אכתשם משטרו בארץ
 התרים לעב קודך ושפעת מים תכסך התשלח
 ברוקם חלכו וראמרו לך הגנובי שית בטוחות
 חכמה או מידתן לשכמי בינה ומיספר שחקים
 כחכמה ונבל שמים מי ישפב : בצקת עפר
 למצק ורבים דבקו : התצוד ללביא טרף ח
 וחית כפידים תמלא : כישחו במענות ישבר
 כסכה למרארב : מי יכין לעיב צידו פי ילדו
 אלא אל ישועו יתעו לבלאכלוהדעת עת לדת
 ועלסלע חול אילות תשמור : תספר ירחים ת
 תמלאנה חדעת עת לדתנה ותכרענה לדיון
 תפלחנה חבליהם תשלחנה יחלמי בנידם י
 ידו כבר יצאו ולא שבו למו : מי שלח פרא
 חפשי ומסרות ערוד מן פתח : אשר שמתי ע
 ערבה ביתו ומשכנותו מלחה : ישחק להבון
 קריה תשואות נגש לא ישמע : יתור הרים מ
 מרעו ואחר פל דוק ידדושי : האבה רים ע
 עבדיך אם ילן על אכסוך : התקשרדים ב
 בתלם עבתו אם ישוד עמקים אחרוך : התב
 התבטח בו פי רב כחו ותעוב אליו גיעך : הת
 התאמך בו כיי שוב דרעך ונרנך יאסף : פנף
 תננים נעלסה אם אברה חסדה ותצה : בית
 תשוב לארץ ביציה ועל עפר תחפם : ותשפח

בידגל תגידה ויהי השדה תרושיה : הקשיח
 פניה ללא לה לריק גיעה בלי פחד : ביה שיה
 אלוה חכמה ולא חלק לה בכינה : פעת במ
 בצרום תבריא תשחק לסוס ולרכבו : התתן
 לסוס גבורה התלביש צוארו רעמה : התרע
 התרעשנו בארבה הוד נחרו אימה : יחפרו
 בעמק וישש בכח יצא לקראת נשק : ישחק
 לפחד ולא יחת ולא ישוב מפני חרב : עלית
 תרנה אשפה להב חנית וכידון : ברעש רגלו
 יגמא ארץ ולא אמין בידקול שופרי בדי שפר
 יאמר האח וברחוק ריח מלחמה רעם שרים
 ותרועה : המביתך יאברניץ יפרש פגפו ל
 לתומן : אכ על פיך גביה נשר וכי ירים קנו :
 סלע ישכן ותלונן על שן סלע ומצודה ימשם
 חפר אכל למרחק עינו יביטו : ואפרחו יע
 יעלעו דם ובאשר חללים שם הוא :
 ויען יהוד את
 איוב ויאמר : הרב עם שדי יסוד מוכיח אלוה
 יענה :
 איוב את יהוד ויאמר : הן קלותי מה אשכנ
 ידי שמת למיני : אחת הברתי ולא אענה ו
 ושתים ולא אוסיף :
 ויען יהוד את איוב מנסעיה ויאמר אורנא
 כגבר חליצך אשאלך והודיעני : האף תפר
 משפטי תרשיעני למען תצדק : ואכזרע כ
 כאל לך ובקול פגוהו תרעם : עדהנא נאון
 ונבה והוד והוד תלבש : הפץ עכרות אפק ו
 וראה כל גאה והשפילתו : ראה כל גאה ה
 הכניעו והודו רשעים תחתם : שמונם בעפר
 יחד פנידם תבוש בטמון : וגם אני אודך כי

חושע לך ימנך הנהנא כהמות אשר עשיתי
 עמך חציר כפקר יאכל : הנהנא פחו כמתני
 ואונו בשרדו בטנו יחפץ זכו פגוהו גדי
 פתרו ישרנו : עצמו אפיק נחוישה גרמיו כ
 כמטיל כחל : הוא ראשית דרכי אל העשו
 יגש חרבו : כידל הרם ישאלו וכל חית ה
 השדה ישחקו שם : תחת צאלים ישכב כסתר
 קנה וכצהו : סכרו צאלים צללו : סכרו ערבי
 נחל : הן יעשק נהר ולא יחפח יבטח כיד גיח
 ירחן אל פיהו : בעינו יקחנו : כמקשים ינקב
 אף : המטך לויתן כחכה וכתבל תשקיע לשו
 לשונו : התשים אנמן באפו וכתוח תקיב לחיו
 הירבה אלוך תחננים אם ידבר אלוך רבות :
 הזכרת ברית עמך תקחני לעבד עולם : התש
 ותשחקו בצפור ותקשרנו לעדותך : יכרו
 עליו חברים יחצוהו בין פנענים : התמלא כ
 בשכות עורו ובצלצל דגים ראשו : שים עליו
 כפך זכר מלחמה אלתוסף : הן תוהלתו נכ
 נכונה דגם אל מראיו של : לא אכור כי יע
 יעורנו ומידוהו לפני יתעב : מי הקד ימני ו
 ואשלם תות כל השמים ליהוא : לא אחריש
 בדי דבר גבורות וזין ערפו : מגלה פני ל
 לבושו בכפל רסנו מי יבוא : הלתי פניו מי פת
 פתח סביבות שניו אימה : גאוה אפיקו מנגים
 סגור חותם צר : אחר באחד גשו ורחל לא
 יא בנידם : איש באחידו דבקר יתלכו ו
 ולא יתפרדו : עמי שתי תהל אור ועניו כע
 כעפעפי שחר : מפיו לפדים יהלתי כידודי א
 אש תמלטי : מנחירי יצא עשן כרוד נפוח
 ואנמן : נפשו תחלים תלדט והלב מפיו יצא :

בצוארו ילן עו ולפניו תרוץ דאבה : מפלי כ
 בשרו דבקר יצוק עליו בלי מוט : לכו יצוק כ
 כמו אבן ויצוק פפלה תחתית : משתו יתרו
 אלים משכרים ותחטאו : משנהו חרב בלי
 תקום חנית מסע ושריה : יחשב לתכן כחל ל
 לעץ תקטן נחוישה : לא יברחנו כןקשת ל
 לקש נהפכו לז אבני קלע : פקש נחשבו תו
 תותח ישתק לרעש כידון : תחתיו תהדי ח
 חרש ידפר חרוץ על ישיט : יתיה כפסד מצו
 מצולה ים ישים כמרקחה : אחריו יאד נתיב
 יחשב תהום לשיכה : אין על עפר משלו הע
 העשו לכליחת : את פלגבה דאה הוא מלך
 על כל בני שחין : ויען איוב
 את יהוד ויאמר ידעת כי כל תוכל ולא יבצר
 ממך מומה : מי זה מעלים עצה בלי דעת לכן
 הנהתי ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע :
 שמענא ואנכי ארבר אשאלך והודיעני : ל
 לשמע אין שמעתיך ועתה עני ראיתך : על
 כן אמאס ותחמתי על עפר ואפר :
 ויהי אחר דבר
 יהוד את הרברים האלה אל איוב ויאמר :
 יהוד אל אליפו התימני חרה אפי כד ובשני
 רעדך כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב :
 ועתה קחילכם שבעה פרים ושבעה אלים תל
 ולכו אל עבדי איוב והעליתם עלה בעדכם ו
 ואיוב עבדי יתפלל עליכם כיו את פניו אשאל
 לכלתי עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי
 נכונה כעבדי איוב : ולכלי אליפו התימני וב
 וכלהי השוהי צפר הנעמתי ויעשו כאשר ד
 דבר אליהם יהוד וישא יהוד את פניו איוב : ו

יהוד שב אד שבית איוב כהתפללו בער ר
 רעו ויסק יהוד את כל אשר לאיוב למשנהו :
 ויבאו אליו כל אלו וכל אחיו ותוכלוד עו
 לפנים ואכלו עמו לחם ככתו חננו לו לני זמו
 אלו על פלדהרעה אשר הביא יהוד עליו ותגור
 לו איש קשיטה אחת ואיש נוס זהב אחד : וי
 יהוד פרך את אחרית איוב מראשיתו והללו
 ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים
 ואלף צמד בקר ואלף אתנות : והללו שב
 שבעה בנים ושלוש בנות : ויקרא שם האחת
 יממה ושם השנית קציעה ושם ה
 השל שית קרן הפוך : ולא
 נמצא נשים יפת
 כבנות איוב בכל
 הארץ ויהי ל
 להם אביהם
 נחלה
 בתוך
 אחיהם :
 ויהי איוב אחר זאת מאה
 וארבעים שנה וראה את
 בניו ואת בני בניו ארבעה
 הרוות ומת איוב
 זקן ושבע
 ימים : חוק

[Faint, illegible text in the left column of the right page, appearing as bleed-through from the reverse side.]

[Faint, illegible text in the right column of the right page, appearing as bleed-through from the reverse side.]

ואת משתכס אשר למה יראה את פניכם זע
 זעפים מן הילדים אשר פגלכם חזיבתם את
 ראשי לכוך ויאמר דניאל אל המלצר אשר
 מנה שר הסריסים על דניאל חנניה מי שאל
 ועזריה נסנא את עבדך ימים עשרה ויתגר
 לנו מן הזרעים ונאכלה ומים ונשתה ויראו
 לפניך מראנו וטראה הילדים האכלים את
 פת פג המלך וכאשר תראה עשה עם עבדך:
 ושמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה ו
 ומקצת ימים עשרה נראה מראהם טוב וב
 ובראי בשר מן כל הילדים האכלים את פת
 פג המלך ויהי המלצר נשא את פת פג ויין
 משתיים נתן להם ורענים והילדים האלה
 ארבעתם נתן להם האלדים מדע והשכל כ
 בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחל
 וחלמות והמקצת הימים אשר אמר המלך
 להבאם ויבאם שר הסריסים לפני נכבד נצ
 נצר וידבר אתם המלך ולא נמצא מפלים
 פדניאל חנניה מי שאל ועזריה ועמדי לפני
 המלך וכל רכל חכמת בינה אשר בקש מה
 מהם המלך וימצאם עשר ידות על בל דחר
 דחרטמים האשפים אשר בכל מלכותו:

שליש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נביכד
 נאצר מלך בבל ירושלם ויצר עליה ויהיא
 ארלי בלדו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כ
 כל בית האלדים ויבאם ארץ שניע בית א
 אלדיו ואת הכלים הביא בית אוצר אלדיו ו
 ויאמר המלך לאשפז רכ סריסיו להביא מב
 מבני ישראל מארע המלוכה ומן הפרתמים:
 ילדים אשר אין בהם פל מאים וטובי מראה
 ומשכילים בכל חכמה ודעו דעת ומבני מר
 מדע ואשר פח בהם לעמוד בהכל המלך ול
 ולמדום ספר ולשון כשרים וימן להם המ
 המלך הכריום ביזמו מפת פג המלך ומיין מ
 משתיו והגהם שנים שלש ומקצתם יעמדו
 לפני המלך ויהי בהם מבני יהודה דניאל ח
 חנניה מי שאל ועזריה וישם להם שר הסר
 הסריסים שמות וישם לדניאל בלש שאצר ול
 ולחנניה שדרך ולמישאל מיטך ולעזריה עב
 עבד נגו וישם דניאל על לבו אשר לא יתג
 יתגאל בפת פג המלך וכיין משתיו ויקש מ
 משר הסריסים אשר לא יתגאל ויהיו האלדים
 את דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריס
 הסריסים ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא
 אני את אלני המלך אשר מנה את מאכלכם

4
2

יהוי דניאל עד שנת אחת לכורש המלך:
 ובשנת שתים למלכות נבוכד נצר חלם
 נבוכד נצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהי
 נהיתה עליו ויאמר המלך לקרא לחרטמים
 ולאשפים ולמכשפים ולכשרים להגיד למלך
 חלמתו ויבאו ועמדו לפני המלך ויאמר להם
 המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את
 החלום וידברו הכשרים למלך ארמית מלפא
 לעלמן חיי אמר חלמא לעבדך ופשרא

דניאל

נחוא : ענה מלכא ואמר לכשריה מלתא מני
 אזורא הן לא תהוד ענני חלמא ופשרה הדמין
 תתעבדון ובהימן נהלי יתשמין : והן חלמא ו
 ופשרה תהון מתגן ונכובה וקר שגיא תקב
 תקבלון מן קדמי להן חלמא ופשרה החוני :
 ענו תניגות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעב
 לעבדוהי ופשרה נהחיה : ענה מלכא ואמר
 מן ציב ידע אנא הי עדנא אנתון ובנין בלק
 קבל הי חיותון די אזורה מני מלתא : הי הן
 חלמא לא תהוד ענני חרה היא דתכון ומלה
 ברפה ושחיתה הזמנתון למאמר קדמי עד ד
 הי עדנא ישתנה להן חלמא אמרו לי ואנדע
 הי פשרה תהחוני : ענו כשריה קדם מלכא
 ואמרין לא איתנו אנש על יבשתא הי מלת מ
 מלכא יכל להחיה בלקבל הי בל מלך רבו
 ושלט מלה כדנה לא שאל לכל חרטום ואש
 ואשף וכשרי : ומלתא הי מלכא שאל יקורה
 ואחרן לא איתו די יחוינה קדם מלכא להן א
 ארין די מדרהון עם כשרא לא איתוהי כל
 קבל דנה מלכא בנס וקצף שגיא ואמר להו
 להוברא לכל חפימי בבל : ורחא נפקת חכי
 וחכימיא מתקטלין וכעו דניאל וחברוהי לה
 להתקטלה : בארין דניאל התיב
 עיטה ושעם לארין רב שבחיא הי מלכא הי
 נפק לקטלה לחכימי בבל ענה ואמר לארין
 שליטא די מלכא על מה דתא מהחצפה מן
 קדם מלכא ארין מלתא הודע ארין דניאל :
 דניאל על וכעא מן מלכא הי זמן יתן להו
 ופשרא להחיה למלכא : ארין דניאל
 לביתה אול לחנניה מי שאל ועזריה חברוהי

מלתא הודע ורחמין למבעה מן קדם אלה
 שמיא על דנא דנה די לא יהובדון דניאל ח
 וחברוהי עם שאר חפימי בבל : ארין דניאל
 בחזוהי הי לילה רזא גלי ארין דניאל כך ל
 לאלה שמיא : ענה דניאל ואמר להווא שמה
 הי אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא הי חכ
 חכמתא ונברתא הי ליה הוא : והוא מה שנא
 עדינא וחמיא מהעדא מלכין ומדקס מלכין
 ירב חכמתא לחימין ומנרעה לידעי בינה :
 היא גלי עמקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא
 ונהורא עמיה שרא ידך אלה אבותי מהודא
 ומשבחא אנה הי חכמתא ונברתא ירבתי לי ו
 וכען הודעתני די בעינא מןך די מלת מלכא
 הודעתנא : כל קבל דנה דניאל על על ארין
 דימני מלכא להוברא לחפימי בבל אול וכך
 אמר לה לחפימי בבל אל תהובד העלני קדם
 מלכא ופשרא למלכא אחוה : ארין ארין
 בהתברוהי הנעל דניאל קדם מלכא וכן א
 אמר לה די השפחת גבל מן בני גלותא הי
 יהוד די פשרא למלכא יהודע : ענה מלכא
 ואמר דניאל הי שמה בלש שאצר דאיתך כ
 כהל להודעתני חלמא די חיות ופשרה : ענה
 דניאל קדם מלכא ואמר רזא הי מלכא שאל
 לא חכימין אשפין חרטמין גורין יכלין להחיה
 להחיה למלכא : ברס איתו אלה בשמיא
 גלא רזין יהודע למלכא נכוכר נצר מה די ל
 להווא באחרית יומיא חלמך חוזו ראשך על
 משכבך דנה הוא אנתה מלכא רענך על
 משכבך סליקו מה די להווא אחרי דנה וגלא
 רזא הודער מודי להווא : ואנה לא בחכמה

דניאל

די איתו בי מן כל חייא רזא דנה גלי לי להן
 על דברת די פשרה למלכא יהודען ורעיוני
 לבכך תנדע : אנתה מלכא חזה
 חיות ואלו צלם חל שגיא צלמא ריבן רב חיו
 חיות יתר קאים לקבך ורזיה דחיל : הוא צ
 צלמא ראשה הי דהב שב חרדוהי ורעוהי
 די כסף מעוהי ורבתה די נחש : שקוהי די פ
 פרול רגלוהי מנהון די פרול ומנהון די חסף :
 חזה חיות עד די התגורת אבן הי לא בדין ו
 ומדת לצלמא על רגלוהי די פרולא וחסף
 והדקת המין בארין וקי כחרא פרולא חסף
 נחשא כסףא ורחא וחול בעור מן אדירי קי
 קיש ונשא המון רחא וכל אתר לא השתבח
 להון ואכנא דמחת לצלמא חול לטור רבו
 ומלת בל ארעא : דנה חלמא ופשרה נאמר
 קדם מלכא : אנתה מלכא מלך
 מלכא הי אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא
 ויקרא ירב לך : ובכל די דארין כד אנשא
 חיות ברא ועוף שמיא ירב בידך והשלטך ב
 בכלהון אנתה הוא ראשה הי דהבא : ובתוך
 תקום מלכו אחרי ארעא מן ומלכו תליתא
 אחרי די נחשא די שלט בכל ארעא : ומלכו
 רביעיא תהווא תקיפה פפרולא כל קבל די פ
 פרולא מהדק וחשל כלא וכפרולא די מרעע
 כל און תרק ותרע : ודי חיותה רגליא ואצב
 ואצבעתא מנהון חסף די פחל ומנהון פרול
 מלכו פליגא תהוה ומן צבתא די פרולא לה
 להווא כה כל קבל די חיותה פרולא מערב כ
 בחסף שינא : ואצבעת רגליא מנהון פרול ו
 ומנהון חסף מן קצת מלכותא תהוה תקיפה ו
 ומנה תהווא תבירא : די חיות פרולא מערב כ

בחסף שינא מתערבין להון בורע אנשא ולא
 להון דבקין דנה עם דנה היא כדי פרולא ל
 לא מתערב עם חסףא : וכימיוהון די מלכא
 אפון יקום אלה שמיא מלכו די לעלמין לא ת
 תתחבל ומלכותה לעס אחרן לא תשתבך תד
 תרק ותסף כל און מלכותא והיא תקום לעל
 לעלמיא : כל קבל די חיות די מטורא אנתורת
 אבן די לא בדין והדקת פרולא נחשא חסףא
 כסףא ודהבא אלה רב הודע למלכא מה די
 להווא אחרי דנה וציב חלמא ומחיומן פשרה :
 בארין מלכא נכוכר נצר נפל על
 אנפוחו ודניאל סגיד ומנחה וניחוחין אמר
 לנסכא לה : ענה מלכא לדניאל ואמר מןך
 קישו די אדרכון הוא אלה ארין ובריא מל
 מלכין וגלה רזין די יכלת למלא רזא דנא : א
 ארין מלכא לדניאל רבי ומתנן רברבן שגיאן
 ירב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סגנ
 סגנין על כל חפימי בבל : דניאל בעא מןם
 מלכא וכני על עבדתא די מדינת בבל לשד
 לשדךך מישך ועבד נגו דניאל בתרע מלכא :
 (נכוכר נצר מלכא עבד צלם די דהב
 חומה אמין שתין פתיה אמין שת אקימה בבק
 בכקעת דורא במדינת בבל : ונכוכר נצר מ
 מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא ופ
 ופתותא אדרגוריא גבריא דתבריא תפתיא
 וכל שלטוני מדינתא למיתו לחנפת צלמא דר
 הקים נכוכר נצר מלכא : בארין מתכנשין א
 אחשדרפניא סגניא ופתותא אדרגוריא גר
 גבריא דתבריא תפתיא וכל שלטוני מדינתא
 לחנפת צלמא די דקום נכוכר נצר מלכא ו
 וקאמין לקבל צלמא די הקים

נבוכד נציר ויכרוזא קרא בחיל לכון אמרין
 עממיא אמיא ולשניא בעדנא די תשמעון קל
 קרנא משרוקיתא קיתרוס שבכא פסנתרין ס
 סמפניא וכל זני זמרא תפלוך ותסגרוך לצלם
 דהבא די הקים נבוכד נצר מלכא וסמפניא
 יפל ויסגר בה שעתא יתרמא לגראתון נורא
 יקדתא : פלקבל דנה בה זמנא פדר שמעין
 כל עממיא קל קרנא משרוקיתא קיתרוס שב
 שבכא פסנתרין וכל זני זמרא נפלין פלעם
 עממיא אמיא ולשניא סגרוך לצלם דהבא די
 הקים נבוכד נצר מלכא : פלקבל דנה בה
 בה זמנא קרבו גברין פשהאין ואכלו קרציהון
 די יהודיא : ענו ואמרין לנבוכד נצר מלכא
 מלכא לעלמין חיי : אנתה מלכא שמת טעם
 די כל אנשי די ישמע קל קרנא משרוקיתא קי
 קיתרוס שבכא פסנתרין וסמפניא וכל זני זמ
 זמרא יפל ויסגר לצלם דהבא ויבן די לא יפל
 ויסגר יתרמא לגראתון נורא יקדתא : אית
 גברין יהודאין די מניית יתהון על עבדית מדי
 מדינת בבל שדרך מישך ועבד נגו גבריא א
 אלק לא שמו עליך מלכא טעם לארדך לא
 פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגרוך : ב
 בארין נבוכד נצר ברנו וחמא אמר להיתיה
 לשרך מישך ועבד נגו בארין גבריא אלק
 היתו קדם מלכא : ענה נבוכד נצר ואמר ל
 להון הצרא שדרך מישך ועבד נגו לארדך ל
 לא איתיכון פלחין ולצלם דהבא די הקימת
 לא סגרוך : פלען הן איתיכון עתידין די בעלנא
 די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרוס שב
 שבכא פסנתרין וסמפניא וכל זני זמרא תפלוך
 ותסגרוך לצלמא די עבדתיהון לא תסגרוך טה

שעתא תתרמין לגראתון נורא יקדת יבן הווא
 אלה די ישזביכון מן ידי : ענו שדרך מישך ו
 ועבד נגו ואמרין למלכא נבוכד נצר לא חש
 חשחון אנתה על דנה פתגם להחבורך : הן
 איתו ארנא די אנתה פלחין יכל לשזבתנא
 מן אתון נורא יקדתא ומן דרך מלכא ישזבי
 וכן לא ידע להווא דך מלכא די לארדך לא
 איתנא פלחין ולצלם דהבא די הקמת לא נס
 נסגר : בארין נבוכד נצר
 התמל חמא וצלם אנפודה אשתגו על שדרך
 מישך ועבד נגו ענה ואמר למזא לאתנא ח
 חר שבעה על די חוזה למוזה : ולגברין גברי
 חיל די בחילה אמר לכפניא לשרך מישך ו
 ועבד נגו למרמא לאתון נורא יקדתא בארין
 גבריא אלק בפיתו בסר בליהון פשטיהון וכר
 וכר בליהון ולבושיהון ורמיו לגראתון נורא
 יקדתא : פלקבל דנה מן די מלת מלכא מח
 מחצפא ואתנא אזה יתרה גבריא אלק די
 הסקול לשרך מישך ועבד נגו קטל המז ש
 שביבא די נורא ויגבריא אלק תלתהון שדרך
 מישך ועבד נגו נפלו לגראתון נורא יקדתא
 מכפתין : ארין נבוכד
 נצר מלכא תוה וקם בהתבולה ענה ואמר ל
 להדבריהי הלא גברין תלתה רמינא לגונור
 נורא מכפתין ענין ואמרין למלכא יצבא מל
 מלכא : ענה ואמר הא אנתה חוזה גברין ארב
 ארבעה שרון מהלכין בגרורא וחבל לאאי
 איתי בהון ורוה די רביעיא דמה לבר אל
 ארדך : בארין קרב נבוכד נצר לתרע אתון נורא
 יקדתא ענה ואמר שדרך מישך ועבד נגו

עבדוהי די ארדא עליא פוקו ואתו בארין נ
 נפקין שדרך מישך ועבד נגו מן נגו נורא : ו
 וכתבנשין אחר פניא סגניא ופחותא והד
 והדברי מלכא חזון לגבריא אלק די לא שלט
 נורא בגשמיהון ושער ראשהון לא התחרך ו
 וסר בליהון לא שנו וריח טור לא עדת בהון :
 ענה נבוכד נצר ואמר בריך אלהון די שד
 שדרך מישך ועבד נגו : די שלח מלאכה ו
 ושזיב לעבדוהי די התרחצו עלהי ומלת מל
 מלכא שניו והבו גשמיהון די לא יפלחין ולא
 יסגרוך לכל אלה להן לארדהון : ומני שים ט
 טעם די כל עם אפה ולשן די יאמר טלה על
 ארדהון די שדרך מישך ועבד נגו הדמין י
 יתעבד וביתה נתי ישתה פלקבל די לא אי
 איתו אלה אחרן דריכל להצלה כדנה :
 בארין מלכא הצלה לשרך מישך ועבד
 נגו במדינת בבל : נבוכד נצר
 מלכא לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין
 בכל ארעא שלמכון יסנא ואתיא וחמדיא די
 עבד עמי ארדא עליא שפר קדמי להודיה :
 אתוהי כמה רכרכין ותמדהי כמה תקיפין מ
 מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר :
 אנה נבוכד נצר שלה הית כביתו ורענן כחי
 כהיכל : חלם חזית וידחלנני וחרדתי עלים
 משכבי וחזו ראשי ובהלנני ומני שים טעם
 להנעלה קדמי לכל חכימי בבל די פטר חלמ
 חלמא יהודעני : בארין עלהין חרשמיא אש
 אשפיא כשדיא וגוריא וחלמא אמר אנה קד
 קדמיהון ופשרה לא מהודעין לי : ועד אחרן
 על קדמי דניאל די שמה בלשאצר בשם
 ארדך די רוח ארדך קדישין בה וחלמא קד

קדמוהי אמרת ובלשאצר רב חרשמיא די
 אנה ידעת די רוח ארדך קדישין כך וכל הן
 לא אנס לך חזו חלמי דחזית ופשרה אמרי
 וחזו ראשי על משכבי חוזה הית ואלו אילן
 בגו ארעא ורומה שניא : רבה אלתה ותקוף ו
 ורומה ומטא לשמיא וחזותה לטוף כל ארעא
 עפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכלא בה תח
 תחזותוהי תטלל חיות ברא ובענפיהו ידרין צ
 צפרי שמיא ומנה יתון כל בשרא : חוזה הית
 בחזו ראשי על משכבי ואלו עיר וקדיש מן
 שמיא נחת : קרא בחיל וכן אמר גבר אילנא
 וקצצו ענפיהו אתרו עפיהו ובהדרו אנביה תגור
 חיותא מרתחיהו וצפריא מן ענפיהו : ברם
 עקר שרשיהו בארעא שכוהו ובאסור די פר
 פרזל ונחש ברחמא די ברא ובטל שמיא יצ
 יצטפע ועם חיותה חלקה בעשב ארעא : לב
 לכבה מן אנשוא ישנן ולכב חיוא יתהב לה
 ושבעה עדינין יחלפון עלהי : בגורת עירין פ
 פתגמא ובמאמר קדישין שאלתא על דברת
 די נדעין חיוא די שליט עליא במלכות אנ
 אנשוא ולמן די יצבא יתגנה ושפל אנשים יק
 יקים עליה דנה חלמא חזית אנה מלכא נבוכד
 נצר ואנתה בלשאצר פשרא אמר כל קבל
 די פל חכימי מלכותי לא זכילין פשרא להוד
 להודעותי ואתנה כהל די רוח ארדך קדישין
 כך : ארין דניאל די שמה בלשאצר אשת
 אשתומם פשעה חדה ורעיונהו ובהלנה : ע
 ענה מלכא ואמר בלשאצר חלמא ופשרא
 אלי בהלך ענה בלשאצר ואמר מלאי חל
 חלמא לשנאך ופשרה לערך : אילנא די
 חזית די רבה ותקף ורומה

דניאל

ימטא לשמיא חזותה לכל ארעא : ועפיה ש
 שפיר ואנבה שגיא ומזון לכלא בה תחותיה
 תדור חיות ברא ובענפיה ישכנן צפרי שמיא
 אנתה דוא מלכא די רבית ותקיפת ורביתך ר
 רבת ומטת לשמיא ושלטנך לסוף ארעא ודי
 הוא מלכא עיר וקדיש נחית מן שמיא ואמר
 גדו אילנא וחבלוהי ברם עקר שדשוהי באר
 בארעא שכווקי ובאסור די פחל תחש ברית
 בריתאא די ברה ובטל שמיא יצטבע ועכח
 חיות ברא חלקה עד די שבעה ערנין יחלפון
 עלוהי ודנה פשרא מלכא הודת עליא הוא די
 מטת על מדאי מלכא : ולך טרדין מן אנשא
 ועם חיות ברא להויה מדורך עשבא בתרין לך
 ישעמון ומטל שמיא לך מצבעון ושבעה עד
 ערנין יחלפון עליך עד די תגדע די שליש ע
 עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה :
 ודי אמרו למשבק עקר שדשוהי די אילנא מ
 מלכותך לך קימא מן די תגדע די שלטון שמיא
 להן מלכא מלכו ישפר עליך וחטיך בצדקה
 פרק ועויתך במתן ענין הן תהוה ארכה לשל
 לשלותך : פלא מטא על נבוכדנצר מלכא :
 לקצת ירחין תרי עשר על היכל מלכותא
 די יבכל מהלך הוה : ענה מלכא ואמר הלא
 דא היא בכל רבתא די אנה בנייתה לבית מלכו
 בתקף חסני וליקר הדרי : עוד מלתא בפוס
 מלכא קל מן שמיא נפל לך אמרין נבוכדנ
 נצר מלכא מלכותא עדת מנר ומן אנשא לך
 טרדין ועם חיות ברא מדורך עשבא בתרין
 לך ישעמון ושבעה ערנין יחלפון עליך עד די
 תגדע די שליש עליא במלכות אנשא ולמן ר
 די יצבא יתננה ובה שעתא מלתא ספת עלנ

דניאל

מלכא בחיל להעלה לא שפיא כשדיא וגוריא
 ענה מלכא ואמרו לחימי בכל די כל אנש
 די יקרה פתבה דנה ופשרה יחוננו ארגונה י
 ילבש והמונכא די דהבא על צוארה ותלתי
 במלכותא ישרא : ארין על לין
 כל חכימי מלכא ולא כהלין פתבא למקרא ו
 ופשרא להודעא למלכא : ארין מלכא כלש
 בלשאצר שגיא מתבול חיוהי שנין עלוהי ור
 ורבכנודי משתבשין : מלפנא לקבל מל מ
 מלכא ורבכנודי לבית משתא עללת ענתמ
 מלפנא ואמרת מלכא לעלמין חיי אליהלו
 זכה לך רעיוןך חיוך אלי שתנו : אילי גבר
 במלכותך די רוח אלדין קדישין בה ובימי
 אנטך נהירו ושכלתנו וחכמה בחכמת אלדין
 השתכחת בה ומלכא נבוכדנצר אנטך רב
 חרטמין אשפין כשדאין גורין הקימה אנטך
 מלכא : כל קבל די דוח ימלא ומנדע ושכל
 ושכלתנו מפשר חלמין ואחיות אחזן ומשרא
 קטרין השתכחת בה ברניאל די מלכא שס
 שמה בלשאצר כען דניאל יתקרי ופשרה י
 יחווה : בארין דניאל העל קדם מלכא ענה
 מלכא ואמר לדניאל אנתה הוא דניאל דימ
 מן בני גלותא די יהוד די התי מלכא אבי מן
 יהוד : ושמעת עליך די רוח אלדין קדישין ב
 בר ונהירו ושכלתנו וחכמה יתרה השתכחת
 בך : וכען העלו קדמי חכימיא אשפיא די כ
 כתבא דנה יקרון ופשרה להודעותני ולא כה
 כהלין פשר מלתא להחווה : ואנה שמעת על
 עליך די תוכל פשרין למפשר וקטרין למשר
 למשרא כען חן תוכל פתבא למקרא ופשרא
 להודעותני ארגונא תלבש והמונכא די דהב

דניאל

רחבא על צוארה וחברו עלוהי דילוא ש
שליש תלת במלכותא : בה בלילא קטיל ב
בלא שצר מלכא כשדיא :

חצי

ודרוש מדיא קביל מלכותא כבר שנין שתין
ותרחין שפר קדם דרוש וחקים על מלכותא
לאחשדרפניא מאה ועשרין הי להון בכל מ
מלכותא : ועלא מנהון סרכין תלתא הי דניא
דניאל חד מנהון הי להון אחשדרפניא אלו
יהבין להון טעמא ומלכא לא דלוא נזק : אר
אדון דניאל דנה הוה טתנצח על סרכיא וא
ואחשדרפניא בל קבל הי דרוח יתרא בה ומל
ומלכא עשית להקמתה על בל מלכותא : א
אדון סרכיא ואחשדרפניא הוה בעון עלה לה
להשפחה לדניאל מצד מלכותא וכל עלה ו
ושחיתה לא יכלין להשכחה בל קבל הי מהי
מהימן הוא וכל שלו ושחיתה לא השתכח
עלוהי : אדון גבריאל אלו אמרין הי לא נהש
נהשכח לדניאל דנה כל עלה להון השכחנא
עלוהי ברת אלהה : אדון סרכיא ואחשדר
ואחשדרפניא אלו הרגישו על מלכא וכן אמ
אמרין לה דרוש מלכא לעלמין חייא אטיעטו
כל סרכי מלכותא סגיא ואחשדרפניא הרב
הדבריא ופחותא לקימא קים מלכא ותקפה
אמר הי בל דיבעא בעו מן בל אלה ואגש
עד יומין תלתין להון מנך מלכא יתרא לגב
אריותא : בעו מלכא תקים אמרא ותרשם כ
פתכא הי לא להשניה פדת מדי ופרס הי לא
תעדא : בל קבל דנה מלכא דרוש רשם נת
פתכא ואסרא : ודניאל בדי ידע הי רשם נת

כתבא על לביתה וכין פתוחן לה בעליתה נג
נגד ירושלים וזמנין תלתא ביומא הוא בריך
על פרכוהי ומצלא ומודא קדם אלהה בל ק
קבל הי הוה עבד מן קדמת דנה : אדון גברי
גבריאל אלו הרגישו והשכחו לדניאל בעה
ומתנן קדם אלהה : באדון קרבו ואמרין ק
קדם מלכא על אסר מלכא הלא אסר רשמת
הי בל אגש הי יבעא מן בל אלה ואגש עד יו
יומין תלתין להון מנך מלכא יתרא לגב אריו
אריותא ענה מלכא ואמר יצבא מלכא כד
פדת מדי ופרס הי לא תעדא : באדון ענו וא
ואמרין קדם מלכא הי דניאל הי מן בני גל
גלואה הי יהוד לא שם עלך מלכא טעם וע
ועל אסרא הי רשמת חזמין תלתא ביומא בע
בעא בעותה : אדון מלכא כדי מלכא שמע
שגיא באש עלוהי ועל דניאל שם בל לשיזב
לשיזכותה ועד מעלי שמשיה הוה משתדר ל
להצלותה : באדון גבריאל אלו הרגישו על מ
מלכא ואמרין למלכא דע מלכא הי דת למד
למדי ופרס הי כל אסר וקים הי מלכא וחקים
לא להשניא : באדון מלכא אמר והיתיו לדנ
לדניאל ורבו לגבא הי אריותא ענה מלכא ו
ואמר לדניאל אלוך דיאנתה פלח לה כד
בתדרא הוא ישזכינך : והיתית אבן חדא וש
ושמת על פס גבא ותתמה מלכא בעזוקתה
ובעזוקת רברכנהי הי לא תשנא צבו כדניא
בדניאל : אדון אלו מלכא להיכלה ובת שות
ודחן לא דגעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי :
באדון מלכא בשפרפרא יקום בנגדא וכדת
ובהתבהלה לגבה די אריותא אלו ובמקרה

דניאל

לגבה לדניאל בקל עציב ועיק ענה מלכא ו
ואמר לדניאל דניאל עבד אלהה הייא אלו
אלוך דיאנתה פלח לה בתדרא היכל לש
לשיזכותך מן אריותא : אדון דניאל עסימל
מלכא מלל מלכא לעלמין חיי : אלו שלח מ
מלאכה וכנר פס אריותא ולא חבלוני בל קב
קבל הי קדמוהי וכו השתכחת לי ואף קדמך
מלכא חבלה לא עבדת : באדון מלכא שגיא
טאב עלוהי לדניאל אמר להנסקה מן גבא
והפק דניאל מן גבא וכל חבל לא השתכח
בה הי הימן פאלדיה : ואמר מלכא והיתיו גב
גבריאל אלוך דיאכלו קרצוהי הי דניאל ולגב
אריותא רבו אנון בניהון נשיהון ולא בטור ל
לארעית גבא עד הי שליטו בהון אריותא וכ
וכל גרמיהון היקרו : באדון דרוש מלכא כ
פתכ בל עממא אמיא ולשניא הי דארין
בכל ארעא שלמכו ישנא : מן קדמי שים ט
טעם הי בכל שלטן מלכותי להון ואעין ודחל
ודחל מן קדם אלהה הי דניאל הי הוא אל
אלהה חייא וקים לעלמין ומלכותה הי לא ת
ותחבל ושלטנה עד סופא : משיזב ומצלו
ועבד אתין ותמהין בשמיא ובארעא הי שזיב
לדניאל מן יד אריותא : ודניאל דנה הצלח
במלכות דרוש ובמלכות פורש פרסא :

בשנת חדה לבלא שצר
מלך בבל דניאל חלם חוה וחזו ראשה על
משכבה באדון חלמא כתב ראש מלון אמר :
ענה דניאל ואמר חוה הוית בחזו עס ליליא
וארו ארבע רוחי שמיא מניחן לימא רבא : ו
וארבע חזון רברבן סלקן מן זמא שנין דא מן

דא : קדמיתא פאריה וגפין היגשר לה חוה
הוית עד הי מריטו גפיה ונטילת מן ארעא וע
ועל דגלון פאגש הקימת ולכב אגש יחב לה :
וארו חוה אחרי תנינה דמיה לרוב ולשטר ח
חד הקסת ותלת עלעין בפמה בין שניה וכן
אמרין לה קומי אכלי בשר שגיא ובאתר דנה
חוה הוית וארו אחרי פנכר ולה גפין ארבע ר
הי עוף על גביה וארבעא ראשין לחיותא ושל
ושלטן יחב להיבאתר דנה חוה הוית בחזו לי
ליליא וארו חוה רביעא דחילא ואמתני ותק
ותקפה ותירה ושנין הי פרזל לה רברבן אכל
אכלה ומדקה ושאר בר גליה רפסה והיא מ
משניא מן פלחיותא הי קדמיה וקרנן עשר
לה : משתפל הוית בקרניא יאלו קרן אחרי ז
ועדה סלקת בנייהון ותלת מן קרניא קרמית
קדמיתא איתעקרו מן קדמיה ואלו עינין בעי
בעיני אנשא בקרנא דא ופס ממול רברבן :
חוה הוית עד הי כרסון רמיו ועתיק יומין יתי
יתיב לבושה פתלג חור ושער ראשה בעמר נ
נקא פרסיה שביבין היגור גלגלוהי נור דלק :
נדר דיגור נגד ונפק מן קדמוהי אלו אלפים
ישמשנה ורבו רבון קדמוהי יקומין דניא יתי
יתיב וספרין פתוחו : חוה הוית באדון מן קל
מליא רברבתא די קרנא ממולא חוה הוית ע
עד דיקטילת חיותא וחובד גשמה והיכת ל
ליקנדת אשא : ושאר חוהיא העריו שלטנהון
וארכה בחזין והיכת להון ערזמן ועדו : חוה
הוית בחזו ליליא וארו עס ענגי שמיא כבר
אגש אתה חוה ועד עתיק יומיא מטה וקדמ
וקדמוהי הקרבהי : ולה יחב שלטן וקריומל

ומלכו וכל עממיא אמייא ולשניא לה יפלהון
 שלטנה שלטן עלם דילא יעדה ומלכותה דר
 לא תתחבל :
 רוחי אנה דניאל בגו נדנה וחזו ראשי יבהל
 יבהלני : קרבת על חד מן קאמייא ויצבא א
 אבעה מנה על כל דנה ואמר לי ופטר מליא
 יהודעני : אילן חיותא רברבתא די אנן אר
 ארבע ארבעה מלכין יקסוון מן ארעא : ויקב
 ויקבלון מלכותא קדישי עליונין ויחסנון מלכ
 מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמייא : ארין
 צבית לוצבא על חותא רביעותא דיהות ש
 שניא מן פלהון רחילא יערה שניה די פרזל
 וטורה די נחש אכלה מדקה ושאר ארגל
 ברגליה רפסה ועל קרניא די עשר די בראשה
 ואחרי די סלקת ונפלו מן קדמיה תלת וקרנא
 דפן וענין לה ופס ממלך רברבן וחזוה רב מן
 חסרתה : חזוה חיות וקרנא דפן עבדא קרב
 עם קדישין וכלה להון : עד די אתה עתיק וי
 יומיא דניא יחב לקדישי עליונין ומנא מטה
 ומלכותא חסנו קדישין : כן אמר חותא רב
 רביעותא מלטי רביעיא תתח בארעא די תש
 תשנא מן כל מלכותא ותאכל כל ארעא ותד
 ותד שנה ותדקנה וקרניא עשר מנה מלכותא
 עשרה מלכין יקסוון ואחרון יקום אחריהון זה
 והוא ושנה מן קדמייא תלתה מלכין יהשפילי
 ומלין לצד עליא ימלל ולקדישי עליונין יבלא
 ויספר לה שניה ומנין דת ויתיהבון בידיה עד
 עדן ועדנין ופלג עדן : דניא יתב ושלטנה יה
 יהעדון לה שמרה ולהובדה עד סופא : ומל
 ומלכותא ושלטנא ורבותא די מלכות תחותכ
 כל שמיא יהיבת לעם קדישי עליונין מלכותה

על התמיד בפשע ותשדך אמת ארצה ועש
 ועשתה והצליחה : ואשמעה אחד קדוש מד
 מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמני המדבר ע
 עד טמי החזון התמיד והפשע שמם תתוקדש
 ויצבא סדמס : ויאמר אלי עד ערב בקר אלפ
 אלפים ושלש מאות וצדק קדושה יהי בראתי
 אני דניאל את החזון ואבקשה בינה והנה ע
 עמד לנגדי כמראה גבר : ואשמע קול אדם
 בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלה א
 את המראה : ויבא אצל עמדי ובכאו נבעתי
 ואפלה על פני ויאמר אלי הבן בן אדם כי ל
 לעתקן החזון : ובדברו עמי נרדמתי על פני
 ארצה ונע בי ועמדי על עמדי : ויאמר ה
 הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית הזעם
 כי למועד קץ יהאיל אשר דאית בעל הקרנים
 מלכי מדי ופרס : והצפיר השעיר מלך יון וה
 והקרן הגדולה אשר בין עיני הוא המלך ה
 הראשון והנשברת ותעמדנה ארבע תחתיה
 ארבע מלכיות מגוי ועמדה ולא בכחו : ובא
 ובאחרית מלכותם כהתם הפשעים יעמד מל
 מלך עופנים ומבין חירות : ועצם כחו ולא
 בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית
 עצמים ועם קדשים : ועל שכלו והצליח מר
 מרמה בידו וכלבכו גהיל ובשלוה ישחית רב
 רבים ועל שר שרים יעמד ובאפס יד ישבר :
 ומראה הערב והפקר אשר נאמר אמת הוא
 ואתה סתום החזון כי לימים רבים : ואני דני
 דניאל נהיית ונחלית ימים ואקום ואעשה א
 את מלאכת המלך ואשתומם על המראה וא
 ואין מבין :
 אלה לדרוש בן אחשורוש מרע מדי אשר

המלך על מלכות כשדים בשנת אחת למלכו
 אני דניאל בינתי בספרים מספר השנים אשר
 אשר היה דבר יהוד אל רמיה הנביא למל
 למלאות לחכות ירושלם שכעים שנה : וא
 ואתנה את פני אל ארני האלדים לבקש תפל
 תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר : ואתפללה
 אל יהוד אלדי ואתודה ואמרה אנה ארני
 האל הגדול והגדול שמר הכרית והחסד לא
 לאהבו ולשמרי מצותיו : חטאתי ועונו הרש
 הרשעני ומרדני וסור מצותיך ומשפטך :
 ולא שמענו אל עבדיך הנביאים אשר דברו
 בשמך אל מלכינו שרינו ואבותינו ואל כל ע
 עם הארץ לך ארני הצדקה ולנו בשת הפנים
 כיום הזה לאיש יהודה וליושבי ירושלם ולכ
 ולכל ישראל הקרבים והרחוקים בכל הארצ
 הארצות אשר הרחמם שם במעלם אשר מ
 מעלו בך : יהוד לנו בשת הפנים למלכינו ל
 לשרינו ולאבותינו אשר חטאתו לך : לארני א
 אלדינו הרחמים והסליחות כי מרדנו כוולא
 שמענו בקול יהוד אלדינו ללכת בתורינו א
 אשר נתן לפנינו ביד עבדיך הנביאים : וכלי
 ישראל עברו את תורתך וסר לבתי שמוע ב
 בקולך ותתך עלינו האלה והשבעה אשר כ
 כתובה בתורת משה עבד האלדים כי חטאתו
 לו : ויקם את דבריו אשר דבר עלינו ועל ש
 שפטינו אשר שפטנו להביא עלינו רעה גד
 גדלה אשר לא נעשתה תחת כל השמים כא
 כאשר נעשתה בירושלם : כאשר כתוב בתורת
 משה את כל הרעה הזאת באה עלינו ולא ח
 חלינו את פני יהוד אלדינו לשוב מעוננו ול
 ולהשכיל באמונתך : וישקד יהוד על הרעהו

וכיאה עלינו פריצתיק יהוד אלהינו על כל מ
 מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקולו ועתה
 יהוד אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ
 מצרים ביד חזקה ותעשך שם כיום הזה ח
 חטאנו רשענו ואנחנו פכל צדקותיך ישב נא
 אפך ותמתך מערך ירושלים ויר קדשך פי כ
 בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלים ועמך לח
 לחרפה לכל סביבתינו ועתה שמע אלהינו
 אל תפלת עמךך ואל תחננונו והאר פניך על
 מקדשך השמים למען ארצנו והטה אלהי ארץ
 ושמע פקחה עיניך ראה שממיתו העיד א
 אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו
 אנחנו מפילים תחננונו לפניך כי על דחמך
 הרבים ארצנו שמעה ארצנו סלחה ארצנו הקש
 הקשיבה ועשה אל תאחר למעןך אלהי פי
 שמך נקרא על עיניך ועל עמך ועוד אני מ
 מדבר ומתפלל ומתודה חטאתי וחטאת עמי
 ישראל ומפיל תחננו לפני יהוד אלהי עלהר
 קדש אלהי ועוד אני מדבר בתפלה והאיש
 גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מועף כי
 ביעף נגע אלי בעת מנחת ערב וכן ודבר
 עמי ויאמר הנני אל עתה יצאתי להשיבך כי
 בינה בתחלת תחננוך יצא דבר ואני באתי
 להגיד כי חמדות אתה וכן בדבר והכן כמר
 במראה שבעים שבעים נחמך על עמך וע
 ועל עיר קדשך לכלא הפשע ולחמם חטאת
 ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחמם חזון
 ונביא למשח קדש קדשים ותוליע ותשפל מן
 מוצא דבר להשיב חכמות ירושלים עד משיח
 נגיד שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים
 תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים :

ואחרי השבעים ששים ושנים יפרת משיח ו
 ואין לו העיד והקדש ישחית עם נגיד הבא
 וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחרצת סכמותו
 והגביר ברית לרבים שטע אחד וחצי השב
 השטע ישבית זבח ומנחה ועל פנף שוקצים
 משמם ועד פלה ונחרצה ותת עד שמים :

X

(בשנת שלוש לכורש)
 מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא ש
 שמו בלשא שצר ואמת הדבר וצבא גדול וכ
 וכן את הדבר ובינה לו במראה בימים ההם
 אני דניאל הייתי מתאבל שלשה שבועים ימי
 ימים לחם חמדות לא אכלתי ובשר חון לא
 בא אלפי וסוך לא סבתי עד מלאות שלשת
 שבועים ימים
 וביום עשרים וארבעה לחודש
 הראשון ואני הייתי על ידי הנהר הגדול הוא
 חרקל ואשא את עיני ואראה ודנה איש א
 אחר לבוש בדים ומתניו חגרים ככתם אופו
 וגיותו כתר שיש ופניו כמראה ברק ועיניו כל
 בלפדי אש חרעונו ומרגלותיו בען נחשת קל
 קלל וקול דבריו כקול המון וראיתי אני דני
 דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו
 עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדולה
 נפלה עליהם ויברחו בהחבא ואני נשארתי
 לבדי ואראה את המראה הגדולה הזאת ול
 ולא נשאר בי כח והודי נהפך עלי למשחיתו
 ולא עצרתי כח ואשמע את קול דבריו וכש
 וכשמעתי את קול דבריו ואני הייתי נרדם על
 פני ופני ארצה והנהיך נגעה בי ותניעני על
 ברפי וכפתי די ויאמר אלי דניאל איש חמ
 חמדות הן בדברים אשר אנכי דבר אליך

XI

ועמד על עמודי פי עתה שלחתי אליך וכדב
 וכדברו עמי את הדבר הזה עמדי מרעיד
 ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הרא
 הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות
 לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי בדב
 בדבריך ושר מלכות פרס עמד לנגדי עשר
 עשרים ואחד יום ודנה מיכאל אחד השמים
 הראשנים בא לעזרני ואני נתתי שם אצל
 מלכי פרס וכתתי להבינך את אשר יקרא ל
 לעמך באחרית הימים כדעוד חזון לימים ו
 וכדברו עמי בדברים האלה נתתי פני ארצה
 ונאלמתי והנה כדמות בני אדם נגע עלש
 שפתי ואפתחי ואדברה ואמרה אלהי עמד
 לנגדי אתי במראה נהפכו צירי עלי ולא ע
 עצרתי כח והיך וכל עבד ארצו זה לדבר ע
 עם ארצו זה ואני מעתה לא יעמד בי כח ונש
 ונשמה לא נשארה בי ויוסף ויגיד כי במראה
 אדם ויחוקני ויאמר אל תירא איש חמדות
 שלום לך חזק וחקוק וכדברו עמי התחוקתי וא
 ואמרה דבר ארצו כי חוקתני ויאמר הידעת
 למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם שר
 פרס ואני יוצא ודנה שריון בא אכל אני
 לך את הדרשום בכתב אמת ואין אחד מתחוק
 עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם :

(ואני בשנת אחת לדיוש)
 המדי עמדו למחוק ולמעה לו ועתה אמת
 אני לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפ
 לפרס והרביעי יעשיר עשר גדול מכל ובחו
 וכחוקתו בעשורו ועיר הפל את מלכות יון וע
 ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כר
 כרצונו וכעמדו תשבר מלכותו ותחץ לאר

לארבע רוחות השמים ולא לאחריתו ולא ב
 כמשלו אשר משל פי תנתש מלכותו ולאחרים
 מלבד אלה ויחזק מלך הנגב וכד שריו ויחזק
 עליו ומשל ממשל רב ממשלתו ולקץ שנים
 יתחפרו וכת מלך הנגב תבא אל מלך הצפון
 לעשות מישרים ולא תעצר כוח הוליע ולא י
 יעמד ורעו ותנתן היא ומביאה והולידה הומח
 ומחזקה בעתים ועמד מנצר שרשיה פנו ו
 ובא אל החיל ובה במעה מלך הצפון ועש
 ועשה בהם והחזיק וגם אלהים עם נסב
 נסביהם עם פלי חמדותם כסף זהב כשבי י
 יבא מצרים והוא שנים יעבד ממלך הצפון
 ובא במלכות מלך הנגב ושב אל ארצותו ו
 ובנו יתגרו ואספו המון חילים רבים ובא בוא
 ושמף ועבר וישב ויתגרו עוד מעזה ויתממ
 ויתכרבל מלך הנגב ויצא ונלחם עמו מל
 מלך הצפון והעמיד המון רב נתן ההמון בי
 בידו ונשא ההמון ירם לבבו והפיל רבאות
 ולא יעזו ושב מלך הצפון והעמיד המון רב
 מן הראשון ולקץ העתים שנים יבוא בו כחיל
 גדול וברכוש רב ובעתים ההם רבים יעמדו
 על מלך הנגב ובני פריצי עמך ינשאו להעמ
 להעמיד חזון וכשלו ויבא מלך הצפון ויש
 וישפך סללה ולכר עיר מבצרות וזרעות הנג
 הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין כח לעמדו
 ויעש הבא אליו כרצונו ואין עמד לפניו ועמ
 ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו ויושם לפניו ל
 לבא בתקף כל מלכותו וישרים עמו ועשה ו
 וכת הנשים יתלו להשחיתו ולא תעמד ולא
 לו תהיה ויושב פניו לאיים ולכר רבים והשבת
 קצין חרפתו לו בלתי חרבתו וישיב לו וישב

פניו למעו ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא ועו
ועמד על פניו מעביר נגיש הדר מלכות וכי
וכימים אחדים ישבר ולא כאפס ולא במלח
במלחמה ועמד על פניו נכזה ולא נתנו עליו
הוד מלכות וכן בשלוח החזיק מלכות כחל
בחלקות: הרעות השטף ישטפו מלפניו ו
וישברו וגם נגיד ברית ומן התחברות אליו
ועשה מרמה ועלה ועצם במעט גוי בשלוח
ובמשמני מדינה יבא ועשה אשר לא עשו א
אבתיו ואבות אבתיו כזה ושלל ורטיש להם
יכוור ועל מבצרים יחשב מחשבתו ועדעת
ועד פחו ולכבו על מלך הנגב בחיל גדלו
ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל גדול ועצ
ועצום עד מאד ולא יעמד בריחשו עליו מ
מחשבות ואכלי פתבנו ישכרונו וחילו ישט
ישטפו ונפלו חללים רבים וישניהם המלכים
לככם למרע ועל שלחן אחד כזב ידברו ולא
תגלה פני עור קץ למועד: וישב ארצו ברכוש
גדול ולכבו על ברית קדש ועשה ושב לאר
לארצו: למועד ישוב וכן בנגב ולא תהיה
כראשונה וכאחרונה: וכאז כו ציים פתים ו
ונכאה ושב ועם על ברית קדש ועשה ושב
ויבן על עובי ברית קדש: וזרעים ממנו יעמ
יעמדו וחילו המקדש המעון והסירו התמיד
ונתנו השקוף משמים: ומרשיע ברית יחנף
בחלקות ועם ידעו אלדיו יחזקו ועשו ומשכילי
עם יבנו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה כ
בשבי ובכזה ימים רבים: ובפשלים יעורו
עור מעט ונלוו עליהם רבים בחלקות ומן
המשכילים ישאלו לצרף בהם ולכרד ולחן
עד עת קץ פי עור למועד: ועשה כרצונו ה

12

אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת ה
היאר: ואמר לאיש לבוש הבדים אשר ממ
ממעל למימי היאר עד מתי קץ הפלאות: וא
ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל
למימי היאר וידם ימינו ושמאלו אל השמים
וישבע בדי העולם פי למועד מועדים וחצו
וכבלות נפץ יד עם קדש תבלנה כל אלה: ו
ואני שמעתי ולא אבין ואמרה ארני מה אה
אחרית אלה: ואמר לך דניאל פיסתמים ו
וחתמים הדברים עד עת קץ: יתבררו ויתל
ויתלפנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא
יבנו כל רשעים והמשפילים יבינו: ומעת
הוכר התמיד ודת שקוף שמים ימים
אלף מאתים ותשעים: אשרי המכה הגיע
למים אלף שלש מאות שלשים וח

חמשה: ואתה לך לקץ ו
ותנח ותעמד ל
לגורלך
לקץ הימין:

אות לכודש מלך פרס לבלות דבר יהוד מ
מפי רמיה העיר יהוד את דוח פרש מלך פ
פרס ויעברקול בכל מלכותו וגם במכתב ל
לאמר: פה אמר פרש מלך פרס כל ממלכות
הארץ נתן לי יהוד אלדיו השמים והוא פקד
עלי לבנות לדו בית בירושלם אשר ביהודה:
מירכסם ככל עמו יהי אלדיו עמו ועל לרוש
ליהושלם אשר ביהודה וכן את בית יהוד א
אלדיו ישראל הוא האלדים אשר בירושלם:
וכל הנשאר מפלה מקומות אשר הוא גרש
שם ינשארו אנשי מקמו בכסף ובזהב וכרכ
וכרפוש ובבהמה עם הגדבה לבית האלדים
אשר בירושלם ויקומו ראשי האבות ליהודה
ובנימין והכהנים והלויים לכל העיר האלדים
את רוחו לעלות לבנות את בית יהוד אשר בו
בירושלם: וכל סביבותיהם חזקו בידים בכ
בכלי כסף בזהב ברכוש ובבהמה ובמגדנות
לכד על כל התגרב:
והמלך כורש הוציא את כל בית
יהוד אשר הוציא נכבד נצל מירושלם ורת
ויהנם בבית אלדיו ויהוציאם כורש מלך פרס
על יד מתרדת הגזבר ויספרם לששבצר ח

הנשיא ליהודה :

ואלה מקפרם אנרטי זוב שלשים
אנרטי כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים :
כפודי זוב שלשים כפודי כסף משנים ארבע
מאות ועשרה כלים אחרים אלף : כל כלים
לזוב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות ה
הכל העלה ששכר עם העלות הגולה מככל
לירושלם :

ואלה בני המדינה העלים משכי הגלה
אשר הגלה נטכר נצר מלך בבל לבבל וש
וישבו לירושלם ויהודה איש לעירו : אשר ב
באו עם זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מ
מרדכי בלשן מספר כגוי רחום בענה מספר
אנשי עם ישראל בני פרעש אלפים מאה ש
שבעים ושנים : בני שפטיה שלש מאות שב
שבעים ושנים : בני ארח שלש מאות חמשה
ושבעים : בני פרת מואב לבני ישוע יאב אל
אלפים שמנה מאות ושנים עשר : בני עלים
אלף מאתים חמשים וארבעה ובני זמא תשע
מאות וארבעים וחמשה בני זכי שבע מאות
וששים : בני בני שש מאות ארבעים ושנים :
בני בני שש מאות עשרים ושלשה בני עזר
אלף מאתים עשרים ושנים בני אדניקם שש
מאות ששים וששה ובני בני אלפים חמשים
וששה : בני עזין ארבע מאות חמשים וארבע
וארבעה ובני אטר ליחזקיה תשעים ושמונה :
בני בני שלש מאות עשרים ושלשה בני יורה
מאה ושנים עשר : בני חשם מאתים עשרים
ושלשה : בני גבר תשעים וחמשה : בני בית ל
לחם מאה עשרים ושלשה : אנשי נשפה חמ
חמשים וששה : אנשי עננות מאה עשרים ו

עזרה :

ושמונה : בני עזמות ארבעים ושנים : בני קר
קרית ערים כפירה ובארות שבע מאות ארבע
ארבעים ושלשה : בני הרמה ונבע שש מא
מאות עשרים ואחד : אנשי מכנס מאה עש
עשרים ושנים : אנשי ביתאל והעזי מאתים ע
עשרים ושלשה : בני נבו חמשים ושנים ובני
מגיש מאה חמשים וששה : בני עולם אחר
אלף מאתים חמשים וארבעה : בני חרם של
שלש מאות ועשרים : בני דוד חרוד ואונו ש
שבע מאות עשרים וחמשה : בני ירילו שלש
מאות ארבעים וחמשה : בני סנאה שלשת א
אלפים ושש מאות ושלשים : הכהנים בני י
ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלש
ושלשה : בני אפר אלף חמשים ושנים : בני
פשוור אלף מאתים ארבעים ושבעה : בני
חרים אלף ושבעה עשר : הלויים בני ישועו
וקרמיאל לבני יהודה שבעים וארבעה : ה
המשרדים בני אסף מאה עשרים ושמונה : ב
בני השערים בני שלום בני אמר בני טלמון
בני עקוב בני חטיא בני שבי הכל מאה של
שלשים ותשעה : הגתונים בני יצחק בני יחש
חשופא בני טבעות : בני קרום בני סיערא ב
בני פרון : בני לבנה בני הכבה בני עקוב בני
חגב בני שמלי בני חנן ובני גדל בני גחר בני
ראיה : בני רצין בני נקודא בני גזם : בני עזא
בני פסח בני בסי : בני אסנא בני מעונים בני
נפסים : בני בקמוק בני חקופא בני חרדור :
בני כצלות בני מחודא בני חרשאי בני ברקום
בני סיסרא בני תמוח : בני נציה בני חטיפא :
בני עבדי שלמה בני ססי בני הספרת בני פר
פרודא : בני יעלה בני דרקון בני גדל : בני

עזרה :

שפטיה בני חטיאל בני פכרת הצבים בני אמני
כל הגתונים ובני עבדי שלמה שלש מאות ת
תשעים ושנים : ואלה העלים מתל מלח
תל חרשא כרוב ארן אמר ולא יכלו להגיד ב
בית אבתם וורעם אסמי ישראל הם ובני דליה
בני טוביה בני נקודא שש מאות חמשים ו
ושנים : ומבני הכהנים בני חביה בני
הקרוץ בני ברזלי אשר לקח מפנות ברזלי הג
הגלעדו אשה וקרא על שמם : אלה בקשו
כתבם המתחשים ולא נמצאו ונאלו מן הדכ
הכהנה : ויאמר התרשתא להם אשר לא יא
יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים
ולתמים כל דקהל כאחד ארבע רכוא אלפים
שלש מאות ששים : מלכר עכדיהם ואמהו
ואמהתיהם שבעת אלפים שלש מאות של
שלשים ושבעה והם משרדים ומשוררות
מאתים : סוסיים שבע מאות שלשים וששה
פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה : גמליהם
ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת
אלפים שבע מאות ועשרים : ומראשי
האבות בבואם לבית יהוד אשר בירושלם ח
התגברו לבית האלדים להעמידו על מכונו :
פכתם נתנו לאיצר המלאכה זוב דרפמונים
שש רבואות ואלף וכסף מנים חמשת אלפים
וכתנת כהנים מאה : וישבו הכהנים
והלויים ומן העם והמשרדים והשערים והג
והגתונים בעריהם וכל ישראל בעריהם :
וגע החדש השביעי ובני ישראל
בערים ויאספו העם פאיש אחד אל ירושלם :
ויקם ישוע בריצדק ואחיו וכהנים
חרכבל בן שאלתיאל ואחיו ויבנו את מזבח

אלדי ישראל להעלות עליו עלות כפיתוב רת
בתורת משה איש האלדים ויכינו המזבח על
מכתבו כי באימה עליהם מעמי הארצות וי
ויעל עליו עלות ליהוד לבקר ולערב ויע
ויעשו את חג הסוכות ככתוב ועלות יום ביום
במספר כמשפט הברזים ביומו : ואחר כך
עלת תמיד ולחודשים וכל מועדי יהוד המק
המקדשים וכל מתגרב נרכה ליהוד ימים
אחד לחדש השביעי החלו להעלות עלות לי
ליהוד והיכל יהוד לא יסד : ויתגר כסף לחצ
לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצ
לצדונים ולצורים להביא עצי ארזים מן הלב
הלבנון אלם פוא כרשיון כודש מלך פרס
עליהם : ובשנה השנית לבואם אל בית
האלדים לירושלם בחדש השני החלו ורכל
בן שאלתיאל השוע בן יצדק ושאר אחיהם
כהנים והלויים וכל הבאים מהשבי ירושלם
ויעמידו את הלויים מבו עשרים שנה ומיעה
לנצח על מלאכת בית יהוד ויעמד ישוע בניו
ואחיו קרמיאל ובניו בני יהודה כאחד לנצח
על עשה המלאכה בבית האלדים בני חנור
בניהם ואחיהם הלויים ויסדו הבנים את היכל
יהוד ויעמידו הכהנים מלבישים בחצרותו
והלויים בני אסף במזלתם להלל ליהוד ע
על ידי דוד מלך ישראל : ויענו בהלל
ובהודות ליהוד כי טוב כילעולם חסדו על
ישראל וכל העם הרעו תרועה גדולה בהלל
ליהוד על חסד בית יהוד וירבים מהכהנים
והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את
הבית הראשון ביסודו זה הביטו בעיניהם בכים
בקול גדול וירבים בתרועה בשמחה להרים קול :

ואין העם מפירים קול חרועת השמה לקול
 בכי העם כי העם מרעים תרועה גדולה והק
 והקול נשמע עד למרחוק ושמעו צרי
 יהודה ובנימן כי בני הגולה בניס היכל ליהוד
 אלדי ישראל וישו אלזרבבל ואלדאשי ה
 האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נ
 נדדוש לאלדכם ולא אנחנו זכחים מימי אם
 אסרחן מלך אשר המעלה אתנו פה ויא
 ויאמר להם זרבבל ישוע ושארא ראשי האבות
 לישראל לא לכם ולנו לבנות בית לאלדינו כי
 אנחנו יחד נבנה ליהוד אלדי ישראל כאשר
 צונו המלך פורש מלך פרס ויהי עם הארץ
 מרפים ידי עם יהודה ומבלהים אתם לבנות
 וסכרים עליהם ועצים להפר עצתם כל ימי
 פורש מלך פרס ועד מלכות דרוש מלך פרס
 ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבתי
 שטנה על ישיב יהודה וירושלם
 ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טב
 טבאל ושאר בנותו על ארתחששתא מלך פ
 פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרגם א
 ארמיתו רחום בעל טעם ושמשל ספרא כתבו
 אנרה חדה על ירושלם לארתחששתא מלכא
 כנמא : ארין רחום בעל טעם ושמשל ספרא
 ושאר כנותהון דניא ואפרסתכיא טרפליא
 אפרסיא ארפוא ככליא שושנכיא דהוא ע
 עלמיא : ושאר אמיא די הגלי אסנפר רבאו
 ויקריא וחותב המו בקריא די שמרין ושאר ע
 עבר נהרה וכענת : דנה פרשגן אגרתא די ש
 שלחו עלוהי על ארתחששתא מלכא עברך
 אנש עברנהרה וכענת : ידע להוא
 למלכא די יהודיא די סליקו מן חתך עלינא

אתו לירושלם קריאתא מרדתא ובאשתא בנין
 ושוריא שכללו ואשיא חיטו כען ידע להוא
 למלכא די הן קריאתא דך תתכנה ושוריא יש
 ישתכללוק מנהרה בלו והלך לא נתען ואנתום
 מלכים תרגזקו : כען פל קבל די
 מלח היכלא מלחנא וערות מלכא לא אריך
 לנא למחוא על דנה שלחנא והודענא למל
 למלכא : די יבקר בספר דכרניא די אבהוך
 וזה שכתב בספר דכרניא ותגדע די קרניא
 דך קריא מרדא ומרגוקת מלכין ומדנן ואת
 ואשתדור עברין בנה מן זומת עלמא על דנ
 דנה קריאתא דך החרבת : מהודעין אננה ל
 למלכא די הן קריאתא דך תתכנה ושוריא יש
 ישתכללוק לקבל דנה חלק בעבר נהרא לא
 איתו לך : פתגמא
 שלח מלכא על רחום בעל טעם ושמשל ספ
 ספרא ושאר כנותהון די יתבין בשכדן ושאר
 ושאר עברנהרה שלם וכעת : נשתנא די
 שלחתינ על נא מפרש קר קדמי וככל שים
 טעם ובקרו והשכחו די קריאתא דך מן זומת
 עלמא על מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור
 מתעבר כה : ומלכין תקיפן הוול על ירושלם ו
 ושליטין ככל עבר נהרה ומדה בלו והלך מת
 מתיהב לחן : כען שימו טעם לבטלא גבריא
 אלך וקריאתא דך לא תתכנה עד מיני טעמא י
 יתשם וזהירין הוול שלו למעבר על דנה למה
 ישגא חבלה להגוקת מלכין : ארין מן די
 פרשגן נשתנא די ארתחששתא מלכא קרי ק
 קדם דחום ושמשל ספרא וכנותהון אלוו כב
 כבהילו לירושלם על יהודיא ובטלו המו כא
 באדרע וחיל :

בארין בשלח עבדת בית
 אלדא די בירושלם וחות בטלא עד שנת תר
 תרתן למלכות דרוש מלך פרס :
 והתנבי חגי נביאה חכריה בר עהוא
 נביא די על יהודיא די ביהוד ובירושלם בש
 בשם אלה ישראל עליהון בארין קמו זרבבל
 בר שאלתיאל וישוע בר יוצדק ושוריו למכנא
 בית אלדא די בירושלם ועמקון נביא די
 אלדא מסערין להון : כהזמנא
 אתה עליהון תתני פחת עברנהרה ושתר בו
 בתני וכנותהון וכן אמרין להום מן שם לכס
 טעם ביתה דנה לכנא ואשרנא דנה לשכל
 לשכללה : ארין כנמא אמרנא
 להום מן אנון שמהתגבריא די דנה בנינא ב
 בנין : ועין אלדום הות על שבי יהודיא ולא
 בטלו המו עד טעמא לדריוש יתך וארין ית
 יתיכון נשתנא על דנה : פרשגן
 אגרתא די שלח תתני פחת עבר נהרה ושת
 ושתר בתני וכנותה אפרסכיא די בעבר נהר
 נהרה של דרוש מלכא פתגמא שלחו עלוהי
 וכדנה פתיב כגוה לדריוש מלכא שלמא כל
 כלא :
 ידע להוא למלכא די אזלא ליהוד מדינתא
 לבית אלדא רבא והוא מתכנא אכנ גלל ואע
 מתשם ככתליא ועבדתא דך אספרנא מתע
 מתעבדא ומצלח בירחום : ארין שאלנא לש
 לשביא אלך כנמא אברנא להום מן שם לכ
 לכס טעם ביתה דנא למכניה ואשרנא דנה
 לשכללה ויאף שמהתהום שאלנא להום להו
 להודיעותך די נכתב שם גבריא די בראשיה

בראשיהום : וכנמא פתגמא
 התיכנא למימר אנחנא המו עבדוהי דיאל
 אלה שמיא וארעא וכנן ביתה די הוה בנה מ
 מקדמת דנה שנין שגיאן ומלך לישראל רב
 בנהי ושכללה : להן מן די הרגו אבהתנא ל
 לאלה שמיא יחב המו ביד נבוכדנצר מלך
 ככל כסדיא וביתא דנה סתרה ועמה הגלי ל
 לכבל : פרס בשנת חדא לכורש מלכא די ב
 אבל פורש מלכא שם טעם בית אלדא דנה
 לבנא : יאף מאניא די בית אלדא די דהכה
 וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בי
 בירושלם ויבל המו להיכלא די בכל הנפק
 המו פורש מלכא מן היכלא די בכל ויהיבו ל
 לששכר שמה די פחה שמה : ואמר להיא
 אלה מאניא שא אזלאחת המו בהיכלא די ב
 בירושלם ובית אלדא יתכנא על אתרה :
 ארין ששכר דך אתא
 יחב אשיא די בית אלדא די בירושלם ומן א
 ארין ועד כען מתכנא ולא שלים : וכען הן ע
 על מלכא טב יתבקר בבית גניא די מלכא ת
 תמה די בכבל הן איתו די מן פורש מלכא ש
 שים טעם למכנא בית אלדא דך די בירוש
 בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח על
 עלינא :
 בארין דרוש מלכא שם טעם ובקרו בכית ס
 ספריא די גניא מהחתין תמה בכבל : והשת
 והשתכח באחמתא כברתא די כמדי מדינתא
 מגלה חדה וכן כתיב בגוה דכרונה : בשנת
 חדה לכורש מלכא פורש מלכא שם טעם בית
 אלדא בירושלם ביתה יתכנא אתר די דכחן

די בחין ואשדו בסובלין רומה אמין שתין פתי
 פתיה אמין שתין נדבכין דיאבן גלל תלתא
 ונדבך דיאע חדת ונפקתא מן בית מלכא ת
 תתיהבו ואף מאני בית אדרא די דהכח וכספא
 די נכוכר נצר הנפק מן דיכלא די בירושלם
 והיכל לכבלי יהתיכון לתך להיכלא די בירוש
 בירושלם לאתיה ותחת בבית אדרא :
 פער תתני פרת עברנהיה שתר בחני
 וכנותהון אפרסכיא די בעבר נהרה רחיקין
 הון מן תתא : שבמו לעבדת בית אדרא דך
 פחת יהודיא ולשבי יהודיא בית אדרא דך :
 יבנון על אתרה : ומנל שים טעם למא די תע
 תעבדון עם שבי יהודיא ארך למכנא ביתא
 אדרא דך ומכנס מלכא די מדת עבר נהרה
 אספרנא נפקתא תהוא מתיבא לגבריא א
 ארך די לא לבטלא : ומה חשתון ובני תורין ו
 ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמיא תטין מל
 מלח חמר ומשח כמאמר כהניא די בירושלם
 להוא מתיב לדים יום ביום די לא שדו : די
 להון מהקרבין נוחחין לאלה שמיא ומצלין ל
 לחיי מלכא ובגוה ומנל שים טעם די כל אנש
 די יהשא פתגמא דנה יתנסח אע סך ביתה ח
 חקוף יתמחא עלוהי וביתה נולו יתעבר עלד
 דנה : ואדרא די שפן שמה תמה ימגר כלם
 מלך ועם די שלח ידה להשניה לחבלה בית
 אדרא דך די בירושלם אנא דרוש שמת טעם
 אספרנא יתעבר : ארין תתני פחת עבר
 נהרה שתר בחני וכנותהון לקבל די שלח דר
 דרוש מלכא פנמא אספרנא עכדו : ושבי י
 יהודיא בנין ומצלין פנבואת חגי נביאה חכ

כל בקשתו ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים
 הלויים והמשררים והשערים והגתנים אלו
 ירושלם בשנת שבע לארתחשסתא המלך : ו
 ויבא ירושלם בחדש החמישי היא שנת הש
 השביעית למלך : כי באחד לחדש הראשון
 הוא יסר המעלה מבבל ובאחד לחדש החמ
 החמישי בא אל ירושלם ביד אלדיו הטובה
 עליוכי עורא הכין לכבו לדרש את תורת יהוד
 העשות וללמד בישראל חק ומשפט :
 חה פרשנן דגשתון אשר נתן המלך
 ארתחשסתא לעורא הכהן הסופר ספר דברי
 מצות יהוד חקונו על ישראל : ארתחשסתא
 מלך מלכיא לעורא כהנא ספר דתא די אלה
 שמיא גמיר וכענת : מני שים טעם די כלם
 מתגרב במלכותי מן עמא ישראל וכנהניו ול
 ולוא למתך לירושלם עמד יהויפל קבל די
 מן קדם מלכא ושבעת עמתי שליח לבקרא
 על יהוד לירושלם כדת אלדך די בידך : ול
 ולהיכלא כסף ודרכ די מלכא מעטוהי התג
 התגברו לאלה ישראל די בירושלם משכנה :
 וכל כסף ודרכ די תהשכח בכל מדינת בכל
 עם התגברות עמא וכנהניא מתגרבין לבית א
 אלהים די בירושלם : כל קבל הנא אספרנא
 תקנא בכספא דנה תורין דכרין אמרין ומנח
 ומנותהון ונספיהון ותקרב המו על מדבחא
 די בית אלהים די בירושלם : ומה די עליך ו
 ועל אחיך יטב בשאר כספא ודהבה למעבר
 פרעות אלהים תעבדון ומאניא די מתיהבין
 לך לפלחן בית אלדך השלם קדם אלה ירוש
 ירושלם וישאר חשחות בית אלדך די יפל לך
 למנתן תנתן מן בית גגו מלכא : ומנל אנהאר

מאות הזכרים : ומבני עדין עבר בך ינתן

ועמו חמשים הזכרים ומבני עולם ישעיה בן
 עתליה ועמו שבעים הזכרים ומבני שפטיה
 זכדיה בן מיכאל ועמו שמונים הזכרים מבני
 יואב עבדיה בן זחאל ועמו מאתים ושמונה
 עשר הזכרים ומבני שלומית בן יוספיה ועמו
 מאה וששים הזכרים ומבני כבי זכריה בן
 כבי ועמו עשרים ושמונה הזכרים ומבני עזר
 יוחנן בן הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים
 ומבני אדניקם אחרנים ואלה שמותם אליפל
 אליפלט יעאל ושבעיה ועמהם ששים הזכ
 הזכרים ומבני בני עותי חבור ועמו שבעים
 הזכרים ואקבצם אל הנגד הבא אל אהוא
 ונתנה שם ימים שלשה ואכניה בעם ובכרנים
 ומבני לוי לא מצאתי שם ואשלחה לאליעזר
 לאריאל לשמיעיה ולאלנתן וליריב ולאלנתן
 ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים וליויריב ולא
 ולאלנתן מבנים ואוצאה אתם על
 אדני הראש בכספא המקום ואשימה בפיהם
 דברים לדבר אל אדני אחיו הנתנים בכספא
 המקום להביא לנו משרתים לבית ארדינו
 וביאו לנו כיד ארדינו הטובה עלינו איש שכל
 מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושרביה ובניו ו
 ואחיו שמנה עשר ואת חשביה ואת ישעיה
 מבני מררי אחיו ובניהם עשרים וימן הנתנים
 שנתן הויד והשרים לעבודת הלוים נתנים מ
 מאתים ועשרים פלם נקבו בשמות ואקרא
 שם צום על הנחר אהוא להתענות לפני אל
 ארדינו לבקש ממנו חרד ישרה לנו ולטפנו
 הכל רכושנו כי בשתי לשאל מן המלך חיל
 ופרשים לעזרנו מאויב בדרך כי אמרנו לכל
 המלך לאמר יד ארדינו על כל מבקשיו לנו

חתנו את דתי

המלך לאחשדרפני המלך ופחות עבר הנחר
 תשאו את העם ואת בית האלדים וככלות
 אלה נגשו אלי השרים לאמר לא נבדל העם
 ישראל והכרנים והלוים מעמי הארצות כמו
 כתעבתיהם לכנעני החתי הפרזי היבסי הע
 העמלי המאבי המצרי והאמורי כי נשאו מ
 מבתיהם להם ולבניהם והתערבו ורע הקדש
 בעמי הארצות ויד השרים והסנים היתה ב
 במעל הזה ראשנה וכשמעי את
 הדבר הזה קרעתי את בגדי ומעילי ואמרטה
 משער ראשי וקני ואשבה משומם ואלי י
 יאספו כל חרד בדברי ארדי ישראל על מעל
 הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב
 ובמנחת הערב קמתי מעציתי ובקרעי בגדי
 ומעילי ואכרעה על פרסי ואפרשה כפי ארדי
 יחוד ארדי ואמרה ארדי בשתי ונכלמתי ל
 להרים ארדי פני ארדי מעונותינו רבו למעלה
 ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים מימי אב
 אבותינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הזה ו
 ובעונותינו נתנו אנחנו מלכנו וכהנינו בידע
 מלכי הארצות פורב בשבי ובכזה ובכשת פנים
 כהיום הזה ועתה כמעט רגע היתה תוצה
 מאת יהוד ארדינו להשאיר לנו פליטה ולתת
 לנו יתר במקום קדשו להאיר עינינו ארדינו
 ולתתנו מחיה מעט בעבדותנו כי עבדים אנ
 אנחנו ובעבדותנו לא עובנו ארדינו ויש עלינו
 חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה לדומם
 את בית ארדינו ולהעמיד את חרבתי ולתת
 לנו נגד ביהודה ובירושלם ועתה מה נאמר
 ארדינו אחרי זאת כי עובנו מצותיך אשר צ
 צוית ביד עבדך הנבאים לאמר הארץ אשר

ד

לשלשת הימים כעצת השרים והקנים יחרם
 כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה :
 ויקבעו כל אנשי יהודה
 ובנימן וירושלם לשלשת הימים הוא חדש ה
 הששי בעשרים בחדש וישבו כל העם בר
 ברחוב בית האלדים מרעידים על הדבר ומ
 ומהגשמים : וקם עורא הפהן
 ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשבו נשים נכ
 נכריות לחוסף על אשמת ישראל ועתה תנו
 תודה ליהוד אלדי אבותיכם ועשו רצוני והב
 והכדלו מעמי הארץ וכן הנשים הנכריות :
 ויענו כל הקהל ויאמרו
 קול גדול בן פדברך עלינו לעשות : אבל ה
 העם רבו ודעת גשמים ואין כח לעמד בחוץ ו
 והמלאכה לא דלים אחר ולא לשנים פידור
 הרבינו לפשע בדבר הזה : ועמדו נא שרינו
 לכל הקהל וכל אשר בערנו החשיב נשים
 נכריות יבא לעתים מזמנים ועמדם זקני עיר
 ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אף אלדינו
 כמנו עד לדבר הזה : אך ינתן בך עשהאל ו
 וחזיה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבת
 הלוי עורם : ויעשו בן בני הגולה ויבדלו עורא
 הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכ
 וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשי
 העשירי לדיוש הדבר : ויכלו ככל אנשים
 החשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדש ה
 הראשון : וימצא מבני הכהנים אשר השיבו
 נשים נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו ומע
 מעשיה ואלעזר ויריב וגדליה : ויתנו ידם יל
 להוציא נשיהם ואשמים אילצאן על אשם
 אשמתם : ומבני אמר חנני חבדיה : ומבני ח

חרם מעשיה ואליה ושמעיה וחיאל ועזיה : ו
 ומבני פשוור אליועני מעשיה ושמעאל ונת
 ונתנאל יחבר ואלעשה : וכן הלויים יחבר וש
 ושמעי וקליה הוא קלישה פתחה יהודה וא
 ואליעזר ומן המשרים אלישיב ומן השערים
 שלם ושלם ואורי : ומישראל מבני פרעשר
 דמיה וזיה ומלכיה מימן ואלעזר ומלכיה ו
 ובניה : ומבני עלים מתניה זכריה וחיאל וע
 ועבדי חרמות ואליה ומבני זהו אליועני א
 אלישיב מתניה וירמות וזכר ועזיא : ומבני ב
 בבי יהוחנן חנניה זבי עתלי ומבני בני משלם
 מלך ועדיה ישוב ושאל ירמות : ומבני פחת
 מואב עדנא וכלל בניה מעשיה מתניה בעל
 בצלאל ובני ובני ומנשה : ובני חרם אלעזר ושי
 ישיה מלכיה שמעיה שמעון : בנימן מלך ש
 שמריה : מבני חסם מתני מתתה זכר אלי
 אלפלט ירמי מנשה שמעי : מבני בני מעדי
 עמרם ואואל : ובניה בדיה כלוהיוניה מרמות
 אלישיב : מתניה מתני ויעשו : ובני ובני שם
 שמעי : ושלמיה ונתן ועדיה : מבני בני ששי ש
 שרי ועזראל ושלמיהו שמריהו שלום אמריה
 יוסף : מבני נבו יעאל מתניה זכר זכריה ידו
 חואל בניה יכל אלה נשאי נשים נכריות ויש
 מהם נשים וישימו בנים :
 דברי נחמיה בן חכליה והי בחדש שבסלו שנת
 עשרים ואני הייתי בשושן הבירה : ויבא חנני
 אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם ע
 על היהודים הפליטה אשר נשארן מן השבי
 ועל ירושלם : ויאמרו לי הנשארים אשר נש
 נשארן מן השבי שם במדינה ברעה גדלהו
 ובחרפה וחמת ירושלם מפלצת ושעריה נצתו

באשוריהו בשמעיה אתה ברים האלה ישבת
 ואכבה ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל ל
 לפני אלדי השמים : ואמר אנא יהוד אלדי
 השמים האל הגדול והנורא שמר המצות ח
 וחסד לאהבו ולשמר מצותיו : תהינא אזנך
 קשבת ועיניך פתוחות לשמע את תפלת עב
 עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום ימים
 לילה על בני ישראל עבדך ומתודה על חט
 חטאת בני ישראל אשר חטאתו לך ואני ובית
 אבי חטאתו : הכול חבלנו לך ולא שמרנו את
 המצוות ואת החקים ואת המשפטים אשר צ
 צוית את משה עבדך וזכרנא את הדבר אשר
 צוית את משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני
 אפיץ אתכם בעמים וישבתם אלי ושמרתם מ
 מצותי ועשיתם אתם אם יהיה נדחכם בקצה
 השמים משם אקבצם והביאתם אל המקום
 אשר בחרתי לשכן את שמי שם : והם עבדך
 ועמך אשר פרית בכחך הגדול ובידך החזק
 החזקה : אנא אדני תהינא אזנך קשבת אל
 תפלת עבדך ואל תפלת עבדך החפצים ליר
 ליראה את שמך והצליחהנא לעבדך היום
 ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי מ
 משקה למלך : והי בחדש
 ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך יין ל
 לפניו ואשא את היין ואתנה למלך ולא דויתי
 רע לפניו : ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים
 ואתה אינך חולה אין זה פיאם רע לב ואירא
 הרבה מאד : ויאמר למלך המלך לעולם יחיה
 מדוע לא ירעו בני אשר העיר בית קברות א
 אבותי הרבה ושעריה אכלו באש : ויאמר לי
 המלך על מה זה אתה מבקש ואתפלל אלא

באשוריהו בשמעיה אתה ברים האלה ישבת
 ואכבה ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל ל
 לפני אלדי השמים : ואמר אנא יהוד אלדי
 השמים האל הגדול והנורא שמר המצות ח
 וחסד לאהבו ולשמר מצותיו : תהינא אזנך
 קשבת ועיניך פתוחות לשמע את תפלת עב
 עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום ימים
 לילה על בני ישראל עבדך ומתודה על חט
 חטאת בני ישראל אשר חטאתו לך ואני ובית
 אבי חטאתו : הכול חבלנו לך ולא שמרנו את
 המצוות ואת החקים ואת המשפטים אשר צ
 צוית את משה עבדך וזכרנא את הדבר אשר
 צוית את משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני
 אפיץ אתכם בעמים וישבתם אלי ושמרתם מ
 מצותי ועשיתם אתם אם יהיה נדחכם בקצה
 השמים משם אקבצם והביאתם אל המקום
 אשר בחרתי לשכן את שמי שם : והם עבדך
 ועמך אשר פרית בכחך הגדול ובידך החזק
 החזקה : אנא אדני תהינא אזנך קשבת אל
 תפלת עבדך ואל תפלת עבדך החפצים ליר
 ליראה את שמך והצליחהנא לעבדך היום
 ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי מ
 משקה למלך : והי בחדש
 ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך יין ל
 לפניו ואשא את היין ואתנה למלך ולא דויתי
 רע לפניו : ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים
 ואתה אינך חולה אין זה פיאם רע לב ואירא
 הרבה מאד : ויאמר למלך המלך לעולם יחיה
 מדוע לא ירעו בני אשר העיר בית קברות א
 אבותי הרבה ושעריה אכלו באש : ויאמר לי
 המלך על מה זה אתה מבקש ואתפלל אלא

בן לא הגדתי : ואמר אלהים אתם ראים הר
 הרעה אשר אנחנו בזה אשר ירושלם חרבה
 ושעריה נצתו באש לכו ונבנה אתחומות ירו
 ירושלם ולא תהיה עוד חרפה ואגיד להם את
 יד אלהי אשר היא טובה עלי ואף דברי הם
 המלך אשר אמר לי ואמר נקום ובנינו ויחזו
 ויחזקו ידיהם לטובה :
 ושמע סנבלט הרני וטוביה העבד העפני
 וישש הערבי וילעט לנו ויכו עלינו ויאמרו
 מה הדבר הזה אשר אתם עשים העל המלך
 אתם מודדים : ואשיב אתם דבר ואומר להם
 אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו
 נקום ובנינו ולכם אין חלק וצדקה חפרון כי
 בירושלם : ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו
 הבהנים ויבנו את שער הצאן המה קדשהו
 ועמידו דלתותיו ועד מגדל המאה קדשהו
 עד מגדל חננאל :
 ועל ידו
 בנו אנשי ירו וועל ידו בנה זפור בן אמרי : ו
 ואת שער הדגים בנו בני הסנאה המה קדשו
 ועמידו דלתותיו ומנעוליו ובריחיו : ועל ידם
 החזק מרמות בן אוריה בן דקוץ ועל ידם ה
 החזק משלם בן ברכיה בן משיזבאל ועל יד
 ידם החזק צדוק בן בענא : ועל ידם החזקו
 התקועים וארירדם לא הביאו צולם בעבודת
 ארניהם : ואת שער הישנה החזקו יודע בן
 פסח וסלם בן בסדיה המה קדשו ועמידו
 דלתותיו ומנעוליו ובריחיו : ועל ידם החזק מ
 מלטיה הגבעני וידון המרנתי אנשי גבעון וה
 והמצפה לבסא פחת עבר הגדר : ועל ידו ה
 החזק עויאל בן חרדיה צורפים ועל ידו החז
 החזק חנניה בן דרקחים ועזבו ירושלם עד

אחריו החזק בנר בן חננד מדה שנית מבית
 עזריה עד המקצוע והמגדל היוצא מבית המלך
 מגדל המקצוע והמגדל היוצא מבית המלך
 העליון אשר לחצר המטרה אחריו פריה בן
 פרעש : והנתנים היו ישבים בעפל עד לגד
 שער המים למזרח והמגדל היוצא : אחריו
 החזקו התקועים מדה שנית מגדל המגדל
 הגדול היוצא ועד חומת העופל : מעל שער
 הסוסים החזקו הבהנים איש לגד ביתו : א
 אחריו החזק צדוק בן אמר נגר ביתו ואחריו
 החזק שמעיה בן שכניה שמר שער המזרח :
 אחריו החזק חנניה בן שלמיה וחנן בן צלף
 הששי מדה שני אחריו החזק משלם בן ברכ
 ברכיה נגר נשפתו : אחריו החזק מלכיה בן
 הצרפי ערבי בית הנתנים והרכלים נגר שער
 המפקד ועד עלית הפנה : ובין עלית הפנה
 לשער הצאן החזקו הצרפים והרכלים :
 והי כאשר שמע סנבלט
 ביד אנחנו בונים את החומה ויחר לו וכעס ה
 הרבה וילעג על היהודים : ויאמר לפני אחיו
 וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים
 עשים היעזבו להם הזבלו היכלו ביום היחיו
 את האבנים מערמות העפר והמה שרופות :
 וטוביה העפני אצלו ויאמר גם אשר דם בו
 בונים אם יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם :
 שמע אלהינו כי היינו בזה והשב חרפתם א
 אל דאשם ותגם לכוה בארץ שבים : ואל תבם
 על עונם ותשא אתם מלפניך אל תמחה כי הכ
 הכעיסו לגד הפנים : ונבנה את החומה ותק
 ותקשר כל החומה עד חציה והיה לב לעם ל
 לעשות :
 והי כאשר שמע סנבלט
 שמע סנבלט וטוביה והערבים והעפנים וה
 והאשדדים כי עלתה ארוכה לחומות ירוש
 ירושלם כי החלו הפרצים להסתם ויחר לה
 להם מאד : ויקשרו כלם יחדיו לבוא להחם
 בירושלם ולעשות לו תועה : ונתבלל אלא
 אלהינו ועמיד משכר עליהם יומם ולילה מ
 מפניהם : ויאמר יהודה כשל פת הסבל והע
 והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומ
 בחומה : ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד
 אשר נבא אליהם וחרגנו והשבנו את
 המלאכה והיה כאשר באו היהודים הישבים
 אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המקו
 המקומות אשר תשובו עלינו : ואעמיד מתח
 מתחומות למקום מאחרי לחומה בצד החיים
 ואעמיד את העם למשפחות עם חרכניהם
 רמיהם וקשתותיהם : וארא ואקום ואמר
 אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם אלה
 תיראו מפניהם את אדני הגדול והגורא זכ
 זכרו והלחמו על אחיכם בניכם ובנותיכם נש
 נשיכם ובתיכם : והי כאשר שמעו
 שמעו איבנו כי נודע לנו ופר האלדים א
 את עצתם ונשוב כלנו אל החומה איש אל
 מלאכתו והי מן היום ההוא חצי נערף עשים
 במלאכה וחצים מחזקים והרמחים המגנים
 והקשתות והשריונים והשרים אחר כל בית י
 יהודה : הבונים בחומה והנשאים בסבל עם
 עמשים באחת יד עשה במלאכה ואחת מחז
 מחזקת השלח : והבונים איש חרבו אסורים
 על מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי : וא
 ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם
 המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על

החומה רחוקים איש מאחיו : במקום אשר
 תשמעו את קול השופר שמה תקבצו אלינו
 אלדינו יחדם לנו : ואנחנו עשים במלאכה ו
 ונחצים מחזיקים ברכוזים מעלות השחר עד
 צאת הכוכבים : גם בעת ההיא אמרתי לעם
 איש ונעריו ילנו בתוך ירושלים והיודלנו הל
 הלילה משמר והיום מלאכה : ואין אני ואחי
 ונעדי ואנשי המשמר אשר אחרי אין אנחנו
 פשטים בנרנו איש שלחו המים : ותהי צעקת
 העם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים ו
 ויש אשר אמרים בנינו ובנותינו אנחנו רבים
 ונקחה דגן ונאכלה ונחיה : ויש אשר אמרים
 שדתינו וכרמינו ובתנו אנחנו ערבים ונקחה
 דגן ברעבונו יש אשר אמרים לוינו כסף למדת
 המלך שדתינו וכרמינו : ועתה פבשר אחינו
 בשדתינו פכניהם בנינו והנה אנחנו כבשים א
 את בנינו ואת בנותינו לעבדים ויש מבנותינו נ
 נכבשות ואין לאל דינו ושדתינו וכרמינו לא
 לאחרים : וחר לי מאד כאשר שמעתי את
 זעקתם ואת הדברים האלה : וימלך לבי עלי
 ואריבה את החרים ואת הסנגנים ואמר לה
 להם משא איש באחיו אתם נשאים ואתן על
 עליהם קהלה גדולה : ואמרה להם אנחנו ק
 קנינו את אחינו היהודים הנמכרים לגוים כ
 כפי בנינו וגם אתם תמכרו את אחיכם ומכרו
 לנו חרשיו ולא מצאו דבר : ויאמר לא טוב
 הדבר אשר אתם עשים הלא בראת אלה
 אלדינו תלכו מחרפת הגוים איבנו : וגם אני
 אחי ונערי נשים בהם פסף ודגן נעזבה נא א
 את המשא הזה : השיבו נא להם כהיום שד
 שדתיהם פרמיהם וזיתיהם ובתיהם ומאת ה

אזנו והמה חשבים לעשות לי רעה והאשלה
 עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני ע
 עשה ולא אוכל לדית למה תשבת המלאכה
 כאשר ארפה וידדתי אליכם : וישלחו אלי כ
 כדבר הזה ארבע פעמים ואשיב אתם כדבר
 הזה וישלח אלי סנבלט כדבר הזה פעם חמ
 חמישית את נערו ואגרת פתחה בידו : כתיב
 כה פננים נשמעו ושמעו אותם והיהודים
 חשבים למרוד על כן אתה בונה החומה
 ואתה הוה להם למלך כדברים האלה : וגם
 נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם לאמ
 לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע לכוך כרב
 כדברים האלה ועתה לכה ונרעצה יחדיו : ו
 ואשלחה אלו לאמר לא נהיה כדברים הא
 האלה אשר אתה אומר כי מלכך אתה בוד
 בודאם : כי כלם מראים אותנו לאמר ירפו
 ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ואתה חוק א
 את די : ואני באתי בית שמעיה בן דליה בן
 מהיטבאל והוא עצור לאמר נועד אל בית
 האלדים אל תוך ההיכל ונסגרה הדלתות הה
 ההיכל כי באים להרנך ולילה באים להרנך :
 ואמרה האיש פמוני וברח ומי כמוני אשר י
 יבוא אל ההיכל ומי לא אבוא : ואפירה והנה
 לא אלדים שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוב
 וטוביה וסנבלט שכרו : למען שכור הוא למ
 למען אירא ואעשה כן וחטאתי והיה להם ל
 לשם רע למען יחרפוני :

זכרה אלדי לטוביה ולסנבלט
 כמעשו אלה וגם לנו עדיה הנבואה וליתר ה
 הנביאים אשר היו מראים אותי : ותשלם ה

החומה בעשרים חמשה לאלול לחמשים ו
 ושנים יום : והי כאשר
 שמעו כל אויבינו ויראו כל הגוים אשר סב
 סביבתנו ויפלו מאד בעיניהם וידעו כי מאת
 אלדינו נעשתה המלאכה הזאת : גם בימים
 ההם מרבים הרי יהודה אגרותיהם הולכות
 על טוביה ואשר לטוביה באות אלהם : כיר
 רבים ביהודה בעלי שבעה לו כידותן הוא
 לשכניה כדארץ ויהונן בנו לקח את בתם
 משלם בן פרכיה : גם טוביותו היו אומרים
 לפני דברי היו מוצאים לו אגרות שלח טוביה
 לדאני : והי כאשר
 נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו הש
 השערים והמשרדים והלויים : ואצוה את
 חנני אחי ואת חנניה שר הבירה על ירושלם
 כיהוא פאיש אמת וירא את הדאלדים מר
 מרבים ויאמר להם לא יפתחו שערי ירושלם
 ערדם השמש וערדם עמדים יגפו חרל
 הדלתות ואחיו והעמיד משמרות ישיבי ירוש
 ירושלם איש במשמרו ואיש נגד ביתו והעיר
 רחבת ידים וגדולה והעם מעט בתוכה ואין
 בתים בנוים : ויתן אלדי אל לבי ואקבצה את
 החרים ואת הסנגנים ואת העם להתיחש ואמ
 ואמצא ספר היחש העלים בראשונה ואמצ
 ואמצא כתוב בו : אלה בני
 המדינה העלים משבי הגולה אשר הגולה נ
 נבוכד נצר מלך בבל וישבו לירושלם וליה
 וליהודה איש לעירו הבאים עם זרבבל ישוע
 נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מ
 מספרת בנינו נחום בענה מספר אנשי עסיש

ישראל: בני פרעש אלפים מאה ושבעים וש
 ושנים: בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנ
 ושנים: בני ארח שש מאות חמשים ושנים:
 בני פחת מאב לבני ישוע וזאב אלפים ושמ
 ושמונה מאות שמונה עשר: בני עולם אלף
 מאתים חמשים וארבעה: בני זואא שמונה
 מאות ארבעים וחמשה: בני זבי שבע מאות
 וששים: בני כנז שש מאות ארבעים ושמונה:
 בני בכי שש מאות עשרים ושמונה: בני עוגר
 אלפים שש מאות עשרים ושנים: בני אדניקם
 שש מאות ששים ושבעה: בני כגוי אלפים
 ששים ושבעה: בני עדין שש מאות חמשים
 וחמשה: בני אטר לחזקיה תשעים ושמונה:
 בני חשם שלש מאות עשרים ושמונה: בני
 כצי שלש מאות עשרים וארבעה: בני חרף
 מאה שנים עשר: בני גבעון תשעים וחמשה:
 אנשי בית לחם ונטופה מאה שמונים ושמונה:
 אנשי ענתות מאה עשרים ושמונה: אנשי בית
 עזבות ארבעים ושנים: אנשי קרית יערים כ
 כפזיה ובארות שבע מאות ארבעים ושלושה:
 אנשי הרמה ובע שש מאות עשרים ואחד:
 אנשי מכנס מאה עשרים ושנים: אנשי בית
 ביתאל והעי מאה עשרים ושלושה: אנשי נבו
 אחר חמשים ושנים: בני עולם אחר אלף מ
 מאתים חמשים וארבעה: בני חרם שלש מ
 מאות ועשרים: בני ידור שלש מאות ארבעים
 וחמשה: בני לך חרד ואנו שבע מאות ועש
 ועשרים ואחד: בני סנאה שלש אלפים תשע
 מאות וששים: הכהנים בני ידעיה לבית יש
 ישוע תשע מאות שבעים ושלושה: בני אמר

אלף חמשים ושנים: בני פשחור אלף מאתים

ארבעים ושבעה: בני חרם אלף שבעה עש

עשר: חלום בני ישוע לקדמאל לבני להודיה

שבעים וארבעה: המשדרים בני אסף מאה

ארבעים ושמונה: השערים בגד שלם בני ש

אטר בני שלמון בני עקיב בני חטיטא בני ש

שבי מאה שלשים ושמונה: הנתנים בני צי

צוחא בני חשפא בני טבעות: בני קרס בניס

סיעא בני פרון: בני לבנה בני חבא בני של

שלמי: בני חנן בני גדל בני גחר: בני דראיה

בני דצין בני נקודא: בני גזם בני עוא בני פ

פסח: בני דבסי בני מעונים בני נפושסים: בני

בקבוק בני חקופא בני חרור: בני כצולית

בני מחידא בני חרשא בני ברקום בני סיתרא

בני תמח: בני נציה בני חטיפא: בני עברי ש

שלמה בני סופי בני סופרת בני פרידא: בני

יעלא בני דרקון בני גדל: בני שפטיה בני ח

חטיל בני פכרת הצבים בני אבון: בלדגתי

הנתנים ובני עברי שלמה שלש מאות תשע

תשעים ושנים:

ועולים מתל מלח תל חרשא כרוב אדון וא

ואמר ולא יכלו להגיד בית אבתם חרעם אב

מישראל הם: בני דליה בני טוביה בני נקוד

נקודא שש מאות ארבעים ושנים: ומן הכה

הכהנים בני חכיה בני הקוץ בני ברזלי אשר

לקח מבלות ברזלי הגלעדו אשר ויקרא על

שם: אלה בקשו כתבם המתחשים ולא נ

נמצאו ונאלו מן הכהנה: ויאמר התרשתא

להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עדע

עמד הכהן לאורים ותמים: כל הקהל כאחד

ארבע רבוא אלפים שלש מאות וששים: מ
 מלכר עבדיהם ואבותיהם אלה שבעת אל
 אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם מ
 משוררים ומשדרת מאתים וארבעים וחמשה:
 טסיהם שבע מאות שלשים וששה פרדי
 פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה: גם
 גבלים ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים
 ששת אלפים שבע מאות ועשרים: ומקצת
 ראשי האבות נתנו למלאכה התרשתא נתן ל
 לאוצר זהב דרכמנים אלף מורקות חמשים
 פתנות כהנים שלשים וחמש מאות: ומראשי
 האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמו
 דרכמנים שתירבות וכסף מנים אלפים ונא
 ומאתים: ואשר נתנו שארית העם זהב דר
 דרכמנים שתי רבוא וכסף מנים אלפים וכת
 וכתנות כהנים ששים ושבעה:
 וישבו הכהנים והלויים והשערים
 והמשדרים ומן העם והנתנים וכל ישראל
 בעריהם וצע החדש השביעי ובני ישראל
 בעריהם: ויאספו כל העם כאיש אחד אלה
 הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעזרא
 הספר להביא את ספר תורת משה אשר צוה
 יהוד את ישראל: ויביא עזרא דבון אתהת
 התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל מכ
 מכין לשמע ביום אחד לחדש השביעי: ויקר
 ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים
 מן האור עד מחצית היום נגד האנשים והג
 והנשים והמבינים ואזני כל העם אל ספר ה
 התורה: ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ א
 אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע
 ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה עלימינו ומ

ומשמאלו פריה מישראל ומלכיה וחשם וח

וחשבדנה זכריה משלם: ויפתח עזרא הספר

לעני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו

עמדו כל העם: ויברך עזרא את יהוד האל

האלהים הגדול ויעני כל העם אמין אמין כמ

במעל ידיהם ויקרו וישתחוו ליהוד אפים אר

ארצה: וישוע ובני ושרכיה ימן עקיב שבתו

הודיה מעשיה קליטא עזריה יחבר חנן פלא

פלאיה והלויים מכינים את העם לתורה והע

והעם על עמדם: ויקראו בספר בתורת האל

האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא: ו

ויאמר נחמיה הוא חתר שתא ועזרא הכהן ה

הספר והלויים המבינים את העם לכל העם

היום קדש הוא ליהוד אלהיכם אל תתאבלו

ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את ד

דברי התורה ויאמר להם לכו אכלו משמנים

ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי ק

קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חרות הו

יהוד היא מעוזכם: והלויים מחשים לכל העם

לאמר הסו פיהיום קדש ואל תעצבו: וילכו

כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות

שמחה גדלה כי הבינו בדברים אשר הודיעו

להם: וביום השמי

נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והל

והלויים אל עזרא הספר ולהשכיל אל דברי

התורה וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוד

ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסבות בחג

בחדש השביעי: ואשר ישמיעו ויעבירו קול

בכל עריהם ובירושלם לאמר צאו החר והב

והביאו עליה ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי

תמרים ועלי עץ עבות לעשות סבות ככתוב ו:

עזרא

ויצאו העם ויבאו ויעשו להם כפות איש על
 גבו ובחצרותיהם ובחצרות בית האלדים ובר
 וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים ו
 ויעשו כל הקהל השבים מן השבי ספות וש
 מיטבו בספות פי לא עשו מימי ישוע בדתן כן
 בני ישראל ערדנים והוא ותהי שמחה גדול
 גדולה מאד ויקרא בספר תורת האלדים יום
 ביום מן היום הראשון עד היום האחרון ו
 ויעשו חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת
 כמשפט וביום עשירי וארבעה לחודש הזה
 נאספו בני ישראל בצום ובשקים ואדמה ע
 עליהם ויבדלו ורע ישראל מכל בני נכר ו
 ויעמדו ויתדו על חטאתיהם ועונות אבות
 אבותיהם ויקומו על עמדם ויקראו בספר
 תורת יהוד אלדיהם רביעית היום ורביעית מ
 מתודים ומשתחים ליחוד אלדיהם ויקם ע
 על מעלה הלויים ישוע ובני קדמיאל שבניה
 בני שרכיה בני כנני ויעקו בקול גדול אלי
 יהוד אלדיהם ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל
 בני חשבניה שרכיה הודיה שבניה פתחיה ק
 קומו פרטו את יהוד אלדיכם מן העולם עד
 העולם ויברכו שם כבודך ומרומים על כל ב
 ברכה ותהלה ואתה הוא יהוד לבדך אתה ע
 עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם
 הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם
 ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך מש
 משתחים אתה הוא יהוד האלדים אשר ב
 בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת
 שמו אברהם ומצאת את לבבו נאמן לפניך
 וכלות עמו הברית לתת את ארץ הפנעני הח

עזרא

לא מנעת מפניהם ומים נתת להם לצמאם וארבעים שנה כלפיתם במדבר לא חסרו שלמותיהם
 לא בלו ורגליהם לא בצקו ותתן להם ממלכות ועבדים ותחלקם לפאה וירשו את ארץ סיוון וא
 ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הכשני ובעניהם הרבית ככבדי השמים ותביאם אל הארץ
 אשר אמרת לאבותיהם לבוא לרשת ויבאו הכנס וירשו את הארץ ותכנע לפניהם את ישבי ה
 הארץ הפנענים ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות בדם פרצונם וילכדו ערים
 בצרת ואדמה שמנה וירשו בתים מלאים כל טוב בריות חצובים פרמים חיתים ועץ מאכל לרב ו
 ויאכלו וישבעו וישמינו ויתענו בטובך הגדול וימרו וימרדו כך וישליכו את תורתך אחרי גוים
 ואת נביאיך הרגו אשר העידו בס' להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולות ותתנם ביד צדיקים ויצרו
 להם ובעת צרתם יצקו אליך ואתה משמים תשמע וברחמיך הרבים תתן להם מושיעם ויושיעם
 מיד צריהם ויכוננו להם ישועו לעשות רע לפניך ותעזבם ביד איביהם וירדו בהם וישבו ויעקו
 ואתה משמים תשמע ותצילם כרחמיך רבות עתים ותלעד בהם להשיבם אל תורתך והמה הידו
 ולא שמעו למצותיך וכמשפטך חטאו בהם אשר יעשה אדם ויהיה בהם ויתנו פתף סודרת וערפם
 הקשו ולא שמעו ותמשך עליהם שנים רבות ותלעד כם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנם ב
 ביד עמי הארצות וברחמיך הרבים לא עשיתם כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה ועתה
 אלדינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד אל ימעט לפניך את כל התלואה אשר
 מצאתנו למלכינו לשרינו לכהנינו ולנביאנו ולאבותינו ולכל עמך מימי מלכי אשר עד היום הזה
 ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו ואת מלכינו שרינו כהנינו ואבותינו
 לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר העידות בהם והם במלכותם ובטובך
 הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתת לפניהם לא עברוך ולא שבו ממעלה ליהם
 הרעים הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתת לאבותינו לאכל את פריה ואת טובה הנה א
 אנחנו עבדים עליה ותבואתה מרבה למלכים אשר נתת עלינו בחטאתינו ועל גויהנו משלים ו
 וככהמתנו פרצנם ובעצה גדולה אנחנו וכל זאת אנחנו פרתים אמנה
 וכתבים ועל החתום שרינו לוינו כהנינו ועל החתומים נחמיה התרשתא בן חכליה ועזרקה ש
 שריה עוריה רמיה ופשחור אמריה מלכיה יחטוש שבניה מלך חרם מרמות עבדיהו דניאל גנתו
 ברוך משלם אביה מימן מעויה בלגי שמעיה אלה הפהנים והלויים וישוע בן אוניה בני מבני
 חננד קדמיאל ואחיהם שבניה הודיה קליטא פליה חנן מיכא רחוב חשביה זכור שרכיה שב
 שבניה הודיה בני בנינו ראשי העם פרעש פחת מואב עלים ותוא בני בני עוגר בני ארניה
 בני עדין ואטר חוקיה עזר הודיה חטום בני חרף ענתות נובי ומנפיעש משלם חזיר ומשזבאל
 צדוק ידוע פלטיה חנן עניהו וישוע חנניה חשובי הלחש פלחא טובקורחים חשבנה מעשיה א
 ואחיה חנן ענן מלך חרם בענה וישאר העם הפהנים הלויים והשערים המשרתים הנתינים וכ
 וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלדים נשיהם

והיצהר ושמ כלל המקדש והכהנים המשרת
 דכשרתים והשוערים והמשוררים ולא נעזב
 את בית אלהינו וישבו שרי העם בירושלם
 ושאר העם הפילו גורלות להביא אחד מדה
 העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש ותשע
 הידות בערים ויברכו העם לכל האנשים ה
 המתגדלים לשבת בירושלם ואלה ראשי
 המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה
 ישבו אש באחוזתו בערדים ישראל הפזנים
 והלויים והנתנים ובני עבדי שלמה ויבירושלם
 ישבו מבני יהודה ומבני בנימן מבני יהודה
 עתה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה
 בן מהלאל מבני פרץ וימעשה בן ברוך בן
 פלחיה בן חזיה בן עדיה בן יוריק בן זכר
 זכריה בן השלמי כל בני פרץ השבים בירו
 בירושלם ארבע מאות ששים ושמונה אנשי
 חיל ואלה בני בנימן סלא בן משלם בן
 יועד בן פריה בן קליה בן מעשה בן איתאל
 בן ישעיה וואחריו גבי סלי תשע מאות עשרים
 ושמונה ויואל בן זכרי פקיד עליהם ויהודה
 בן הסנאה על העיר משנה מן הכהנים יד
 ידעיה בן יוריק יכין שריה בן חלקיה בן מ
 משלם בן צדוק בן כריות בן אחיטוב נגד ב
 בית האלדים ואחיהם עשי המלאכה לבית
 שמונה מאות עשרים ושנים ועדיה בן ירחם
 בן פלחיה בן אמציה בן זכריה בן פשחור בן מ
 מלפיה וואחריו ראשים לאבות מאתם ארבעים
 ושנים ועמשי בן עזראל בן אחוה בן משלמות
 בן אמר ואחיהם גבורי חיל מאה עשרים
 ושמונה ונקיד עליהם זכריאל בן גדוהלים
 ומן הלויים שמעיה

בניהם ובנותיהם כל יודע מבין מזיקים על
 אחיהם אדיריהם ובאים באלה ובשבעה לל
 ללכת בתורת האלדים אשר נתנה ביד משה
 עבד האלדים ולשמור ולעשות את כל מצות
 יהוד אלהינו ומשפטיו וחקיו ואשר לאנתן
 בנותנו לעמי הארץ ואת בנותיהם לאנתן לב
 לבניהם ועמי הארץ המביאים את המקחות
 וכל שבר ביום השבת למפור ולאנתן מהם
 בשבת וביום קדש ונפש את השנה השביעית
 ומשא כל יד והעמדתו עלינו מצות לתת ע
 עלינו שלישית השקל בשנה לעבודת בית אל
 אלהינו וללחם המעורכת ומנחת התמיד ולע
 ולעלות התמיד השבתות החדשים למועדים
 ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מל
 מלאכת בית אלהינו והגורלות הפלנו על
 קרבן העצים הכהנים הלויים והעם להביא ל
 לבית אלהינו לבית אבתנו לעתים מזמנים ש
 שנה בשנה לבער על מזבח יהוד אלהינו ככ
 פפתוב בתורה ולהביא את כפורי אדמתנו
 וכפורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוד
 ואת בכרות בנינו ובהמתנו פפתוב בתורה ו
 ואת בכרתי בקרנו וצאנו להביא לבית אל
 אלהינו לפהנים המשרתים בבית אלהינו ו
 ואת ראשית עריסותנו ותרומתנו ופרי כל עץ
 תירוש ויצהר נביא לפהנים אל לשכות בית
 אלהינו ומעשר אדמתנו ללויים והם הלויים
 המעשרים בכל ערי עבודתנו ויהיה הכהן בן
 אהרן עם הלויים בעשר הלויים והלויים יעלו
 את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות
 לבית האוצר כי אלה הלשכות יביאו בני יש
 ישראל ובני הלוי את תרומת הדגן התירוש

בן חשוב בן עזריקם בן חשביה בן פני וישפתי
 וחזק על המלאכה החיצנה לבית האלדים
 מראשי הלויים ומתניה בן מיכא בן חבלי בן
 אסף ראש התחלה יהודה לתפלה ובקבוקה
 משנה מאחיו ועבדא כן שמוע בן גדל בן ד
 יד יתן וכל הלויים בעיר הקדש מאתם שמנים
 וארבעה והשערים עקוב שלמן ואחיהם ה
 השמרים בשערים מאה שבעים ושנים וישאר
 ישראל הפהנים הלויים בכל ערי יהודה איש
 בנחלתו והנתנים ישבים בעפל וצחא וגש
 והשפא על הנתנים ופקיד הלויים בירושלם
 עז בן בני בן חשביה בן מתניה בן מיכא מבני
 אסף המשרתים לנגד מלאכת בית האלדים
 פימצות המלך עליהם ואמנה על המשרתים
 הבריוס ביומו ופתחיה בן משוכאל מבני
 זרח בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם ואל
 החצרים בשרתם מבני יהודה ישבו בקרית
 הארבע ובנתיה ובדוכן ובנתיה ובקבוצאל
 וחצריה ויבשוע ובמלדה ובבית פלטי ובחצר
 שועל ובבאר שבע ובנתיה ובצקלג וכמ
 ובפבנה ובבנתיה ובצין רמון ובצרעה ובי
 ובירמותוצח עדולם וחצריהם לכיש ושדתיה
 עזקה ובנתיה וחננו מבאר שבע עד גיא הנם
 ובני בנימן מנבע מכמש ועיא וביתאל ובנתיה
 ענתות נב ענניה חצור רמה נתים חדיד צ
 צבעים נבלט לך ואוני גי החרשים ומן ה
 הלויים מחלקות יהודה לבנימן ואלה הפהנים
 והלויים אשר עלו עם דובכל בן שאלתיאל וי
 השוע שריה דמיה עזרא אמריה מלך הט
 חפוש ושכניה רחם מרמות עזרא גתו אביה
 מימן מעדיה בלגה שמעיה ויוריק ידעיה
 סלי עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הפהנים

ואחיהם בימי ישוע והלויים ישוע בני קרוב
 קרמאל שרביה יהודה מתניה על הדות הוא
 ואחיו ובקבוקה וענו אחיהם לנגדם במשמ
 למשמרות וישוע הוליד את יקום ויקום ה
 הוליד את אלשיב ואלשיב הוליד את יודיע
 ויודיע הוליד את יונתן וינתן הוליד את ידע
 ובני יקום היו כהנים ראשי האבות לשריה
 מריה לירמיה חנניה לעזרא משלם לאמריה
 יהוחנן למלוכי יונתן לשכניה יוסף לחם
 עזרא למריות חלקי לעזריא זכריה לגנתן מ
 משלם ולאביה זכרי למנימן למועדיה פלטי
 לבלגה שמוע לשמעיה יונתן ויוריק מתני
 לידעיה עזי לסלי קלי לעמוק עבר לחלקיה
 חשביה לידעיה נתנאל הלויים בימי אלשיב
 יודיע ויחנן ויודיע פתבים ראשי אבות והכה
 והכהנים עד מלכות דרוש הפרסי בני לוי
 ראשי האבות פתבים על ספר דברי הימים
 ועד ימי יוחנן בן אלשיב וראשי הלויים חש
 חשביה שרביה ישוע בן קרמאל ואחיהם ל
 לנגדם להלל להודות במצות הוד איש האל
 האלדים משמר לעמת משמר מתניה ובק
 ובקבוקה עבדיה משלם שלמן עקוב שמרים
 שוערים משמר באספי השערים אלה בימי
 יקום בן ישוע בן יצחק ובני נחמיה הפחה
 ועזרא הכהן הסופר ובכנת חמת ירושלם
 בקשו את הלויים מכל מקומות להביאם ליר
 לירושלם לעשות חנכה ושמחה ובתדות ובש
 ובשיר מצלותם נבלים ובכנרות ויאספו בני
 המשרתים ומן הכפר סביבות ירושלם ומן ח
 חצירינשפתי ובמית הגלגל ומשחזנבע ועזמות
 כי חצרים בנולחם המשרתים סביבות ירושלם
 ויטהרו הפהנים והלויים ויטהרו את העם ואת

השערים ואת החומה ואת שרי יהודה
 מעל לחומה ואעמידה שתי תולדות גדולות ות
 ותהלכות לימין מעל לחומה לשער האשפותי
 ויחד אחיהם הושעיה וחגי שרי יהודה ועזר
 ועזריה עזרא ומשלם יהודה ובנימן ושמעיה
 וירמיהו ומנשי הפהנים בחצרות זכריה בן
 יונתן בן שמעיה בן מתניה בן מביה בן צפור
 בן אסף ואחיו שמעיה ועזרא מלך גליל מעי
 נתנאל יהודה חגי בכל ישר הויד איש הא
 האלדים ועזרא הסופר לפנים ועל שער ח
 העין ונגדם עלו על מעלות עיר הויד במעלה
 לחומה מעל לבית הויד ועד שער המים מור
 מורח ויהודה השנית ההולכת למואל ואני
 אחריה וחגי העם מעל לחומה מעל למגדל
 התגורים ועד החומה הרחבה ומעל לשער
 אפרים ועל שער השנה ועל שער הרמים ו
 ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן
 ועמדו בשער המזרח ויתעמדה שתי התולדות
 בבית האלדים ואני וחגי הסגנים עמי והב
 והפהנים אליקים מעשיה כנימין מיכה אליו
 אליעזר זכריה חנניה בחצרות ומעשיה
 ושמעיה ואליעזר ועזריה ויהונתן וכלביה ועלם
 ועזר ושמיעו המשרדים מורחיה הפקיד וז
 ויזכו ביום ההוא זכרים גדולים וישמחו פרי
 האלדים שמחם שמחה גדולה וגם הנשים ו
 והילדים שמחו ותשמע שמחת ירושלים עד ל
 מרחוק ויפקדו ביום ההוא אנשים על הנש
 הנשכות לאוצרות לתרומות לראשית ולמע
 ולמעשרות לבגדים בהם לשדי הערים מגאות
 התורה לכהנים וללויים כד שמחת יהודה על
 הפהנים ועל הלויים העמדים וישמחו משמרת
 אלדיהם ומשמרת הגולה והמשרדים והש

ועזרו הסופר ופריה מן הלויים ועל ידים חנן
 בן צפור בן מתניה פינאמנים נחשבו ועלי
 ועל ידם לחלק לאחיהם זכריה לוי אלדי
 על זאת ואל תמח חסדי אשר עשיתי בבית
 אלדי ובמשרדו בימים ההמה ראיתי כיהו
 ביהודה ורבים גתות בשבת ומביאים הער
 הערמות ועמסים על התמרים ואף יין ענבים
 ותאנים וכל משא ומביאים ירושלים ביום ה
 השבת ואעיד ביום מסרם ציד ויוצרים ישבו
 בה מביאים דאג וכל מכר ומוכרים בשבת
 לבני יהודה בירושלים וארבי את חרי יהודה
 ואמרה ליום מה הרבר הרע הזה אשר אתם
 עשים ומחלים אתכם השבת הלא כה עשו
 אבותיכם ויבא אלדינו עלינו את כל דרעה ה
 הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוספים חרון
 על ישראל לחלל את השבת ויהי
 כאשר צלל שיעלי ירושלים לפני השבת ואמ
 ואמרה דיסגרו ההלכות ואמרה אשר לא יפ
 יפתחם עד אחד השבת ומנערי העמדת ע
 על השערים לא יבוא משא ביום השבת וז
 חלינו הרכלים ומכרי כל ממכר מחוץ לירוש
 לירושלם פעם ושתים ואעדה בהם ואמרה
 אלהם מדוע אתם לנים נגד החומה אם תש
 תשגו יד אשלח בכם מן העת ההיא לא באו
 בשבת ואמרה ללויים אשר יהיו משרדים וב
 ובאים שמרים השערים לקדש את יום השב
 השבת גם זאת זכרה לוי אלדי וחוסה עלי כרו
 פרב חסדך גם בימים ההם ראיתי אתהי
 היהודים הושיבו נשים אשר דריות עמוניות מ
 מאבותיהם ובימי חזי מדבר אשר דריות ואינם
 מכירים לדבר יהודית וכלשון עם ועם ואריב

עמם ואקללם ואבה מהם אנשים ואמרם
 ואשביעם באלדים אם תתנו בנתיכם לבניכם
 ואם תשאו מבנתיהם לבניכם ולכם הלא
 על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובניו ה
 הרבים לא היה מלך פמורו ואהוב לארצו ה
 היה ויתנהו אלדים מלך על כל ישראל גם א
 אותו החטיאו הנשים הנכריות ולכם הנש
 הנשמע לעשות את כל הרעה הגדולה הזאת
 למעל בארצנו להושיב נשים נכריות ומבני
 יודע בן אלשיב הפהן הגדול חתן לסנבלט
 החרגי ואכריהו מעל זכרה להם אלדי על
 גאלי הכהנה וכרת הכהנה והלויים ויטהרתם
 מכל נכר ואעמידה משמרות לפהנים וללויים
 איש במלאכתו ולקרנן העצים בעתים מוז
 מזמנות ולביפורם זכרה לוי אלדי
 לטובה

שת אנוש יקנן מה לאל יד חנוך מתושלח
 למך נח שם חם ויפת בני נמר ומגור ו
 ומדי ויון ותובל ומשך ותירס ובני נמר אשפני
 וריפת ותוגרמה ובני יון אלישה ותרשישה
 כתיס ודידנים ובני חם פוש ומצרים פוט וכנ
 וכנען ובני כוש סבא וחילה וסבתא ורעמה
 וסכתא ובני רעמה שבא ודדן וכוש ילד א
 את נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ

דברי הימים

ורח שמה ומוזה: ובני שעיר לוי: ושבל רצ
 וצבעון וענה ורישן ואצר דישן: ובני לוי
 חורי והומם ואחות לוי: ובני שבל ע
 עלן ומנחת ועיבל שפי ואונם: ובני צבעון אי
 איה וענה: בני ענה דישן ובני דישן חמרן
 ואשבן ויתרן וכרן: ובני אצר בלחן חעון יעקו
 בני דישן עוז וארן:

ואלה הפלכים אשר מלכו בארץ
 אדום לפני מלך מלך לבני ישראל בלע בן-ב
 בעור ושם עירו הנהבה: ומת בלע ומלך ת
 תחתיו יוכב בן-זרח מבצרה: ומת יוכב ומל
 ומלך תחתיו חסם פארץ והימני ומת חסם
 ומלך תחתיו הדר בן-בדר המכה את-מדין ב
 בשדה מואב ושם עירו עיות: ומת הדר ומ
 ומלך תחתיו שמלה ממשוקה: ומת שמלה
 ומלך תחתיו שאול מרחכות הנהר: ומת ש
 שאול ומלך תחתיו בעל חגן בן-עכבור: ומת
 בעל חגן ומלך תחתיו הדר ושם עירו פעי ו
 ושם אשתו מהשבאל בת מטרד בת מי-הבו
 ומת הדר והיו אלופי אדום אלוף תמנע אל
 אלוף עליה אלוף יתתי-אלוף אהליכמה אלוף
 אלה אלוף פגון: אלוף קנן אלוף תימן אלוף
 מכצר: אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלו
 אלופי אדום:

ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר חבלון: דן
 יוסף ובנימן נפתלי גד ואשר: בני יהודה עד
 ואתן ושלה שלשה נולד לו מפת שוע הכנע
 הכנענית והי עד בכור יהודה רע בעני יהוד
 ומיתו: ותמר בלתי ילדה לו את-פרץ ואת
 זרח-בן-בני יהודה חמשה: בני פרץ חצרון

ומצרים ילד את-לודיים ואת-ענמים ואת-לה
 להבים ואת-נפתחים: ואת-פתרסים ואת-כסל
 כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת-כפת
 כפתרים:

ובנען ילד את-צידן בכרו ואת-חזק: ואת-היב
 היבסי ואת-דאמלי ואת-הגרנשי: ואת-חזקי
 ואת-הערקי ואת-הסני: ואת-הארודי ואת-ה
 הצמרי ואת-חמתי: בני שם עלם ואשור ו
 וארפכשד ילד וארם ועוז חזול ותור ומש
 ומשך:

ילד את-שלח ושלח ילד את-עבר וילעבר ילד
 שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה ה
 הארץ ושם אחיו קטן: וקטן ילד את-אלמו
 אלמודד ואת-שלף ואת-חצרטות ואת-ידח: ו
 ואת-הדרום ואת-אחל ואת-דקלה: ואת-עב
 עיבל ואת-אבימאל ואת-שבא: ואת-אופיר ו
 ואת-חזילה ואת-יוכב כל-אלה בני קטן: שם
 ארפכשד שלח: עבר פלג רעו: שרה נחור
 תרח: אכרם הוא אכרדם: בני אכרדם יצחק
 וישמעאל: אלה תולדתם בכור ישמעאל נב
 נביות וקדר וארבל ומכשם ומשמע ודומה
 משא חרד ותימא: יטור נפיש וקדמה אלה
 הם בני ישמעאל: ובני קטורה פלגש אכרדם
 ילדה את-זמרון וקטן ומדן ומדן וישבק ושו
 ושוה ובני קטן שבא ורדן: ובני מדן עיפה
 ועפר ותגוד ואבירע ואלה-עם-פל-אלה בני ק
 קטורה: וילד אכרדם את-יצחק בני יצחק
 עשיו וישראל: בני עשיו אלפי רעואל ויעוש
 ויעלם וקרח: בני אלפי תימן ואומר צפי-גע
 געתם קנן ותמנע ועמלקי: בני רעואל נחור

דברי הימים

וחמול: ובני זרח זמרי ואיתן והימן וכלכל וי
 ודרע כלם חמשה: ובני פרמי עכר עוכריש
 ישראל אשר מעל בחרם: ובני איתן עזריה:
 ובני חצרון אשר-נולד לו את-ירחמאל ואת-ר
 רם ואת-כלובי: ורם הוליד את-עמנוב ועמי
 ועמנוב הוליד את-נחשון נשיא בני יהודה:
 ונחשון הוליד את-שלמא ושלמא הוליד את
 בעז: ובעז הוליד את-עבר ועבר הוליד את
 ישי: ואיש הוליד את-בכורו את-אליאב וא
 ואבינרם השני ושמעא השלישי: נתנאל הר
 הרביעי רבי החמישי: אצם הששי רייד ה
 השביעי: ואחיותיהם צרויה ואביגיל ובני צ
 צרויה אבשי וזאב ועשהאל שלשה ואביגיל
 ילדה את-עמשא ואבי עמשא יתר הישמע
 הישמעאל ויוכלב בן-חצרון הוליד את-עזובה
 אשה ואת-ריעות ואלה בניה ישר ושוכב וא
 וארדן: ותמת עזובה ויקח לו כלב את-אפרת
 וילד לו את-חורי: וחור הוליד את-אורי ואורי
 הוליד את-בצאלל: ואחר בא-חצרון אל-בת
 מכיר אבי גלעד והוא לקחה והיא בן-ששים
 שנה וילד לו את-שגוב: ושגוב הוליד את-יא
 יאיר ויהיו עשרים ושלוש ערים בארץ הגל
 הגלעד: ויקח-גשור וארם את-חזות יאיר מא
 מאתם את-קנת ואת-בנתיה ששים עיר פלא
 אלה בני מכיר אבי גלעד: ואחר מית-חצרון
 בכלב אפרתא ואשת חצרון אביה וילד לו
 את-אשחור אבי תקע: והיו בני-ירחמאל בכור
 חצרון הבכור רם ובנה ואורן ואצם אחיה:
 ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה עטרה ה
 היא אם אונם: והיו בני-רם בכור ירחמאל

מען וימין ועקר: והיו בני-אונם שמי ודרע ובני
 שמי נדב ואבישור: ושם אשת אבישור אב
 אביחזל וילד לו את-אחמן ואת-מוליד: ובני
 נדב סלד ואפים נבית סלד לא בנים: ובני א
 אפים ישעי ובני ישעי יששן ובני יששן אחלי:
 ובני ידע אחי שמו יתר וינתן ומת יתר לא ב
 בנים: ובני ינתן פלת חזא אלה היו בני ירח
 ירחמאל: ולא היה לששן בנים כי אם-בנות
 הלששן עבר מצרי ושמו ירחע ויתן ששן את
 בתו לירחע עבדו לאשה וילד לו את-עתי: ו
 ועתי הליד את-נתן ונתן הוליד את-זכור: וזכור
 הוליד את-אפול ואפול הוליד את-עובד: וע
 ועובד הוליד את-זוהא וזוהא הוליד את-עזריה:
 ועזריה הליד את-חלץ וחלץ הליד את-אלעש
 אלעשה: ואלעשה הוליד את-סממי וסממי ה
 הוליד את-שלום ושלום הוליד את-קמיה ו
 וקמיה הליד את-אלישמע: ובני כלב אחי יר
 ירחמאל מישע בכורו הוא אבי-זוף ובני מרשה
 אבי חכרון: ובני חכרון קרח ותפח ורקם וש
 ושמע: ושמע הליד את-רחם אבי ירקעם ור
 ורקם הוליד את-שמי: וכן שמי מען ומען
 אבי בית-צור: ועיפה פילגש כלב ילדה את-ח
 חרן ואת-מוצא ואת-גזח וחרן הליד את-גזח: וב
 ובני יהדי-רגם ויתם וגשן ופלש ועיפה ושע
 ושעף: פלגש-כלב מעכה ילד שבר ואת-תר
 תרחנא: וילד שעף אבי מדמנה את-שוא
 אבי מכבנה ואבי גבעא ובת כלב עכסה:
 אלה היו בני-כלב בן-חור בכור אפרתא שוב
 שובל אבי קרית-יערים: שלמא אבי בית-ל
 לחם חרף אבי בית-גדר: והיו בני-

דברי הימים

ומצרים ילד את הדויים ואת ענבים ואת חלה
 להבים ואת נפתחים ואת פתרים ואת כסל
 כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפת
 כפתרים :
 וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת : ואת הוי
 היבסי ואת דאמלי ואת הגרנשי : ואת החמי
 ואת הערקי ואת הסני : ואת הארודי ואת ה
 הצמרי ואת החמתי : בני שם עלם ואשור ו
 וארפכשד חלד וארם וערץ וחול ותור ומש
 ומשך :
 ילד את שלח ושלח ילד את עבר וילעבר ילד
 שני בנים שם האחד פלג כי כימו נפלגה ה
 הארץ ושם אחיו יקטן : וקטן ילד את אלמו
 אלמודד ואת שלף ואת חצרוט ואת ירח : ו
 ואת הדורם ואת אחיל ואת דקלה : ואת עיב
 עיבל ואת אבימאל ואת שבא : ואת אופיר ו
 ואת חזילה ואת יובב כל אלה בני יקטן : שם
 ארפכשד שלח : עבר פלג רעו : שרה נחור
 תרח : אברם הוא אברהם : בני אברהם יצחק
 וישמעאל : אלה תולדתם בכור וישמעאל נב
 נביות וקדר ואורבאל ומכשם ומשמע ודומה
 משא חדר ותומא : ישור נפיש וקדמה אלה
 הם בני וישמעאל : ובני קטורה פלגש אברהם
 ילדה את זמרון וקטן ומדן ומדן וישבק ושו
 ושוח ובני יקטן שבא ורדן : ובני מדן עיפה
 ועפר ותגור ואבידע ואלדעה כל אלה בני ק
 קטורה : וילד אברהם את יצחק בני יצחק
 עשיו וישראל : בני עשיו אלפיז רעואל ויעוש
 ויעלם וקרח : בני אלפיז תימן ואומר יצפי וגע
 תעלם קנז ותבנע ועמלקו בני רעואל נחת ור

ורח שפה ומוה : ובני שער לושן ושבל וצ
 וצבעון וענה ודישן ואצר ודישן : ובני לושן
 חורי והומם ואחות לושן תבנע : בני שבל ע
 עלן ומנחת ועיבל שפי ואונם : ובני צבעון אי
 איה וענה : בני ענה הישון ובני דישן חסרון
 ואשפן ויתרון וכרן : ובני אצר פלון חעון יעקו
 בני דישן ערץ וארן :
 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ
 אדום לפני מלך מלך לבני ישראל בלע בנד
 בעוד ושם עירו הנהכה : ומת בלע ומלך ת
 תחמו יובב כדורח מבצרה : ומת יובב ומל
 ומלך תחמו חסם מארץ התמני ומת חסם
 ומלך תחמו הרד בן ברד המכה את מדן ב
 בשדה מואב ושם עירו עות : ומת הרד ומ
 ומלך תחמו שמלה ממשרקה : ומת שמלה
 ומלך תחמו שאול מרחכות הנחר : ומת ש
 שאול ומלך תחמו בעל חנן בן עכבור ומת
 בעל חנן ומלך תחמו הרד ושם עירו פעי ו
 ושם אשתו מהשבאל בת מסרד בת מי זבוב
 ומת הרד ויהיו אלפי אדום אלוף תבנע אל
 אלוף עליה אלוף יתתי אלוף אהליבמה אלוף
 אלה אלוף פינזו אלוף קנז אלוף תימן אלוף
 מכצר : אלוף מגדיאל אלוף ערים אלה אלו
 אלפי אדום :
 אלה בני ישראל
 ראובן שמעון לוי יהודה יששכר חבלון : דן
 יוסף ובנימן נפתלי גד ואשר : בני יהודה ער
 ואונן ושלה שלוש נולד לו מפת שוע הכנע
 הכנענית ויהי ער בכור יהודה רע בעני יהוד
 ומיתו : ותמר בלתי ילדה לו את פרץ ואת ז
 זרח כל בני יהודה חמשה : בני פרץ חצרון

דברי הימים

ורחמול : ובני זרח זמרי ואיתן וחימן וכלכל ור
 ורדע כלם חמשה : ובני פרמי עכר עוכר יש
 ישראל אשר מעל בחרם : ובני איתן עזריה :
 ובני חצרון אשר נולד לו את רחמאל ואת ר
 רם ואת כלובי : ורם הוליד את עמינדב ועמי
 ועמינדב הוליד את נחשון נשיא בני יהודה :
 ונחשון הוליד את שלמא ושלמא הוליד את
 בעז : ובעז הוליד את עבד ועבד הוליד את י
 ישי : ואיש הוליד את בכורו את אליאב וא
 ואכנרד השני ושמעא השלישי : נתנאל הר
 הרביעי רדי החמישי : אצם הששי רדי ה
 השביעי : ואחיותיהם צרויה ואביגיל ובני צ
 צרויה אבשי ויואב ועשהאל שלשה ואביגיל
 ילדה את עמישא ואבי עמישא יתר הישמע
 הישמעאל ויכולב בן חצרון הוליד את עוזבה
 אשה ואת זרעיה ואלה בניה ישר ושובב וא
 וארדן : ותמת עוזבה ויקח לו כלב את אפרת
 ותלד לו את חורו : וחור הוליד את אחרי וארי
 הוליד את בצלאל : ואחר בא חצרון אל בית
 מכור אבי גלעד והוא לקחה והוא בן ששים
 שנה ותלד לו את שטוב : ושטוב הוליד את זיא
 זאיר ויהיו עשרים ושלוש ערים בארץ הגל
 גלעד : ויקח גשור וארם את חותן יאיר מא
 מאתם את קנת ואת בנתיה ששים עיר פלא
 אלה בני מכיר אבי גלעד : ואחר מות חצרון
 בכלב אפרתא ואשת חצרון אביה ותלד לו
 את אשור אבי תקע ויהיו בני רחמאל בכור
 חצרון הבכור רם ובנה ואון ואצם אחיה :
 ותהי אשה אחרת לרחמאל ושמה עמרה ה
 היא אם אונם : ויהיו בני רם בכור רחמאל

מען ומין ועקר ויהיו בני אונם שמי ורדע ובני
 שמי נדב ואבישור : ושם אשת אבישור אב
 אביחיל ותלד לו את אחבן ואת מוליד : ובני
 נדב סלד ואפים ומת סלד לא בנים : ובני א
 אפים ישעי ובני ישעי ששן ובני ששן אחלי :
 ובני ידע אחי שמי יתר ונתן ומת יתר לא ב
 בנים : ובני ינתן פלח חזא אלה היו בני ירח
 ירחמאל : ולא היה לששן בנים כי אם בנות
 ולששן עבד מצרי ושמו ירחע ויהן ששן את
 בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו את עתי : ו
 ועתי הוליד את נתן ונתן הוליד את זבד : וזבד
 הוליד את אפולל ואפולל הוליד את עובד : וע
 ועובד הוליד את זהוה והוא הוליד את עזריה :
 ועזריה הוליד את חלץ וחלץ הוליד את אלעש
 אלעשה : ואלעשה הוליד את ססמי וססמי ה
 הוליד את שלום : ושלום הוליד את יקמה וי
 ויקמה הוליד את אלישמע : ובני כלב אחי יר
 ירחמאל מי ששע בכרו הוא אבי זוף ובני מרשה
 אבי חברון : ובני חברון קרח ותפח ורקם וש
 ושמע : ושמע הוליד את רחם אבי ירקעם ור
 ורקם הוליד את שמי : ובן שמי מען ומען
 אבי בית צור : ועיפה פילגש כלב ילדה את ח
 חרן ואת מוצא ואת גזו וחרן הוליד את גזו : וב
 ובני יהדי רגם ויהם וגשן ופלש ועיפה ושע
 ושעף : פלגש כלב מעכה ילד שבר ואת חר
 תרצה : ותלד שעף אבי מדמכה אדשוא
 אבי מכננה ואבי גבעא ובת כלב עכסה :
 אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרתא שוב
 שובל אבי קרית יערים : שלמא אבי ביתל
 לחם חרף אבי בית גדר : ויהיו בני

דברי הימים

ושלם וחנוניה ושלמית אחתם ויחשבה ואהל
 וברכה וחסדיה יושב חסד חמש ויבן חנוניה
 פלטיה ושעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה
 בני שכניה ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה
 חטוש ונאל ובריה ונעריה ושפט ששה וכן
 נעריה אלועני וחוקיה ועוריקם שלשה ובני
 אלועני הדודו ואלשיב ופליה ועקוב ויוח
 ויוחנן ורליה וענני שבעה בני יהודה פרץ
 חצרון וכרמי וחרר ושובל וראיה בן שובל
 הליד את יחזקאל וחת הוליד את אחומי ואתלה
 להר אלה משפחות הצרעתי ואלה אביע
 אבי עיטם יזרעאל ושמו ודבש ושם אחתם
 הצלפוני ופנאל אבי גדור ועזר אבי חישיה
 אלה בני חור בכור אפרתה אבי בית לחם ו
 ולא שחור אבי תקוע היו שתי נשים חלאת ונ
 ונערה והלד לו נערה את אחים ואת חפרו
 ואת חמני ואת האחשתרי אלה בני נערה ו
 ובני חלאת צרת וצחר ואתנן וקוף הוליד את
 ענוכ ואת הצבכה ומשפחת אחרהל בן דור
 הרם ויהי יעבץ נכבד מאחיו ואמו קראה ש
 שמו יעבץ לאמר כי ילדתי בעצב ויקרא יע
 יעבץ לאלי ישראל לאמר אם פלך תבר
 תברכני והרבית את גבלי והיתה ידך עמי וע
 ועשית מרעה לבלתי עזבי ויבא אלהים את
 אשר שאל וכלוב אחי שוחה הוליד את מח
 מחור הוא אבי אשתון ואשתון הוליד את כ
 בית רפא ואת פסח ואת תחנה אבי עיר נחש
 אלה אנשי רכה ובני קנז עתניאל ושריה וב
 ובני עתניאל חתני ומענותי הוליד את עפרה

לשובל אבי קרית יערים הראה חצי יהמנח
 המנחית ומשפחות קרית יערים היתרו והפ
 והפתי והשמי והמשרעי מאלה יצאו הצר
 הצרעתי והאשתאלי בני שלמא בית לחם ו
 ונטופתי עטרות בית יאב וחצי המנחתי הצ
 הצרעי ומשפחות סופרים ושבו יעבץ תר
 תרעתי שמעתיים שוכתיים המה וקנינים הב
 הבאים מחמת אבי בית דכב
 ואלה היו בני הויר אשר נולד לו בחברון
 הבכור אמנן לארבעים היוצאליה שני דני
 דניאל לאבנאל חפרמלית השלישי אבשל
 אבשלום בן מעכה בתתלמי מלך גשור ודר
 הרביעי ארניה בן חגית החמישי שפטיה ל
 לאביטל הששי יתרעם לעגלה אשתו ששה
 נולד לו בחברון וימלך שם שבע שנים ושש
 וששה חדשים ושלושים ושלוש שנה מלך ב
 בירושלם ואלה נולדו
 לו בירושלם שמעא ושוכב ונתן ושלמה אר
 ארבעה לבת שוע בת עמיאל ויבחר ואליש
 ואלישמע ואליפלט ונגה ונפג ויפיע ואל
 ואלישמע ואלידע ואליפלט תשעה כל בני
 דוד מלבד בני פלגשים ותמר אחתם ובן
 שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט
 בנו יורם בנו אחזיהו בנו יואש בנו יאם ציהו
 בנו עזריהו בנו יותם בנו אחז בנו חזקיהו בנו
 מנשה בנו אמון בנו יאשיהו בנו ובני יא
 יאשיהו הבכור ויחנן השני יהויקים השלישי
 צדקיהו הרביעי שלם ובני יהויקים יכניה בנו
 צדקיהו בנו ובני יכניה אסיר שאלתיאל בנו
 ומלכירם ופריה ושנאצר יקמיה הושמע ונ

דברי הימים

ושריה הוליד את יואב אבי גיא חרשים פי ח
 חרשים היו ובני פלג בן יפנה עירו אלה ונ
 ונעם ובני אלה וקנז ובני יהלאל זוף ח'פה
 תריא ואשראלי ובן עזרה יתר ומרד ועפר
 חלון ותחר אתמרים ואת שמי ואת ישבח א
 אבי אשתמע ואשתו היהודה ילדה את ירד
 אכירגורל ואת חכר אבי שוכו ואת יקותיאל
 אכירגורל ואלה בני בתיה בתפרעה אשר לק
 לקח מרד ובני אשת הודיה אחות נחם אבי
 קעילה הנרמי ואשתמע המעכתי ובני שימון
 אמנון ודנה בן חנן ותולן ובני ישעי וחת ובן
 וחת בני שלה בן יהודה ער אבי לכה ולע
 ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית עבדת הב
 הבץ לבית אשביע ויזקים ואנשי כזבא הוא
 ויאש ושחף אשר בעלו למואב וישיב לחם ו
 והדברים עתיקים המה היוצאים חשבי נט
 נטעים וגדרה עס המלך במלאכה ישבו ש
 שם בני שמעון נמואל ומין ריב ורח שאהו
 שלם בנו מבשם בנו משמע בנו ובני משמע
 חמיאל בנו זפור בנו שמעי בנו וילשמעי בנים
 ששה עשר ובנות שש ולאחיו אין בניו רבים
 וכל משפחתם לא הרבו עד בני יהודה ויש
 וישבו בכאר שבע ומולדה וחצר שועל וב
 ובבלהה ובעצם ובתולד ויבבתואל ובחרמה
 ובצקלג ובבית מרכבות ובחצר סוטים ובבית
 בראי ובשערים אלה עריהם עד מלך דוד
 וחצריהם עיטם ועזן רמון ותכן ועשו ערים
 חמש וכל חצריהם אשר סביבות הערים ה
 האלה עד בעל ואת משבתם והתיחשם להם
 ומשובב ומלך ורשה בן אביה ויחזקאל ויהוא

בן יושביה בן שדיה בן עשיאל ואליועני ויע
 ועלכבה וישחיה ועשיה ועדיאל וישמאל
 ובניה חזא בן שפעי בן אלון בן דיה בן ש
 שמר בן שמעיה אלה
 הבאים בשמות נשאים במשפחתם ובית אב
 אבותם פרצו לרוב וילכו למבוא גדר עד
 למזרח הגיא לבקש מרעה לצאנם וימצאו
 מרעה שמן וטוב והארץ רחבת ידים ושקטת
 ושלחה פי מן דם הישבים שם לפנים
 ויבאו אלה הפתכים
 בשמות בימי יחזקיהו מלך יהודה וכו את א
 אהלהם ואת המענים אשר נמצאו שמה וי
 ויחרימם עד היום הזה וישבו תחתיהם כימר
 מרעה לצאנם שם ומהם מן בני שמעון ול
 הלכו לדר שעידי אנשים חמש מאות ופלטיה
 ונעריה ורפיה ועזיאל בני ישעי בראשם וי
 ויפו את שארית הפלטה לעמלק וישבו שם ע
 עד היום הזה ובני
 ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו ל
 יצועי אביו נתנה בכורתו לבני יוסף בן יוסר
 ישראל ולא להתיחש לכבורה פי יהודה גבר
 באחיו ולנגיד ממנו והבכרה ליוסף בני
 ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכו
 וכרמי בני יואל שמעיה בנו גוג בנו שמעי
 בנו מיכה בנו ראיה בנו בעל בני בארה בנו
 אשר הגלה תלגת פלנאכר מלך אשר הוא נ
 נשיא לראובני ואחיו למשפחתו בהתיחש
 לתולדתם הראשיעאל חכריהו ובלע בוע
 עזו בן שמע בן יואל הוא יושב בער עד ועד נ
 נכו ובעל מעון המזרח יושב עד לבוא מדב

דברי הימים

והודויה ויחדיאל אנשים גברי חיל אנשי ש
 שמות ראשים לבית אבתם : ומעלה כאלדי
 אבתיהם וזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר
 השמיד אלהים מפניהם : ויעד אלהי ישראל
 את דוד ופלו מלך אשר ואת דוד ואת פלו
 פלגסר מלך אשר ואלהם לדאובני דוד ודח
 ולחצי שבט מנשה וזבואם לדח ודח ודח
 ודרא ודח ודח עד היום הזה : בני לה גרשון
 קהת וזבוא : ובני קהת עמרם וזבוא וזבוא
 ועזיאל : ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני
 אהרן נדב ואביהו אלעזר ואיתמר : אלעזר
 הליד את פנחס פנחס הליד את אבשעו וא
 ואבשעו הליד את בני ובני הליד את בני
 ועזיאל את זבוא ורחיה הליד את זבוא
 מריות : מריות הליד את אמריה ואמריה ה
 הליד את אחישוב ואחישוב הליד את צדוק
 וצדוק הליד את אחימעץ : ואחימעץ הליד
 את עזריה ועזריה הליד את יוחנן : ויוחנן הו
 הליד את עזריה הוא אשר כהן בבית אשר
 בנה שלמה בירושלם : וזלד עזריה את אמר
 אמריה ואמריה הליד את אחישוב : ואחיש
 ואחישוב הליד את צדוק וצדוק הליד את
 שלום : ושלום הליד את חלקיה וחלקיה הו
 הליד את עזריה : ועזריה הליד את שריה ו
 ושריה הליד את יהוצבדק : ויהוצבדק הליד ב
 בהגלות יהוד את יהודה וירושלם ביד נבכר
 נצר :
 גרשם קהת ומררי : ואלה שמות בני גרשם
 לבני ושמע : ובני קהת עמרם וזבוא וזבוא
 ועזיאל : ובני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות

מדברה למן דגהר פרת כי מקניהם רבו בא
 בארץ גלעד :
 וכימי שאול
 עשו מלחמה עם ההגראים ופלו בידם ויש
 וישבו באהליהם על כל פני מורח לגלעד : ו
 ובני גר לגרם ישבו בארץ הנשן עד טלחהו
 ואל הראש ושפם המנשה ועני ושפט כב
 כבשן ואחיהם לבית אבתיהם מיכאל ומשלם
 וישבע ויודי ועקב חיע ועבד שבעה : ואלה כ
 בני אביחיל בן חוריי בן ירוח בן גלעד בנם
 מיכאל בן ישיש בן יחירו בן ביה : אחי בן ע
 עבדיאל בן גנני ראש לבית אבתם וישבו ב
 בגלעד בבשן ובבנתיה ובכל מגרשי שרון ע
 על תוצאתם : כלם התיחשו בימי יותם מלך
 יהודה וכימי ירבעם מלך ישראל ובני ראובן
 וגדי וחצי שבט מנשה מן בני חיל אנשים נש
 נשאי מגן וחרב חרבי קשת ולמחרי מלחמה
 ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים
 יצאי צבא : ויעשו מלחמה עם ההגראים ו
 ויטור ונפיש ונדב ויעזרו עליהם ונתנו כי
 בידם ההגראים וכל שעמהם כי לארלים ז
 זעקו במלחמה ונעזרו להם פיבטחו בו : ויש
 וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן
 מאתים וחמשים אלף וחמרים אלפים ונפש
 אדם מאה אלף : ביד חללים רבים נפלו פים
 מהארלים המלחמה וישבו תחתיהם עדה
 הגדה :
 חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל
 חרמון ושגיר ודח חרמון המה רבו :
 ואלה ראשי בית
 אבתם ועפר וישעי ואלה וזבוא וזבוא וזבוא

דברי הימים

הלה לאבתיהם גרשום לבני בנן יחת בנן ז
 זמה בנן : וזאח בנן עדו בנן זרח בנן יאתרי ב
 בנן : ובני קהת עמרם בנן קרח בנן אסר בנן
 אלקנה בנן ואביסף בנן ואסר בנן ויחת בנן
 אדריאל בנן עזיה בנן ושאל בנן ובני אלקנה
 עמשי ואחיהם אלקנה בנן אלקנה צופי בנן
 ונחת בנן אליאב בנן יוחם בנן אלקנה בנן
 ובני שמואל הכבוד ושני ואביה : בני מררי
 מחלי לבני בנן שמעי בנן עזה בנן : שמעא
 בנן חגיה בנן עשיה בנן : ואלה אשר העמיד
 דוד על ידי שיר בית יהוד ממנחם הארון : וי
 ויהיו משרתים לפני משכן אהל מועד בשיר
 עד בנות שלמה את בית יהוד בירושלם ויע
 ויעמדו כמשפטים על עבדתם : ואלה העם
 העמדים ובניהם מפני הקהתי הימן המשוחר
 בן יואל בן שמואל : בן אלקנה בן זרחם בן
 אליאל בן דודו בן צוף בן אלקנה בן מוחת בן
 עמשי : בן אלקנה בן יואל בן עזריה בן צפנ
 צפניה : בן דוד בן אסר בן אביסף בן קרחו
 בן יצהר בן קהת בן דוד בן ישראל :
 ואחיו אסף העמד
 על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמעא : בן מיכ
 מיכאל בן בעשיה בן מלכיהו בן אתני בן זרח
 בן עזריה : בן איתן בן זמה בן שמעי בן יחת
 בן גרשם בן לוי : ובני מררי אחיהם על הש
 השמאל איתן בן קיש בן עבדי בן מלודי בן
 חשביה בן אמציה בן חלקיה : בן אמצי בן
 בני בן שמר : בן מחלי בן מושי בן מררי בן
 לוי :
 ואחיהם
 הלויים נתנים לכל עבדת משכן בית האל

הארלים : ואהרן ובניו מקטירים על מזבחה
 העולה ועל מזבחה הקטרת לכל מלאכת קדש
 הקדשים ולכפר על ישראל בכל אשר צוה
 משה עבד הארלים :
 ואלה בני אהרן אלעזר בנן פנחס בנן
 אבישוע בנן : מקי בנן עזי בנן זרחיה בנן : מ
 מריות בנן אמריה בנן אחישוב בנן צדוק בנן
 אחימעץ בנן : ואלה
 מושבותם לשיתם מנבואם לבני אהרן למש
 למשפחת הקדתי כי להם היה הגורל : ויתנו
 להם את חכרון בארץ יהודה ואת מגרשיה
 סביבתיה : ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו
 לכלב בן יפנה : ולבני אהרן נתנו את ערי המ
 המקלט את חכרון ואת לבנה ואת מגרשיה ו
 ואת יתר ואת אשתמלע ואת מגרשיה : ואת ח
 חילן ואת מגרשיה את דביר ואת מגרשיה :
 ואת עשן ואת מגרשיה ואת בית שמש ואת
 מגרשיה : וממטה בנימן את
 גבע ואת מגרשיה ואת עלמת ואת מגרשיה
 ואת ענתות ואת מגרשיה כל עריהם שלש
 עשרה עיר במשפחותיהם : ולבני קהת הגות
 הגותרים כמשפחת המטה למחצית מטה ח
 חצי מנשה בגורל ערים עשר : ולבני גרשום
 למשפחותם כמשפחה יששכר וממטה אשר ו
 וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים ש
 שלש עשרה :
 לבני מררי
 למשפחותם כמשפחה ראובן וממטה גר וממט
 וממטה זבולן בגורל ערים שתים עשרה : וי
 ויתנו בני ישראל ללויים את הערים ואת מגר
 מגרשיהם : ויתנו בגורל כמשפחה בני יהודה ו

דברי הימים

וממטה בני שמעון וממטה בני בנימין אתהע
 הערים האלה אשר יקראו אתהם בשמות יו
 וממשפחות בני קהת ויהי ערי גבלם ממטה
 אפרים ויהנו להם את ערי המקלט את שכם
 ואת מגרשיה בדר אפרים ואת גזר ואת מגר
 מגרשיה ואת יקמעם ואת מגרשיה ואת בית
 חודן ואת מגרשיה ואת אילון ואת מגרשיה
 ואת גת רמון ואת מגרשיה וממחצית מטה
 מנשה את ענר ואת מגרשיה ואת בלעם וא
 ואת מגרשיה למשפחת לבני קהת הגותרים
 לבני גרשום ממשפחת חצי מטה מנשה את
 גולן בבשן ואת מגרשיה ואת עשתרות ואת
 מגרשיה וממטה יששכר את קדש ואת מג
 מגרשיה את דברת ואת מגרשיה ואת ראמול
 ואת מגרשיה ואת ענם ואת מגרשיה וממטה
 אשר את משל ואת מגרשיה ואת עבדון וא
 ואת מגרשיה ואת חוקן ואת מגרשיה ואת
 רחב ואת מגרשיה וממטה נפתלי את קדש
 בגליל ואת מגרשיה ואת חמון ואת מגרשיה
 ואת קריתים ואת מגרשיה לבני מרד הגות
 הגותרים ממטה זבולן את דמונו ואת מגרש
 מגרשיה את תבור ואת מגרשיה ומעבר לי
 ליהוה ירחו למזרח הירדן ממטה ראובן את
 בצר במדבר ואת מגרשיה ואת יהודה ואת מ
 מגרשיה ואת קרמול ואת מגרשיה ואת מ
 מיעת ואת מגרשיה וממטה גר את דאמות
 בגלעד ואת מגרשיה ואת מחנים ואת מגרש
 מגרשיה ואת חשבון ואת מגרשיה ואת יעקב
 ואת מגרשיה
 ולבני יששכר תולע ופואה ושיב

דברי הימים

בני גלעד בן מכיר בן מנשה ואחיו המלכת
 ילדה את איש הוד ואת אביעזר ואת מחלה
 ויהיו בני שמידע אחין ושכם ולקחי ואניעם
 ובני אפרים
 שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעדה בנו ותח
 ותחת בנוי חבר בנו ושותלח בנו ועוד ואלעד
 ודרגם אנשנת ונולדים בארץ בני ירדו לק
 לקחת את מקניהם ויתאבל אפרים אביהם
 ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו ויבא אליאש
 אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את שמו בריעה
 ברעה היתה בביתו ובתו שארה ותכן את כ
 בית הרוח התחתון ואת העליון ואת און שאר
 שארה ורפח בנו ורשף ותלח בנו ותחן בנו
 לעזר בנו עמיחוד בנו אלישמע בנו נח בנו
 ידושע בנו ואחיהם ומשבתם ביתאל ובנת
 ובנתיה ולמרח נערן ולמערב גור ובנתיה וש
 ושכם ובנתיה עד עזה ובנתיה ועל ידי בני
 מגשה בית שאן ובנתיה מערך ובנתיה מגדו
 ובנתיה רוד ובנתיה באלה ישבו בני יוסף ב
 בני ישראל
 אשר ימנה ישוה וישו ובריעה ושרח אחת
 אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל הוא אבי
 כריות וחבר הוליד את פלש ואת שומר וא
 ואת חיותם ואת שועא אחותם ובני פלש פסך
 וכמהל ועשות אלה בני פלש ובני שמר א
 אחי ורהגה יחמה וארם ובן הים אחיו צופח
 ומנע ושלש ועמל בני צופח סוח ודרנפר
 ושועל ובני וימרה ובצר והוד ושמא ושלשא
 וחתן ובארא ובני יתר יפנה ופספא וארא ו
 ובני עלא ארח ותיאל ורצוא כל אלה בני
 אשר ראשי בית האבות כרורים גבורי הלים

ראשי הנשיאים והתיחשם בצבא במלחמה
 מספרם אנשים עשרים וששה אלף ובנימין
 הוליד את בלע בכרו אשבל השני ואחרת ה
 השלישי נוחה הרביעי ורפא החמישי ויהיו
 בנים לבלע אדר תרא ואביהוד ואבישוע ו
 נעמן ואחיה ונרא ושפון וזורם
 ואלה בני אהוד אלה
 הם ראשי אבות לישבי גבע ויהיה אל מנחתו
 ונעמן ואחיה ונרא הוא הגלם הוליד את עזה
 ואת אחיחוד ושחרים הוליד בשרה מאב מ
 מן שלחו אתם חרשים ואת בערה נשיו ויהיו
 מן חדש אשתו את יובב ואת צביא ואת מי
 מישא ואת מלכם ואת יעזר ואת שביא ואת
 מרמה אלה בני ראשי אבות ומחשים הול
 הוליד את אביטיוב ואת אלפעל ובני אלפעל
 עבר ומשעם ושמד הוא בנה את אונן ואת ל
 לד ובנתיה ובריעה ושמע המה ראשי האב
 האבות לישבי אילון המה הכריחו את יושבי
 גת ואחיו ששק ורמות ויובדיה ועוד ועוד
 ומיכאל ושפה ויהא בני בריעה וחבריה ומ
 ומשלם וחוקי וחבר וישמרי וזליאה וחבב
 בני אלפעל ויקים חכרי וחכרי ואלעני וצלתי
 ואליאל ועדיה ובראיה ושמת בני שמעי
 וישפן ועבר ואליאל ועבדון חכרי ודגן וחג
 וחנניה ועלם וענתניה ויפריה ופניאל בני
 ששק ושמשרי ושריה וענתיה ויערשיה
 ואליה חכרי בני ירום אלה ראשי אבות לת
 לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם ובגב
 ובכעון ישבו אבי גבעון ושם אשתו מעכה
 ובנו הכבוד עבדון ועזר וקיש ובעל ונרב ו
 וגרור ואחיו חבר ומקלות הוליד את שמאה

ואף הנה נגד אחיהם ישבו בירושלם עם א
 אחיהם ונגד הוליד את קיש וקיש הוליד את
 שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכיש
 שוע ואת אבינדב ואת אשבעל וכן יהונתן מ
 מריכ בעל ומריכ בעל הוליד את מיכה ובני
 מיכה פיתון ומלך ותארע ואחז ואחז הוליד
 את יהועזר והועזר הוליד את עלמל ואת
 עזמות ואת זמרי חמרי הוליד את מוצא ומו
 ומוצא הוליד את בנעא רפה בנו אלעשה כ
 בנו אצל בנו ואלעזר ששה בנים ואלה שמו
 שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה וע
 ועבריה וחנן כל אלה בני אצל ובני עשק א
 אחיו אולם בכרו יעוש השני ואלפרט השל
 השלישי והיו בני אולם אנשים גבורי חיל
 דרכי קשת ומרבים בנים ובני בנים מאה וח
 חמשים כל אלה מבני בנימן

וכל ישראל התחשו והגם
 פתובים על ספר מלכי ישראל והודה הגליל
 לכבל בפעלים והישיבים הראשנים אשר כ
 באחותם בעריהם ישראל הפנהים הלחים וה
 והגתונים ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומ
 ומן בני בנימן ומן בני אפרים ומנשה ועתי
 בן עמיהוד בן עמר בן אמרי בן בני מן בני
 פרץ בן יהודה ומן השלני עשיה הכבוד וב
 ובניו ומן בני רח ויעאל ואחיהם שש מאות
 ותשעים ומן בני בנימן סלוא בן משלם בן
 הודיה בן הפנאה ויבנה בן רוחם ואלה בן
 עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה בן דעואל בן
 יבניה ואחיהם לתולדתם תשע מאות וחמ
 וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשי אבות
 לבית אבתיהם ומן הפנהים ירעה ויהוריק

ויכין ועוריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק
 בן מריות בן אחיטוב נגיד בית האלדים וע
 ועדיה בן ירום בן פשוהר בן מלכיה ומעשי
 בן עדיאל בן יחזרה בן משלם בן משלמית
 בן אמר ואחיהם ראשים לבית אבתם אלף
 ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבוד
 עבודת בית האלדים ומן הלויים שמעיה בן
 חשוב בן עזריקם בן חשביה מן בני מררי ו
 ובקבקר חרש גלל ומתניה בן מיכא בן זכרי
 בן אקף ויעבריה בן שמעיה בן גלל בן דותנו
 וברכיה בן אסא בן אלקנה הישב בחצריני
 נשופתי והשערים שלום ועקוב וטרמן וא
 ואחיהם ואחיהם שלום הראש ועד הנה כ
 בשער המלך מרחה המה השערים למתנות
 בני לוי ושלום בן קודא בן אביסף בן קרח
 ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העב
 העבודה שמרי הספים לאהל ואבתיהם על מ
 מחנה יהוד שמרי המבוא ופינחס בן אלעזר
 נגיד היה עליהם לפנים יהוד עמו זכריה בן
 משלמיה שער פתח לאהל מועד פלם הב
 הפרחים לשערים בפפים מאתם ושנים עש
 עשר המה בחציהם התחשם המה יסר ודי
 הויד ושמואל הראה באמותם וידם ובניהם
 על השערים לבית יהוד לבית האהל למשמ
 למשמרות לארבע רוחות יהו השערים מן
 מזרח ימה צפונה ונגבה ואחיהם בחציהם
 לבוא לשבעת הימים מעת אלעת עם אלה
 כי באמונה המה ארבעת גבורי השערים ה
 הם הלויים והיו על הלשכות ועל האוצרות
 בית האלדים וסביבת בית האלדים לינו כי
 עליהם משמרת והם על המפתח ולבקר לב

לבקר ומזם על פל העבודה כי במספר יב
 יביאום ובמספר יציאום ומזם ממנים עליה
 הפלים ועל פל כלי הקדש ועל הסלת והיו ו
 והשמן והלבונה והבשמים ומן בני הכהנים
 רקחי המרקחת לבשמים ומתניה מן הלויים
 הוא הכבוד לשלם הקרחי באמונה על מעש
 מעשה החביתים

ומן בני הקרחי בן אחיהם על לחם המערכת
 להכין שבת שבת ואלה המשרדים ראשי
 אבות ללויים בלשכות פטירים כיוזם וליה
 עליהם במלאכה אלה
 ראשי האבות ללויים לתולדתם ראשים אלה
 ישבו בירושלם ובגבעון ישבו אביגבעון יע
 יעואל ושם אשתו מעכה ובנו הכבוד עבדון
 ועזר וקיש ובעל ונר ונדב ונדר ואחיהם וזכריה
 ובקלות ומקלות הוליד את שמאם ואף הם
 נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם ונר
 הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול
 הוליד את יהונתן ואת מלכישוע ואת אבינ
 אבינדב ואת אשבעל וכן יהונתן מריכ בעל
 ומריכ בעל הוליד את מיכה ובני מיכה פיתון
 ומלך ותארע ואחז הוליד את יערה ויערה
 הוליד את עלמל ואת עזמות ואת זמרי חמרי
 הוליד את מוצא ומוצא הוליד את בנעא ור
 ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו ואלעזר ש
 ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו ויש
 וישמעאל ושעריה ועבריה וחנן אלה בני א
 אצל ופלתים

גלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני פל
 פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע וירבקו פל
 פלשתים אחרי שאול ואחרי בניו ויכו פלש

פלשתים אתיונתן ואת אבינדב ואת מלכ
 מלכישוע בני שאול ותכבדו המלחמה על
 שאול וימצאהו המרים בקשת וחל בן היוור
 היורים ויאמר שאול אל נשא כליו שלף ה
 חרבך וירקני בה פן יבאו הערלים האלה וה
 והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד
 הקח שאול את החרב ופל עליה וירא נשא
 כליו כימת שאול ופל גם הוא על החרב וי
 וימתו וימת שאול ושלשת בניו וכל ביתו יחדו
 מתו ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי
 נסו וכי מתו שאול ובניו ויעזבו עריהם וינסו
 ויבאו פלשתים וישבו בהם ויהי ממחרת וי
 ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו
 את שאול ואת בניו נפלים בהר גלבע ויפש
 ויפשטו וישאו את ראשו ואת כליו וישלחו
 בארץ פלשתים סביב לכשר את עצביהם ו
 ואת העם וישימו את כליו בית אלדים ואת
 גלגלתו תקעו בית הגון וישמעו כל יבש גלעד
 את כל אשר עשו פלשתים לשאול ויקומו
 כל איש חיל וישאו את גופת שאול ואת גופות
 בניו ויביאם יבשה ויקברו את עצמותיהם ת
 תחת האלה ביבש ויצומו שבעת ימים וימת
 שאול במעלו אשר מעל ביהוד על דבר יה
 יהוד אשר לא שמר וגם לשאול באוב לדר
 לדרוש ולא דרש ביהוד ומיתו ויסב את
 המלכה לדויד בן ישי

ויקבעו כל ישראל אל דויד
 חברונה לאמר הנה עצמך וכשרך אנחנו ג
 גם תמול גם שלשם גם כהיות שאול מלך א
 אתה המוציא והמביא את ישראל ויאמר יה
 יהוד אל דויד דך אתה תרעה את עמי את יש

דברי הימים

ישראל ואתה תהיה נגיד עלי עמי ישראל : ויבאו כל יקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דוד ברית בחברון לפני יהוד וימשחו את דוד למלך על ישראל כדבר יהוד ביד שמואל : ולך דוד וכל ישראל ירו ירושלם היא יבוס ושם היבוס ישיב הארץ : ויאמרו יבוס לדוד לא תבא הנה וילכד דוד את מצרת ציון היא עיר דוד : ויאמר דוד כל מכה יבוס בראשונה יהיה לראש וילשך ועל בראשנה יואב בן צרויה יהיה לראש : וישיב דוד במצוד על פן קראולו עיר דוד : ויבן העיר מסביב מן המולא ועד הסב הסביב ויואב יהיה את שאר העיר : וילך דוד הלך וגדול ויהוד צבאות עמו : ואלה ראשי הגבורים אשר לדוד המתחזקים עמו במלכותו עם פלישת ישראל להמליכו כדבר יהוד על ישראל : ואלה מספר הגבורים אשר לדוד ישבעם בן חכמוני ראש השלושים הוא עזר את חניתו על שלש מאות חלל בפעם אחת : ואחריו אלעזר בן דוד האחותי הוא בשלשה הגברים : הוא היה עם דוד בפס דמים והפלשתים גאספר שם למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה עד שעורים והעם נסו מפני פלשתים : ויתיצבו בתוך החלקה ויצלוה ויפו את פלשתים ויוש וישע יהוד תשועה גדולה : וירדו שלושה מן השלושים ראש על הצל אל דוד אלמ מערת עדלם ומחנה פלשתים חנה בעמק רפ רפאים וידוד אז במצודה ונציב פלשתים אז בבית לחם : ויגאו דוד ויאמר מי ישקני מים

דברי הימים

מבור בית לחם אשר בשער ויבקעו השלושה במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר בשער וישאבו ויבאו אל דוד ולא אבה דוד לשתותם וינסך אתם לדוד ויאמר חלילה לי מאלי מעשות זאת הדם האנשים האלה אשתה בנפשותם כי בנפשותם הביא הביאום ולא אבה לשתותם אלה עשו שלש שלשת הגבורים : ואבשי אחי יואב הוא היה ראש השלושה והוא עזר את חניתו על שלש מאות חלל ולא שם בשלושה : מן השלושה בשנים נכבד היה להם לשר ועד השלושה ל לא בא : בן יהודע בן איש חיל רכב פעלים מן קציאי הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את דאך בתוך הבור ביום השלג : והו והוא הכה את האיש המצרי אשר מדה חמ חמש באמה וביד המצרי חנית כמנור ארנים וירד אליו בשבט וגזל את החנית מיד המצרי ויהרגו בדניתו אלה עשה בנידו בן יהודע ולו שם בשלושה הגברים : מן השל השלושים הנו נכבד הוא ואל השלושה לא בא וישמהו דוד על משמעתו : וגבורי החילים עשה אל אחי יואב אלחנן בן דודו מבית לחם : שמות הם ההרודי חלץ הפלוגי : עירא בן עקש התקועי אביעזר הענתתי : סבלי החשתי עילי האחו האחותי : מהרל הנטופתי חלד בן בענה הנט הנטופתי : איתי בן דיבי מגבעת בני בנימן בן בניה הפרעתוני : חורל מנהלי געש אביאל ה הערבותי עומות הבחורמי אליחבא השעלבני

בני השם הגגני יונתן בן שגה ההררי ואחיאם בן שכר ההררי אלפל בן אורי חפר הפכרתי אחיה הפלגי : חצרו הפרמלי נערי בן אובי : יואל אחי נתן מכתר בן דגרי : צלק העמוני נחרי הפרתי נשא כלי יואב בן צרויה : עירא היתרי גרב היתרי אוריה החתי זכר בן אחלי : עדינא בן שווא הראובני ראש לדאובני ועו ועליו שלשים יחנן בן מעכה הושפט המתני : עזיא העשתרתי שמעו יעאל בן חתם הער הערערי : דייעאל בן שמרי ויחא אחי חתי התיצו : אליאל המחורס ויריבי ויטויה בני א אלנעס ויתמה המואבי : אליאל ועבד ועש ועשיאל המצביה : ואלה הבאים אל דוד לצקלג עוד עזר מפני שאול בקיש והמה בגבורים עזרי המלחמה : נשקי קשת מימינים ומשמאל ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי שאל מכנימן : הראש אחיעזר ויואש בני השמעה הגבעתי חזאל ופלט בני עומות ויזכר וברכה יהוא הענתתי : וישמעה הגבעתי ג גבור בשלושים ועל השלשים : ורמיה וחזי ויחזאל ויחנן ויחבר הגדרתי : אלעזר וירי וירימות ובעליה ושמרהו ושפטו החריפי : אלקנה ושיהו ועזראל ויעזר וישבעם הקר הקרחים : ויעאלה חברה בני ירוחם מן דג הגדוד : ומן הגלי נבדלו אל דוד למצוד מ מדבר הגבורי החיל אנשי צבא למלחמה ער ערכי צנה ורמח ופני אריה פניהם וכצבאים על הדורים למור : עזר הראש עבדיה השני

דברי הימים

ששת אלפים ושמונה מאות חלוצי צבא : מן בני שמעון גבורי חיל לצבא שכעת אלפים וימאה : מדבני הלוי ארבעת אלפים ושש מאות : והחידע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע מאות : וצדוק נער גבור חיל ויבית אביו שרים עשרים ושנים : ומן בני בנימן אחי שאול שלשת אלפים ועד הנה מרבייתם שמרים משמרת בית שאול :

ומן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבתם : ומחצו מטה מנשה שמות עשר אלף אשר נקבו בשמות לבוא להמליך את הויד : ומבני יששכר ירדעו בינה לעתים לדעת מהזיעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פי פיהם :

מזבולן וצאי צבא ערכי מלחמה בכל כלי מלחמה חמשים אלף וילעור בלא לב ולב : ומנפתלי שרים אלף ועמם כצנה חמית שליטים וששבעה אלף :

ומדהרני ערכי מלחמה עשרים ושמונה אלף ושש מאות : ומאשר וצאי צבא לערך מלחמה ארבעים אלף : ומעבר לירדן מן דראובני והגדי וחצי שבט מנשה בכל כלי צבא מלח מלחמה מאה ועשרים אלף : כל אלה אנשי מלחמה עוררי מערכה בלבב שלם באו חבר חברונה להמליך את הויד על כל ישראל וגם

ויועץ הויד עם שרי האלפים והפאות לכל נגיד : ויאמר הויד לכל קהל ישראל אם עליכם טוב ומן יהודא אלדינו נפרצה נשלחה על אחינו הנשואים בכל ארצות ישראל ועמם הפרגים חללים בערי מנרשיהם וקבצו אלינו : ונסכה את ארון אלדינו אלינו בלא דרשנהו בימי שאול : ויאמרו כל דקהל לעשות כן כדבר הויד : ויאמרו כל העם : וקהל הויד את כל ישראל מן שחוד מצרים ועד לבוא חמת לה להביא את ארון יהוד מקרית יערים : וישלח הויד וכל ישראל בעלתה אל קרית יערים אשר להודדה להעלות משם את ארון האלדים יהוד ושבע הפרבים אשר נקרא שם : וירפיו את ארון האלדים יהוד ושבע הפרובים אשר נקרא שם : וירפיו את ארון האלדים על עגלה חדשה מבית אבנ אבינרב ועא ואחיו נהגים בעגלה : ודו הויד וכל ישראל משחקים לפני האלדים בכל עז ובשירים ובכנורות ובנגלים ובתפים ובמצלותים ובחצצרות : ויבאו עד גרן כי פדן וישלח עא את הויד לאחיו את דארוך כי שמשו הבקר : ויחראף הויד

דברי הימים

בעזא ויבדו על אשר שלח ידו על הארון וימת שם לפני אלדים : ויחר לוויד כי פרץ יויד פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה : וירא הויד את האלדים ביום ההוא לאמר הויד אביא אלי את ארון האלדים וילא הסיר הויד את הארון אליו אל עיר הויד ושהו אל בית עבר אדם הגת : וישב ארון האלדים עם בית עבר אדם כבי בביתו שלשה חדשים וברך יהוד את ביתו עבר אדם ואת כל אסד לו : וישלח חזים מ מלך צר מלכים אל הויד ועצי ארזים וחר חרשי קיר חרשי עצים לבנות לו בית : וידע הויד כי הכינו יהוד למלך על ישראל כי נשאת למעלה מלכותו בעמד עמו ישראל :

וקח הויד עוד נשים בירושלם וילד הויד עוד בנים ובנות : ואלה שמות הילדים אשר הולדו בי בירושלם שמוע ושוכב נתן ושלמה : ויבחר ואל שדוע ואל פלטי ונתנה ונפג הפיע ואל שמע ובעל ידע ואל פלט : וישמעו פלשתים כי נמשח הויד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את הויד וישמעו הויד ויצא לפניהם : ופלשתים באו ויפשטו ב בעמק רפאים : וישאל הויד באלדים לאמר האעלה על פלשתים ונתתם בידי ויאמר לו יויד עליה ונתתם בידי : ויעלו בבעל פריצים ויפס שם הויד ויאמר הויד פרץ האלדים את אויבי בידי כפרץ מים על פן קראו שם המקום ההוא בעל פריצים : ויעזבו שם את

וקרא הויד לצדוק ולאביתר הפרגים חללים לאוראל עשיה וואל שמעיה ואל יואל ועמינדב : ויאמר להם אתם ראשי האבות ללויים התקדשו אתם

אלדיהם ויאמר הויד וטרפו באש : ויספו עוד פלשתים ויפשטו בעמק : וישאל עוד הויד באלדים ויאמר לו האלדים לא תעלה אתידיהם הסב מעליהם ובאת להם ממול הבכאים : והיו כשמעך אתקול הצע הצעדה בראשי הבכאים אז תצא במלחמה כי יצא האלדים לפניך להכות את מתנה פל פלשתים : ויעש הויד כאשר צוהו האלדים ויפו את מתנה פלשתים מגבעון ועד גורה : ויצא שסדויד בכל הארצות ויהוד נתן פחדו על כל הגוים : ויעשלו בתים בעיר הויד ויבן לו מקום לארון האלדים ויטלו אהליאז אמר הויד לא לשאת את ארון האלדים כי אסדה הלויים פיהם בחר יהוד לשאת את ארון יהוד ולשרתו עד עולם : ויקהל הויד את פלטיה ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוד אל מקומו אשר הכין לו : ויאקף הויד את בני אהרן ואת הלויים : לבני קהת אוראל ה השר ואחיו מאה ועשרים : לבני מררי עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים : לבני גרשום יו ואל השר ואחיו מאתים ושלשים : לבני אל אליצפן שמעיה משר ואחיו מאתים : לבני ח חברון אליאל השר ואחיו שמונים : לבני עזי עזאל עמינדב השר ואחיו מאה ושנים עש עשר :

ואחיהם והעליתם את ארון יהוה אל ישר
 ישראל אל הכנעני לו : כידמבראשנה לא
 אתם פרץ יהוד אלרנו בנו כילא דרשנהו
 כמשפט : ותקדשו הכהנים והלויים להעלות
 את ארון יהוה אל ישראלי וישאו בני הלויים
 את ארון האלדים כאשר צוה משה כדבר י
 יהוד בכתפם במטות עליהם : ויאמר הויה
 לשרי הלויים להעמיד את אחיהם המשרדים
 בכל ישר נבלים וכנודות ומצלתיים משמיעים
 להרים בקול לשמחה :

ועמידו הלויים את הימין כן יואל ומן אחיו
 אסף כן ברכיהו ומן בני מררי אחיהם איתן
 כן קושיהו : ועמיהם אחיהם המשנים וכרניהו
 כן ועזאל ושמידמות וחיאל ועני אלכבוב
 וכניהו ומעשיהו ומתתיהו ואלפלהו ומקניהו
 ועבד אדם ועזאל השערים :

והמשרדים הימן אסף ואיתן במצלתיים
 נחשת להשמיע : וחריה ועזאל ושמידמות
 וחיאל ועני ואלכבוב ומעשיהו וכניהו נבלים
 על עלמות : ומתתיהו ואלפלהו ומקניהו וע
 ועבד אדם ועזאל ועזיהו בכנודות עלהשמ
 השמינית לנצח : וכניהו שר הלויים במשא
 ישר במשא כי מבין הוא :

וברכיהו ואלקנה שערים לארון :
 ושכניהו ויהושפט ותנאל ועמשי וחריהו
 וכניהו ואליעזר הכהנים מחצצרים כחצצ
 כחצצרות לפני ארון האלדים ועבד אדם ו
 וחייה שערים לארון :

ויהו דוד חקני ישראל ושרי האלפים
 והלכים להעלות את ארון ברית יהוה מן בני

בית עבד אדם בשמחה

ויהו בעזר האלדים את
 הלויים נשאי ארון מרית יהוד ויבחו שבעה פ
 פרים ושבעה אלים : ודוד מכרבל במעיל כ
 פרץ וכל הלויים הנשאים את הארון והמש
 והמשרדים וכניהו השר המשא והמשרדים
 ועל דוד אפוד בד : וכל ישראל מעלים את
 ארון ברית יהוד בתרועה ובקול שופר וכחצ
 וכחצצרות וכמצלתיים משמיעים נבלים וכ
 וכנודות : ויהו ארון ברית יהוד בא עד עיר ד
 הוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ות
 והרא את המלך הוד מרוד ומשוגק ותבו לו
 בלבכה :

ויביאו את ארון האלדים ויצינו אתו
 בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויקריבו עלות
 ושלמים לפני האלדים : וכל הוד מהעלות
 העולה והשלמים ויכר את העם בשם יה
 יהוד : ויחלק לכל איש ישראל מאיש ועד א
 אשה לאיש כפרהים ואשפר ואשישה :

ויהו
 לפני ארון יהוד מן הלויים משרתים ויהו
 ויהדות ויהלל ליהוד אלדי ישראל :

אסף הראש ומשנהו זכריה
 ועזאל ושמידמות וחיאל ומתתיהו ואלכבוב
 וכניהו ועבד אדם ועזאל בכלי נבלים וככנ
 וכנודות ואסף במצלתיים משמיע :

וכניהו
 וחיאל הכהנים כחצצרות תמיד לפני ארון
 ברית האלדים : ביום ההוא אז נתן הויה בר
 בראש להדות ליהוד ביד אסף ואחיו :

הודו ליהוד קראו בשמו
 הודיעו בעמים עלותיו : שירו לו זמרו לו שי
 שירו בכל נפלאותיו : והתהללו בשם קדשו יש
 ישמח לב מבקשו יהוד דרשו יהוד ועזו בקשו
 פניו תמיד : וזכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו
 משפט פיהו : ודע ישראל עבדו בני יעקב כ
 בחייו : הוא יהוד אלרנו בכל הארץ משפ
 משפטיו : וזכרו לעולם בריתו הכר צוה לאלף
 הוד יאשר פרט את אברהם ושמיעתו ליצחקו
 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם :

לאמר דך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם : כה
 בהיותכם מתי מספר כמעשוגרים בהיותה לכו
 מגוי אלגוי ומממלכה אל עם אחר : לא הניח
 לאיש לעשקם ויחב עליהם מלכים ואל תגעו
 במשחיהו וכנביאי אל תרעו : שירו ליהוד כלה
 הארץ בשירו מיום אל יום ישועתו : ספרו כג
 בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו : כילג
 גדול יהוד ומהלל מאד ונרא הוא על פלא
 אלדים : כי פלא אלדי העמים אל לויים ויהוד
 שמים עשה : הוד הודר לפניו עז וחדוה כמ
 כמקומו : הבו ליהוד משפחות עמים הכול
 ליהוד כבוד ועז והבו ליהוד כבוד שמו שאו
 מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוד בהדרת ק
 קדש : חילו מלפניו פל הארץ אף תפוח תכל
 פל תמוטו ושמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו
 כגוים יהוד מלך : ידעם הים ומלואו יעלץ ה
 השדה וכל אשר בו : אז יתנו עני היער כל
 מלפני יהוד כי בא לשפט את הארץ :

הודו ליהוד כי טוב כי לעולם
 חסדו : ואמרו הושיענו אלדי ישוענו וקיצנו

והצלנו מן הגוים להדות לשם קדשך להש
 להשתבח בתהלתך ברוך יהוד אלדי ישראל
 מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן ו
 והלל ליהוד :

ויעב שם לפני ארון ברית יהוד לאסף
 ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד לדבר יום כ
 ביומו : ועבד אדם ואחיהם ששים ושכניה וע
 ועבד אדם כן ידיתון וחסה לשערים : ואת צ
 צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוד
 בכמה אשר כנעון :

להעלות עלות ליהוד על מזבח העולה
 תמיד לבקר ולערב ולכל הפתוח בתורת יה
 יהוד אשר צוה על ישראל : ועמיהם הימן וי
 וידותו וישאל הפרושים אשר נקבו בשמות ל
 להדות ליהוד כי לעולם חסדו ועמיהם הימן
 וידותו חצצרות ומצלתיים משמיעים וכל ש
 שיר האלדים ובני ידותו לשער : ויחבי כלה
 העם איש לביתו וסב הויה לברך את ביתו :

ויהו
 כאשר ישב הויה בביתו ויאמר הויה אלנתן
 הנביא הגה אנכי ישב בבית הארזים וארון כ
 ברית יהוד תחת ידועות :

ויאמר נתן אל הויה כל אשר בלבבך עשה כי
 האלדים עמד : והיו
 בלילה ההוא והויה הכר אלדים אלנתן לאמר :
 דך ואמרת אל דוד עבדי פה אמר יהוד לא
 אתה תבנה לה הבית לשבת : כי לא ישבת ב
 בבית מן היום אשר העלית את בני ישראל עד
 היום הזה ואהיה מאהל אל אהל וממשכן : כ
 בכל אשר התהלכת בכל

ט ג

דברי הימים

ישראל הדבר דברתי את אחי שפטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי לאמר למלכה לאבנתם לי בית ארזים ועתה פה תאמר לעבדי לדוד פה אמר יהוד צבאות אני לקחתך מן הגוה מן אחרי הצאן להיות נגיד על עמי ישראל ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכבדת את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ ושמי מקום לעמי ישראל ונטעתיך ושכן תחיה ולא ירגו עוד ולא יוסיפו בגידולך לבנותי כאשר בראשונה ואלו שנים אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והכנעתי את כל אויביך ואנך לך וביית יבנה לך יהוד והיה פי מלאו ימך חכמה עם אבותי והקימו והקימות את דרכי אשר יהיה מבניך והבינותי את מלכותי הוא יבנה לי בית וכננתי את כסאו עד עולם אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לכן חסדי לא אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך והעבדתיו בביתי ובמלכותי עד העולם וכסאו יהיה נכון עד העולם וכל הדברים האלה וכל החזון הזה כן דבר נתן אלדו דוד ויבא המלך דוד וישב לפני יהוד ויאמר מי אני יהוד אלהים ומי ביתי מי הביאתני עיר הלוים ותקמתי זאת בעיניך אלהים ותדבר עלי בית עבדך למרחק וראיתי בתוך הארם המעלה יהוד אלהים מה יוסיף עוד דוד אלהיך לכבוד את עבדך ואתה את עבדך עבדך ידעת יהוד בעבור

דברי הימים

עבדך וכלכך עשית את כל הגדולה הזאת להודיע את כל הגדלות יהוד אין כבוד אין אלהים ואתך ככל אשר שמענו באזנינו ומלכך עמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הולך האלהים לפדות לו עם לשום לך שם גדלות וגדלות לגרש מפני עמך אשר פדית ממצרים גוים ותתן את עמך ישראל ללעם עד עולם ואתה יהוד הית להם לאלהים ועתה יהוד הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתי יאמן עד עולם ועשה ככאשר דברתי ויאמן וגדל שמך עד עולם לאמר יהוד צבאות אלהי ישראל אלהים לי לישראל וביית דוד עבדך נכון לפניך כי אתה אלהי גלות את און עבדך לבנות לי בית על כן מצא עבדך להחפלה לפניך ועתה יהוד אתה הוא האלהים ותדבר על עבדך הטובה הזאת ועתה הוא אלהי לברך את בני בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה יהוד ברכת ומברך לעולם והוא אחרי כן דוד את פלשתים וכנענים ויקח את בת ובנותיה מיד פלשתים ויד את מואב ויהיו מואב עבדים לדוד נשאי מנחה ויד דוד את הדדעור מלך צובה חמתו להצבידו בנגד פרת וילכד דוד מפני אלהי רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויתר מפני מאה רכב ויבא ארם ורמשק לעזור להודעור מלך צובה ויד דוד בארם עשרים ושנים אלהים וישם דוד בארם ורמשק יהו ארם

דברי הימים

לדוד עבדים נשאי מנחה וישע יהוד לדוד ככל אשר הולך ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעור ויבאם ירושלים ומטבת ומפון ערי הדדעור לקח דוד נחשת רכה מאד בה עשה שלמה אתים הנחשת ואת העמודים ואת כל הנחשת וישמע עמו מלך חמת כי הפתיר את כל חיל הדדעור מלך צובה וישלח את הודים בנו אלהיך דוד לשאל לו לשלום ולברכו על אשר נתת בידו ויבאו בני איש מלחמות תעו היה הדדעור וכל כלי זהב וכסף ונחשת וגם אלהים הקדושים המלך דוד ליהוד עם הכסף הזהב אשר נשא מכל הגוים מאדום וממואב ומסני עמון ומפולש ומפולשתים ומעמלק ואבשו בן צרויה הפה את אדום בגיא המלח שמונה עשר אלף וישם באדום נציבים ויהיו כל אדום עבדים לדוד וישע יהוד את דוד ככל אשר הולך וימך דוד על כל ישראל היה עשה משפט וצדקה לכל עמו ויבא בן צרויה על הצבא ויהו שפט בן אחיז מוכיר וצרויה בן אחיש אחישוב ואבימך בן אכזר פרנים ושושא סופר ויבניו בן יהודע על הפרת ועל הפה הפלתי ובני דוד הראשנים ליד המלך והיו אחרי כן ויסת נחש מלך בני עמון וימך בנו תחתיו ויאמר דוד אעשה חסד עם דגון בן נחש כי עשה אביו עמי חסד וישלח דוד מלאכים לתמו על אביו ויבאו עבדי דוד אל ארץ בני עמון אל חנת לחמיו ויאמרו שרי בני עמון לחנת המכבד

דוד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלא בעבור דודך ודודך ודודך הארץ באו עבדי אלהיך ויקח חנתן את עבדי דוד ויגלהם ויכרת את מדוניהם כחצי עד המפסעה וישלחם וילכו ויגידו לדוד על האנשים וישלח לקראתם בידיו האנשים נכלמים מ מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר יצא צמח וקנבם ושבתם ויראו בני עמון כי התנאשו עם דוד וישלח חנתן וכל עמו אלף כסף ל לשפר להם מן ארם נחשים ומן ארם מעכה ומצובה ורכב ופרשים וישפרו להם שנים וישלחם אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחזו לפני מלך באו ויבני עמון נאספו מ מעדיהם ויבאו לפלחמה וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל צבא הגנה ים ויבאו בני עמון ויערכו מלחמה פ פתח העיר והמלכים אשר באו לברם בשדה וידא יואב בן נחמה בני המלחמה אליו פנים ואמרו ויבדד מכל בחור פשר אל ויערך לקרא לקראת ארם ואת יתר העם נתן ביד אבשו אחיו ויערכו לקראת בני עמון ויאמר אסת תחוק מפני ארם והיית לי לתשועה ואם בני ע עמון יתקו ממך והושעתך חזק ונתחוקה ב בעד עמנו ובעד ערי ארשי ויהוד הטוב כע בעיני עשה וישלח יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה וינוסו מפניו ובני ע עמון ראו כי נס ארם וינוסו גם הם מפני אב אבשו אחיו ויבאו העיר ויבאו יואב ירושלים

וידא ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלא
 מלאכים ויצאו את ארם אשר מעבר הנהר
 וישופך עד צבא הדרעור לפניהם :
 ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל
 ויעבר הירדן ויבא אל הים יערך אלהים ויערך אלהים ויער
 ויערך הירדן לקראת ארם מלחמה וילחמו ע
 עמו : וינס ארם מלפני ישראל ויהרג דוד מ
 מארם שבעת אלפים רכב וארבעים אלף אי
 איש רגלי ואת שופך שד הצבא המיתור לאו
 עברי הדרעור כי נגפו לפני ישראל וישלמו
 עם דוד ויעברו ולא אבה ארם לדושיע א
 את בני עמון עוד :
 והיו לעת תשובת השנה לעת צאת
 המלכים ויגד יואב את חיל הצבא וישחת
 את ארץ בני עמון ויבא ויצר את רבה דוד
 ישב בירושלם ויך יואב את רבה וידרסה ויקח
 דוד את עשרת מלכם מעל ראשו וימצאהו
 מסקל כפר זהב וסבאבן יקר ותהי עד ראש
 דוד ושלל העיר חוצה הרבה מאד : ואתה
 העם אשר בה חוצה וישר כמנהגו ובהריצו
 הברזל וכמגרות וסן יעשה דוד לכל ערי בני
 עמון וישב דוד וכל העם ירושלם :
 והיו אחרי כן ותעמד
 מלחמה בגור עם פלשתים או הפה סבביה
 החשתי את ספי מלדי הרפאים ויפגעו :
 והיה עוד מלחמה
 את פלשתים ויך אלחנן בן עור את לחמי א
 אחי גלית הגתי ועץ תניו כמגוד ארתי :
 ותהי עוד מלחמה
 בגת וחי איש מדה ואצבעתו ששדשש עש

עשרים וארבע ונס הוא נולד להרפא ויחזק
 את ישראל ויכרו ידונו בן שמעא אחי דוד :
 אל נולדו להרפא בנת ויפלו ביד דוד וכי
 עברו :
 על ישראל ויסת את דוד למנות את ישראל :
 ויאמר דוד אל יואב ואל שר העם לכו ספ
 ספרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו
 אלי ואדעה את מספרם : ויאמר יואב וספי
 יהוד על עמו כדם מאה פעמים הלא ארני
 המלך כלם לארני לעבדים למה יבקש זאת
 ארני למה יהיה לא שמה לישראל :
 ודבר המלך חזק על יואב
 ויצא יואב ויהתחך בכל ישראל וירושלם :
 ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דוד וי
 היה כל ישראל אלף אלפים ומאה אלף אי
 איש שלף הרב והיה ארבע מאות ושבעים
 אלף איש שלף חרב : והיו ובנימן לא פקד כ
 בתוכם כי נתעב דבר המלך את יואב :
 וידע בעיני האלדים על
 הדבר הזה ויך את ישראל : ויאמר דוד אל
 האלדים חשאתי מאד אשר עשיתו אתה רב
 הדבר הזה ועתה העבר נא את עון עבדך
 כי נספתי מאד :
 ודבר
 יהוד אלגד חזה דוד לאמר ויך ודברת אל
 דוד לאמר כה אמר יהוד שלוש אני נטה ע
 עליך בחרת אחת מהנה ואעשה לך : ויבא
 גד אל דוד ויאמר לו כה אמר יהוד קבל ל
 לך : אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדש
 חדשים נספה מפני צריך וחרב אויבך למ
 למשגת ואם שלשת ימים חרב יהוד ויכר ב

בארץ ומלאך יהוד פסחית בכל גבול ישראל
 ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלחי דברי
 ויאמר דוד אל
 גד צר לי מאד אפלה נא ביד יהוד פירבים
 רחמי מאד וכיך אדם אל אפלי :
 ויתן יהוד דבר בישראל
 ויפל מישראל שבעים אלף איש : וישלח הוא
 האלדים מלאך לירושלם להשחיתו וכהש
 וכה שחית ראה יהוד וינחם על הרעה ויאמר
 למלאך המשחית רב עתה הרף ידך ומלאך
 יהוד עמד עם גרן ארנן היבסי :
 וישא דוד את עיניו וידא
 את מלאך יהוד עמד בין הארץ ובין השמים
 וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלם ופל
 דוד והאקנים מכסים בשקים על פניהם :
 ויאמר דוד אל
 האלדים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני
 הוא אשר חשאתי והרע הרעותי ואלה הצאן
 מה עשו יהוד אלדי תהינא ידך בי ובבית א
 אבי ובעמך לא למנפה :
 ומלאך יהוד אמר אלגד לאמר לדוד פריע
 ועלה דוד להקים מזבח ליהוד בגרן ארנן הי
 היבסי :
 ויעל יהוד בדבר
 גד אשר דבר בשם יהוד : וישב ארנן ורא
 את המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וא
 וארנן הש חשים : ויבא דוד עד ארנן ויבט
 ארנן ורא את דוד ויצא מדהגן משתחוה ל
 לדוד אפים ארצו :
 ויאמר דוד אל ארנן תנהגלי מקום הגן וא
 ואבנה בו מזבח ליהוד בכסף מלא תנהגו לי

ותעצר המנפה מעל העם : ויאמר ארנן אל
 דוד קח לך ויעש ארנן המלך הטוב בעיני
 ראה נתתי הכפר לעלות המזבחים לעצים ו
 והחטים למנחה הפל נתתי :
 ויאמר המלך דוד לארנן
 לא ביקנה אקנה בכסף מלא כי לא אשא א
 אשר לך ליהוד והעלות עולה חנם :
 ויתן דוד לארנן במקום שקל זהב
 משקל שש מאות ויבן שם דוד מזבח ליהוד
 ויעל עולות ושלמים וקרא אל יהוד ויענהו כ
 כאש מן השמים על מזבח העולה : ויאמר יה
 יהוד למלאך וישב חרבו אל גרנה :
 בעת ההיא בראות דוד פריעו
 יהוד בגרן ארנן היבסי וזבח שם : ומשכן י
 יהוד אשר עשה משה במדבר ומזבח העו
 העולה בעת ההיא בכמה כנבעון : ולאכל
 דוד חבת לפניו לדרש אלדים כי נבעת מפ
 מפני חרב מלאך יהוד : ויאמר דוד זה הוא
 בית יהוד האלדים וזה מזבח לעלה לישראל :
 ויאמר דוד
 לכנוס את הדגרים אשר בארץ ישראל ויעמד
 הצבים לחצוב אבני גזית לבנות בית האלה
 האלדים : ויכרוז לדיב למספרים לרדתות ה
 השערים למחפרות הכין דוד ונחשת לרב
 אין משקל וועצי ארום לאין מספר כיהביאל
 הצידנים והצרים עצי ארום לרב לדוד :
 ויאמר דוד שלמה
 בני נער ורך והבית לבנות ליהוד להגדיל למ
 למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכינה
 נא ליומן דוד לרב לפני מותי :

ונפשכם לדרש ליהוד אלוים וקומו ובנו
את מקדש יהוד האלוים להביא את ארון ב
ברית יהוד וכל קדש האלוים לבית הנבנה
לשם יהוד :
וקו ושבע ימים וימלך את שלמה בנו על ישר
ישראל :
את כל שר ישראל והמהגים והלוים וספרו
הלוים מן שלשים שנה ומעלה ודו מספרם
לגלגלהם לגברים שלשים ושמונה אלף ומאה
לנצח על מלאכת בית יהוד עשרים וארבעה
אלף ושטרים ושפטים ששת אלפים וארבעת
אלפים שטרים וארבעת אלפים מהלוים ליה
ליהוד בכלים אשר עשתי להלל : וחלקם ד
היוד מחלקות לבני לוי לגרשון קהת ומררי :
לגרשני לעזרן ושבע בני לעזרן הראש יחזאל
חיתם וחאל שלשה בני שמעי שלמות וחזאל
והרן שלשה אלה ראשי האבות לעזרן ובני
שמעי יחזאל וזנא ועיש ובדיעה אלה בני שמ
שמעי ארבעה :

והיחיתת הראש חזה השני
ועיש ובדיעה לא הדרו בניו ויהיו לבית אב
לפקדה אחת : בני קהת עמרם ויצהרי חכרת
ועזאל ארבעה : בני עמרם אהרן ומשה ויב
ויבדל אהרן ודוקישי קדש קדשים הוא וב
ובניו עד עולם להקטיר לפני יהוד לשרתו ול
ולברך בשמו עד עולם ומשה איש האלוים
בניו יקראו על שבת הלוי : בני משה גרשון
ואליעזר : בני גרשון שבואל הראש : ויהיו ב
בני אליעזר חכיה הראש ולא היה לאליעזר
בנים אחרים ובני חכיה רבו למעלה : בני

ויקרא לשלמה בנו ויצהרו
לבנות בית ליהוד אלוים ישראל : ויאמר יהוד
לשלמה בנו אני היה עם לבני לבנות בית ל
לשם יהוד אלוים :
יהיו עלי
הבר יהוד לאמר הם לרב שפכת ומלחמות
גדלות עשית לאתכנה בית לשמי כי דמים ר
רבים שפכת ארצה לפני : הנה בן נולד לך
הוא יהיה איש מנחה ותיחיתו למבול איבו
מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלוה ושקט א
אתן על ישראל בימיו : והאבנה בית לשמי ו
והוא יהיה לך לבן ואני לך לאב הכנתי את כ
כפא מלכותי על ישראל עד עולם : עתה בני
יהי יהוד עמך והצלחת ובנות בית יהוד אלו
אלוים כאשר הבר עליך : אך ימלך יהוד
שכל ובינה ויצוך על ישראל ולשמור את ת
תורת יהוד אלוים : אז תצליח אם תשמר לע
לעשות את החקים ואת המשפטים אשר צו
צוה יהוד את משה על ישראל חוק ואמץ אל
תקרא ואל תחזת : חצה בעניי הכינות לבית י
יהוד וזב פברים מאד אלף וכסף אלף אלף
אלפים פברים ולנחשת ולברזל אין משקל כי
לרב היה ועצים ואבנים הכינות ועליהם חס
חוסף :
ועמך
לרב עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכ
וכל חכם ככל מלאכה : לזהב לכסף לנחשת
לנחל אין מספר קום ועשה והי יהוד עמך :
ויצו יהוד לכל שר ישראל לעזר לשלמה בנו :
הלא יהוד אלוים עמכם והגית לכם מסביב
כי נתן בקי את ישיבי הארץ ונכבשה הארץ
לפני יהוד ולפני עמו : עתה חנו לבככם נפ

יצהר שלמית הראש : בני חכרון יריהו הרא
הראש אמריה השני יחזאל השלישי חקמ
ויקמיע הרביעי : בני עזאל מוכה הראש וי
ושיה השני ובני מררי מחלי ומושי בני מחלי
אלעזר וקיש : ומת אלעזר ולא היו לו בנים
כי אם בנות וישאום בני קיש אחיהם : בני מו
מושי מחלי ועזר ודמות שלשה :

אלה בני דוד לבית
אבותם ראשי האבות לפקודים במספר
שמות לגלגלהם עשה המלאכה לעבדת בית
יהוד מן עשרים שנה ומעלה : כי אמר יהוד
הגיה יהוד אלוים ישראל לעמו וישכן בירוש
בירושלם עד לעולם :

וגם ללוים אין לשאת את המשכן
ואת כל כליו לעבדתו : כי בדברי דוד האח
האחרונים המה מספר בני דוד מן עשרים
שנה ולמעלה : כי מעמדם ליד בני אהרן לע
לעבדת בית יהוד על החצרות ועל הלשכות
ועל שדרת לכל קדש ומעשה עבדת בית הא
האלוים : וללחם המערכת ולסלת למנחה ו
ולדקוקי המצות ולמחבת ולמרבבת וכל מ
משורה ומדה : ולעמד בבקר בבקר להדוותו
להלל ליהוד וכן לערב : ולכל העלות עלות
ליהוד לשבתות לחדשים ולמספרים במספר
כמשפט עליהם תמיד לפני יהוד ושמרו את
משמרת אהל מועד ואת משמרת הקדש ומ
משמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית יה
יהוד :
ולבני אהרן
מחלקתם בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואי
ואיתמר : ומת נדב ואביהוא לפני אביהם

ובנים לא היו להם ויכנהו אלעזר ואיתמר : ו
ויחלקם יהוד וצדוק מן בני אלעזר ואחיהוא
מן בני איתמר לפקדתם בעבדתם : וימצאו
בני אלעזר רבים לראשי הגברים מן בני אי
איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית א
אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם
שמונה : ויחלקום בגורלות אלה עם אלה כי
היו שרי קדש ושרי האלוים מבני אלעזר וכ
ובבני איתמר :

ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלוי ל
לפני המלך והשרים וצדוק הבן ואחיהוא
בן אביתר וראשי האבות לכהנים וללוים בית
אב אחד אחד לאלעזר ואחז אחז לאיתמר : ו
ויצא הגורל הראשון ליהויה לידעיה הש
השני :
השלישי לשערים הרביעי : למלכיה החמישי
למימן הששי : להקוץ השביעי לאביה השמ
השמיני : לישוע התשעי לשכניהו העשירי :
לאלישיב עשתי עשר ליקים שנים עשר : לח
לחפה שלשה עשר לישבאב ארבעה עשר :
לבלגה תמשה עשר לאמר ששה עשר : לח
לחזיר שבעה עשר להצפץ שמנה עשר : לפ
לפתחיה תשעה עשר לחוקאל העשרים : לי
ליבן אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים : ל
לדליו שלשה ועשרים למעזיהו ארבעה וע
ועשרים : אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית
יהוד כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צו
צוהו יהוד אלוים ישראל :
ולבני לוי הנותרים לבני עמרם
שבואל לבני שבואל יחזיהו לרחביהו לבני

רחביהו הראש ישיהו ליצחק שלומות לבני שלומות יחזקאל ויריהו אמר יהוה השני יחזקאל השלישי יקמעם הרביעי בני עזיאל מיכה לבני מיכה שמור ואחי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו ובני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו בני מררי ליעזיהו בנו ושהם חפז ועברי ל מחלי אלעזר ולא היה לו בנים לקיש בני קיש יחזקאל ובני מושי מחלי ועוד ודמות אלה בני הלוי לבית אבותיהם

ויפלו גם הם גורלות לעמתי אחיהם בני אהרן לפני דוד המלך וצדוק ואחיהם וראשי האבות לפרגים וללויים אבות הראש לעמתי אחיו הקטן ויבדל הוידו ושרי הצבא לעבדה לבני אסף והימן וירוחן הנבאים בבכורות בנבלים ובמצלותם ויהי מספרם אנגשי מלאכה לעבודתם לבני אסף זכור ויו יוסף ותנניה ואשראלה בני אסף על ידי אסף הנבא על ידי המלך

לירוחן בני ירוחן גדליהו וצרי וישעיהו חשבויה ומתניהו ששה על ידי אבי אביהם ירוחן בכבוד הנבא על הודות והלל ליהודי והימן בני הימן בקהו מתניהו עזיאל טבואל וירימות חנניה חנני אליאתה גדלתי ורממתי עזר ישבקשה מלתי הותר מחזאתי כל אלה בנים להימן חזה המלך בדברי הא האלדים להרים קח והמן האלדים להימן בני בנים ארבעה עשר ובנות שלוש כל אלה על ידי אביהם בשיר בית יהוד במצלותם נב נבלים וכנורות לעבדת בית האלדים על ידי המלך אסף וירוחן והימן ויהי מספרם עם

אחיהם מלמדי שיר ליהוד כל המבין מאתם שכנים ושמונה ופילו גורלות משמרת לעמתי משמרת פקטן בגדול מבין עם חלמדי

ויצא הגורל הראשון לאסף לזסוף גדליהו השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר השלישי זפור בניו ואחיו שנים עשר הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר והחמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר הששי בקיהו בניו וא אחיו שנים עשר השבעו ישראלה בניו וא אחיו שנים עשר השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר והעשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר עשתי עשר עזראל בניו ואחיו שנים עשר השנים עשר לחשביה בניו ואחיו שנים עשרו לשלשה עשר שובאל בניו ואחיו שנים עשרו לארבעה עשר מתניהו בניו ואחיו שנים עשר לחמשה עשר לירמות בניו ואחיו שנים עשר לששה עשר לחנניהו בניו ואחיו שנים עשר לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו שנים עשר לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו שנים עשר לתשעה עשר למלתי בניו ואחיו שנים עשר לעשרים לאליהו בניו ואחיו שנים עשר לעשרים ועשרים להותר בניו וא אחיו שנים עשר לשלשה ועשרים למחזאות בניו ואחיו שנים עשר לארבעה ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו שנים ע לעמתי אחיו שנים עשר לשערים לקרחים משלמיהו בן קרא מן בני אסף ולמשלמיהו בנים זכריהו הבכור ויע

ויעזאל השני זכריהו השלישי יתנאל הרבי הרביעי עולם החמישי יהוחנן הששי אליו אליהו עני השביעי ולעבד אדם בנים שמ שמעיה הבכור יחזקאל השני יואח השלישי ושכר הרביעי ותנאל החמישי ועזיאל הששי יששכר השביעי פעלתי השמיני כי ברכו אל אלהים

ולשמעיה בנו נולד בנים הממשלים לבית אבותם פי ג גבורי חיל המה בני שמעיה עתני ורפאל ו ועבד אלכד אחיו בני חיל אליהו וסמכיהו כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואח ואחיהם איש חיל בפח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם ולמשלמיהו בנים ואחים בניח חיל שמנה עשר ולחסה מן בני מררי בנים שמרי הראש כדלא היה בכור וישמיהו אב אביהו לראשי חלוקתו השני טבליהו השלישי זכריהו הרביעי כל בנים ואחים לחסה שלשה עשר לאלה מחלוקת השערים לראשי הגב הגברים משמרות לעמתי אחיהם לשרת בב בבית יהוד הפילו גורלות פקטן בגדול לבית אבתם לשער ושער

הגורל מזרחה לשלמיהו חבדיהו בנו יועץ ב בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה לע לעבד אדם נגבה ולבניו בית האספים לשפים והחוסה למערב עם שער שלכת במסלה הע העולה משמר לעמתי משמר

למזרח הלויים ששה לצפונה לויים ארבעה לנגבה לויים ארבעה ולאספים שנים שנים ולפרבר למערב ארבעה למסלה שנים לפרבר

אלה

מחלוקת השערים לבני קרחי ולבני גרזי והלויים אחיה על אצרות בית האלדים וה לאצרות הקדשים בני לעדן בני הגרשני ל לעדן ראשי האבות לעדן הגרשני יחזקאל בני יחזקאל ותם וזאל אחיו על אצרות בית יהוד לעמרמי ליצחקי לחברני לעזיאל ו ושכאל בן גרשום בן משה נגיד על האוצר האוצרות ואחיו לאלעזר רחביהו בנמי ישעיהו בנו וירם בנו חכרי בנו ושלמות בנו הואש שלמות ואחיו על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש דוד המלך וראשי האבות לשריהא האלפים והמאות ושרי הצבא מן המלחמות ומן השלל הקדושו לחוק לבית יהוד וכל ה ההקדיש שמואל הראה ושאול בן קיש ואב ואבנר בן נר וזאב בן צריה כל המקדיש על ידי שלמתי ואחיו

ליצחקי פגניהו ובניו למלאכה החיצונה על ישראל לשטרים ולשפטים לחברוני חש חשביהו ואחיו בני חיל אלה ושבע מאות על פקדת ישראל מעבד לירדן מערבה לכלימל מלאכת יהוד ולעבדת המלך לחברני ידיה הראש לחברני לתלדתי לאבות בשנת האר הארבעים למלכות דוד נדרשו ומצא בהם גבורי חיל בעזר גלעד ואחיו בני חיל אלפים ושבע מאות ראשי האבות רפקודים דוד המ המלך על הראובני והגדלי וחצי שבט המנשי לכל דבר האלדים ודבר המלך

ובני ישראל למספרים ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטר ושטריהם המשוחים את המלך לכל דבר ה

דברי הימים

המחלקות הבאה וחיצאת חודש בחודש לכל
 חרשי השנה המחלקת האות עשרים וארבע
 וארבעה אלף : על
 המחלקת הראשונה לחודש הראשון ישבעים
 בן זבדיאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אל
 אלף : מן בני פרץ הראש לכל שרי הצבאות
 לחודש הראשון : ועל
 מחלקת החודש השני יודי האחיה ומחלקתו
 ומקלות הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה
 אלף : שר הצבא השליש לחודש השלישי ב
 בניהו בן יהוידע הפתן ראש ועל מחלקתו ע
 עשרים וארבעה אלף : הוא בניהו גבור הש
 בשדשים ועל השלשים ומחלקתו עמיזבד ב
 בנו : הרביעי לחודש הרביעי
 עשהאל אחי יואב חבדיה בנו אחיו ועל מ
 מחלקתו עשרים וארבעה אלף :
 החמישי לחודש החמישי השר שמהות
 היוזח ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף :
 הששי לחודש הששי ערא בן
 עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה
 אלף : השביעי לחודש השביעי
 חלץ הפלזי מן בני אפרים ועל מחלקתו עש
 עשרים וארבעה אלף : השמיני
 לחודש השמיני סבכי החשתי לזרחי ועל מח
 מחלקתו עשרים וארבעה אלף :
 התשיעי לחודש התשיעי אביעזר
 הענתותי לבני מיני ועל מחלקתו עשרים ואר
 וארבעה אלף : העשירי לחודש
 העשירי מהרי הגטופתי לזרחי ועל מחלקתו
 עשרים וארבעה אלף : עשתי

עשר לעשתי עשר החודש בניהו הפרעתי מן
 בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אל
 אלף : השנים עשר לשנים
 עשר חודש חלדי הגטופתי לעתניאל ועל מ
 החלקתו עשרים וארבעה אלף :
 ועל שבטי ישראל לראובני נגיד אליעזר
 בן זכרי לשמעני שפטיוהו בן מעכה :
 ללח השביה בן קמואל לאהרן צדוק :
 ליהודה אליהו מאתי דוד ליששכר עמרי בן
 מיכאל : לזבולן ישמעיהו בן עבדיהו לנפתלי
 ירמיהו בן עזריאל : לבני אפרים הושע בן עז
 עזריהו לחצי שבט מנשה יואל בן פדיהו : לח
 לחצי המנשה גלעדו דוד בן זכריהו לבנימן
 יעשיאל בן אבנר : לדן עזראל בן ירחם אלה
 שרי שבטי ישראל : ולאנשא דחל מספרם
 למבן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוד להר
 להרבנות את ישראל ככוכבי השמים יואב בן
 צרויה החל למנות ולא כלה והיו כזאת קצף
 על ישראל ולא עלה המספר במספר דברי
 הימים למלך הויד :

חצי

ועל אצרות המלך עזמות בן עדיאל ועליה
 האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמגדלות
 יהונתן בן עזריהו : ועל עשי מלאכת השדה ל
 לעבודת האדמה עזרי בן כלוב ועל דוכרמים
 שמעי הרמתי ועל שבכרמים לאצרות חין י
 זכרי השפמי : ועל הזתים והשקמים אשר ב
 בשפלה בעל חנן הגדרי ועל אצרות השמן
 יועש : ועל הבקר הרעים בשרון שטרי השר
 השרוני ועל הבקר בעמקים שפט בן עזרלי ו :

דברי הימים

ועל הגמלים אוביל הישמעלי ועל האתנות י
 יחזיהו המרנתי : ועל הצאן חנן הגדרי כלא
 אלה שרי הרכוש אשר למלך דוד : ויהונתן
 דוד דוד יועץ איש מבין וסופר הוא ויחזאל
 בן חכמוני עם בני המלך ויחזיהו יועץ למלך
 וחשי הארפי רע המלך : ואחרי אחיהל יהו
 יהודיע בן בניהו ואביתר ושר צבא למלך יו
 יואב : ויקהל
 דוד את כל שרי ישראל שרי השבטים וש
 ושרי המחלקות המשרתים את המלך ושרי
 האלפים ושרי המאות ושרי בלרכוש ומקנהו
 למלך ולבניו עם הסריסים והגנרנים ולכל
 גבור חיל אל ירושלים : ויקם דוד המלך על
 רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עם לבני
 לבנות בית מנוחה לארון ברית יהוד ולהדום
 רגלי ארצנו והכינותי לבנותי והאלהים אמר
 לי לא תבנה בית לשמי כי איש מלחמות את
 אתה ודמים שפכת : ובחר יהוד אלהי ישראל
 ישראל כי מפל בית אבי להיות למלך עלי ישראל
 ישראל לעולם כי ביהודה בחר לנגיד ובבית
 יהודה בית אבי ובבני אבי בי רצה לדבולך
 על כל ישראל : ומפל בני כי רבים בני נתן
 לי יהוד ובחר בשלמה בני לשבת על פסא מ
 מלכות יהוד על ישראל : ויאמר לי שלמה ב
 בנך הוא יבנה ביתי ויצרותי פי בחרתי בו לי
 לבן ואני אהיה לו לאב והכינותי את מלכותו
 עד לעולם אם יחזק לעשות מצותי ומשפטי
 בעים הזה : ועתה לעני כל ישראל קהל יהוד
 וכאזני ארצנו שמרו ודרשו פל מצות יהוד
 ארצכם למען תירשו את הארץ הטובה והג

דברי הימים

ודגלתם לבניכם אחריכם עד עולם : ואתה
 שלמה בני דע את אלהי אביך ועבדהו בלב
 שלם ובנפש חפצה כי כל לבבות הורש יהוד
 וכל יצר מחשבות מבין אס תדרשנו ימצא ל
 לך ואס תעובדנו וניחוך לעד : ראה עתה כי
 יהוד בחר בך לבנות בית למקדש חזק ועש
 ועשה : ויהן הויד לשלמה
 בן אתתכנית האולם ואת דבתיו ונגזיו ועל
 ועליותיו וחדריו הפנימים ובית הפפרת : ותב
 ותכנית כל אשר היה ברוב עמו לחצרות ב
 בית יהוד ולכל הלשכות סביב לאצרות בית
 האלדים ולאצרות הקדשים : ולמחלקות ה
 הפהנים והלחים ולכל מלאכת עבודת ביתיה
 יהוד לכל פלי עבודת בית יהוד : לזהב כמש
 במשקל לזהב לכל פלי עבודה ועבודה לכל
 פלי הכסף במשקל לכל פלי עבודה ועבודה :
 ומשקל למנורות הזהב ונרתיהם זהב כמש
 במשקל מנורה ומנורה ונרתיה והמנורות הב
 הפספ במשקל למנורה ונרתיה כעבודת מנו
 מנורה ומנורה : ואת הזהב משקל לשלחנות
 המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הב
 הפספ : והמזולגות והמזרקות והקשות זהב ט
 טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור ו
 ולכפורי הפספ במשקל לכפור וכפור : ולמו
 ולמזבח הקטורת זהב מזקק במשקל ולתכנית
 המרכבה הפרכים זהב לפרשים וסככים על
 ארון ברית יהוד : הפל בכתב מיד יהוד עלי ה
 השכיל פל מלאכות התכנית :
 ויאמר הויד לשלמה בנו
 חזק ואמץ ועשה אל תירא ואל תחת כל יהוד

אלדים אלדי עמך לא ירפך ולא יעוכך ערל
 לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוד : והנה
 מחלקות הכהנים והלוים לכל עבודת בית ה
 האלדים ועמד בכל מלאכה למלך נדיב כחכ
 בחכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל
 הברך :
 ויאמר הויד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר
 בו אלדים נער ורך והמלאכה גדולה פילא
 לאדם הכירה פי ליהוד אלדים : ובכל פלי ה
 הכינותי לבית אלדי הזהב הזהב הפסקי לכם
 לפסק והנחשת הנחשת והפרזל הפרזל והע
 והעצים לעצים אבני שדה ומלאים אבני פו
 פוך ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש לרב :
 ועוד ברצותי בבית אלדי ישלי סגלה זהב וכ
 וכסף נחתי לבית אלדי למעלה מפל הכינותי
 לבית הקדש : שלשת אלפים פפרו זהב מזהב
 אופיר ושבעת אלפים פפר פסקי מוקק לפוח
 קירות הבתים : זהב זהב ולכסף לפסק ולכ
 ולכל מלאכה ביד חרשים ומי מתנדב למלאות
 ידו היום ליהוד : ויתנדבו שרי האבות ושרי
 שכני ישראל ושרי האלפים והמאות ושרי
 מלאכת המלך : ויתנו לעבודת בית האלדים
 זהב פפרים חמשת אלפים וארבעים רבוב
 וכסף פפרים עשרת אלפים תחשת רבבו ושמו
 ושמונת אלפים פפרים וברזל מאה אלף ככ
 פפרים : והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר ב
 בית יהוד ערלד יחיאל הגרשני וישמחו העם
 על התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוד וגם
 הויד המלך שמח שמחה גדולה : ויברך
 הויד את יהוד לעני כל הקהל ויאמר הויד

דבר יהוה ביום ההוא
 לומר ילני וישמחו
 פפרים רבבה

לנגיד וליצוק לכהן : וישב שלמה על כסא
 יהוד למלך תחת דוד אביו ויצלח וישמעו א
 אליו כל ישראל : וכל השרים והגבורים וגם
 כל בני המלך הויד נתנו יד תחת שלמה המל
 המלך : ויגדל יהוד את שלמה למעלה לעני
 כל ישראל ויתן עליו יהוד מלכות אשר לאזה
 היה על כל מלך לפניו על ישראל :
 והויד בן ישי מלך על כל ישראל : הימים א
 אשר מלך על ישראל ארבעים שנה בחברון
 מלך שבע שנים ובירושלים מלך שלשים וש
 ושלש : וימת בשביה טובה שבע ימים עשרו
 וכבוד וימלך שלמה בנו תחתיו : ודברו הויד
 המלך הראשנים והאחרנים הנם פתולים על
 דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא וע
 ועל דברי גר החוזה : עם פל מלכותו וגיבורתו
 והעמים אשר עברו עליו ועל ישראל ועל כל
 ממלכות הארצות : ויתחזק שלמה
 בן דוד על כל מלכותו ויהוד אלדיו עמו וג
 ויגדלו למעלה : ויאמר שלמה לכל ישראל
 לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא
 לכל ישראל ראשי האבות וילכו שלמה וכל
 הקהל עכו לבמה אשר בגבעון כי שם היה
 אהל מועד האלדים אשר עשה משה עבד
 יהוד במדבר יאכל ארון האלדים העלה הויד
 מקרית יערים בהכין לו הויד פינטה לו אהל
 בירושלים וימנח הנחשת אשר עשה בצלאל
 בן אויבי בן חור שם לפני משכן יהוד ודרשהו
 שלמה והקהל : ויעל שלמה שם על מזבח
 הנחשת לפני יהוד אשר לאהל מועד ויעל ע
 עליו עלות אלף : בלילה

הוא נראה אלדים לשלמה ויאמר לו שא
 מה אתן לך : ויאמר שלמה לאלדים אתה ע
 עשית עם דוד אבי חסד גדול והמלכתני ת
 תחתיו : עתה יהוד אלדים יאמן דברך עם ד
 דוד אבי פי אתה המלכתני על עם רב כעפר
 הארץ : עתה חכמה ומוד עתן לי ואצא להנני
 העם הזה ואבואה בימי ישפט את עמך הזה
 הגדול : ויאמר אלדים לשלמה
 יען אשר היתה זאת עם לבבך ולא שאלת ע
 עשר נכסים וכבוד ואתנפש שנאך וגבימ
 ימים רבים לא שאלת ותשאל לך חכמה ומד
 ומודע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתך
 עליו : החכמה והמודע נתנן לך ועשר וגבימ
 וכבוד אתן לך אשר לא אהיה כן למלכים אש
 אשר לפניך ואחרך לא יהיה כן ויבא שלמה
 הבמה אשר בגבעון בירושלים מלפני אהל מו
 מועד וימלך על ישראל : ויאסף
 שלמה רכב ופרשים ויהיו אלף וארבע מ
 מאות רכבו ושנים עשר אלף פרשים ויניחם
 בערי הרכב ועם המלך בירושלים ויתן המלך
 את הכסף ואת הזהב בירושלים פאבנים ואת
 הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב : ו
 ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומק
 ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במחור : ו
 ויעלו ויצאו ממצרים מרפבה בשש מאו
 מאות פסקי וסוסים בחמשים ומאה וכן לכלם
 מלכי החתים ומלכי ארם בידם ויצאו : ו
 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוד ובית ל
 למלכותו : ויספור שלמה שבעים אלף איש
 סבל ושמונים אלף איש

דברי הימים

חצב כהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ו
 ושש מאות וישלח
 שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עש
 עשית עם דוד אבי ותשלחלו ארזים לבנות
 לו בית לשבת בו הנה אני בונה בית לשכי
 יהוד אלדי להקדש לו להקטיר לפניו קטרת
 סמים ומערכת תמיד ועלת לבקר ולערב לש
 לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוד אלדינו לע
 לעולם זאת עלי ישראל והבית אשר אני בו
 בונה גדול כי גדול אלדינו מכל האלדים ו
 ומי יעצר פה לבנות לו בית כי השמים ושמי
 השמים לא יכלולו ומי אני אשר אבנה לו
 בית כי אם להקטיר לפניו ועתה שלח לי איש
 חכם לעשות בזה ובכסף ובנחשת ובברזל
 ובארנן וכרמל ותכלת וידע לפתח פתחים
 עם החכמים אשר ביהודה ובירושלם א
 אשר הכין דוד אבי וישלח לי עצי ארזים ב
 ברושים ואלטמים מהלבנון כי אני ידעתי א
 אשר עבדך יודעים לכתות עצי לבנון והנה
 עבדי עם עבדך והלכין לי עצים לרכי כי ה
 הבית אשר אני בונה גדול והפלא הנה לח
 לחטבים לכתות העצים נתתי חטים מפות לע
 לעבדך פרים עשרים אלף ושערים פרים ע
 עשרים אלף ויון בתים עשרים אלף ושמן ב
 פתים עשרים אלף ויאמר חורם
 מלך צר בכתב ישלח אל שלמה באהבת יה
 יהוד את עמו נתנך עליהם מלך ויאמר חורם
 ברוך יהוד אלדי ישראל אשר עשה אתה ש
 השמים ואת הארץ אשר נתן לדוד המלך
 בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית ליה

דברי הימים

ליהוד ובית למלכותו ועתה שלחתי איש חכם
 יודע בינה לחורם אבי בן אשה מן בנות דן
 ואביו איש צל יודע לעשות בזה ובכסף ב
 בנחשת בברזל באבנים ובעצים בארנן בת
 בתכלת ובכסף ובכרמל ולפתח בלפתח ולה
 ולחשב כל מחשבת אשר נתן לו עם חכמו
 וחכמי ארני דוד אביך ועתה החטים והש
 והשערים השמן והיון אשר אמר אלדי ישלח
 לעבדיו ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון ככל
 צרכך ונביאם לך רפסדות עלים יפו ואתה
 תעלה אתם ירושלם ויספר
 שלמה את כל האנשים הנגידים אשר בארץ י
 ישראל אחרי הספר אשר סברם דוד אביו
 ויצאאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפים
 ושש מאות ויעש מהם שבעים אלף סבל ו
 רשמיים אלף חצב כהר ושלשת אלפים וש
 ושש מאות מנצחים להעביר את העם ויחל
 שלמה לבנות את בית יהוד בירושלם בהר ה
 המוריה אשר נראה לדוד אביו אשר הכין
 במקום דוד בנרן ארנן היבסי ויחל לבנות
 בתודש השני בשני בשנת ארבע למלכותו ו
 ואלה הוסד שלמה לבנות את בית האלדים
 הארץ אמות במדה הראשונה אמות ששים
 וחכב אמות עשרים והאלים אשר על פני
 הארץ על פני רחב הבית אמות עשרים והגבה
 מאה ועשרים ויצפחו מפנמה זהב טהור ואת
 הבית הגדול חפה עץ ברושים ויחפחו זהב טוב
 ויעל עליו תמרים ושרשרת ויצפח את הבית אבן
 יקרה לתפארת והזהב זהב פרום ויחף את
 הבית הקרות הספים וקירותיו ודלתותיו וזהב
 ופתח פרוכים על הקירות ויעש את בית קדש
 דקדשים ארבו על פני רחב הבית אמות עש
 עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפחו זהב טוב
 לכפרים שש מאות ויספר
 ומשקל למספרות לשקלים חמשים זהב והע
 והעליות חפה זהב ויעש בבית קדש הקדשים
 פרוכים שנים מעשה צעצעים ויצפו אתם זה
 זהב וכנפי הפרוכים ארבע אמות עשרים כ
 כנף האחר לאמות חמש מעט לקיר הבית ו
 והכנף האחרת אמות חמש מעט לכנף הכר
 הכרוכ האחר וכנף הפרוכ האחר אמות א
 חמש מעט לקיר הבית והכנף האחרת אמות
 חמש ויבנה לכנף הכרוכ האחר כנפי הכר
 הכרבים האלה פרושים אמות עשרים והם
 עמודים על הגלילים ופניהם לבית ויעש
 ויעש את הפרכת תכלת וארנן וכרמל
 וכסף ויעל עליו פרוכים ויעש
 לפני הבית עמודים שנים אמות שלשים וחמ
 וחמש ארץ והצפת אשר על ראשו אמות חמ
 חמש ויעש שרשרת ברזל ויתן על
 ראש העמודים ויעש רמונים מאה ויתן כשרש
 בשר שרת ויקם את העמודים על פני ההיכל
 אחד מימין ואחד מהשמאל ויקרא שם הימני
 יכין ושם השמאל בעז ויעש
 מזבח הנחשת עשרים אמה ארבו ועשרים א
 אמה רחבו ועשר אמות קומתו ויעש
 ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו
 אל שפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו
 שלשים באמה יסב אתו סביב וידמות בקרים
 תחת לו סביב סביב אמות עשר באמה
 מקיפים את הים סביב שנים טורים הקקר צ

דברי הימים

יצקים במצקתו עומד על שנים עשר בקר
 שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושל
 ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והי
 והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה ו
 ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת פוס פרח ש
 שושנה מחזיק בתים שלשת אלפים בת יכל ו
 ויעש כדורים עשרה ויתן חמשה
 מימין וחמשה משמאל לחציה בהש אתם
 מעשה העולה וידחו בכ והים לחציה לכהנים
 בו ויעש את המנרות הזהב
 עשר כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמ
 וחמש משמאל ויעש שלחנות
 עשרה ויתן בהיכל חמשה מימין וחמשה מ
 משמאל ויעש מזרקי זהב מאה ויעש
 ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה ודלתות
 לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת ואת הים נתן
 מכתף הימנית קדמה ממזל
 נגבה ויעש חלים את הפירות ואת
 היעים ואת המזרקות וכל חורם לעשות את
 המלאכה אשר עשה לפוך שלמה בבית הא
 האלדים עמודים שנים והגלות והפותרות ע
 על ראש העמודים שנים והשכבות שנים
 לכפות את שתי גלות הפותרות אשר על ראש
 העמודים ואת הרמונים ארבע מאות לשתי
 השכבות שנים טורים רמונים לשכבה האחת
 לכפות את שתי גלות הפותרות אשר על פני
 העמודים ואת המכונות עשה ואת הפירות
 עשה על המכונות את הים אחד ואת הקקר
 שנים עשר תחזו ואת הסירות ואת היעים
 ואת המזלגות ואת כל כליהם עשה חורם א
 אביו למלך שלמה לבית

דברי הימים

יהוד נחשת מחק : בכפר הירדן יצקם המלך
בעבי הארמה בין ספות ובין צרדתה :
ועש שלמה מל המלכים האלה לרב
מאד כי לא נתקן משקל הנחשת :
ועש שלמה את פל המלכים אשר בית
האלהים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועל
ועליהם לחם הפנים : ואת
המנורות ונרותיהם לבערם כמשפט לפני הוד
הדביר זהב סגור : והמנורות והמלקחים
זהב הוא מכלות זהב : והמנורות והמלקחות
והנפות והמפתות זהב סגור ופתח הבית דלת
הלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתו ה
הבית להיכל זהב : ותשלם כל
המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוד הבא
שלמה את קדש הוד אביו ואת הכסף ואת
הזהב ואת פל המלכים נתן באוצרות בית האל
האלהים : או יקהל שלמה את
זקני ישראל ואת פל ראשי המשוח נשיאי ה
האבות לבני ישראל אל ירושלים להעלות את
ארון ברית יהוד מעיר הוד היא ציון ויקהלו
אל המלך כל איש ישראל בחג הוא החדש
השביעי : ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלויים
את הארון : וישאו את הארון ואת אהל מועד
ואת פל כל הקדש אשר באהל העלו אתם
הפוגים הלויים : והמלך שלמה וכל עדת יש
ישראל הצועדים עליו לפני הארון מזבחים
צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב : ו
ויבאו הפוגים את ארון ברית יהוד אל מק
מקומו אלהי הוד הבית אל קדש הקדשים א
אל תחת פנפי הכרבים : ויהיו הכרבים פושטים

דברי הימים

פנפים על מקום הארון וכפו הכרבים עלה
הארון ועל בניו מלמעלה :
ויארכו הכרבים ויראו ראשי הכרבים מן
הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה והיו
שם עד היום הזה : ואין בארון רק שני הלוחות
אשר נתן בשה בחרב אשר ברת יהוד עבד
בני ישראל כצאתם ממצרים : והיו
בצאת הפוגים מן הקדש כי פל הפוגים הנ
המצאיים התקשו אין לשמור למחלקות : ו
והלויים המשרדים לכלים לאסף להימן לידתן
ולבניהם ולאחיהם מלכשים ברוץ במצלותם
ובנבלים ובכנורות עמדים מודח למזבח ועמ
ועמדם פוגים למאה ועשרים מחצרות ול
במצצרות : והיו באחר למחצצרים ולמשר
למשרדים להשמיע קול אחד להלל ולהוד
והלודות ליהוד וכהרים קול במחצצרות ובמצ
ובמצלותם ובכל השיר ובהלל ליהוד כישוב
כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוד : וה
ולא יכלו הפוגים לעמוד לשרת מפני הענן כ
כירמלא כבוד יהוד את בית האלהים :
אז אמר שלמה יהוד אמר לשכון בערפלי וא
ואני בניתי בית זכור לך ומכון לשבתך עולם
עולמים : ויסב המלך את פניו ויברך את כל
קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד : ויאמר
ברוך יהוד אלהי ישראל אשר דבר בפיו את
הוד אבי ובדיו מלא לאמר : מן היום אשר
הוצאתי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי ע
בעיר מבל שבטי ישראל לבנות בית להיות ש
שמי שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על ע
עמי ישראל : ואבחר ביהושלם להיות שמי

שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל : והיו
עבד לך הוד אבי לבנות בית לשם יהוד אל
אלהי ישראל : ויאמר יהוד אל הוד
אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי
הטיבות כי היה עם לבבך ירק אתה לא תבנה
הבית כי בנך הוציא מחלצך הוא יבנה הב
הבית לשמי : ורקם יהוד את דברו אשר דבר
ואקום תחת הוד אבי ואשב על כסא ישראל
כאשר דבר יהוד ואבנה הבית לשם יהוד אל
אלהי ישראל ויאשם שם את הארון אשר שם
ברית יהוד אשר ברת עם בני ישראל : ויעמד
לפני מזבח הוד נגד פל קהל ישראל ויפרש
כפיו ויעשה שלמה ביד נחשת ויחגלו בתוך
העזרה חמש אמות ארפו וחמש אמות רחבו
ואמות שלש קומתו ויעמד עליו ויברך על בר
ברכיו נגד פל קהל ישראל ויפרש כפיו השם
השמימה : ויאמר יהוד אלהי
ישראל אין כמות אלהים בשמים ובארץ שמר
הברית והחסד לעבדך ההלכים לפניך בכל
לכם : אשר שכרת לעבדך הוד אבי את א
אשר דברת לו ותדבר בפך ובדך מלאה כי
פיוס הזה : ועתה יהוד אלהי ישראל שמר ל
לעבדך הוד אבי את אשר דברת לו לאמר
לא יברת לך איש מלפני יושב על כסא יש
ישראל אדם אדם יושמו בנך את דרכם ללכת
בתורתו כאשר הלכת לפני ועתה יהוד אלהי
ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לד
לדוד : כי האמנם יושב אלהים את הארץ ע
על הארץ הנה שמים ושמי השמים לא יכל
יכלולך אף כי הבית הזה אשר בניתו ופנית

אלהבית הזה ואתה תשמע מן השמים מבין
 שבתך וסלחת ונתת לאיש פכל דרכיו אשר
 תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב
 בני האדם למען יראוך ולכת בדרךך כל
 הימים אשר הם חיים על פני הארמה אשר
 נתת לאבותינו וגם אל הנכרי אשר לאם
 מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען
 שמך הגדול וידך החזקה ודועך הנטויה וכ
 וכוה ותפללו אל הבית הזה ואתה תשמע
 מן השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר
 יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל עמי הארץ
 את שמך ויראה אתך בעמך ישראל וידעת
 כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בנית
 בירצא עמך למלחמה על איביו
 בדרך אשר תשלחם ותפללו אליך דרך הע
 העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בנית
 לשמך ושמעת מן השמים את תפלתם ואת
 תחנונם ועשית משפטם כי חטאו לך בראין
 אדם אשר לא יחטא ואנפת כם ותתם לפני
 אויב ושבו שובכם אל ארץ רחוקה או קרו
 קרובה ויהיבו אל לבכם בארץ אשר נשבו
 שם ושבו ותחננו אליך בארץ שבים לאמר
 חטאנו הערנו והרשענו ושבו אליך בכל לבם
 ובכל נפשם בארץ שבים אשר שבו אתם וה
 ותפללו דרך ארצם אשר נתת לאבותם
 והעיר אשר בחרת והבית אשר בנית לשמך
 ושמעת מן השמים ממכון שבתך את תפלתם
 ואת תחנוניהם ועשית משפטם וסלחת לע
 לעמך אשר חטאו לך עתה אלדי
 יהינא עניך פתוחות ואוני קשבות לתפלת
 המקום הזה ועתה קומו יהוד אלדי

יהוד ואת בית המלך ואת כל הבא על לב של
 שלמה לעשות בבית יהוד ובביתו העליון
 וירא יהוד אל שלמה כלילה
 ויאמר לו שמעת את תפלתך וברתי במקום
 הזה לי לבית זבח הן אעצר השמים ולא יה
 יהיה כשור והקאציה על הנב לאכל הארץ ו
 ואם אשלח המד בעמי וכנעו עמי אשר נק
 נקרא שמי עליהם ותפללו ויבקשו פני ויש
 וישבו מהרעים הרעים ואני אשמע מן הש
 השמים ואשלח לחטאתם וארפא את ארצם
 עתה עני יהי פתוחות ואוני קשבות לתפלת
 המקום הזה ועתה בחרתי והקדשתי הבית
 הזה להיות שמי שם עד עולם והיו עני ולבי
 שם כל הימים ואתה אסתך לפני כאשר
 דרך דוד אבך ולעשות ככל אשר צויתך ו
 וחקי ומשפטי תשמור והקימותי את כסא מ
 מלכותך כאשר פרו לך דוד אבך לאמר לא
 יפרת לך איש מושל בישראל ואם תשובו
 אתם ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי לפני
 לפניכם והלכתם ועבדתם אלדים אחרים וה
 והשתחיתם להם ונתשיתם מעל ארמתי א
 אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקד
 הקדשתי לשמי אשלך מעל פני ואתננו למ
 למשל ולשנינה בכל העמים והבית הזה א
 אשר היה עליון לכל עבר עליו ישם ואמר ב
 במה עשה יהוד ככה לארץ הזאת ולבית הז
 הזה ואמרו על אשר עזבו את יהוד אלדי א
 אבותיהם אשר הרצוים מארץ מצרים ויחזקו
 באלדים אחרים וישתחוו להם ויעבדו על
 פן הביא עליהם את כל הרעה הזאת

והיו מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את
 בית יהוד ואת ביתו והערים אשר נתן חורם
 לשלמה בנה שלמה אתם וישב שם את בני
 ישראל וליך שלמה חמת צובה ויחזק עליהו
 וכן את תדמור במדבר ואת כל ערי המסבנות
 אשר בנה בחמת וכן את בית חורן העליון
 ערי מצוד חומות הלמים ובריה ואת בעלת ואת
 כל ערי המסבנות אשר היו לשלמה ואת כל
 ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חשק
 שלמה אשר חשק לבנות בירושלם וכלבנון
 וכל ארץ ממשלתי כל העם הנותר מן ה
 החתי והאמרי והפרזי והחתי והיבסי אשר ל
 לא מישראל המה מן בנייהם אשר נותרו א
 אחריהם בארץ אשר לא יכלום בני ישראל
 ויעלם שלמה למס עד היים הזה ומן בני יש
 ישראל אשר לא נתן שלמה לעבדים למלא
 למלאכתו כי דפה אנשי מלחמה ושרי שלישיו
 ושרי דכבו ופרשיו ואלה שרי
 הנציבים אשר למלך שלמה חמשים ומאתים
 הרדים בעם ואתבת פרעה העלה שלמה
 מעיר הוד לבית אשר בנה לה כי אמר לאת
 תשב אשה לי בבית יהוד מלך ישראל פיקר
 קדש המה אשר באה אליהם ארון יהוד
 אז העלה שלמה עלות ליהוד על מזבח
 יהוד אשר בנה לפני האולם ויבד ביום ביום
 להעלות פמצות משה לשבתות ולחדשים ול
 ולמועדות שלש פעמים בשנה בתג המצות ו
 ובחג השבעות ובחג הסכות וייעמד כמשפט
 דוד אביו את מחלקות הכהנים על עבר
 עבדתם והלויים על משמרותם

דברי הימים

להלל ולשיר נגד הכתנים לדבריוס ביומי
 והשערים במחלקותם לשער ושער כי כן מ
 מצות הויד איש הארצים : ולא סרו מצות ה
 המלך על הכהנים והלויים לכל דבר ולא צ
 ולא צרות : ותבן כל מלאכת שלמה עד היום
 מוסד בית יהוד ועד פלוט שלם בית יהוד :
 אזהרף שלמה
 לעציון גבר ואל אילות על שפת הים בארץ
 אדום : וישלחלו חורם ביד עבדיו אניותו
 ועבדיו ידעו ים ויבאו עם עבדו שלמה או
 אופירה ויקחו משם ארבע מאות חמשים כ
 פפר זהב ויבאו אל המלך שלמה :
 ומלפת שבא שמעה את שמע
 שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחידות ביר
 בירושלם בחול פבר מאד וגמלים נשאים כ
 בשמים וזהב לזב ואבן יקרה ותבא אל שלמ
 שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עסלכ
 לכבה : ויגדלה שלמה את כל הבריה ולא נ
 נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה : ותרא
 מלפת שבא את חכמת שלמה והבית אשר כ
 בנה : ומאכל שלחנו ומד שב עבדיו ומעמד ט
 משרתיו ומלבושיהם ומשקו ומלבושיהם ו
 ועליו אשר יעלה בית יהוד ולא היה עוד בה
 רוח : ותאמר אל המלך אמת הדבר אשר ש
 שמעתי בארצי על הברוך ועל חכמתך : ולא
 האמנתי לדבריהם עד אשר באתו ותראינה
 עיני והנה לא הגד לי חצי מרבית חכמתך ים
 יספת על השמיעה אשר שמעתי : אשרי אנ
 אנשיך ואשרי עבדך אלה העמדים לפניך
 תמיד ושמעים את חכמתך : יהי יהוד אלהך

ברוך אשר חפץ בך לתתך על פסאו למלך
 ליהוד אלהך באהבת אלהך את ישראל לח
 להעמידו לעולם ותתן עליהם למלך לעשות
 משפט וצדקה : ותתן למלך מאח ועשרים כ
 פפר זהב ובשמים לזב מאד ואבן יקרה ולא
 היה פכשם ההוא אשר נתנה מלפת שבא ל
 למלך שלמה : וגם עבדיו חידם ועבדו שלמה
 אשר הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגמים
 ואבן יקרה : ויעש המלך את עצי האלגמים
 מסלות לבית יהוד ולבית המלך וכנרות ונכ
 ונבלים לשרים ולא נראו בהם לפנים בארץ
 יהודה : והמלך שלמה נתן למלפת שבא את
 כל חפצה אשר שאלה מלכד אשר הביאה
 אל המלך ותהפך ותלך לארצה היא ועבדיו :
 והי משקל הזהב
 אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות וש
 וששים ושש פפרי זהב : לזב מאנשי התרים
 והסתרים מיבאים וכל מלכי ערב ופחות הא
 הארץ מיבאים זהב וכסף לשלמה : ויעש ה
 המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט ששם
 מאות זהב שחוט יעלה על הצנה האחת : וש
 ושלש מאות מגנים זהב שחוט שלש מאות ז
 זהב יעלה על המגן האחת והתגם המלך לבית
 יער הלבנון :
 המלך פסא שן גדול ויצפהו זהב טהור : וש
 ושש מעלות לכסא וכבש בזהב לכסא מאח
 מאחזים וידות מזה ומזה על מקום השבת ו
 ושנים אריות עמדים אצל הידות : ושנים ע
 עשר אריות עמדים שם על שש המעלות מז
 מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכותי וכל כ

דברי הימים

כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי ביתי
 יער הלבנון זהב סגור אין פסא נחשב בימי
 שלמה למאומה : כי אניות למלך הלכות תר
 תרשיש עם עבדי חדרם אחת לשלש שנים ת
 תבואנה אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנ
 שנהבים וקופים ותופים :
 ויגדל המלך שלמה מפל מלכי
 הארץ לעשר ולחכמה : וכל מלכי הארץ מ
 מבקשים את פני שלמה לשבע את חכמתו א
 אשר נתן האלהים בלבו : והם מיבאים איש
 מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק וכש
 ובשמים וסוסים ופרדים דבר שנה בשנה :
 והי לשלמה
 ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנ
 ושנים עשר אלף פרשים ופיהם בערי הרכב
 ועם המלך בירושלם : והי מושל בכל המל
 המלכים מן הנגה ועד ארץ פלשתים ועד גב
 גבול מצרים : ותתן המלך את חכספו בירושלם
 כאבנים ואת הארזים נתן פשקמים אשר בש
 בשפלה לזב : ומוציאם סוסים ממצרים ל
 לשלמה ומכל הארצות : ושאר דברי שלמה
 הראשנים והאחרונים הלא הם כתבים על ד
 דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילוני
 ובחזות יערי החזה על רכבעם בן נכט וימלך
 שלמה בירושלם על בל ישראל ארבעים שנ
 שנה : וישפכ שלמה עם אבותיו ויקברו בע
 בעיר היר אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו :
 וילך רחבעם
 שכמה ביי שכם בארץ ישראל להמלך אתו :
 והי כשמוע רכבעם בן נכט והוא במצרים א

אשר ברח מפני שלמה המלך וישב רכבעם
 ממצרים : וישלחו ויקראו לו וכא רכבעם ו
 וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר : ואבך
 הקשה את עלנו ועתה הקל מעבדתי אבך ה
 הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ועבדך :
 ויאמר אלהם עוד שדשת ימים ושובו אלי ו
 וילך העם :
 המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים
 לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם
 נועצים להשיב לעם הזה דבר : וידברו אליו
 לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציתם ו
 ודברת אלהם דברים טובים והיך לך עבדים
 פר הימים : ויעב את עצת הזקנים אשר יעצ
 יעצו ויועץ את הילדים אשר גרלו אתו הע
 העמדים לפניו : ויאמר אלהם מה אתם נוע
 נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו
 אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אבך עלי
 עלינו : וידברו אתו הילדים אשר גרלו אתו
 לאמר פה תאמר לעם אשר דברו אליך לאמ
 לאמר אבך הכבד את עלנו ואתה הקל מע
 מעלנו פה תאמר אלהם קטני עבה ממתני
 אבי ועתה אבי העמים עליכם על פבר ואני
 אסיף על עליכם אבי יסר אתכם בשוטים רב
 ואני בעקרבים :
 רכבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כ
 כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום ה
 השלישי : ויעם המלך קשה ויעזב המלך ר
 רחבעם את עצת הזקנים : וידבר אלהם כע
 בעצת הילדים לאמר אבכיד את עליכם ואני
 אסיף עליו אבי יסר אתכם בשוטים ואני בע

דברי הימים

בעקרבם וילא שמע המלך אל העם פיהיתה נסבה מעם הארדים למען הקים יהוד את דברו אשר דבר ביד אחיו השלטי אל ירב ירבעם בן נבט ויבן ישראל ראוי לא שמע המלך להם ושיבו העם את המלך לאמר מ מהלטי חלק בדיד ולא נחלה בבן שיש איש לאהוד ישראל עתה ראה ביתך הוד הודך כ כל איש ישראל לאהלו וכן ישראל השיבים בערי יהודה וימלך על עליהם רחבעם וישלח המלך רחבעם את הדורם אשר עלה המס וירגמו בו בני ישראל אבן ומת המלך רחבעם התאמן לעלות במרכבה לנוס ירו ירושלים וישעו ישראל בבית הוד ער היום הזה ויבא רחב רחבעם ירושלים ויקהל את בית יהודה וכן ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלח הממלכה לרחבעם והוא דבר יהוד אל שמעיהו איש הארדים לאמר אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר כה אמר יהוד לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם שובו איש לביתו פי מאת נהיה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוד וישבו מלכת אל ירבעם רחבעם בירושלים ויבן ערים למצור ביהודה ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלם ואת נת ואת מרשה ואת זוף ואת אדודים ואת לכיש ואת

דברי הימים

עוקה ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר אשר ביהודה ובנימן ערי מצרות ויחזק את המצרות וימן בהם נגידים ואוצרות מאכל וישמן חין ובכל עיר ועיר צנות ורמחים ויחו ויחזקם להרבה מאד ויהי לו יהודה ובנימן והבדגים והלויים אשר בכל ישראל התיצבו עליו מכל גבולם כי עזבו הלויים את מגרשיהם ואחוזתם וילכו ליהודה הירושלים כי הניחם ירבעם ובניו מבחו ליהוד ויעמדו להניס לבמות ולשערים ולעגלים אשר עשה ואחריהם מ מכל שבטי ישראל הגתים את לבבם לבקש את יהוד אלדי ישראל באו ירושלים לזבח לו ליהוד אלדי אבותיהם ויחזקו את מלכות יהודה והיא המצינו את רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך הוד ושלמה לשנים ש שלוש וימלך רחבעם אשה את מתחלת בן דימות בן הוד אבי חיל בת אליאב בן שית ותלד לו בנים את יעיש ואת שמריה ואת זחם ואת חריה לקח את מעכה בת אבשלום ותלד לו את אביה ואת עתי ואת זוזא ואת שלמית ואת רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשיו ופילגשו כי נ נשים שמנה עשרה נשא ופילגשים ששים ויולד עשרים ושמה בנים וששים בנות ויעמד לראש רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד באחיו פי להמליכו ויבן ויפרץ מכל בניו לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות וימן להם ה המון לרב ושאל המון נשים ויהי כהלכו מ

מלכות רחבעם וכחזקו עזב את חרות יהוד וכל ישראל עמו :
 בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שושק מלך מצרים על ירושלים כי מעלו ביהוד : ב כאלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ו וארבע מאות רכב וישלח עמו ממצרים לו לזבים סבבים וכשישם וילפד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד ירושלים :
 ושמעיה הנביא בא אל רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלים מפני שושק ויאמר להם כה אמר יהוד אתם עזבתם אתי ואף אני עזבתי אתכם ביד שיש שושק : ויכנעו שרי ישראל המלך ויאמרו צ צדיק יהוד ובראות יהוד כי נכנעו היה דבר יהוד אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפלטה ולא תתך חמתי בי בירושלים ביד שושק : כיהיו לו לעברים ויד וידעו עבדתי ועבדת ממלכות הארצות :
 ועל שושק מלך מצרים על ירושלים ויקח את אצרות בית יהודה ואת אצרות בית המלך את הכל לקח וי ויקח את מגני הזב אשר עשה שלמה וייעש המלך רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקיד עליהם שרי הרצים השמרים פתח בית המלך : והיה מדיבוא המלך בית יהוד באו הרצים ונשאו והשבים אל תא הרצים : ובהכנעו שב ממנו אף יהוד ולא להשחית לכלה וגם ביהודה היה דברים טובים :
 ויתחזק המלך רחבעם בירושלים וימלך פי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במ במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלים וה

העיר אשר בחר יהוד לשום את שמו שם מ מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית :
 ועש הרע פי לא הכין לבו לדרוש את יהוד :
 ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלוא הם פתויים בדברי שמעיה הנביא ועדו הח החזה להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כ כל הימים : וישפך רחבעם עם אבתו ויקבר בעיר הוד וימלך אביה בנו תתמו :
 בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על יהודה : שלוש שנים מלך בירושלים ושם אמו מיכיר בת אוראל מן גבעה ומלחמה היתה בן אביה וכן ירבעם : ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלח מלחמה ארבע מאות אלף איש בדרור : ויר ירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות א אלף איש בחור גבור חיל :
 ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בדר אפרים ויאמר שמעוני יר ירבעם וכל ישראל : הלא לכם לדעת פי יהוד אלדי ישראל נתן ממלכה ליהוד על ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח : ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דוד וימרד על אדניו : ויקבצו עליו אנשים רקים בני בלעל ויתאמצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורך לכב ולא התחזק לפניהם ועתה אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוד ביד בני דוד וה ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לארדים : הלוא הרחתם אתכם פהגי יהוד את בני אהרן והלויים ותעשו להם פהנים כעמי הארצות כל הלא למלא ידו ב כפר בן בקר ואילים שבעה והיה כהן ללא א

אלדים : ואנחנו יהוד אלדינו ולא עבנהו וכרננים משרתים ליהוד בני אהרן והלויים ב כמלאכתו ומקטרים ליהוד עלות בבקר בבקר ובקרבן בערב וקטרת סמים ומערכת להם ע על השלחן הפתוח ומנחת הזהב ונרתיק לב לבקר בערב בערב פי שמרים אנתנו אתמש משמרת יהוד אלדינו ואתם עזבתם אתו : והנה עמנו בראש האלדים וכחנו ודגצרות התרועעה להרע עליכם בני ישראל אלתלח תלחנו עם יהוד אלדיאבותיכם כילא תצלי תצליחו : וירבעם הסב את המארב לבוא מאחוריהם ויהיו לפני יהודה והמארב מאחור מאחוריהם ויפגו יהודה והנה להם והמלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוד והכהנים מחצצ מחצצרים בחצצרות ויריעו איש יהודה והי בחילוע איש יהודה והאלדים נגף אתירבעם וכל ישראל לפני אביה יהודה : וינסו בני ישראל מפני יהודה ויתנם אלדים בידם ויפגו בהם אביה ועמו מכה רבה ויפלו חללים מיש מישראל חמש מאות אלף איש בחור ויפגעו בני ישראל בעת ההיא ויאמרו בני יהודה כי נשענו על יהוד אלדי אבותיהם ויהי אביה אורו רבעם ולכד ממנו ערים אתביתאלו ואתבנותיה ואתישנה ואתבנתיה ואתעפר עפרן ובנתיה : ולא עצר כח רבעם עוד בימי אביהו ויפגו יהוד ומת :

ותחזק אביהו וישאלו נשים ארבע עשרה וילד עשרים ושנים בנים ושש עשרה בנות : ותר דברי אביה ודרכיו ודבריו פתובים במדרש הנביא עזרו : וישפכ אביה עם אב

אבותיו וקברו אתו בעיר הויד וימלך אסא ב בנו תחתיו בימי שקטה הארץ עשר שנים : ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוד אלדיו : ויסר אתמזכות הנכר והבמות ושבר את המזכות ויגרע את האשרים : ויאמר ליהודה לדרוש את יהוד אלדי אבותיהם ולעשות התורה והמצוה ויכר מפלערי יהודה אתהבמות ואתהמננים ותשקט הממלכה לפניו : ויבן ערי מצודה כי ביהודה פי שקטה הארץ ואין עמו מלחמה ב בשנים האלה כי הגיח יהוד לווי ואמר ליהודה נבנה אתהערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים ועודנו הארץ לפנינו כי דרש דרשנו את יהוד אלדינו דרשנו ונח לנו מס מסכיב ויבנו ויצליחו :

ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמה מיהודה שלש מאות אלף ומבנימן נשאי בנן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף כל אלה ג גבורי חיל : ויצא אלדים זרח הפוש בחיל אלף אלפים ומרפכות שלוש מאות ויבא ער מרשה ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה כגיא צפתה למרשה : ויקרא אסא אל יהוד אלדיו ויאמר יהוד אין עמך לעזר בידך לאין כח עורנו יהוד אלדינו כיעליך נשענו ובשמך ב באנו עלהחומן הזה יהוד אלדינו אתה אלדי יעצר עמך אנוש :

יהוד אתהפושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו הפרשים וידלם אסא והעם אשר עמו עד לגרר ויפלו מפושים לאין להם מחיה כי נשברו לפני יהוד ולפני מחנהו וישאו שלל ה

ודכה מאד : ויפו אתכל הערים סביבות גרר פי דיה פחד יהוד עליהם ויבאו אתכל הערי הערים פי כוח רבה היתה בהם : וגם אהלי מקנה הכו וישבו צאן לרוב תמלים וישבו יר ירושלים :

וכן עורר היתה עליו רוח אלדים : ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעני אסא וכל יהודה ובני ובנימן יהוד עמכם בהיותכם עמו ואם תדר תדרשו ימצא לכם ואם תעזבו יעזב אתכם וימים רבים לישראל ללא אלדי אמת וללא כהן מן מורה וללא תורה : וישב בצר לו על יהוד א אלדי ישראל ויקשהו וימצא להם : ובעתים ההם אין שלום ליצא ולבא כי מהומות רב רבות על כל ישיבי הארצות : וכתנו גודבנו ועיר בעיר כי אלדים הממם בכל צרה : וא ואתם חזקו ואזרפו ידיכם כירש שכר לפע לפעלתכם :

את הדברים האלה והנבואה עודר הנביא התחזק ויעבר השקוצים מפל ארץ יהודה וב ובנימן ומן הערים אשר לכד מהר אפרים ויחדש אתמזבח יהוד אשר לפני אולם יהוד : וקבץ אתכל יהודה ובנימן והגרים עמהם מ מאפרים ומנשה ומשמעון כי נפלו עליו מיש מישראל לרוב בראותם כי יהוד אלדיו עמו : ויקבצו ירושלים בחדש השלישי לשנת המש עשרה למלכות אסא : ויבחו ליהוד ביום הה והוא מן השלל הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפים ויבאו בכרית לדרוש את יהוד אלדי אבותיהם בכל לבכם ובכל נפשם : וכל

אשר לא ידרש ליהוד אלדי ישראל ימת להם למקטן ועד גדול למאיש ועד אשה : וישבעו ליהוד בקול גדול ובתרועה ובחצצרות ובשו ובשופרות וישמחו כל יהודה על השבעה כי בכל לבכם נשבעו ובכל רצונם בקשהו וימ וימצא להם ונח יהוד להם מסכיב : וגם מע מעכה אסא המלך הסירה מגבירה אשר עשתה לאשרה מפלצת וכרת אסא אתמפל מפלצתה וידק וישרף בבחל קדרון : והבמות לא סרו מישראל רק לבכאסא היה שלם כל ימיו : ויבא אתקדשי אביו וקדשו בית האל האלדים כסף זהב וכלים : ומלחמה לא הי היתה עד שנת שלשים וחמש למלכות אסא : בשנת שלשים ושש למלכות אסא עליה בעשא מלך ישראל על יהודה לבלתי תת יצא ויבא לאסא מלך יהודה : ויצא אסא כסף זהב מאצרות בית יהוד ובית המלך וישלח אל כהוד מלך א ארם הישיב בדרמשק לאמר : ברית ביני ובני ובניך ובני אבי ובני אביך הנה שלחתי לך כ כסף זהב לך הפר בריתך אתבעשא מלך י ישראל ויעלה מעלי : וישמע בן הדר אל המ המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו אל ערי ישראל ויפגו את עין ואת דין ואת אב אבל מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי : ויהי כשמע בעשא ויחלל מבנות את דרכה ויש וישבת אתמלאכתו : ואסא המלך לקח אתכל יהודה וישאו את אבני ה הרמה ואת עיניה אשר בנה בעשא ויבן בהם אתגבע ואתהמצפה :

ובעת ההיא בא תנני הראה אל אסא
 מלך יהודה ואמר אליו בהשענך על מלך
 ארם ולא נשענת על יהוד ארדיך על פן נמל
 נמלט חיל מלך ארם מידך : הלא הפרשים
 והלוחים היו לחיל לרב לרכב ולפרשים לדר
 להרבה מאד ובהשענך על יהוד נתנם בידך :
 כי יהוד עניו משוטטות בכל הארץ להתחזק
 עם לבבם שלם אליו נסבלת על זאת כי מעת
 בעתה יש עמך מלחמות : וכעס אסא אל ה
 הראה ויתנהו בית המהפכת כדבועף עמו
 על זאת וירצץ אסא מן העם בעת ההיא והנה
 דברי אסא הראשונים והאחרונים הגם כתי
 כתיבים על ספר המלכים ליהודה וישראל :
 וחלוא אסא בשנת
 שלושים ותשע למלכותו ברגליו עד למעלה
 חליו וגם בחליו לא דרש את יהוד כי ברפא
 ברפאים : וישכב אסא עם אבתיו וימת בשנת
 ארבעים ואחת למלכו : וקברו בקברתו א
 אשר ברה לו בעיר הירושלם כפי שכתב
 אשר מלא בשמים הגנים מרקחים כמרקחת
 מעשה וישרפרלו שרפה גדלה עד למאד :
 ומלך יהושפט
 בנו תחמו ויתחזק על ישראל : ויתן חיל בכל
 ערי יהודה הביצרות ויתן נצבים בארץ יהודה
 ובשרי אפרים אשר לכד אסא אביו ויהי יהוד
 עם יהושפט כי הלך בדרכי הירושלם והוא
 הראשונים ולא דרש לבעלים כי לא הדי אביו
 דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה ישראל : ו
 וכן יהוד אתה ממלכה כידו ויתנו כל יהודה
 מנחה ליהושפט ויהיו עשר וכבוד לרב : ו
 ויגבר לבו בדרכי יהוד ועוד הסיר אתה המות

ואת האשרים מיהודה :

ובשנת שלוש למלכו שלח לשדו לך
 חיל ולעבדיו ולזבירה ולנתנאל ולמכיהו לל
 ללמד בערי יהודה : ועמהם הלויים שמעיהו
 ונתנאלו חבדיו ועשהאל ושמרמות ויהונתן
 וארניזו וטבידו ושוב ארזניה הלויים ועמהם
 אלשמע ויהודם דבניהם : והלמדו ביהודה
 ועמהם ספר תורת יהוד ויספו בכל ערי יהודה
 ולמדו בעם ויהי פחד יהוד על כל ממלכות
 הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו ע
 עם יהושפט וכן פלשתים מביאים ליהושפט
 מנחה וכסף משא גם העדכאים מביאים לו
 צאן אלים שבעת אלפים ושבע מאות ותש
 ותשים שבעת אלפים ושבע מאות :
 ויהי יהושפט הלך
 וגדל עד למעלה ויבן ביהודה בידניות וערי
 מספנות : ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה
 ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם :
 ואלה פקדתם לבית
 אבותיהם ליהודה שרי אלפים ערנה השדו
 ועמו גבורי חיל שלש מאות אלף : ועל ידו יה
 יהונתן השדו ועמו מאתים ושמונים אלף :
 ועל ידו עמסיה בן זכרי
 המתגדב ליהוד ועמו מאתים אלף גבורי חיל
 ומדבנימן גבורי חיל
 אלדע ועמו נשקיקשת ומגן מאתים אלף :
 ועל ידו יהוהב ועמו
 מאה ושמונים אלף חרצו צבא :
 ואלה המשרתים אתה המלך
 מלכר אשר נתן המלך בערי המבצר בכל
 יהודה :

ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב :
 וירד לקץ שנים אל אחאב לשמרון ויבחלו
 אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסת
 ויסתרו לעלות אל רמות גלעד :
 ויאמר אחאב מלך ישראל
 אליהושפט מלך יהודה התלך עמי רמות ג
 גלעד ויאמר לו כמיני כמון וכעמך עמי ועמ
 ועמך במלחמה : ויאמר יהושפט אל מלך י
 ישראל דרשנא כיום אתה דבריהוד : ומקבץ
 מלך ישראל את הנביאים ארבע מאות איש
 ויאמר אלהים הנלך אל רמות גלעד למלח
 למלחמה אם אחזק ויאמרו עלה ויתן האל
 האלדים ביד המלך : ויאמר יהושפט האין
 פה נביא ליהוד עוד ונדרשה מאתו : ויאמר
 מלך ישראל אליהושפט עוד איש אחד לו
 לדרוש את יהוד מאתו ואני שנאתיהו כי אי
 איננו מתנבא עלי לטובה כי כלימי לרעה
 הוא מיכיהו בן זמלא ויאמר יהושפט אליא
 יאמר המלך בן זמלא מלך ישראל אל סרים
 אחד ויאמר מהר מיכיהו בן זמלא : ומלך י
 ישראל יהושפט מלך יהודה וישבים איש ע
 על כסאו מלכשים בגדים וישבים בגרן פתח
 שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפני
 לפניהם : ויעש לו צדקיהו בן פנענה קרני כ
 ברזל ויאמר פה אמר יהוד באלה תנגח את
 ארם עד בלותם : וכל הנביאים נבאים פן ל
 לאמר עלה רמות גלעד והצלח ותן יהוד ביד
 המלך : והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו
 דבר אליו לאמר הנה דברי הנביאים פה אח
 אחד טוב אל המלך ויהינא דברך כאחד מ

מהם ודברת טוב : ויאמר מיכיהו חיהוד כי
 את אשר יאמר אלך אתו אדבר ויבא אלה
 המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל ר
 רמות גלעד למלחמה אם אחזק ויאמר עלו
 והצלחו ויפתנו בידכם : ויאמר אליו המלך
 עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תוד
 תדבר אלי רק אמת בשם יהוד : ויאמר ראי
 ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרס כצ
 כצאן אשר אין להן רעה : ויאמר יהוד לאא
 אדנים לאלה ישבו איש לביתו בשלום : ויא
 ויאמר מלך ישראל אליהושפט הלא אמר
 אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אסלך
 לרע : ויאמר
 לכן שמעו דברי יהוד ראיתי את יהוד וישב ע
 על כסאו וכל צבא השמים עמדים על ימינו
 ושמאלו : ויאמר יהוד מי יפתח את אחאב מ
 מלך ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר ז
 והאמר ככה וזה אמר ככה : ויצא הרוח ויע
 ויעמד לפני יהוד ויאמר אני אפתנו ויאמר יח
 יהוד אליו ככה : ויאמר איצא והלית לרחש
 שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל
 צא ועשה כן : ועתה הנה נתן יהוד רוח שקר
 בפי נביאך אלה ויהוד דבר עליך רעה :
 ויש צדקיהו בן
 פנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר איזה
 הדרך עבר רוח יהוד מאתך לדבר אתך : ויא
 ויאמר מיכיהו הנך ראה ביים ההוא אשר ת
 תבא חדר בחדר להחבא : ויאמר מלך ישראל
 ישראל קחו את מיכיהו והשיכוו אל אגנון ש
 שר העיר ואל יזאש בן המלך : ויאמרתם פה

ויצא ביום מבאר שבע ועד הר אפרים ויש
וישיבם אל יהוד אלף אבותיהם

ועמד שפטם בארץ בכל ערי
יהודה הכצרות לעד ועד

ויאמר אל השפטם ראו

מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליה

ליהוד ועמכם בדבר משפט ועתה יהי פחד

יהוד עליכם שמרו ועשו כפי און עם יהוד אל

אלדינו עולה ומשא פנים ומקח שחד וגם

בירושלם העמיד יהושפט מן הדללים והכה

והפזנים ומראשי האבות לישראל למשפט

יהוד ורכיב וישבו ירושלם ויצו עליהם לאמר

כה תעשון ביד את יהוד באמונה ובלבב של

שלם ובלדיב אשר יבא עליכם מאחזככי

הישיבים בעריהם בין דים לים בין תורה למ

למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ו

לא יאשמו ליהוד ויהי קצף עליכם ועלאח

אחיכם פה תעשון ולא תאשמו והנה אמריהו

פה הראש עליכם לכל דבר יהוד חבד יהו ב

בן ישמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר ה

המלך ושטרים הלויים לפניכם חוקו ועשו וי

יהי יהוד עם הטוב

ויהי אחרי כן באו בני מואב ובני עמון

ועמדם מהעמונים עליהושפט למלחמה ו

ויבאו ונגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון

רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר ה

היא עין גדי ורא ויתן יהושפט את פניו לד

לדרוש ליהוד וקרא צום על כל יהודה ויק

וקבצו יהודה לבקש מיהוד גם מכל ערי יה

יהודה באו לבקש את יהוד ויעמד יהושפט

אמר המלך שימו זה בית הכלא והאכילוהו
לחם צרו ומים לחץ עד שובי בשלום ויאמר

מי יהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוד
בי ויאמר שמעו עמים בלם

ועל מלך ישראל ויהושפט

מלך יהודה אל דכות גלעד ויאמר מלך יש

ישראל אל יהושפט התחפש וכוא במלחמה

ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויב

ויבאו במלחמה וימלך ארם צוה את שרי ה

הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את דקטן ו

ואת הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו

ויהי פראות שרי

הרכב את יהושפט והמה אמרו מלך יש

ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויעק יהוש

יהושפט ויהוד עזרו ויסיים אלדים מצנו וי

ויהי פראות שרי הרכב כי לא היה מלך ישר

ישראל וישבו מאחוריו ואיש משך בקשת ל

לתמו נד את מלך ישראל בין הרבקים ובין

השרץ ויאמר לרכב הפך ידך והוצאתני מן

המחנה כי החלתי ותעל המלחמה ביים הה

ההוא ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נ

נכח ארם עד הערב וימת לעת בא השמש

וישב יהושפט מלך

יהודה אל ביתו בשלום לירושלם

ויצא אל פניו והוא בן חנני

החזה ויאמר אל המלך יהושפט הרשע לע

לעזר ולשנאי יהוד תאהב ובואת עליך קצף

מלפני יהוד אבל הברים טובים נמצאו עמך

פי בערת האשרות מן הארץ והכינת לבבך

לדרש אלדים וישב יהושפט בירושלם וישב

בזאת התיצבו עמרו ראוי את ישראל יהוד ע
עמכם יהודה וירושלם אל תראו ואל תחתי

מחר צאו לפניכם יהוד עמכם ויקד יהוש

יהושפט אפים ארצה וכל יהודה וישבי ירוש

ירושלם נפלו לפני יהוד להשתחוה ליהוד ו

ויקמו הלויים מן בני הקדתיים ומן בני הקדתיים

להלל ליהוד אלף ישראל בקול גדול למע

למעלה וישפכו בכקר ויצאו למדבר תקוע

וכצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעו יהודה

וישבי ירושלם האמינו ביהוד אלדים ותאמ

ותאמנו האמינו בבניאיו ותגליו ויעץ אל

העם ויעמד משוררים ליהוד ומללים להוד

להודת קודש בצאת לפני החלף ואמרם הו

הודו ליהוד כי לעולם חסדו וכעת החלו ב

בדנה ותהלה נתן יהוד מארבים על בני עמ

עמון מואב ויהו שיעור הבאים ליהודה ונפיו

יעמדו בני עמון ומואב על ישיבי הר שיער

להחיים ולהשמיד וככלותם בישבי שיער עז

עזרו איש פרעו למשחית והודה בא על

המצפה למדבר ופנו אל החמון והנם פג

פגרים נפלים ארצה ואין פליטה ויבא יהוש

יהושפט ועמו לבו את שלום ומצאו בהם ל

לרכ רכוש ופגרים וכל חמדות ונגלו להם

לאין משא והיו ימים שלושה ביום אתהש

השלל פי רב הוא וביים הרביעי נקהלו לע

לעמק ברכה פי שם ברכי את יהוד על בן קר

קראו את שם המקום ההוא עמק ברכה עד

היום וישב

פל אש יהודה וירושלם ויהושפט

בקהל יהודה וירושלם בבית יהוד לפני החצ

החצר החדשה ויאמר יהוד אלף אבותינו

הלא אתה הוא אלדים בשמים ואתה מושל

בכל ממלכות הגוים וכידך פח תבורה ואין

עפק להתיצב ואלא אתה אלדינו הורשת את

ישבי הארץ והאת מלפני עמך ישראל ותתג

ותחנה לדע אברהם אביך לעולם וישבו ב

בה ויבנו לך ביה מקדש לשמך לאמר אם

תבוא עלינו רעה תרכ שפוט ודבר ורעבנע

נעמדה לפני הבית הזה הפניך כי שמך בבית

הזה ונזעק אלך מצרתנו ותשמע ותושיע ו

ועתה הנה בני עמון ומואב ויהו שיעור אשר

לא נתתה לישראל למואב כהם נבואם מארץ

מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידים וזה

וזה הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירוש

מירושלם אשר הורשתנו ואלדינו תלא הש

תשפט בם כי אין פח בני לפני הרמון הרב ה

הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה נעשה

כי עליך ענינו וכל יהודה עמדים לפני יהוד

גם שפטם נשדים וכניהם

והחזאל מן זכריו בן

בניהו בן עיאל בן מתניהו החי מן בני אסף ה

היתה עליו רוח יהוד ברוח הקהל ויאמר הק

קשיתי כל יהודה וישבי ירושלם והמלך י

יהושפט כה אמר יהוד לכם אתם אל תראו

ואל תחולו מפני הרמון הרב הזה כי לא לכם

המלחמה כי אלדים מחר רדו עליהם הגם

עלים במעלה הציון ומצאתם אתם בסוף ה

הגתל פני מדבר יהוא ואל לכם להלחם ב

לדורם כדורם הכבוד וילקם יהוה על מם ממלכת אביו ותחוק ויהרג את כל אחיו בחר בדרב וגם משר ישראל

בן שלשים ושתים שנה יהורם במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם ויחד בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב פי בת אחאב היתה לו לאשה ויעש הרע בעי בעיני יהוה ולא אבה יהוה להשחית את בית הויד למען הפרית אשר פרת לדוד וכאשר אמר לתל לו ניר ולבניו פלהימים בימיו פ פשע אלוס מתחת יד יהודה ומלכו עליהם מלך ויעבר יהורם עם שריו וכלה רכב עמו ויהי קם ליהוה ויך את ארום הסבב אליו ואת שרי הרכבו ופשע ארום מתחת יד יהודה עד היום היה אז תפשע לבנה בעת ההיא מתחת ידו פי עוב את יהוה אלדי אבותיו וגם הוא ע עשה כמות פתח יהודה ויון את יושבי ירושלם ויהח את יהודה

אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר פה אמר יהוה אלדי הויד אבך תחת אשר לא הלכת בדרך יהושפט אבך ובדרכי אסא מלך יהו יהודה ונתך בדרך מלכי ישראל ותונה אתי יהודה ואת יושבי ירושלם כחונות בית אחאב וגם את אחזק בית אבך הטובים מן הרגת הגה יהוד נגף מגפה גרולה בעמך ו ובכנך ובנשיך ובכל דרכיך ואתה בחללים רבים כמחלה מעד עד יצאו מעדך מן הדחל ימים עלמים ויער יהוד על יהורם את דוח הכלשתים והערכים אשר על יד פושטים ויע יעלו ביהודה ובבקרעה

בראשם לשוב אל ירושלם בשמחה פי שט שמתם יהוד מאויביהם ויבאו ירושלם בנג בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל בית יהוד ויהי פחד אללים על כל ממלכות הארצות כ בשמעם פגלחם יהוד עם אויבי ישראל ות והשקט מלכות יהושפט ונה לו אליו מסביבו המלך יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשורים וחמש שנה מלך בירושלם וסם א אמו עזובה פת שלח ויחד בדרך אסא אביו ולא סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוד יאך הבמות לא סרו ועוד העם לא חזכו לבנם ל לאלדי אבתיהם

ותל דבר יהושפט הראשנים והאחרנים הם פתובים בדברי יהוה כדלני אשר העלה על ספר מלכי ישראל ואחריו אתחבר יהושפט מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל הוא הרשיע לעשות ויחברו עמו לעשות אגיות ולכת תרשיש ויעשו אגיות בע עעצין גבר ויתגסא אל עור בן דודו ממר ממרשה על יהושפט לאמר בהתחמך עם אחזיהו פרץ יהוד את מעשיך ויטברו אגיות ולא עצרו ללכת אל תרשיש וישכב יהושפט עם אבותיו ויקבר עם אבותיו בעד הויד ומלך יהורם בנו תחתיו

ולראשם בני יהושפט עוריה וחיאל חכר יהו ועוריהו ומיכאל ושפט יהו ב בלאלה בני יהושפט מלך ישראל ויהי להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגנות עם עדי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ל

וישבו את כל דרכי הנמצא לבית המלך ו נס בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהואחז קטן בניו ואחרו בלזאת נגפו יהוד פכעיו ל לחלי לאן מרפא ויהי לימים מימים וכעת יצאת דקן לימים שנים יצאו מעיו עם חליו ו ומת בתחללים רעים ולא עשו לו עמו טרפה בשדפת אבותיו בן שלשים ושתים היה במל במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם ויחד כ בלא חמדה ויקברו בעד הויד ולא במקברות המלכים

וימלכו וישבו ירושלם את אחזיהו בנו הקטן תחתיו פי כל הירא שנים הרג הגויד הבא בערכים ל למחנה ומלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה בן ארבעים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירוש בירושלם ושם אמו עלתיהו פתעמרי וגם ה הוא הויד בדרכי בית אחאב פי אמו היתה יו יועצתו להרשיע ויעש הרע בעיני יהוד בבית אחאב פי המה הוידו יועצים אחר מות אב אביו למשחית לו וגם בעצתם הויד מלך את יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם פרמות גלעד ויפו הרמים א את יהורם וישב להתרפא בירעאל פי המכים אשר הכהו כהמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ועוריהו בן יהורם מלך יהודה ירד ולא לראות את יהורם בן אחאב בירעאל פי הו חלה הוא ומאליים היתה תבוסת אחזיהו ל לבוא אל יהורם ובכאו יצא עם יהורם אליו יהוא בן נמשי אשר משחו יהוד להכרית את

ובשנה השביעית התחוק והוידע וקח את שרי המאות לעוריהו בן ירח ירחם ולישמעאל בן יהונן ולעוריהו בן עזר עבד ואת מעשיו בן עוריהו ואת אל שפט ב בקחרי עמו בכרית ויסכו ביהודה וקבצו את הדלים נבל ערי יהודה וראשי האבות לו לישראל ויבאו אל ירושלם ויכרת כל הקהל ברית בבית האללים עם המלך ויאמר להם הגה בך המלך ימלך פאשר דבר יהוד על לב בני דוד זה הדבר אשר תעשו השלישית מ מכס באי השפת לכהנים וללויים לשערי הס הספים והשלישית בבית

המלך והשלישית בשער היסוד וכל העם בח
 כחצות בית יהוד : ואל יבוא בית יהוד כי א
 אס דפתגים והמשרתים ללויים הפה יבאו כי
 קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוד :
 והקפידו הלויים את המלך סביב איש וכליו כי
 בידו והבא אל הבית יומת חיו את המלך וב
 בבאו ובצאתו : ויעשו הלויים וכל יהודה ככל
 אשר צוה יהודע הכהן ויקחו איש את אגשו
 באי השבת עם יצא השבת כי לא פטר יהו
 יהודע הכהן את המחלקות :

ויתן יהודע הכהן לשרי המאות את
 החזיתים ואת המגנות ואת השלטים אשר ל
 למלך : ויד אשר בית האלדים : ויעמד כלה
 העם ואיש שלחו בידו מפתח הבית הימניתו
 ועד פתח הבית השמאלית למזבח ולבית על
 המלך סביב : ויצאו את כן המלך ויתנו עליו
 את הדגור ואת העדות ומליכו אתו ומשחרו :
 יהודע ובניו לאמרו יהי המלך :

ותשמע עת ליהו את קול העם
 הרצים והמהללים את המלך ותבא אל העם
 בית יהוד : ותרא והנה המלך עומד על עמדתו
 במבוא והשרים והחיצונים על המלך וכל
 עם הארץ שמחו ותקעו בחצרות והמסוררים
 בכלי השיר ומודיעים להלל ותקרע עת ליהו
 את בגדיה ותאמר קשר קשר :

ויוצא יהודע הכהן את שרי
 המאות פקחי החיל ואמר אליהם הוציאו
 אל מבית השדרות והבא אחריה יומת כחרכ
 כי אמר הכהן לא תמיתו בית יהוד : וישמו

לה ימים ותבוא אל מבוא שער הסוסים בית
 המלך ומיתוה שם :

ויכרת יהודע ברית בינו ובין כל
 העם ובין המלך להיות לעם ליהוד : ויבאו כ
 כל העם בית חבעל ויתצוהו ואת מזבחותיו וא
 ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הפל החו ל
 לפני המזבחות : וישם יהודע פקדות בית יה
 יהוד ביד דפתגים הלויים אשר חלק יהוד ע
 על בית יהוד לחצלות עלות ליהוד כפולות בת
 כבודת משה בשמחה ובשיר על ידי דוד : וי
 ויעמד השערים על שער בית יהוד ולא יבא
 פטא לכל דבר : ויקח את שרי המאות ואת
 הארזים ואת המושלים בעם ואת כל עם ה
 הארץ ויורד את המלך מבית יהוד ויבאו בת
 בתוך שער העליון בית המלך וישבו אתה
 המלך על כסא המלכה : וישמחו כל עם ה
 הארץ והעיר שקטה ואת עת ליהו המיו בח
 כחרכ :

בן שבע
 שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בית
 בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע ויעש
 יואש הישר בעני יהוד כל ימי יהודע הכ
 הכהן :

וישאלו יהודע נשים שמים וילד בנים וכנו
 ובנות והיה אחרי כן היה עם לב יואש לחדש
 את בית יהוד : וקבץ את דפתגים הלויים וא
 ויאמר ללויים צאו לערי יהודה וקבצו ככלי ש
 ישראל כסף לחזק את בית אלדיכם מדי שנ
 שנה בשנה ואתם תמחרו לדבר ולא מחרו ה
 הלויים : ויקרא המלך ליהודע הראש ואמר

לו מדוע לא דרשתי על הלויים להביא מיהו
 מיהודה ומירושלם את משאת משה עבד ה
 האלדים והקדח לשראל לאהל השדות : כי
 עת ליהו המרשעת בניה פרצו את בית האלד
 האלדים וגם כל קרשי בית יהוד עשו לבעל
 לבעלים : ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויה
 ויתגורו בשער בית יהוד חוצה : ויתגדלו ביה
 ביהודה ובירושלם להביא ליהוד משאת מש
 משה עבד האלדים על ישראל כמדבר : ויש
 וישמחו כל השרים וכל העם ויבאו וישליכו
 לארון עד לבלה : והיה בעת יביא את הארון
 אל פקודת המלך ביד הלויים וכראותם פירב
 הפקד ובא סופר המלך ופקד כהן הראש ו
 ויעז את הארון וישארו ושיבחו אל מקומו
 בה עשו ליום כיום ויאספו כסף לדי ויתגורו
 המלך ויהודע אל עשה מלאכת עבודת בית
 יהוד והיו שברים חצבים וחרשים לחדש א
 את בית יהוד : וגם לחרשי ברזל ונחשת לחזק
 את בית יהוד : ויעשו עשי המלאכה ותעל אר
 ארוכה למלאכה כיום ויעמידו את בית הא
 האלדים על מתכנתו ויאמצוהו :

וככלותם הביאו לפני
 המלך ויהודע את שאר הפקד ויעשו כלים
 לבית יהוד כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב
 וכסף והיו מעלים עלות בבית יהוד תמיד כ
 כל ימי יהודע : ויקח יהודע
 וישבע ימים וימת כן מאה ושלשים שנה כמ
 במותו : ויקברו בעיר יהוד עם המלכים כיע
 עשה טובה בישראל ועם האלדים וביתו :

ואחרי מות
 יהודע באו שרי יהודה וישתחוו למלך או ש
 שמע המלך אליהם : ויעזבו את בית יהוד א
 אלדי אבותיהם ויעבדו את האשרים ואת הע
 העצבים ויהיקצף על יהודה וירושלם כאש
 באשמתם ואתו ישלח בהם נביאים להשיבם
 אל יהוד ויעידו בם ולא האזינו :

ורוח אלדים לבשה את
 זכריה בן יהודע הכהן ויעמד מעל לעם ויא
 ויאמר ללויים כה אמר האלדים למה אתם ע
 עבדים את מצות יהוד ולא תעזבו פירענתם
 את יהוד ויעזבו אתכם : ויקשרו עליו וירגמו
 אבן במצות המלך כחצר בית יהוד ולא זכר
 יואש המלך החסד אשר עשה יהודע אביו
 עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא יהוד ויהי
 ויהי :

ולתקופת השנה עלה עליו חיל ארם ויבאו אל
 יהודה וירושלם וישחיתו את כל שרי העם מ
 מעם וכל שללם שלחו למלך הרמשק : כי לב
 במצער אנשים באו חיל ארם ויהוד נתן בי
 בידם חיל לרכ מאד פי עזבו את יהוד אלדי
 אבותיהם ואת יואש עשו שפטים : וכלתם מ
 מפני עזבו אתו במחללים רבים התקשרו על
 עליו עבדיו בדמי בני יהודע הכהן ויהרגו
 על מפתו וימת ויקברו בעיר יהוד ולא קבר
 קברו בקברות המלכים :

ואלה המתקשרים עליו זכר בן
 שמעת העמונית והחבר בן שמרת המואבית
 ובניו ורב המושא עליו ויסוד בית האלדים הנ

הגם פתוחים על מדרש ספר המלכים ומל
ומלך אמציהו בנו חתיו :

בן עשרים וחמש שנה מלך
אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם
ושם אמו יהושדן מירושלם : ועש הישר בע
בעני יהוד רק לא בלבב שלם : והי כאשר ח
חוקה הממלכה עליו והרג את עבדיו המפכים
את המלך אביו : ואת בנייהם לא המית כי כ
כפתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוד ל
לאמר לא ימותו אבות על בנים ובנים לא ימ
ימותו על אבות כי איש בחטאו ימותו :

וקפץ אמציהו את
יהודה ועמדים לבית אבות לשרי האלפים ו
ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן הפקדם ל
למכן עשרים שנה ומעלה ומצאם שלש מא
מאות אלף בחור יוצא צבא אחו רמח וצנהו
וישפר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה
כסר כסף ואיש האלדים בא אליו לאמר המלך
אליבוא עמך צבא ישראל כדאין יהוד עם
ישראל כל בני אפרים כי אם בא אתה עשה
חוק למלחמה יכשיך האלדים לפני אויב כי
יש כח באלדים לעור ולהכשיל : ויאמר אמצ
אמציהו לאיש האלדים ומה לעשות למאת
הכפר אשר נתתי לגרוד ישראל ויאמר איש
האלדים יש ליהוד לתת לך הרבה מאד :

ויכרילם אמציהו
להגרוד אשר בא אליו מאפרים ולסת למקו
למקומם וחר אפס מאד ביהודה וישוכו למ
למקומם בחרי אף :
ואמציהו התחוק ונהג את עמו וילך גיא

המלח ויך את בני שעיר עשרת אלפים : ועש
ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה וביאום
לראש הסלע וישליכום מראש הסלע וכלם
נבקעו : ובני הגרוד אשר השיב אמציהו מ
מלכת עמו למלחמה ויפשוטו בערי יהודה מ
משמרון ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אל
אלפים ויבאו ביה רבה :

והי אחרי כוא אמציהו מהפכות את
אדומים ויבא את אלדו בני שעיר ועמידם
לו לאלדים ולפניהם ישתחוו ולהם יקטר : ו
יחר אף יהוד באמציהו וישלח אליו נביא ו
יאמר לו למה דרשת את אלדי העם אשר ל
לא הצילו את עצמם מידך :

והי בדברו אליו ויאמר לו הליועץ ללך
נתנך חרל לך למה יפך ויחרל הנביא ואמ
ויאמר ידעתי כי יעץ אלדים להשתחך ביע
עשית זאת ולא שמעת לעצתי :

ויעץ אמציהו מלך יהודה וישלח
אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לא
לאמר לך נתראה פנים : וישלח יואש מלך
ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החרח
אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון ל
לאמר תגה את בתך לבני לאשה ותעבר חית
השדה אשר בלבנון ותרמס את החוחיאמרת
הנה הבית את אדום ושאך למך להכביד ע
עתה שבה בביתך למה תתגרה ברעה תפלת
אתה ויהודה ענך : ולא שמע אמציהו כי מ
מהאלדים היא למען תתם ביד כי דרשו את
אלדי אדום ויעל יואש מלך ישראל ויתראו
פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש

אשר ליהודה : וינגף יהודה לפני ישראל וינ
וינסו איש לאהליו ואת אמציהו מלך יהודה
ביואש בן יהואחז תפש יואש מלך ישראל
בבית שמש ויביארו ירושלם ויפדו בחומת י
ירושלם משער אפרים עד שער הפונה ארב
ארבע מאות אמה : וכל הוזהב והכסף ואת כ
כל הכלים הנמצאים בבית האלדים עם עב
עבד אדום ואת ארצות בית המלך ואת בני
התערבות ושב שמרון :

חלי אמציהו ביואש מלך יהודה אחרי מות
יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה ש
שנה : וחר דברי אמציהו הראשנים והאח
והאחרנים הלא דגם כתובים על ספר מלכי
יהודה וישראל : ומעת אשר סר אמציהו מא
מאחר יהוד וקשרו עליו קשר בירושלם וינס
לכישת ושלחו אחריו לכישת חמיתו שם :
וישאו על הדסים וקברו אתו עם אבתיו ב
בעיר יהודה : וקחו כל עם יהודה את עידיה
והיא בן שש עשרה שנה ומליכו אתו תחת א
אביו אמציהו : הוא בנה את אילות וישיבה ל
ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו :

בן שש עשרה שנה עידיה
במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם
ושם אמו יכרדיה מן ירושלם : ועש הישר ב
בעני יהוד ככל אשר עשה אמציהו אביו : ו
והי לדרש האלדים במי זכריו המכין ביר
בראת האלדים ובמי דרשו את יהוד הצלי
הצליחו האלדים : ויצא חלחם בפלשתים ו
ויפדו את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומ
חומת אשרוד ויבנה ערים באשרוד ובפלש

ובפלשתים : ועזרהו האלדים על פלשתים ו
ועל הערביים הישבים בגור בעל והמעונים :
חתנו העמיתים בנחה לעיניו וילך שמו עד ל
לכא מצרים כי החזיק עד למעלה וילכן עזיהו
מגדלים בירושלם על שער הפנה ועל שער
הגיא ועל המקצוע ויחזקם : ויבן מגדלים במ
במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה רב היה
לו ובשפלה ובמישור אפרים וכרמים בהרים
ובכרכל כי אהב אדמה היה :

והי לעזיהו חלי עשי מלחמה
ויצא יצבא לגרוד במספר פקדתם ביד יעו
יעואל הסופר ומעשיהו השומר על יד חנניהו
משרי המלך : כל מספר ראשי האצות לגבו
לגבורי חיל אלפים ושש מאות ועל יד חיל
צבא שלש מאות אלף ושבעה אלפים וחמט
מאות ערשי מלחמה בכח חיל לעזור למלך ע
על האויב : ויכן להם עידיה לכלה צבא מג
מגנים ורמחים וכבעים ושריונות וקשתות ול
ולאבני קלעים : ועש בירושלם חשבנות מח
מחשבת חושב להיות על המגדלים ועל הפ
הפנות לרוא כחצים ובאבנים גדולות ויצא
שמו עד למרחוק כי הפליא להעור ערפי חו
חוק : וכחוקתו גבה לבו עד להשחית ומעל
ביהוד אלדיו ויבא אל היכל יהוד להקטיר ע
על מזבח הקטרת : ויבא אחריו עזריהו הכהן
ועמו כהנים ליהוד שמונים בני חיל : ויעמדו
על עידיה המלך ויאמרו לו לא תלך עידיה לה
להקטיר ליהוד כי לכהנים בני אהרן המקד
המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעל
מעלת ולא לך לכבוד

מיהוד ארמים : וזעף עליהו וכדו מקטרת ל
 להקטיר ובוזעפו עם הכהנים והצרת ורחה
 במצחו לפני הכהנים בבית יהוד מעל לזבח
 הקטרת : ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכלה
 הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויכהו
 משם וגם הוא נדחף לצאת פי נגעו יהוד : ו
 ויהי עליהו המלך מצרע ערזים מותו וישב
 בבית החפשות מצרע פי נגוד בבית יהוד ויות
 ויתם בנו על בית המלך שופט את עם האר
 הארץ : ויתר דברי עזריהו הראשנים והאחרנים
 כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא : וישפכ עזריהו
 עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בשדה ה
 הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצרע הוא
 וימלך יותם בנו תחתיו :

בדעשרים וחמש שנה יותם במלכו וששע
 עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו יודיה
 בת צדוקו ועש הישר בעני יהוד ככל אשר
 עשה עזריהו אביו רק לא בא אל היכל יהוד ו
 ועוד העם משחיתים : והוא בנה את שעד בית
 יהוד העליון ובחומת העפל בנה לרב : וערים
 בנה בדר יהודה ובחרשים בנה בירנתי ומג
 ומגדלים : והוא נלהם עם מלך בני עמון ויח
 ויחזק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא
 מאה כפר כסף ועשרת אלפים פרים חטים ו
 ושעורים עשרת אלפים ואת השיבו לו בני ע
 עמון ובשנה השנית והשלישית : ויתחזק יותם
 פי הכין דרכיו לפני יהוד ארדיו : ויתר דברי
 יותם וכל מחמתיו ודרכיו הגם פתחים על
 ספר מלכי ישראל ויהודה :

בדעשרים וחמש שנה היה

במלכו וששעשרה שנה מלך בירושלם : ו
 וישפכ יותם עם אבתיו ויקברו אתו בעיר ד
 הניד וימלך אחז בנו תחתיו :
 בן עשרים שנה אחז במלכו ושש
 עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר
 בעיני יהוד כדוד אביו : וילך בדרכי מלכי
 ישראל וגם מסכות עשה לבעלים : והוא הק
 הקטיר כגוי בן דגם ובעד את בניו באש כ
 פתעבות הגוים אשר הריש יהוד מפני בני יש
 ישראל : וזבח וקטר בכמות ועל הגבעות ות
 ותחת פלעין רענן : ויתגרו יהוד ארדיו ביד
 מלך ארם ופריבו וישבו ממנו שביה גדולה
 ויבאו דרמשק וגם ביד מלך ישראל נתן ויך
 בו מכה גדולה :

ויהרג פקח בן דמליהו ביהודה מאח
 ועשרים אלה ביום אחד הכל בני חזל בעובם
 את יהוד ארדיו אבתם :
 ויהרג זכריהו גבור אפרים את מעשיהו בן דם
 המלך ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלנה מ
 משנה המלך : וישבו בני ישראל מאחזים מ
 מאתם אלה נשים בנים ובנות וגם שלל רב
 בחזו מהם ויבאו אתה שלל לשמרון :

ושם היה נביא ליהוד עזר
 שמו יצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר
 להם הנה פתמת יהוד ארדיו אבתים עליה
 יהודה נתנם בידכם ותהרגכם בזעף עד ל
 לשמים הגיעו זענתה בני יהודה וירושלם אתם
 אמרים לכבוש לעבדים ולשפחות לכם הלא
 רק אתם עמכם אשמות ליהוד ארדיוכם וועתה
 שבעתי והשיבו השביה אשר שבתם

28

מאחזים כי חרץ אף יהוד עליכם :

וקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו
 בן יהונתן ברכיהו בן משלמות וחזקיהו בן ש
 שלם ועמשא בן חזרל על הכאים מן הצבא :
 ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה כיל
 לא שבת יהוד עלינו אתם אמרים להסוף על
 חפאתנו ועל אשכתינו כי רבה אשמה לנו ו
 וחרון אף על ישראל : ויעזב את החלוץ את
 השביה ואת הדבזה לפני השמים וכל הקהל :
 ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות חזקיהו ב
 בשביה וכל מעומיהם הלבישו מן השלל ויל
 וילבישו גם ויעלום האבלים ושקום ויסכום ו
 וינהלום בחומרים לכל פרטל ויבאום ירחו ע
 עד התמרים אצל אחיהם וישבו שמרון :

בעת ההיא שלח המלך אחז על מלכי
 אשר לעזר לו : ועוד ארזים באו וכו כיהו
 מיהודה וישבו שבי : ופלישתים פשטו בעלי ה
 השפלה והגב ליהודה וילכדו את בית שמש
 ואת אילון ואת הגררות ואת שוכו ובנותיה ו
 ואת חמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנותיה ו
 וישבו שם : כידבניע יהוד את יהודה בעבור
 אחז מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול
 מעל ביהוד : ויבא עליו תלנת

פלנאסר מלך אשר חצר לו הלא חזקו : כיד
 חלק אחז את בית יהוד ואת בית המלך והשר
 והשרים ויתן למלך אשר ולא לעזרה לו : וב
 ובעת הצרלו ויוסף למעול ביהוד הוא המלך
 אחז וזבח לארדיו דרמשק המכים בו ויאמר
 כי ארדיו מלכי ארם הם מערים אתם להם

אזבח ועזרני חם הידלו להכשילו וכל ישראל
 ישראל : ויאסף אחז את כל בני בית הארדים
 ויקצץ את כל בית הארדים ויסגר את הדלתות
 בית יהוד ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושל
 בירושלם ובכל עיר ועיר ליהודה עשה כמות
 לקטר לארדים אחרים וכעם את יהוד ארדיו
 אבתיו : ויתר דבריו וכל דרכיו הראשונים ו
 והאחרונים הגם פתחים על ספר מלכי יהו
 יהודה ישראל : וישפכ אחז עם אבתיו ויקב
 ויקברו בעיר בירושלם כי לא הביארו לקב
 לקברי מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו תחת
 תחתיו : יחזקיהו מלך בדעשרים
 וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירוש
 בירושלם ושם אמו אביה בת זכריהו : ויעש
 הישר בעיני יהוד ככל אשר עשה דוד אביו
 הוא בשנה הראשונה למלכו בת דש הראשון
 פתח את הדלתות בית יהוד ויחזקם : ויבא את
 הכהנים ואת הלויים ויאספם לרחב המזרח :
 ויאמר להם שמעוני הלויים עתה התקדשו
 וקדשו את בית יהוד ארדיו אבתים והוציאו
 את הצנדה מן הקדש : כי ימצאו אבתנו ועשו
 הרע בעיני יהוד ארדיו ועזבונו וספרו פניהם
 ממשכן יהוד ויתנו ערף : גם סגרו דלתות ה
 האולם ויכפו את הדגרות וקטרת לא הקטירו
 ועלה לא העלו בקדש לארדיו ישראל :

ויהי קצף יהוד על יהודה
 וירושלם ויתנם לוועה לשמה ולשרקו באשר
 אתם ראים בעיניכם ויהנה נפלו אבותינו בח
 בחרב ובגינו ובנותינו ונשינו בשכי על זאת :

עתה עם לבבי לכת ברית ליהודי אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו בני עתה אל תתשלו פיבכם בחר יהוד לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו בשרתים ומקטרים

ויקמו הלויים למחת בן עמשי ויאל בן עזריהו מן בני הקהתי ומן בני מרזי קיש בן עבדי ועזריהו בן יהלאל ומן הרשטי ויאה בן חמה ועדן בן יואח ומן בני אליצפן שמרי ועואל ומן בני אסף זכריהו ומתניהו ומן בני הימן ויחאל ושמעי ומן בני ירותן שמעיה ועזיאל

ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות המלך בתברי יהוד לטהר את בית יהוד ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוד לטהר חיצ ויציאו את כל הטומאה אשר מצאו בהיכל יהוד לחצר בית יהוד ויקבלו הלויים להוציא לחל קררן חיצה ויחלו באחד לחודש הר הראשון לקדש וביום שמונה לחודש באו לא לאולם יהוד וקדשו את בית יהוד לימים שמונה וביום ששה עשר לחודש הראשון פלו ויבאו פנימה אל

חוקיהו המלך ויאמרו מדרנו את כל בית יהוד את מזבח העולה ואת כל פליו ואת השלחן המערבת ואת כל פליו ואת כל הכלים אשר הונח המלך אחז במלכותו כמעלו הכ הכנו ויקדשו ויהם לפני מזבח יהוד

וישפם יחוקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ועל בית יהוד ויבאו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על המז

המזלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר ל לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוד וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים אתה הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האילים ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבחה וישחטו את שיערי החטאת לפני המ המלך ויקהל ויסככו ידים עלים וישחטום הכהנים ויחטאו את דמם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העו העולה והחטאת ויעמד את הדללים בית יהוד במצולתים בנבלים ובכנרות במצות הוד וגד חזה המלך ונתן הנביא פי ביד יהוד המצוה ביד נביאיו ויעמד הלויים ככלי שיר דוד וה הכהנים בחצרות ויאמר חוקיהו להעלות העולה למזבח ובעת החל העולה החל שיר יהוד והחצרות ועל ידי בלי דוד מלך ישראל וכל הקהל משתחוים והשיר משורר והחצרות מחצצרים הפל עד לבלות העל העולה וכבלות להעלות כרעו המלך וכלהג הנמצאים אתו וישתחו

ויאמר יחוקיהו המלך והשרים ללויים לחל ליהוד בדברי הוד ואסף החזה ויהללו עד לשמחה ויקדו וישתחו

וישן יחוקיהו ויאמר עתה מלאתם ידכם ליהוד גשו והביאו זבחים ותודות לבית יהוד ויבאו הקהל וזבחים ותודות וכל נדיב לב עלות

ויהי מספר העולה אשר הביאו הקהל בנך שבעים אילים מאה כבש כבשים מאתים לעולה ליהוד כל אלה ויהקד

והקדשים בקר שש מאות וצאן שלשת אלף אלפים רק הכהנים היו למעט ולא כלו לה להפשיט את כל העלות ויחוקים אחיהם הל הלויים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכה הכהנים פי הלויים ישרי לבב להקדש מהכ מהכרמים ונגם עלה לרב בחלבי השלמים ו ובנסכים לעלה ותפון עבודת בית יהוד

וישפם יחוקיהו וכל העם על דהכין האלדים לעם פי בפתאום ד היה הברך וישלח יחוקיהו על כל ישראל ויהודה ונגם אגרות כ כתב על אפרים ומנשה לבא לבית יהוד בירו בירושלם לעשות פסח ליהוד אלהי ישראל

ויען המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח ב בחדש השני פי לא יכלו לעשות בעת ההיא פי הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא נא נאספו לירושלם

ויהי הדבר בעני המלך ובעיני כל הקהל ויעמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מכאר שבעו ועד דן לבוא לעשות פסח ליהוד אלהי ישראל בירושלם פי לא לרב עשו פפרוב

וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שו שובו אל יהוד אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל הפלטה הנשארת לכם מפך מלכי אשר ואל תהיו כאבותיכם וכאחיהם אשר מעלו ביהוד אלהי אבותיהם ויתגם לשמה כ כאשר אתם ראים עתה אל תקשו ערפכם

כאבותיכם תגרדו ליהוד ובאו למקדש אשר הוקדש לעולם ועברו את יהוד אלהיכם וישב מכם חרון אפו פי בשובכם עליהוד אחיהם ובניכם לרחמים לפני שובי שוביכם ולשוב לארץ הזאת כי חנון ורחום יהוד אלהיכם ולא יסור פנים מכם אם תשו תשובו אליו

והרצים עברים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנ ומנשה ועד זבלון ויהיו משחיקים עליהם ומ ומלענים בם אך אנשים מאשר ומנשה ומז ומזבלון נכנעו ויבאו לירושלם גם ביהודה היתה יד האלדים לתת להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים בדבר יהוד ויאספו ירושלם עם רב לעשות אתהג המצות בהד בחדש השני קהל לרב מאד ויקמו ויסירו א את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקט המקטרות הסירו וישלכו לחל קררן

וישחטו הפסח בארבעה עשר לחודש השני הכהנים והלויים נכלמו ויתקדשו ויבאו עלות בית יהוד ויעמ ועמדו על עמדם כמשפטם בתורת משה א איש האלדים הכהנים וזרקים את הדם מיד הלויים כי רבת בקהל אשר לא התקדשו וה הלויים על שחיטת הפסחים לכל לא טהור ל להקדש ליהוד פי מרבית העם רבת מאמר מאפרים ומנשה יששכר וזבלון לא הנהירו פי אכלו את הפסח בלא ככתוב פיהתפלל י יחוקיהו עליהם לאמר יהוד הטוב וכפר בעדו כל לבבו הכן לדרש האלדים יהוד אלהי אבותיו ולא כשהרת הקדש וישמע יהוד אל

דברי הימים

יחזקיהו מדפא אתהעם :

יעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם אתהג המצות שבעת ימים בשם בשמחה גדולה ומחילים ליהוד יום ביום הל הללים והבהנים בכל עת ליהוד :

ודבר יחזקיהו

על לב כל החלום המשפילים שכל טוב ליהוד ויאכלו את הדמועד שבעת הימים מזבחם זב זבחי שלמים ומתורים ליהוד אחרי אבותי אבותיהם :

כל דקהל לעשות שבעת ימים אחרים יעשו שבעת ימים בשמחה כי יחזקיהו מלך יהודה הרים למלך אלף פרים ושבעת אלפים צאן הששים הרמולקוה פרים אלף וצאן עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב : וישמחו בלב קהל יהודה והבהנים והללים וכל דקהל הב הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישר ושראל והישיבים ביהודה : ותהי שמחה גרו גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דוד מ מלך ישראל לא כזאת בירושלם :

וקמו הפרגים הללים ויכרכו אתהעם וישמע בקולם ותבוא תפל תפלתם למען קדשו לשמים :

ותכלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצ המצבות ויהרעו האשנים ונתצו את הבמות ואת המזבחות מכל יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד לבלה וישבו כל בני ישראל איש לאחותו לעריהם :

ויעמד יחזקיהו את מחלקות הבהנים

והללים על מחלקותם איש כפי עבודתו לכה לכהנים וללויים לעלה ולשלמים לשרת והיו ויהדות ויהלל בשערי מחנות יהוד :

ומנת המלך מן רכשו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשפתות ולחדשים ולמעדים בפתוב בתורת יהוד : ואמר לעם לישבי ירושלם לתת מנת הבהנים והללים למען יחזקו בתורת יהוד : וכפרץ הרבר הרבו בני ישראל ראשית הגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומע ומעשר הפל לרב הביאו ובני ישראל ויהודה הישיבים בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצ וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוד אלה אלהים הביאו ותנו ערמות ערמות :

בחדש השלישי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי פלו :

ויבאו יחזקיהו והשדים ויראו אתהערמות ויברכו את יהוד ואת ע עמו ישראל :

יחזקיהו על הבהנים והללים על הערמות : וי ואמר אליו עזרתי הפהן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל התרוכה לבוא בית יהוד אכול ושבע והותר עד לרב כי יהוד ברכ את עמו ורגזת אתההמון הזה :

ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוד ויכינו : ויביאו אתהתרומה והמע והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כ בונגיהו הלוי ושמעו אחיהו משנה :

ויחזאל ועזיהו ונחת ועשהאל וירמות ויחבר ואליאל ויסמכיהו ומחת ובנ

דברי הימים

ובניהו פקידים מיד בונגיהו ושמעו אחיו במ כמפקד יחזקיהו המלך ועזיהו נגיד ביתהא האלדים : וקרא בן ימנה הלוי השער למור למזלחה על נדבות האלדים לתת תרומת ויה יהוד וקדשי הקדשים : ועל דוד עזן ומגמלו וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי הכה הבהנים באמתה לתת לאחיהם במחלקות כ כגדל כקטן : מלבד התיחשם לזכרים מן ש שלש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוד לד לדרביוס ביומו לעבודתם במשמרתם כמח במחלקותיהם : ואת התיחש הבהנים לבית א אבותיהם והללים מן עשרים שנה ולמעלה במשמרותיהם במחלקותיהם ויהיה כל שפם נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל קהל כי באמתתם יתקדשו קדש :

ולבני אהרן הבהנים בשדה מגרש עזיהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נק נקבו בשמות לתת מנות לכל זכר בבהנים ול לכל התיחש בללים : ויעש בזאת יחזקיהו כ בכל יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפני יהוד אלהיו ובכל מעשה אשר החל בעבודת בית האלדים ובתורה ובמצוה לדרש לאל לאלהיו בכל דבכו עשה והצלח :

אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן עלה הערס הבצרות ויאמר לבקעם אליו : וירא יחזקיהו כי בא סנחריב ופניו למלחמה עליר ירושלם : ויעץ עם שריו וגביריו לסתום את מימי הענות אשר מ מחדץ לעיר ויעזרוהו : וקבצו עם רב ויסתמו

את כל המענות ואת דגחל השוטף בתוך ה הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רבים : ויתחזק ויבן את כל החומה הפרו הפרוצה ועל עדה מגדלות ולחיצה החומה האחרת ויחזק את המולא עיר דוד ויעש ש שלח לרב ומגנים : ויתן שרי מלחמות עלהע העם ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר ויד ודבר על לבכם לאמר : חזקו ואמצו אלהי תיראו ואל תרתו מפני מלך אשור ומלכני כל ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו : עמו ור זרוע בשר ועמנו יהוד אלהינו לעזרנו ולחל ולהלחם מלחמתנו : ויסמכו העם על דברי יחזקיהו מלך יהודה :

אחר זה שלח סנחריב מלך אשור עבדיו ירושלימה והוא על לביש ועל כמשהו עמו על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלם לאמר : פה אמר סנחריב מלך אש אשור עלמה אתם בשחיים וישבים במצור ב בירושלם : הלא יחזקיהו מסית אתכם לתת א אתכם למוה ברעב ובצמא לאמר יהוד אלהינו יצילנו מפני מלך אשור : הלא הוא ו יחזקיהו הסיר את כבתינו ואת מזבחותינו ויאמר ליהודה ולירושלם לאמר לפני מזבח אחד ת תשתחו ועליו תקטירו והלא תדעו מה עשיתי אני ואבתי לכל עמי הארצות היכול יכלו אל אלהי גויי הארצות להציל את ארצם מדיומ מי בכל אלהי הגוים האלה אשר החרימו א אבותי אשר יכול להציל את עמו מיד כי יות ויכל אלהיכם להציל אתכם מיד :

ועתה אלשיא אתכם

דברי הימים

ישכאל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו ו
 והכהנים והלויים וכל יהודה וישראל הנמצא
 ויושבי ירושלים בשמונה
 עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח זה
 הזה אחרי כל זאת אשר הבין יאשיהו את
 הבית עליה נבו מלך מצרים להלחם בכרכמ
 בכרכמיש על פרת ויצא לקראתו יאשיהו ו
 ושלח אליו מלאכים לאמר מה לי וליך מלך י
 יהודה לא עליך אתה היום כי אם אל בית מ
 מלחמה ואלדים אמר לכה לי חרולך מא
 מאלדים אשר עמי ואל שחיתך ולא הסב
 יאשיהו פניו ממנו בידלהם בו התחפש ול
 ולא שמע אל דברי נבו מפי אלדים ויבא ל
 להלחם בבקעת מגדו ויהו הילים למלך יא
 יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבדוני כי ה
 החלתי מאד ויעבדו עבדיו מן המרכבה
 וירכשו על רכב המשנה אשר לו ויחילו י
 ירושלים וימת הקבר בקברות אבתיו וכל יהו
 יהודה וירושלים מתאבלים על יאשיהו
 ויקונן רמיהו על יאשיהו
 ויאמרו כל השרים והשרות בקינותיהם עליו
 יאשיהו עדיהם ויתגום להק על ישראל והג
 והגם פתבים על הקינות ויתר דברי יאשיהו
 וחסדיו כפתוב בתורת יהודה ודבריו הראשנים
 והאחרנים הגם פתבים על ספר מלכישר
 ישראל ויהודה ויקחו עם
 הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימליכוהו תחת
 אביו בירושלים בן שלש
 ועשרים שנה ויאחז במלכו ושלשה חדשים
 מלך בירושלים ויסדהו מלך מצרים בירוש

דברי הימים

בירושלים ויעש את הארץ מאה כפר כסף
 וכפר זהב וימלך מלך מצרים את אלקים
 אחיו על יהודה וירושלים וסב את שמו יהו
 יהויקים ואת יהואחז אחיו לקח נכו וביאתו מ
 מצרימה בן עשרים
 וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה
 מלך בירושלים ויעש הרע בעיני יהוה אלדיו
 עליו עליה נבוכדנאצר מלך בבל ויאסרהו ב
 בנחשתים להוליכו בבלה וימליך בית יהוה
 הביא נבוכדנאצר לבבל ויתגם בחילו כב
 בכבל ויתר דברי יהויקים
 ותעבדו אשר עשה והנמצא עליו הגם כתי
 פתבים על ספר מלכי ישראל ויהודה וימלך
 יהויכין בנו תחתיו בן
 שמונה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים
 ועשרת ימים מלך בירושלים ויעש הרע בעיני
 יהוה ויהסבת השנה שלח המלך נבוכדנ
 נאצר וביאתו בבלה עם כל חמדת בית יהוה
 וימלך את צדקיהו אחיו על יהודה וירושלים
 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת
 עשרה שנה מלך בירושלים ויעש הרע בעיני
 יהוה אלדיו לא נכנע מלפני רמיהו הנביא
 מפי יהוה וגם במלך נבוכדנאצר מרד א
 אשר השביעו באלדים וקש את ערפו ויאמ
 ויאמץ את לבבו משוב אל יהוה אלדי ישראל
 ישראל וגם כל שרי הבתים והעם הרבו ל
 למעול מעל בכל תעבת הגוים ושמא את בני
 בית יהוה אשר הקדיש בירושלים וישלח יהו
 יהוה אלדי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו ה
 השכם ושלח בן חמל על עמו ועל מעונו וי

ובשנת אחת
 לכורש מלך פרס ולכות דברי יהוה בפי ירם
 ורמיהו העיר יהוה את לוח פודש מלך פרס ו
 ויעברקוד בבל מלכותו וגם במכתב לאמר
 כה אמר פודש מלך פרס כל ממל
 ממלכות הארץ נתן לי יהוה
 יהוה אלדי השם
 השמים
 והוא
 פקד ע
 עלי לבנות לי בית בירושלים אשר ב
 ביהודה מיבכם מפל עמו יהוה אל
 אלדיו עמו
 ויעל

חוק נתחזק

MAGYAR TUDOMÁNYOS
AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
BIBLIOTHECA ACADEMIAE
SCIENTIARUM HUNGARICAE
BUDAPEST KELETI KÖNYVTÁR
BIBLIOTHECA ORIENTALIS
COLL. KAUFMANN, B 936.

WEISZ Miksa

Néhai dr. Kaufmann Dávid tanár könyvtárának héber
kéziratai és könyvei. Összeáll. és ismerteti --.
Budapest, 1906. Alkalay ny. Pozsony. 199,80 p. 23 cm.

FINIS
VEGE